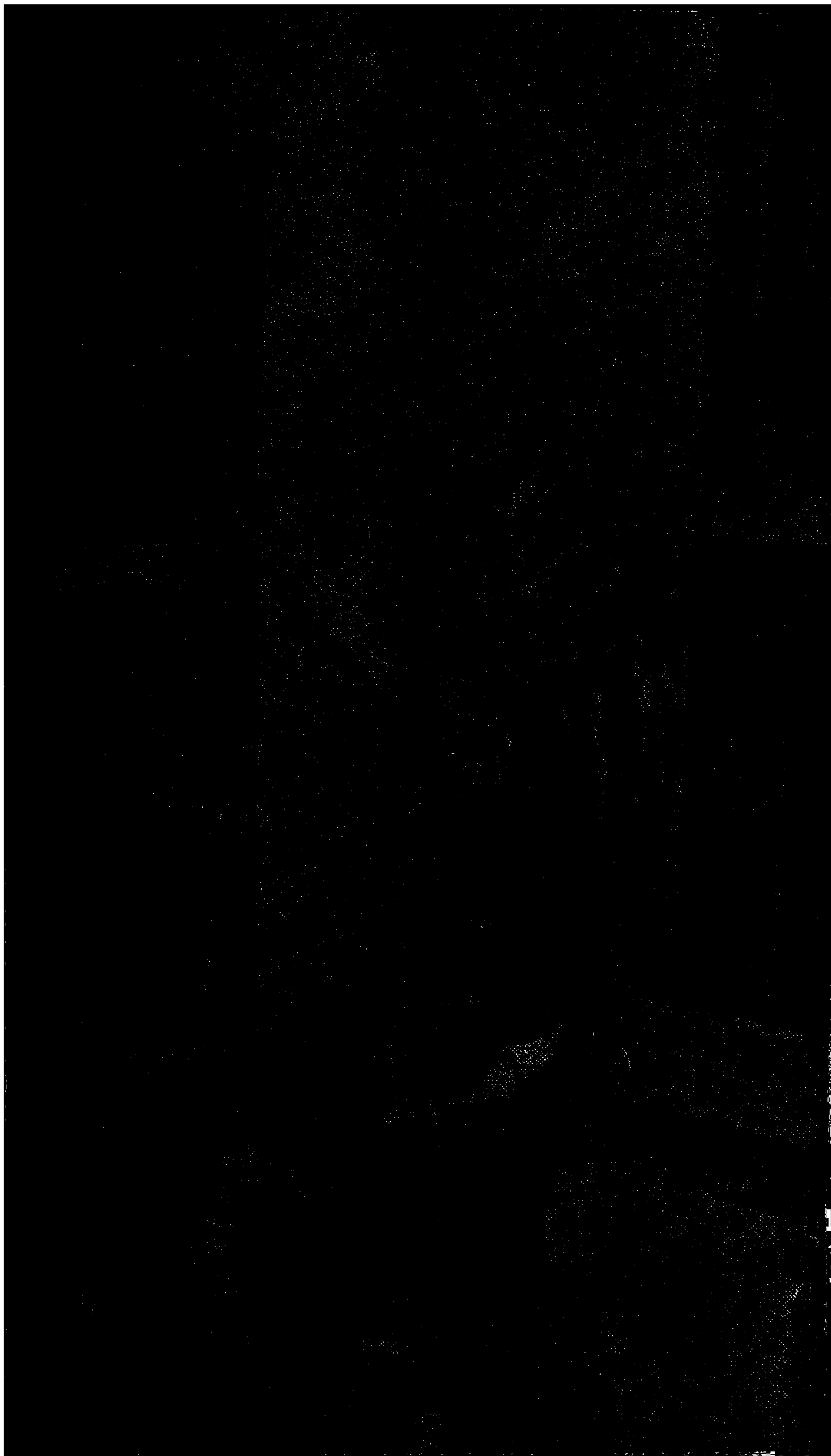


ခါတုဋ်ကၢတရားတော်ကြီး



နိုင်ငံတော် ကမ္မဋ္ဌာနာ စရိယ
ဉာဏစာဂီ မဟာထေရ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ပုံ



သက်တော် (၆၄) သိက္ခာတော်(၄၅)

ဓါတုဒီကာ တရားတော်ကြီး

[ဗုဒ္ဓံ သရဏံဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံဂစ္ဆာမိ။]
ဤရှစ်လုံးဖွဲ့ဂါထာသည်။ သာဝိတ္တိဂါထာတည်း။ ဂါယတ္တိဆန်း
တည်း။ ဆန်းကျမ်း၏မူတည်း။ (သာဝိတ္တိဆန္ဒသောမုခံ) ပါဠိမြင်
၍သိရပါ၏။ အနက်ကား၊ သာဝိတ္တိ သာဝိတ္တိမည်သော ဂါထာ
သည်။ ဆန္ဒသော ဆန်းကျမ်း၏။ မုခံ၊ မျက်နှာဖုံးတည်း။ ယခုပြ
သော၊ သာဝိတ္တိ ဂါထာဟာ ဆန်းကျမ်း၏အဖွင့်တည်း။ မျက်နှာ
ဖုံးတည်း။ ဗုဒ္ဓဘာသာအားလုံး၏ မျက်နှာဖုံးလည်း ဖြစ်ပါ၏။
(မဃဒေဝ လင်္ကာသစ်ကြီး နံပါတ်-၄၆၀၊ ကြောင်းရေး-၁၆ ၌
မူကား၊ [ပေါင်းသင်းယှဉ်ကာ၊ ကြည်မေတ္တာလျှက် ကွေ့၊ မကွေ့
သရဏာဟု၊ ရတနာကိုး ပဒသုံးဖြင့်၊ ရှစ်လုံးညီညီ ခရာချသည့်၊
ဂါယတ္တိဆန်း သာဝိတ်ပန်းကို လန်းလန်းကြည်ရှင်၊ ထိတ်ဝယ်
တင်၍] ဟု၊ သရဏဂုဏ် ၃ ပါးဖြစ်ပြထားပါသည်။ ၎င်းကြောင့်
ဘေးအပေါင်း ရန်အပေါင်းမှ ကင်းလွတ်ကြသည်။

၎င်းဂါယတ္တိဆန်း၊ သာဝိတ္တိဂါထာအရ သရဏဂုဏ်ယူကြသော

(ဥက္ကလာပဗမာ၊ သထုံဗမာ၊ မင်းဘူးဗမာပြည် ၃-မျိုး)

ဘုရားရှင်ကြီးရှိနေတုန်းကသုံးဌာန၊ သာသနာတည်နေပုံမှာ
(က) မဃဒေဝလင်္ကာ။ နံပါတ်-၄၅၃၊ ကြောင်းရေး-၂၅။
[လင်းလွန်းဌာန သတ္တာဟက ပထမဦးခေါင်း၊ ဆုထူးအောင်၍

ပင့်ဆောင်ပူဇော်၊ ဆံတော်ရှစ်ချောင်း၊ ရောင်မောင်းမောင်းတို့
 ကိန်းအောင်းတည်ရာ၊ လက်မှန်စွာတည်၊ ဥက္ကလာမြို့၊ သာ
 မို.မို.နှင့်။] ဟူသော လင်္ကာအရာ၊ ဘုရားဖြစ်စ၊ သတ္တဋ္ဌာနတွင်
 ရာဇာယတန၊ လင်းလွန်းပင်သတ္တာဟဉ္စ၊ တဖုဿနှင့်ဘလ္လိက
 ညီနောင်ကို ဆံတော်ရှစ်ဆူ ချီးမြှင့်သဖြင့် ရရှိမြန်မာပြည်၊ ဥက္က
 လာမြို့၌ ရွှေဘိဂုံဏ်စေတီတော်တည်၍၊ သာသနာ ပြုကြသည်။
 တောက်ပကြစေသည်။

(ခ) မဃဒေဝလင်္ကာ နံပါတ်-၄၅၃၊ ကြောင်းရေး-၆ ၌
 [အောင်မြို့တဂိုဏ်း တံခွန်လှိုင်းသား မွန်တိုင်းဌာန၊ ရာမညကို
 ပဌမအာဒိ၊ စိုးအုပ်ဘိသား၊ သီရိမာသောက မည်နာမနှင့် အဖ
 သံဃဿ၊ မိရေနုတ်မျိုး တန်ခိုးနေစက်၊ မင်ထက်ထက်ဝယ်၊ အဆက်
 မဝေး၊ ရှေးအတိတ နန္ဒရက ဘဝယှဉ်မှီ၊ နောင်ညီအထူးဖြစ်ခဲ့
 ဘူးသည်။ ကျေးဇူးမြောက်များ၊ ခြောက်ပါး၊ ဘိညာဉ်ကြီး
 တေဇာနှင့်ရဟန္တာရှင်ပုံ၊ ဂဝံပတိ ထေရ်ဘုံးရှိကြောင့်၊ မုနိသကျ
 မြန်းလာကြ၍ ပဉ္စဝဿ၊ ငါးဝါအရ တည်ထောင်ကြ၏။] ဟူ
 သောလင်္ကာအရာ၊ ဘုရားရှင်ငါးဝါရ၌၊ သထုံပြည် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ
 ပြည်၌ ဒုတိယသာသနာ ပြန့်ပွားလာ၍၊ ထွန်းလင်းထိန်ပြောင်
 ခဲ့ပါသည်။

(ဂ) မဃဒေဝနံပါတ်-၄၅၄၊ ကြောင်းရေး-၂၅၊ [ထိုမှတခြား
 ဘုန်းခြောက်ပါးနှင့် ဘုရားမြတ်စွာ၊ သာသနာလျှင် အဝါ
 နှစ်ဆယ်၊ ပြည့်ကုယ်ကျော်ထ၊ မဇ္ဈိမဗေဒိ ရောက်ဘိထိုခါ

သုနာပရန္တ၊ မရမ္ဘ ဝါဏိဇ္ဇရသား၊ တရားလက်ရှိ ဖဟိဒ္ဓိဟုန်
 ဘိညာဏ်ဂုဏ်နှင့် မဟာပုဏ်မည်ရ၊ ထေရ်လူ့ဘသည်၊ လေယ
 ကျန်းဖြစ် နံ့သာစစ်ဖြင့်၊ ဆီနှစ်ရဲရဲ ဘိုးကဲလွန်ကြူး၊ အမှန်
 တူးသား၊ စန္ဒကူးရွှေဘုံ၊ ဂန္ဓာရုံကျောင်း၊ မြတ်တန်ဆောင်း၌
 ကိန်းအောင်းစိမ့်ငှါ၊ ပင့်လျှောက်ရာတွင်၊] ဟုသောလက်အရ
 ဘုရားဖြစ်၍ ဝါတော်(၂၀)ကျော်မှ၊ သုနာပရန္တတိုင်း၊ ဝါဏိဇ္ဇ
 ဂါမ၌ စန္ဒကူးကျောင်းဆောက်ပြီး၊ ဘုရားကိုပင့်၍ သာသနာပြု
 ကြပါသည်။ (၁)ဥက္ကလာပ၌ လင်းလွန်းသတ္တဝါအပြီး၊ (၂)
 သထုံ၌ငါးဝါရစတည်း။ (၃)ဝါဏိဇ္ဇဂါမ သုနာပရန္တ၌ဝါတော်
 (၂၀)ကျော်မှတည်၏ဟု သတိပြုကြပါ။

(တလိုင်းဘုရင်များအမည် မှန်ဌာနအမည်)

မဃဒေဝ နံပါတ်-၄၅၅၊ ကြောင်းရေ-၈ ၌ [ယခင်ခြားပိုင်း
 ပြခဲ့တိုင်းဖြင့် တလိုင်းရာဇာ၊ မြန်မာမန္တာတ် မျိုးနေနတ်တို့၊ မပြတ်
 သာသနာ ချီးမြှောက်ကာဘိ။] ကြည့်ပါ။ မဃဒေဝ နံပါတ်-၄၅၃
 ကြောင်းရေ-၂၁ ၌ (သုဓမ္မပူရ၊ သုဝဏ္ဏဘုံ၊ သထုံမည်သီး၊ မွန်ပြည်
 ကြီးလျှင်) ကြည့်ပါ။ မဃဒေဝ နံပါတ်-၄၅၃၊ ကြောင်းရေ-၈ ၌။
 (မွန်တိုင်းဌာန၊ ရာမညကို) ကြည့်ပါ။ တနည်း မုတ္တမ ဧဏ္ဍလ၌
 မွန်တိXဟံသာဝတီမဏ္ဍလ၌ မွန်စXပုသိမ ဧဏ္ဍလ၌ မွန်ညXဟူ၍
 မွန်ကိုဌာနအမည်။ တလိုင်းကိုရာဇအမည်ဟု သိကြပါ။ ဧဇ္ဈိမ
 တေလိဂ်န မင်းများ ရောက်လာပြီး စိုးမိုးလို့ တလိုင်း မှင် ဟု
 တွင်သည်။

ဝါတုဒ္ဓိကာတရားတော်စုဋ္ဌနိဒါန်း

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။

ဝါတ်ကြီး ၄-ပါးက ဗိုလ်ချုပ်လုပ်၍ တိုက်ခိုက်နေကြပုံ

သင်္ဂမောဟိ အယံကာယော၊ မဟာဘူတာ ဗြဟ္မာဗလာ။
နိစ္စံ ယုဇ္ဈန္တိသင်္ဂါမေ တိက္ခာဝုဓေဟိ၊ တေဗလာ။ ။

ဟိ၊ ဤကိုယ်ကြီး၏ဖြစ်ပုံကို ဥဒါဟရုဏ် ဖြန့်ခင်း၍ထင်လင်း
စွာပြလိုက်ပါဦးအံ့။ အယံကာယော၊ ခန္ဓာငါးရပ် ပေါင်းစပ်
လှထောင် ဤကိုယ်ကောင်ကြီးသည်။ အယံကာလော၊ ဖေါက်
ပြန် ခံစား၊ မှတ်သား စီမံ၊ သိပြန်တရား၊ ငါးပါးအစု၊ ဝါတ်
နဲ့ဖွဲ့ဆောင်၊ ဤကိုယ်ကောင်ကြီးသည်။ သင်္ဂါမေ၊ စိန်ဗူး
အမြောက် ပြစ်ဖေါက်သွန်ကြဲ အားခဲတိုက်ခိုက်ကြရာ၊ မြို့ရွာစစ်
တလင်းကြီးပါပေတည်း။ မဟာဘူတာ မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး၊ ဝါတ်
ကြီးသမုတ် မဟာဘုတ်တို့သည်။ ဗြဟ္မာ၊ ကြောက်ဖွယ်လန့်ဘွယ်
ကြီးကျယ်ခမ်းနား၊ စွမ်းအားသတ္တိ၊ အထူးရှိကြပေကုန်သော။
ဗလာ၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ ပါပေတည်း။ သင်္ဂါမေ၊ ဤကိုယ်
ကောင်တည်းဟူသော၊ စစ်မြေပြင်တလင်း၌။ တေဗလာ၊ ထိုရေ၊
မြေ၊ လေ၊ မီး၊ စစ်ဗိုလ်ကြီးတို့သည်။ တိက္ခာဝုဓေဟိ၊ ခက်မာဖွဲ့စေး
ပူလှုပ်ရှား၊ လေးပါးထက်မျက်၊ လက်နက်စက်ရှိန်၊ ဝရဇီနီ
၄-မျိုးတို့ဖြင့်။ နိစ္စံ၊ နေ့တိုင်း၊ ညတိုင်း၊ မဆိုင်းမညာ အမြဲသာ

လျှင်ယုဇ္ဈန္တိ၊ ကြဲသွန်ပြစ်သွင်း၍ စစ်ခင်းကာ တိုက်ခိုက်ကြလေ
ကုန်သတည်း။ (ခါတ်ကြီး ၄-ပါး၊ သေနာပတိကြီး ၄-ဦးက
ငယ်သားများနှင့်တိုက်ကြပုံမှာ--

ပထဝီခါတ်ဗိုလ်ချုပ် ၂-၃-၃-၄-၅-၇-၃၇-၁၆-၄-၄-နိ။











အါပေါခါတ်ဗိုလ်ချုပ် ၂-၃-၃-၄-၅-၇-၃၇-၁၆-၄-၄-နိ။

တေဇောခါတ်ဗိုလ်ချုပ် ၂-၃-၃-၄-၅-၇-၃၇-၁၆-၄-၄-နိ။

ဝါယောခါတ်ဗိုလ်ချုပ် ၂-၃-၃-၄-၅-၇-၃၇-၁၆-၄-၄-နိ။

ဤ၌ ရုပ်နာမ် ၂-ပါး။ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး။ ပရိညာ ၃-ပါး။
သစ္စာ ၄-ပါး။ ခန္ဓာငါးပါး။ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး။ ဗောဓိပက္ခိယ ၃၇ ပါး
ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါး။ မဂ် ၄-ပါး။ ဖိုလ် ၄-ပါး။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ငယ်သား
တွေနှင့် ၄-ဖက် ၄-တန် ဝန်းရံ၍ (၁၅၀၀) ကိလေသာကို တိုက်ကြ
ခိုက်ကြသည်။ တစက္ကန့် ကုဋေတသိန်းစီနှင့် အနုသယပါ ဈာပန
ပြာကျရကုန်တော့၏။

ဝတ္ထုဆေးပျက်

	၂....လ....ပြိတ္တာ တား မ,ဖ,နိ ရတနာကုသိုလ်။	
	၂....ဒ....ငရဲ....	၎င်း
	၂....မ....တိရစ္ဆာန်....	၎င်း
	၂....မ....အသုရကာယံ....	၎င်း
	၂....ဒါန....လူပုထုဇဉ်....	{ နေချင်သလို နေကြတော့ }
	၂....သီလ....နတ်ပုထုဇဉ်....	
	၂....သမထ.. ဗြဟ္မာပုထုဇဉ်....	
	၂-ရှု ဒါနပြု လူအရိယာ။	
	၂-ရှု သီလပြု နတ်အရိယာ။	
	၂-ရှု သမထပြု ဗြဟ္မာအရိယာ။	

{ ကြောက်နဲ့သံခတ်၊ မီးထွက်သည်။
ရုပ်နဲ့နာမ်ခတ်၊ မ,ဖ,နိ ထွက်သည်။
ဒါနပြု လူ့ဘဝ ၁၀-ဌာန၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ၁၀-ဌာနဖြစ်သည်
သီလပြု နတ်ဘဝ ၆-ဌာန.....၆-ဌာနဖြစ်သည်
သမထပြု ဗြဟ္မာဘဝ ၂၀-ဌာန.....၂၀-ဌာနဖြစ်သည် }

မသိအဝိဇ္ဇာ-သိဝိဇ္ဇာ၊ ခါတ်မသိအဝိဇ္ဇာ-ခါတ်သိဝိဇ္ဇာပါ။
မသိရင်တပတ်ပတ်၊ မသိလို့ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၁၉-လယ်တာပြပါ။

သိရင်အပြီးပြတ် ဓါတ်သိရင် အပြီးပင်ပြတ်ပါသည်။
 မသိရင်ဘေး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ၁၉-နှင့်ပြကြပါ။
 သိလျှင်ဧည့်၊ အဝိဇ္ဇာယတွေ့ ပါဠိပြပါလေ။

ဒါဟာ လူနတ် ဗြဟ္မာ ပါဘဲ။	ခ - ဝိ-ရူ	ဇ္ဇာ, သံ, ဝိ, နာမ်, သ, ဖ, ဝ, ကာ
	သ - ဝိ-ဒ	ဤတရားစုကိုလူ, နတ် ၂
	သ - ဝိ-ဂံ	ဗြဟ္မာ, သတ္တဝါဟု ၁၁
	ခိ - ဝိ ရ	ခေါ်နေကြပါသည်။ ၁၁
	ကာ-ဝိ-မ	၁၉ ဒု, ၂, ဒေါ, ဒု, ပ, သ, မ, ဇ
	ဟဒ-ဝိ-ဓ	

ဓါတုဝန္တနာ ဂါထာပါဠိအနက်

နမောတေဓါတုဒဿာဝိ နမောတေ ဓါတုဒေသက။
 ဓါတုက္ခန္ဓော ဝရောနာထ၊ ဓါတုယာတံ နမာမဟံ။ ။

ဓါတုဒဿာဝိ ပဉ္စက္ခန္ဓာ ၄-ဖြာမဟာဘုတ်၊ နာမ်ရုပ် ၂-ခု ဓါတ်
 အစုကို၊ ဖုဗ္ဗုဆစ်ဆစ်၊ သစ်သစ်ကုန်စင် သိမြင်တော်မူသော။
 မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား။ နမော၊ ဆယ်ချောင်း
 ဟတ္ထာ၊ ပဒုကြာဖြင့်၊ ခါခါတုပ်ဝပ် ဦးညွတ်ပါ၏။ ဓါတုဒေသက၊
 ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ သူငါးမဟုတ်၊ နာမ်ရုပ် ၂-ဖြာ၊ ဓါတ်စုသာဟု၊
 စိတ်ဖြာ ခွဲခြား၊ ဓါတ်တရားကို ထင်ရှားဆတ်ဆတ် ဟောတော်
 မူဘတ်သောမြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ရှင်ပင်ဘုရားအား။ နမော
 နဖူးထက်ပြင် ဆယ်လက်တင်၍ ကြည်လင်သဒ္ဓါ၊ ဦးနှိုက်ပါ၏။

နာထ၊ နဂါး၊ ဂဠု၊ ကုမ္ဘဏ်၊ ယက္ခ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနှင့် ဒေဝ၊ ဗြဟ္မာ ဟော
အမျိုး ကမ္ဘာရိုးတွင် တန်ခိုးတေလက်လက်ရှသော၊ ပုညပါလာ
သတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာအစစ် ဖြစ်ကြီးဖြစ်ထသော မြတ်စွာ
ဘုရား။ တေ၊ သုံးဘုံထင်ရှားရှင်ပင်ဘုရား၏၊ ဓါတုက္ခန္ဓော၊ သုံးဆွဲ
နှစ်ဖြာ လက္ခဏာဝယ် ခြောက်သွယ်ရောင်ခြည် ယှက်လည်ကွန်မြူး
သဖြင့်၊ ချိုးကြူးဖွဲ့နှိုး၊ အံ့မဆုံးသော၊ ဓါတ်တုံး၊ ဓါတ်စုတော်
သည်။ ဝရော၊ ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ နတ်၊ တောင့်တအပ်သဖြင့်မြင့်မြတ်တော်
မူပါပေ၏။ တံ၊ ထိုပဉ္စက ခြပ်၊ ရှင်ပင်၏ဓါတ်မြတ်ကို။ အဟံ၊
သုငါမဟုတ် နာမ်ချုပ် ၂-ခုဓါတ်စု၊ ဓါတ်လုံး၊ ဓါတ်တုံး၊ ဓါတ်ခဲ
သာဖြစ်ပါသောအကျွန်ုပ်သည်။ ဓါတုယာ၊ ဒွါရ ၃-ပါး၊ ဓါတ်
တရားဖြင့်။ နမာမိ ကြည်ညိုလှစွာ ဦးနှိမ်ပါ၏။ အရှင်သခင်
မြတ်စွာဘုရား။

(ဓါတုနံ၊ သုညဘလက္ခဏံ) ဟူ၍ အဋ္ဌကထာတိုင်း ဖွင့်ပြကြ
ပါကုန်ပြီ။ ဓါတ်သဘောအစုသာဟု တွေ့ရသော ယောဂီမှာ
ငါသုတပါး ယောကျ်ား၊ မိမ္မမရှိဟု အမှားတွေ ကင်းဆိတ်၍
သုညဘလက္ခဏာသဘောသို့ ရောက်ပါပြီ။ (တနည်းလည်း)
သတ္တာနံ၊ သတ္တသညာသမုဟနတ္တံ၊ အဋ္ဌစရသဓါတုယော ဝုတ္တံ။
စသည်ဖြင့်၊ အတန်တန်လာရှိသော အဋ္ဌကထာများ၌ ဖွင့်ပြကုန်
ပြီ။ သတ္တဝါတို့၏စိတ်မှာ ငါဘဲ၊ သူဘဲ၊ သတ္တဝါဘဲဟူသော သညာ
စွဲကြီးကို ဖြေထုတ်နှုတ်ပြစ်နိုင်ကြရန်၊ ဓါတ်ကြီး (၁၈)ပါးကို
ဟောခဲ့ပါသည်။ ဓါတ်တွေလျှင် စိတ်မှား၊ သညာမှား၊ ဒိဋ္ဌိမှား
တွေပြာကျသွားရပါသည်။

ဝေါတ်ခန္ဓာ၌ သဘောသာရှိ၍ ငါ, သူ, လူ, နတ်မရှိပုံ (၈) ဌာန

- (၁) ဖေါက်ပြန် ခံစား၊ မှတ်သား စီမံ၊ သိခဲ့ပြန် ငါးတန် ဝေါတ်ခန္ဓာ။
- (၂) စိတ်-၁၂၊ စေတသိက်-၅၂၊ ရုပ်-၂၈ ပါးစုတဲခန္ဓာပါ သဘောသာရှိတယ်။
- (၃) ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊ အာကာသ၊ ဝိညာဏ၊ ဝေါတ်၆-ပါးသာရှိတဲခန္ဓာပါ၊ သဘောစုမျှ သာရှိပါတယ်။
- (၄) ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော၊ ဝဏ္ဏ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ၊ ဩဇာ၊ ဆိုတဲဝေါတ်၈-ပါးသာရှိတဲခန္ဓာပါ၊ သဘောမျှသာရှိပါတယ်။
- (၅) ကေသာ၊ လောမာစသော ဝေါတ်၃၂-ပါးသာ စုဝေး တဲခန္ဓာကြီးပါတဲ့။
- (၆) ပထဝီ-၂၀၊ အာပေါ-၁၂ ပါး၊ တေဇော-၄ ပါး၊ ဝါယော ၆-ပါး ပေါင်း ၄၂-ပါး။ သဘောတရား တွေစုဝေးနေတဲခန္ဓာကြီးပါတဲ့။
- (၇) ခေါင်းနဖူး ဆံပင် စသော ၆၆-ပါးတရားတွေစုနေ တဲခန္ဓာကြီးပါတဲ့။
- (၈) စက္ခုရောဂေါ မျက်စိနာ၊ သောတရောဂေါနား နာ စသော၊ ၉၆-ပါး၊ ၉၈-ပါးစုဝေးနေတဲခန္ဓာကိုယ်ကြီး ပါ၊ သဘောမျှသာ ရှိကြပါတယ်။

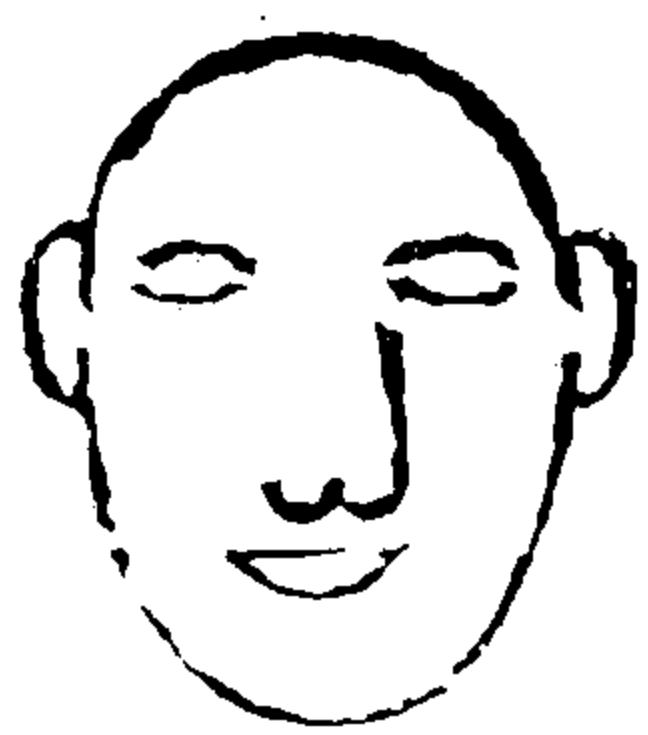
(၉) (ဗရမတ္ထဓမ္မာသဏ္ဌာနရဟိတာ) ပါဠိအရ၊ ပရမတ္ထတရားဆိုတာ အထယ်မရှိပါ၊ ခြပ်မရှိပါ၊ ပုံစံမရှိပါ၊ သဏ္ဌာန်မရှိပါ၊ အတို့အရှေ့၊ အဝိုင်း ၃-ဒေါင့်၊ ၄-ဒေါင့် စသည်မရှိပါ။ (လေညော်၊ အနံ့၊ အသံ) ၄-ပါးကဲ့သို့ သဘောတရားမျှသာ ရှိနေပါတယ်။ (ပညာသိပါတဲ့) ဝိညာဉ်သိ၊ သညာသိ၊ ဒိဋ္ဌိသိ၊ ဝိတက်သိ သုဘမယသိ၊ စိန္တာမယသိ၌ကား၊ အထယ်၊ ခြပ် ပုံစံ သဏ္ဌာန်ရှိနေတယ်ဟု၊ မှား၍သိနေကြပါတယ်။ ၎င်းအသိမှားတွေကို လွန်မြောက်၍ (ပညာသိကိုယ်တွေ့ရောက်မှ သဘောမျှတဲ့ ကြံယူမှုတဲဟု၊ ပိုင်ပိုင်၊ နိုင်နိုင်ကြီးသိရပါတယ်။

မလွတ်မြောက်နှင့် လွတ်မြောက်လမ်း ၂-သွယ်
၂-ကဏ္ဍး၄-စုသားပြမည်

ဝတ္တရားပျက်ကွက်လို့ အပါယ်ကျရတာပါ။

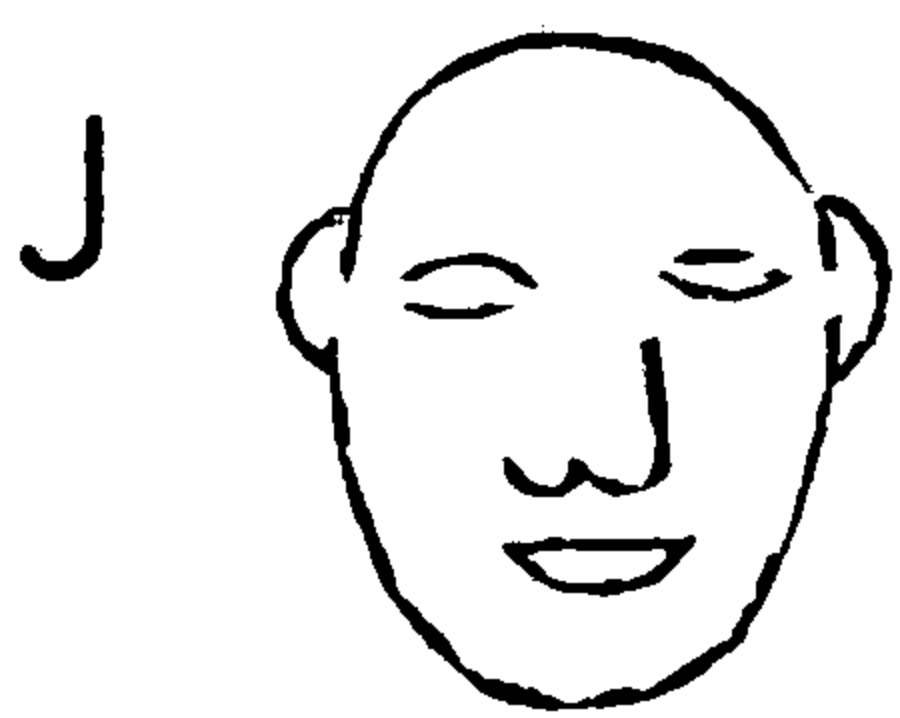
သာသနာ့ဝတ္တရား ဓမ္မတာဝတ္တရား ၂-ပါးပျက်၍၊

၁

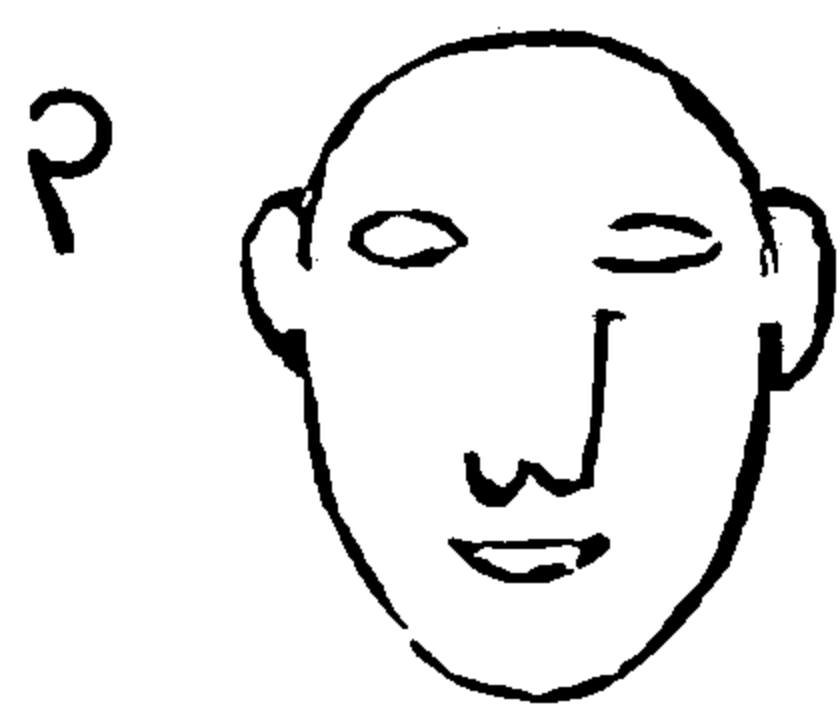


(၂) လောဘ ပြိတ္တာ။ ဤပုံစံ၌ ၎င်းလူ၊ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါဟာသူ၏ခန္ဓာမှ (၂) ရုပ်နာမ်ရှိ ပါလျက်နှင့်ရုပ်ပေါ်၍နာမ်ကမသိပါ။ [ရုပ်ပေါ်၍နာမ်ကသိလျှင်သာသနာအလုပ် ဝိဇ္ဇာအလုပ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအလုပ်၊ ဟယဘူတအလုပ်၊ သမ္မာဒဿနအလုပ်၊ ဓမ္မဝဝတ္ထာနအလုပ်၊ အရိယာအလုပ်၊ မဂ်အလုပ်၊ ဖိုလ်အလုပ်၊ နိဗ္ဗာန်အလုပ် စသော နာမည်တပ်ရလျှင် အသင်္ချေ တထောင်မျှဖြစ်သည်။] ရုပ်နာမ် အလုပ် သာသနာ အလုပ်ကိုမလုပ်၍ မဂ်တား၊ ဖိုလ်တား၊

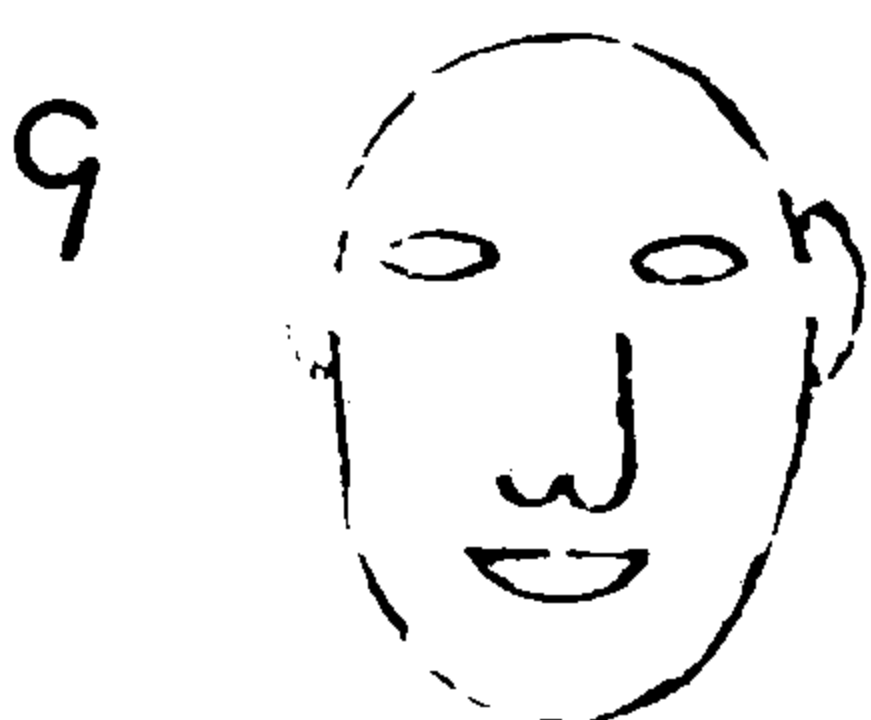
နိဗ္ဗာန်တား၍နေသည်။ ဤမျှ မိုက်မဲကြီး၊ မမြင် ကဏ်းသော
 ကြောင့်၊ ဒု သုဒ္ဓိတိ၊ ဆိုတဲ့ ၃၁-ဘုံ ပုထုဇဉ်ထောင်ထဲ၌ ချေထား
 ခြင်းခံရရှာသည်။ (သာသနာ့အလုပ်ဝတ္တရား ပျက်ပြားလို့ပါ။) XX
 ၎င်းဝတ္တရား ပျက်ကွက်သည့်ပြင် လောဘကို လက်ခံ၍ထားပြန်
 သည်။ သာသနာ့ဝတ္တရားရော၊ ဓမ္မတာဝတ္တရားရော ၂ ချက်ပျက်
 ကွက်သောကြောင့်၊ လောဘက ပြိတ္တာဘုံ၌ ထားတော့သည်။



၂ (၂) ဒေါသ ငရဲဘုံရောက်။ ဤပုံစံ၌ မမြင်
 ကဏ်း၍ နေသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါဟာ (၁) ရုပ်နာမ်ရှုခြင်း၊ သာသနာ့ ဝတ္တရား ပျက်
 ကွက်သည်။ (၂) ဒေါသလက်ခံသဖြင့်၊ ဓမ္မတာဝတ္တရားလဲ ပျက်
 ကွက်သည်။ ထို့ကြောင့်၊ ဒေါသက ငရဲ ၈-ထပ်ငရဲငယ် ၁၂၈-
 ထပ်သို့ပို့ထားသည်။



၃ (၂) မောဟ၊ တိရစ္ဆာန်။ ဤပုံစံ၌ မမြင်ကဏ်း
 သောလူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါဟာ (၁) ရုပ်နာမ်
 ရှုခြင်း၊ သာသနာ့ဝတ္တရားပျက်ကွက်သည်။ (၂)
 မောဟလက်ခံသဖြင့်၊ ဓမ္မတာဝတ္တရားလဲ ပျက်ကွက် ပြန်သည်။
 ထို့ကြောင့်၊ မောဟက တိရစ္ဆာန်ဘုံသို့ တကျွန်းပို့ထားသည်။

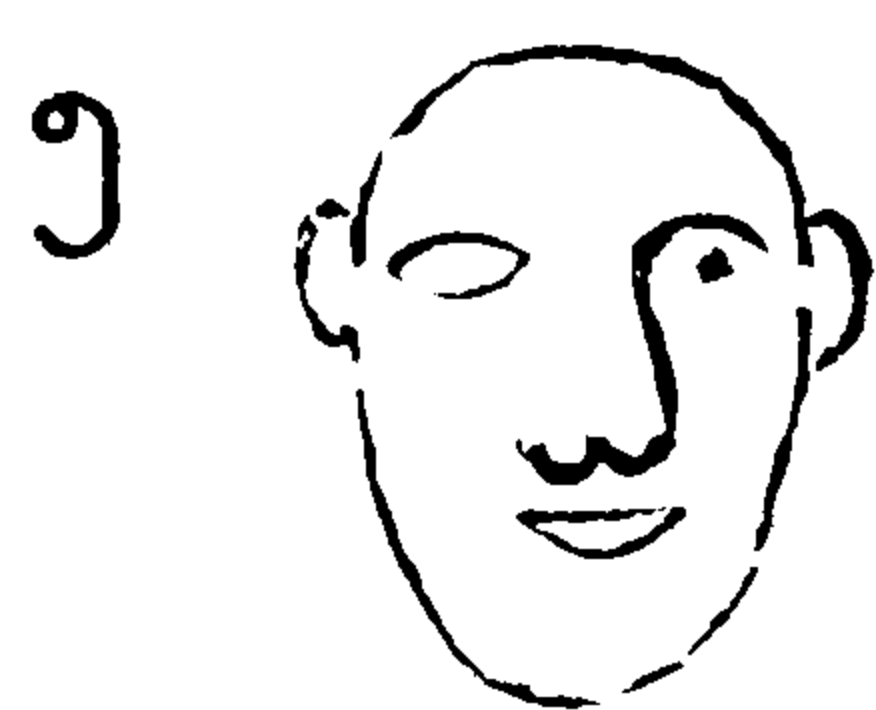


၄ (၂) မောဟ အသူရကာယ်ဘုံ။ ဤပုံစံ၌ မမြင်
 ကဏ်းသော လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါဟာ။ (၁)
 ရုပ်နာမ်ရှုခြင်းသာသနာ့ဝတ္တရားပျက်ကွက်သည်။
 (၂) မောဟလက်ခံသဖြင့်၊ ဓမ္မတာဝတ္တရားလဲပျက်ကွက်သည်။

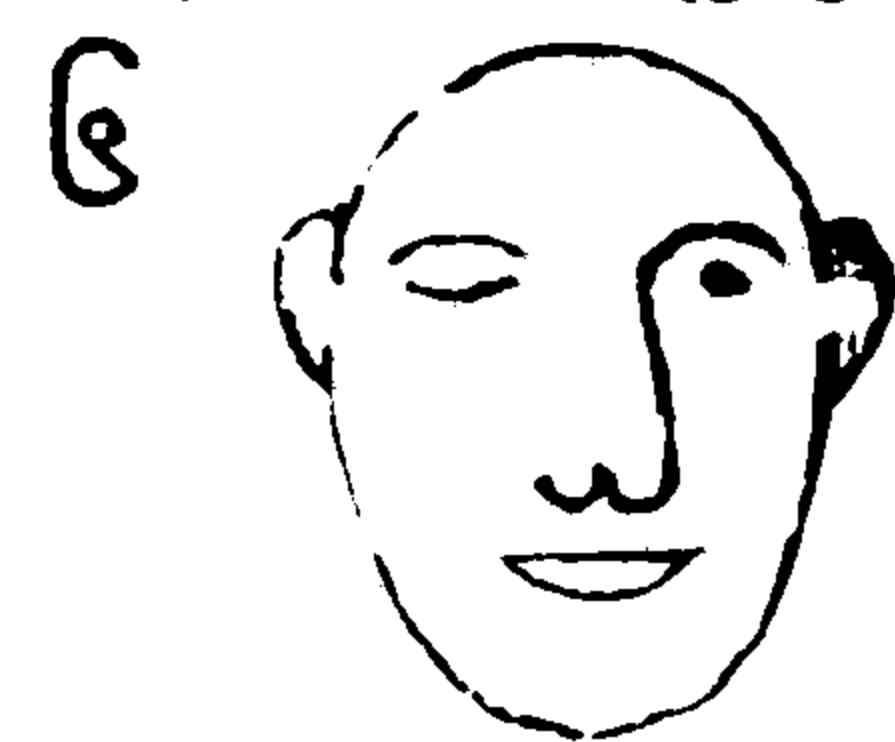
ထို့ကြောင့် မောဟက ၎င်းကို အသုရကာယ်ဘုံသို့ တကျွန်း ပို့ထားလေသည်။

သာသနာ့ဝတ္တရားနှင့် ဓမ္မတာဝတ္တရား ၂-ပါးလုံး ပျက်ကွက် နေလို့ပါဘဲ ၂-ဖက်ကဏ်း အပါယ်လမ်းပြီး၏။

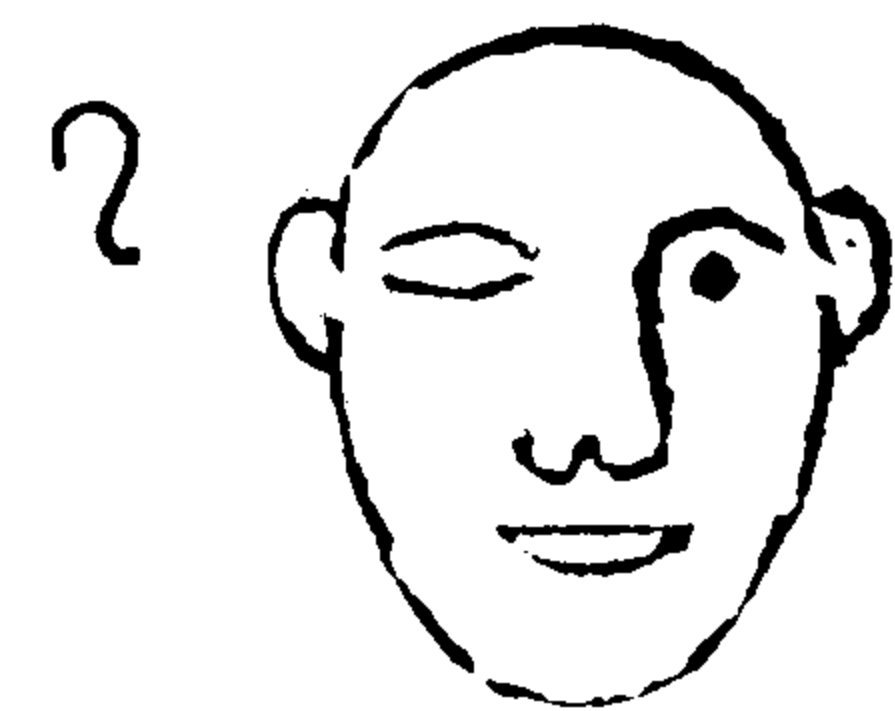
တဖက်မြင် ပုထုဇဉ် ၃-စုပြချက်



၅ (၂) ဒါန လူပုထုဇဉ်။ ဤပုံစံ၌ တဖက်သာ ကဏ်းနေသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါဟာ (၁) ရုပ်နာမ်ရှုခြင်း သာသနာ့ဝတ္တရား ပျက်ကွက်၍ နေသည်။ (၂) ဒါနပြု၍ ဓမ္မတာ ဝတ္တရားရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဒါနက လူပုထုဇဉ်ထောင်၌ ချစ်ထားလေသည်။

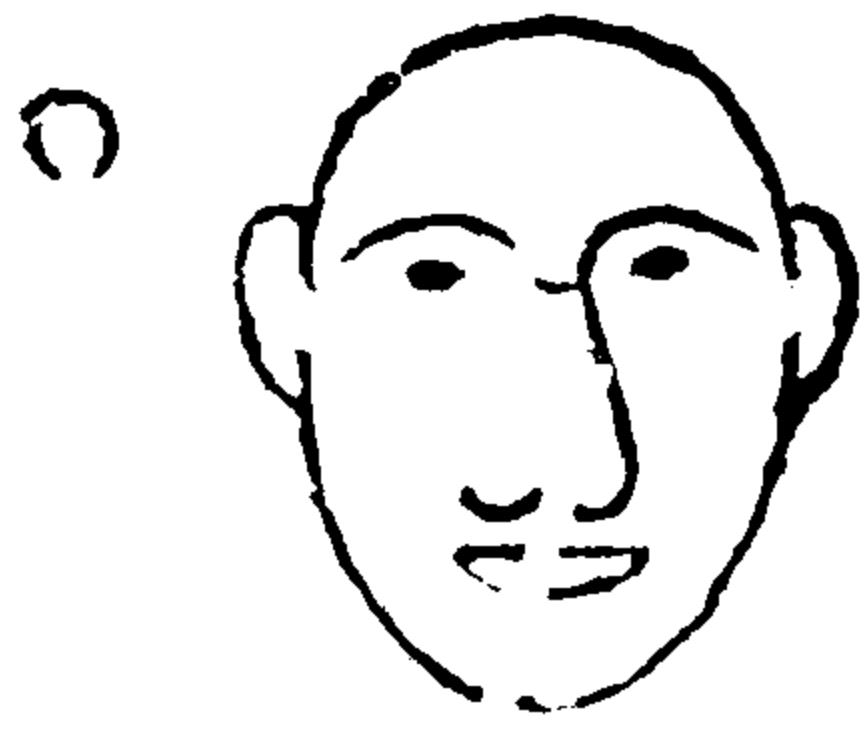


၆ (၂) သီလ၊ နတ်ပုထုဇဉ်။ ဤပုံစံ၌ တဖက်သာ ကဏ်းနေသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါဟာ (၁) ရုပ်နာမ် ရှုခြင်း၊ သာသနာ့ ဝတ္တရား ပျက် ကွက်၍နေသည်။ (၂) သီလပြုခြင်း၊ ဓမ္မတာ ဝတ္တရားရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သီလကနတ်ပုထုဇဉ် ထောင်၌ချစ်ထားလေသည်။



၇ (၂) သမထ ဗြဟ္မာပုထုဇဉ်။ ဤပုံစံ၌ တဖက် သာကဏ်းနေသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါဟာ (၁) ရုပ်နာမ်ရှုခြင်း သာသနာ့ဝတ္တရား ပျက်ကွက် ၍နေသည်။ (၂) သမထပြုခြင်း၊ ဓမ္မတာ ဝတ္တရားရှိသည်။ ထို့ ကြောင့် သမထက ဗြဟ္မာ ပုထုဇဉ်ထောင်၌ ချစ်ထားလေသည်။ သာသနာ့ ဝတ္တရားပျက်ကွက်၊ ဓမ္မတာဝတ္တရားရှိ၍ သက်သာ သေးသည်။

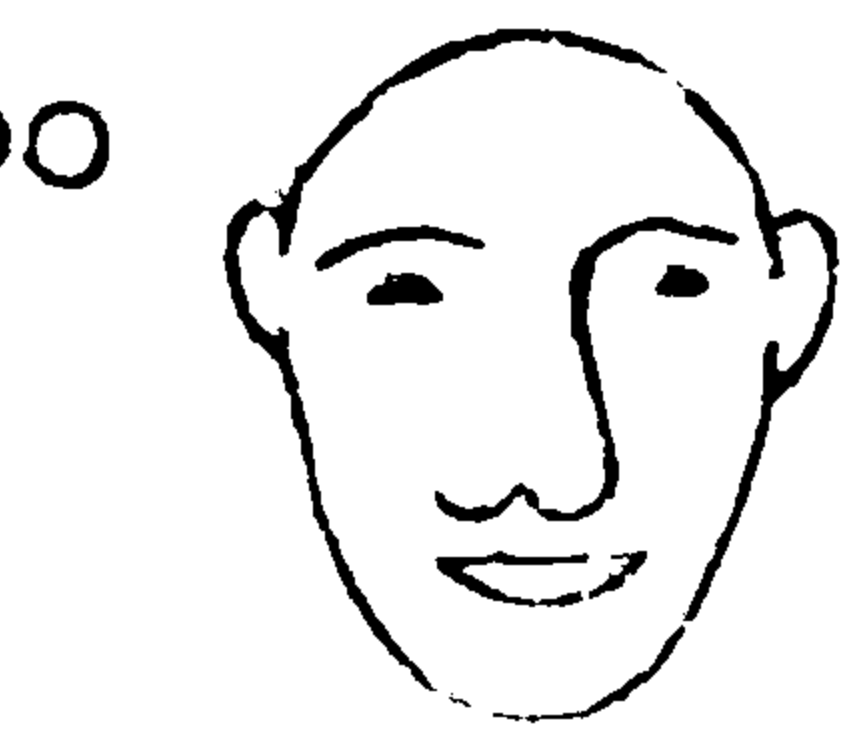
၂-ဖက်မြင်အရိယာ ၃-စုကြည့်ကြစမ်းပါ



၈ (၂) ဒါန လူအရိယာ။ ဤပုံစံ၌ ၂-ဖက်မြင်
သောလူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါဟာ။ (၁) ရုပ်နာမ်
ရှုခြင်း၊ သာသနာ့ဝတ္တရားလဲပြုသည်။ (၂) ဒါန
ပြုခြင်း၊ ဓမ္မတာဝတ္တရားလဲပြုသည်။ ထို့ကြောင့် လူ အရိယာနှင့်
တက်ရသည်။



၉ (၂) သီလ နတ်အရိယာ။ ဤပုံစံ၌ ၂-ဖက်မြင်
သော လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါဟာ (၁) ရုပ်နာမ်ရှု
ခြင်း သာသနာ့ ဝတ္တရားလဲပြုသည်။ (၂) သီလ
ပြုခြင်း ဓမ္မတာဝတ္တရားလဲပြုသည်။ ထို့ကြောင့် နတ်အရိယာ၊
ဖြစ်ရသည်။



၁၀ (၂) သမထ ဗြဟ္မာအရိယာ။ ဤပုံစံ၌ ၂-ဖက်
မြင်သော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါဟာ (၁) ရုပ်
နာမ်ရှုခြင်း၊ သာသနာ့ဝတ္တရားလဲပြုသည်။ (၂)၊
သမထရှုခြင်း၊ ဓမ္မတာဝတ္တရားလဲ ပြုသည် ထို့ကြောင့် ဗြဟ္မာ
အရိယာဖြစ်ရ၏။ ၂-ဖက်လဲမြင်၊ ဝတ္တရား ၂-ခုလဲပြု၍ အရိယာ
ဖြစ်ကြပုံပြီး၏။

ဤပုံစံဆယ်ချက်၌ (၁) ရုပ်နာမ်ရှုခြင်း၊ သာသနာ့ဝတ္တရား
ပျက်ကွက်လျှင် မဂ်တား၊ ဖိုလ်တား၊ နိဗ္ဗာန်တားဖြစ်၍၊ ပါရမီ
များလဲ ပုတ်သိုး ဆွေးရိ ပျက်စီးရသည်။ (၂) ဒါသိထ ပြုခြင်း

ဓမ္မတာဝတ္ထရားပျက်ကွက်လျှင် လူ့ပြည် နတ်ပြည် ဗြဟ္မာပြည်က လက်မခံ၍ အပါယ်ထဲ၌ ပြစ်ချခြင်းကိုခံရသည်။ သတိထားကြ ပါလေ။

မဂ်ပြည်, အရိယာပြည်, လောကုတ္တရာပြည်သို့ရောက်ကြပုံ

ဉာဏ်စဉ်ပုံစံပါ

၁၊	နာမ	ပဋိသန္ဓေ
၂၊	ပစ္စ	နေပြီ
၃၊	သံ	၁-နှစ်သား
၄၊	ဥ	၂-နှစ်သား
၅၊	ဘိ	၃-နှစ်သား
၆၊	ဘ	၄-နှစ်သား
၇၊	အာ	၅-နှစ်သား
၈	နိ	၆-နှစ်သား
၉၊	မု	၇-နှစ်သား
၁၀၊	ဣ	၈-နှစ်သား
၁၁၊	သိ	၉-နှစ်သား
၁၂၊	နု	၁၀-နှစ်သား
၁၃၊	ဂေါ	၁၁-နှစ်သား
၁၄၊	မဂ်	၁၂-နှစ်သား
၁၅၊	ဖိုလ်	၁၃-နှစ်သား
၁၆၊	ပစ္စ	၁၄-နှစ်သား

ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါး၌(၁) နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်နှင့်ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကား အခြေခံဉာဏ်မို့ (မဂ်၏ပဋိသန္ဓေ)နှင့် တူပါသည်။ ၎င်း ၂ ဉာဏ်ပိုင်သောယောဂီမှာ(မဂ်ပဋိသန္ဓေ)ဟာတည်နေပါပြီတဲ့။ (သာဓကမှာ)(၁)တဿ၊တတ္ထ သုခိနော ဓမ္မဒါနိ၊ ပလဝန္တိ၊ ဒန္ဓေါဘိက္ခဝေ သတုပ္ပါဒေါ၊ အထခေါ၊ သောသတ္တော၊ ခိပ္ပမေဝ၊ ဝိသေသာဘာဂီ အဿ။)စတုက အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် နိပါတ်(၄၂၂)ကြောင်းရေး-၉ ဟံမူ လူ့ပြည်က အားထုတ် သော် နတ်ပြည်ဖြစ်ရ မဂ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်ရမည်တဲ့။

(၂) (တတ္ထဝိမုတ္တိ၊ပရိပါစနိယေ ဟိ၊ဓမ္မေဟိ၊အာသယေ ပရိပါစိတေ

သောဓိတေ၊ ဝိပဿနာယမဂ္ဂဂဗ္ဘံ။) ဂဏ္ဍန္တိယာ တတိယအုပ်
 အင်္ဂုတ္တိုရ်ဋီကာကြီး။ မေဃိယဖွင့် နံပါတ် (၂၆၉) ကြောင်းရေး၍
 ဆဋ္ဌမူ ဓါတ်ကိုရှုပွားသော ဝိပဿနာ မဂ်ကိုယ်ဝန် တည်နေပါ
 ပြီတဲ့၊ (၃) ဝိပဿနာမေဂဂဗ္ဘံ၊ ဂဏှာပေတိ၊ နဝဋ္ဋဂဗ္ဘံ။) ဥပရိ
 ပဏှာသဋီကာကြီး။ နံပါတ်- (၂၉၀) ကြောင်းရေး၁၀၊ ဟံမူ။
 ဓါတ်ကိုရှုပွားသော်၊ ဝိပဿနာမဂ်ကိုယ်ဝန်တည်ပါပြီ။ ဝဋ်၃ ပါး
 ပြတ်သွားပါပြီတဲ့။

(၄) တေဉ္စဂ္ဂဏှိတော၊ ဝိပဿနာဂဗ္ဘံ၊ ဂဟာပေတော အရ
 ဟတ္ထံ၊ အပါပုဏှိ။) အပဒါန်အဋ္ဌကထာ ဒုတိယအုပ် နံပါတ်
 (၁၃၁) ကြောင်းရေး-၂၃၊ ဆဋ္ဌမူ ပရိယတ်ကို သင်ပြီးမှ ဓါတ်ကို
 ရှုသော်၊ ဝိပဿနာမဂ်ကိုယ်ဝန်တည်မိ၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
 ပါပြီတဲ့။

(၅) (ဝိပဿနာယ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ ဝိပဿနာဂဗ္ဘံ၊ နဂ
 ဏှာပေဿန္တိ။) သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ၊ နံပါတ် (၁၅၇)
 ကြောင်းရေး ၁၆၊ ဟံမူမူ (ဗျတိရေကဝါကျတည်း။) ။ ၎င်း၏
 အနုယဝါကျမှာ (ဝိပဿနာယအာဂတဋ္ဌာနေ၊ ဝိပဿနာဂဗ္ဘံ၊
 ဂဏှာပေဿန္တိ။) (အနုယဝါကျတည်း) ဓါတ်ရှုသော ဝိပဿနာ
 မဂ်ကိုယ်ဝန်ရပြီတဲ့။

(၆) ဗောဓိသတ္တဘူတဿ၊ ဘဂဝတော၊ တိဝိဓါနုပဿနာ
 သမ္ပဒါနေန၊ ဝိပဿနာဉာဏဂဗ္ဘံ၊ ဂဏှာပေတော။) ပါရာဇိကဏ်
 အဋ္ဌကထာ ဓါတ်ရှုပွား လက္ခဏာရေး၃-ပါးတွေလျှင်၊ ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်မဂ်ကိုယ်ဝန်ရနေပြီတဲ့။)

ဤပါဠိ ၆-ပုဒ်ကိုမြင်၍ ခါတ်ရှု ၂-ဉာဏ်ရလျှင်၊ မဂ်၏ ကိုယ်
ဝန်ရပုံပြ၏။ [လောကမှာ ကိုယ်ဝန်ရလျှင် အားလုံး စိတ်ဒုံးဒုံး
ကြီးချရပါပြီ၊ ကိုယ်ဝန်ရတဲ့ သူများဟာ ဝမ်း၌ (၁၉) လနေ၍
(၁၀)လ၌ ဖွားမြင်တော့မည်။ စိတ်ချရပါပြီ။

မဂ်ကိုယ်ဝန်ရ၍ (၁၀)လနှင့် ဖွားမြင်ပုံမှာ

(၃)သမ္ပဿနဉာဏ်၌ ဖွား၍တနှစ်သားအရွယ်တည်း။ (၄)
ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်၌ ဖွား၍နှစ်နှစ်သားဖြစ်ပြီ။ (၅)ဘင်္ဂဉာဏ်၌ ဖွား၍
သုံးနှစ်သားဖြစ်ပြီ။ (၆)ဘယဉာဏ်၌ ဖွား၍လေးနှစ်သားဖြစ်ပြီ။
(၇)အာဒိနဝဉာဏ်၌ ငါးနှစ်သားဖြစ်ပြီ။ (၈)နိဗ္ဗိန္နဉာဏ်၌ ခြောက်
နှစ်သားဖြစ်ပြီ။ (၉)မုစ္ဆိတုကမ္ပတာဉာဏ်၌ ခုနစ်နှစ်သားဖြစ်လာ
ပြီ။ (၁၀)ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၌ ရှစ်နှစ်သားဖြစ်လာပြီ။ (၁၁)သင်္ခါ
ရုပေက္ခာဉာဏ်၌ ကိုးနှစ်သားဖြစ်လာပါပြီ။ (၁၂) အနုလောမ
ဉာဏ်၌ ဆယ်နှစ်သားဖြစ်လာပါပြီ။ (၁၃) ဂေါတြဘူဉာဏ်၌
ဆဲတနှစ်သားဖြစ်၍လာပါပြီ။ (၁၄)မဂ်ဉာဏ်၌ ဆဲနှစ်နှစ်သား
ဖြစ်၍လာပါပြီ။ (၁၅)ဖိုလ်ဉာဏ်၌ ဆဲသုံးနှစ်သားဖြစ်၍လာပါပြီ။
(၁၆) ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၌ ဆဲလေးနှစ်သား ဖြစ်၍လာပါပြီ။
ဒုဋ္ဌဂါမဏိမင်းသားနှင့် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားတို့ ကိုယ်ဝန်ရပုံ ဖွားပုံ
အရွယ်နှင့်လာပုံနှင့် နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ စောင့်ရှောက်ပုံဖြင့် ဥပမာ
ပြကြပါလေ။

၁၃၂၆-ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လွှဲလုပ် ၁၂-ရက်၊
ဒရယ်ကျောင်း၌ ရေးသည်။

(၁) (၁)ပုံစံ
အာရုံပြုကြပုံ

(၂)ပုံစံ
အာရုံပြုကြပုံ

၃၁-ဘုံမှာ
စိတ်၊စေ့၊ရုပ်၊နိ
သော၊က နာ၊န္တာ

၁၃-ဘုံမှာ
မူ၊ဃ၊သံ၊တိ၊နာမ
ဒု၊ သု၊ ဒွိ၊တိဟိတ်

(၁)ပုံစံအရကား
၃၁-ဘုံမှာ စိတ်
ရယ်၊ စေတသိက်

ရယ်၊ရုပ်ရယ်၊နိဗ္ဗာန်ရယ်ဟူ၍ ပရမတ္ထတရား ၄-ပါးမျှသာရှိ၍နေ
ပါတယ်၊၎င်းပရမတ္ထတရားများကို၊ သောတာပန်များ၊ သကဒါ
ဂါမ်များ၊ အနာဂါမ်များ၊ ရဟန္တာများသာ ဂရုစိုက်၍အာရုံပြု
နေကြသည်။

(၂) ပုံစံအရကား ၃၁-ဘုံမှာ သမူဟပညတ်၊ သနပညတ်၊
သဏ္ဌာနပညတ်၊ သန္တတိပညတ်၊ နာမပညတ်၊ စသော ပညတ်
တရားများကို ဒုဂ္ဂတိအဟိတ် ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ သုဂတိအဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်
များ၊ဒွိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်များသာလျှင် ဂရုစိုက်
၍အာရုံပြုနေကြတော့သည်။

(က) ဒု၊ သု၊ ဒွိ၊ တိ ၄-ပါးရှိ လိုက်၏ပညတ်ကို။


(ခ) သော၊က၊နာ၊န္တာ၊အရိယာ မဂ်မှာနေကြဆို။ ။

(၂) ဓါတ်ခံညွှန်နှင့် ဓါတ်ခံပြည့်ဝသူ ၂-စု

ဥပမာ (၁)ခဲတပုံ၊(၂)ငွေတပုံ၊ (၃)ရွှေတပုံ၊(၄)ပတ္တမြား
တပုံ၊ ထားပြီး ရသူက ယူတော့ဟုပေးလျှင်၊ ဓါတ်ခံညွှန် သူတို့

ဟာ ပတ္တမြားပုံ၌ သဲသဲ၊ မဲမဲ၊ အားခဲ၍ လုယူကြမည်။ ပတ္တမြား ပုံကုန်လျှင် ရွှေပုံ၌စုပြု၍လုယူကြမည်။ ရွှေပုံကုန်လျှင်၊ ငွေပုံ၌ စုပြု၍ လုယူကြမည်။ ငွေပုံကုန်လျှင်၊ ခဲပုံ၌စုပြု၍လုယူကြမည်။ တဘဝချမ်းသာဘို့တည်း။

မြတ်စွာဘုရားက (၁)ဒါန။ (၂)သီလ။ (၃)သမထ။ (၄)ဝိပဿနာ ၄-ပုံပုံ၍ ကြိုက်ရာကို ယူတော့ဟုပေးလျှင်၊ ဒါနပုံ၌ စုပြု၍နေကြမည်။ သီလ သမထ ဝိပဿနာ၌ တဦးမှမရှိတော့ပါ။ ဒါဟာဓါတ်ခံညံ့ လွန်းလှ၍ တသံသရာလုံး ချမ်းသာ၍ သွားမှာ ကို စိတ်မညွတ်နိုင် အာရုံမပြုနိုင်ပါ။ ပုံစည်းရှင်၏ သား သွီးများ ဟာ၊ ကောလိပ်ကျောင်း၌နေ၍၊ အရေးပိုင်၊ တိုင်းမင်းကြီးအထိ ယူကြတယ်။ လယ်သွား၏ သားသွီးများမှာတော့ မူလတန်းမျှသာ သင်ကြား၍လယ်တဲ ကိုင်းထဲ၌နေကြသည်။ ငွေမလိုက်နိုင် ကြလို့၊ တော်ရာ၊ တန်ရာနှင့်နေကြရသည်။ ယခုလဲ ဒါနမျှသာပြု၍ (သီလ သမထ ဝိပဿနာအထိ) မကျင့်ကြသူများကား၊ ငွေမလိုက်နိုင်၍ အပါယ် ၄-ဘုံမှာ ကြာကြာကြီး နေထိုင် ကြရတော့မည်။

တဲကုပ်၌ တအိမ် တောင်နေ ကြ၏	လမ်း မ ကြီး	ဥယျာဉ် ရေတွင်း ဝ	ရေ ကန်ကြီး	
				ပန်းပန်းပန်းပန်းပန်းပန်း

လမ်းမကြီး၏ဤမှာဘက်၌ တဲကုပ်တခုရှိသည်။ ၎င်းတဲကုပ်၌ တအိမ်ထောင်နေထိုင်ကြသည်။ လမ်းမကြီး၏ ထိုမှာ ဘက်၌ကား

ဥယျာဉ်နဲ့၊ ရေတွင်းနဲ့၊ ရေကန်နဲ့၊ အိမ်ရှေ့ပန်းခြံနဲ့ မိုဃ်းလနေဘို့
 ဘုံဆောင်များ။ ဆောင်းလနေဘို့ဘုံဆောင်များ။ နွေလနေဘို့
 ဘုံဆောင်များ။ သုံးဆောင်စားရန်အတွက်၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာ
 များ၊ ဆယ်ဘဝ စာမက ရှိ၍နေပါသည်။ တိုင်းသိ၊ ပြည်သိ၊ မင်းသိ
 စိုးသိ ကျေညာပြီးသားလဲ ဖြစ်၍နေတော့၏။ ။ တဲကုပ်မှာ
 နေကြသော အိမ်ထောင်စု သားများကို တဖက်ရှိသေးခြံပိုင်
 ဘုံဆောင်ပိုင်သူဌေးကြီးက လာ၍ပြောပြတယ်။ ပြောပြပုံကား
 အိုဗျ တဲကုပ်မှာ နေကြသော ဆင်းရဲသားတို့ ကျွန်ုပ်ပြောပြ
 မည်၊ နားထောင်ကြပါ။ လမ်းဟိုဘက်ကခြံကြီးထဲမှာ ဥယျာဉ်
 ရော၊ ရေတွင်းရော၊ ရေကန်ရော၊ ဘုံဆောင်တွေရော၊ ပန်းခြံတွေ
 ရော၊ ပစ္စည်းမျိုးစုံရော၊ ဆယ်ဘဝစားလောက်အောင် ရှိနေပါ
 တယ်။ (၁) မင်းတို့နေတဲ့ တဲကုပ်ဟာ မိုဃ်းမလုံသော်၎င်း။ (၂)
 ကျမ်းခင်းမခိုင်သော်၎င်း။ (၃) အကာပျက်သော်၎င်း။ ဟိုဘက်ခြံ
 ထဲက ဘုံဆောင်၌သွား၍နေကြပါ။ စားသုံးကြပါ။ (က) ပြောင်း
 ရွှေ့ချင်တဲ့လောဘဇောဖြင့် တမင်မပျက်လျှင် ပျက်အောင်ဖျက်
 ဆီးရ။ သို့၏သဘာဝအတိုင်းမို့ မလုံပါမှ အခင်းကြီးကျပါမှ
 အကာ ပေါက်ပျက်ပါမှပြောင်းရွှေ့ပြီးနေရမည်တဲ့။ (သမုဒယ)
 ခွါစေပုံတည်း။ ။ ထိုအခါ တဲကုပ်နေ အိမ်ထောင်စုဟာ ဘုံ
 ဆောင်သို့ ပြောင်းချင် ရွှေ့ချင်လွန်းလို့၊ ဩော်ဒီတဲကုပ်ကလဲ
 အမိုးပေါက်ခဲရန်ကော၊ ကျမ်းကြိုးခဲရန်ကော အကာကွာခဲရန်
 ကောဟု တဲကုပ်မှဘုံဆောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ချင်လွန်းအားကြီး
 လို့ အမိုးပေါက်ရန် ကြပ် ကြိုးရန် အကာကွာရန်ကို ဆုတောင်း

ရမလိုလို ဖြစ်၍နေတော့၏။ ကြာလာတော့ တဲကုပ်၌ အမိုးပေါက်၍ တဲကုပ်မှတုံဆောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ နေထိုင်ကြသည်။ ဆင်းရဲသားဘဝမှ သူဌေးဘဝကို ရကြတော့သည်။ ယခုလဲ အာစာရအရိယာများ၊ ဒဿနအရိယာများ၊ လိင်္ဂအရိယာများ ပဋိဝေဓ အရိယာများဟာလဲ ဘဝဟောင်းမှ ဘဝသစ်သို့ကူးရာ၌ ကြောက်ရွံ့မရှိတော့ပါ။ ရှုံ့ဘို့မရှိတော့ပါ။ လန့်ဘို့မရှိတော့ပါ။ အကြောင်းကား တဲကုပ်မှ တုံဆောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ပြီး၊ တသံသရာလုံးပင် မဟာသူဌေးကြီး ဘဝမျိုး နှင့်သာ နေကာ နေကာ သွားရမည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ မကြောက်တော့ပါ။ မရှုံ့တော့ပါ။ မလန့်တော့ပါ။ ဥပမာ ပြပုံတည်း။

ဆရာမြခက်၏ ဝီစိကိစ္ဆာကို ပယ်ဖျောက်ပုံ

ဆရာမြခက်ဟာ၊ တပိဿာရွှေထုတ်ကို ဘုရားစင်၌တင်ထားပြီးမေ့လျော့ကာသွားတယ်။ လေယာဉ်ပျံစီး၍ ပါသွားသည်။ လေယာဉ်ပျံဟာ သာဃာဝတီမြို့ပေါ်သို့ရောက်တော့ ဆရာမြခက်ဟာသတိရပြီးတော့၊ လေယာဉ်ပျံမောင်းသူကိုခေါ်၍ ရန်ကုန်သို့ပြန်မောင်းပေးပါ။ ကျွန်ုပ်၏အိမ်ဘုရားစင်၌ တပိဿာ ရွှေထုတ်ကြီးမေ့လျော့ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတယ်။ အခုပေးပါမည်ဟု တောင်းပန်သည်။ မရပေ။ လေယာဉ်ပျံမောင်းသွားက ပြန်လှည့်ရန် စည်းကမ်းမရှိပါ။ မန္တလေးအရောက် သွားပြီးမှ လူချ ပစ္စည်းချ၍ ရန်ကုန်သို့ပြန်ရမှာပါ။ လမ်းခုလပ်ကနေ၍ ရန်ကုန်သို့ ပြန်ရန် ဝတ္တရားမရှိပါဟုပြောပြသည်။ ယခုလဲ ဓါတ်လေယာဉ်ပျံကိုစီးပြီး

တော့ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ သို့သွား၍နေတာမို့၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသအတွက်၊ လမ်းခုလပ်က အပါယ်ဘုံသို့ ပြန်လှည့်ရန်ဝတ္တရားမရှိပါ။ (ပရမော၊ ဥတ္တမော၊ အဝိပရိတော၊ အတ္တော၊ ပရမတ္တော။) ပါဠိအရ၊ ပရမတ္ထရသော အရိယာများ ဟာ အပါယ်ဘုံသို့ ပြန်လှည့်ခြင်း မရှိပါဟု၊ ဆရာမြခက်အား ဥပမာ ဥပမေယျဖြင့် ဟောပြော ဝိစိကိစ္ဆာ ကင်ရှင်း၍ သွား တော့သည်။

(၁) ပုံစံ

နိဗ္ဗာန်	နိဗ္ဗာန်	နိဗ္ဗာန်	နိဗ္ဗာန်
လောဘ	ဒေါသ	မောဟ	မောဟ
ပြိတ္တာ	ငရဲ	တိရစ္ဆာန်	အသူရကာယ်

(၂) ပုံစံ

သဘောဒိဋ္ဌိ
လောဘ
ဥ ဖြစ် — ပျက် သ

(၃) ပုံစံ

လောဘ
ဒု မု မဂ္ဂ နိ

(၄) ပုံစံ

လောဘတရား၌
လ ဒ မ ဖြစ်ပျက်နှင့် နေကြတာ
Λ Λ Λ

(၁) ပုံစံ၌ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကို မကောင်းဘူးဟု သက်သက်ယူဆကြသည်။ ကဲကဲယူပြီမည်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဟာ စေတသိက်ထဲကတဲ၊ စေတသိက်ထဲကဖြစ်လို့ ပရမတ္ထတရားဘဲ ပရမတ်ပါဘဲ။ ပရမတ်မှန်လျှင် ရှုပ္ပါးက နိဗ္ဗာန်ရမှာပေါ့။ လောဘ

ကို အစီးမတတ်လျှင် ပြိတ္တာဖြစ်မှာပါဘဲ။ လောဘကိုအစီးတတ်လျှင် နိဗ္ဗာန်ရမှာဘဲ။ X ဒေါသကိုအစီးမတတ်လျှင် ငရဲရောက်မှာဘဲ။ ဒေါသကို အစီးတတ်လျှင် နိဗ္ဗာန်ရမှာဘဲ။ X မောဟကိုအစီးမတတ်လျှင် တိရစ္ဆာန်နှင့်အသူရကာယ်ရမှာဘဲ။ မောဟကိုအစီးတတ်လျှင် နိဗ္ဗာန်ရမှာပါဘဲ။ ပုံစံကိုကြည့်တော့ (လ၊ဒ၊မ)ဟာ မဇ္ဈိမပဋိပဒါဖြစ်၍ နေပါတယ်။

(၂) လောဘကိုတွေ့တော့၊ လိုချင်တဲ့သဘော ပရမတ်ကို ရှုလျှင်သက္ကာယဒိဋ္ဌိအားလုံး ကွာရတယ် X လောဘ၌ ဖြစ်ကို ရှုလျှင် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိငါးပါးကွာရတယ်။ လောဘ၌ ပျက်ကိုရှုလျှင် သဿတဒိဋ္ဌိ ၁၅-ပါးကွာရတယ်။

(၃) ပုံစံ၌လောဘလိုချင်လာတာကိုပူပန်ကြောင့်ကြသည် ဒုက္ခသစ္စာပါဘဲ။ လောဘကိုမလိုချင်ပါ။ သမုဒယကိုပယ်တာပါဘဲ။ ယင်းသစ္စာ ၂-ပါးဘဲဟုသိတော့ (အဝိဇ္ဇာကွာလို့) မဂ္ဂသစ္စာ ရတာပါဘဲ။ မဂ္ဂအမှန်ရလို့အမှားချုပ်ထား နိရောဓသစ္စာပါဘဲ။ လောဘ၌သစ္စာ ၄-ပါးပါရှိနေပုံ (မသိအဝိဇ္ဇာ) X (သိဝိဇ္ဇာ) ကျင့်ကြံကြပါတော့။

(၄) လ ဒ မ လောဘ၌ ဖြစ်ပျက်ရှိ၏။ ဒေါသ၌ဖြစ်ပျက်ရှိ၏။ မောဟ၌ ဖြစ်ပျက်ရှိ၏။ ဒါကိုညှစ်စူး၍ ဘုရားရှင်ကြီးက (ဟန္တဒါနိတိက္ခဝေ အဿန္တယာမိဝေါဝယမ္မောသင်္ခါရာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ) ပါဠိ (ဥဒယဗ္ဗယသင်္ခါရေ နိဗ္ဗိန္ဒိတနုပဏ္ဍိတော၊) ပါဠိ။ (ဓမ္မာနံ ဝိဘဝေါသစ္စံ) ပါဠိ။ (အနိစ္စာဝယသင်္ခါရာ

ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ နိရုဇ္ဈန္တိ ဘေသံဝုပသမောသုခေါ။
ပါဠိ။ ယခုနမူနာပြတဲ့ ပါဠိများအတိုင်း။ ပရမတ္ထတရားဆိုလျှင်
ဖြစ်ပျက်ရှိရမယ်၊ ဖြစ်ပျက်ကာ တရားပါတဲ့။ (မသိအဝိဇ္ဇာ၊
သိဝိဇ္ဇာ။)

ပညာသိမှ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်ရပုံ

(အသိ ၆-ပါး၊ သညာ၊ ဝိတက်၊ ပညာ ခဲ့ပြပုံ)

၁၃၂၆-ခုနှစ်၊ ၈-လ၊ ၁-ရက်၊ ကျားဗိုလ်ရွာ၌ရေးသည်။

[ပုဗ္ဗဘာဂေါ၊ ဒွိသုသစ္စေသု၊ ဥဂ္ဂဟ၊ ပရိပုစ္ဆ၊ သဝန၊ ဓါရဏ
သမ္မဿန၊ ပဋိဝေဓေါဟောတိ၊ ဒွိသု၊ သဝန၊ ပဋိဝေဓေါယေဝ။]
မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် အဋ္ဌကထာ၊ နံပါတ်-၁၅၉၊ ကြောင်းရေး-၄
ပုံနှိပ်အလုပ်သွားများမူမှ X နံပါတ်-၁၆၁၊ ကြောင်းရေး-၈၊ ဗမ္မေ
ယူပြပါသည်။ အသိ ၆-ပါးဆိုတာ (၁) ဥဂ္ဂဟသင်သိ၊ (၂) ပရိပုစ္ဆ
မေးသိ၊ (၃) သဝန နာသိ၊ (၄) ဓါရဏဆောင်သိ၊ (၅) သမ္မဿန၊
ဆင်ခြင်သိ၊ (၆) ပဋိဝေဓ ကိုယ်တွေ့သိ ၆-ပါးဘဲ။ အဲဒီ ၆ ပါး
ကား ဒုက္ခသစ္စာသိ၊ သမုဒယသစ္စာသိကြခြင်း ၆-ပါးပါတဲ့။
(၁) သဝန နာသိ၊ (၂) ပဋိဝေဓ ကိုယ်တွေ့သိ ဤအသိ ၂-ပါး
ကား မဂ္ဂသစ္စာသိဘို့၊ နိရောဓသစ္စာ သိဘို့ပါတဲ့ ဤပုံခွဲ၍သိကြ
ပါကုန်။

(သင်၊ မေး၊ နာ၊ ဆောင်၊ ဆင်ခြင်နှောင် နှုတ်ောင်ကိငါးဖြာ)
(ကိုယ်တွေ့၊ တွေ့မှ ပဋိဝေဓ သိကြမဂ်ကိစ္စာ။)

အသိ ၃-မျိုးနှင့်ဝေဘန်ပါဦး

[စတုန္ဒံ ဘိက္ခဝေ၊ အရိယသစ္စာနံ၊ ယထာဘူတံ၊ အဒဿနာ အနုပောဓေါ၊ အပဋ္ဌိဝေဓေါ၊ ဝေမိဒံ၊ ဒီဃမဇ္ဈိနံ၊ သန္ဓာဝိတံ၊ သံသရိတံမမဉ္ဇေဝ၊ တုမှာကဉ္စ။] မဟာပရိနိဗ္ဗာန သုတ်တော်မှ ယူပြပါသည်။

(၁) အဒဿနာ၊ ပရိယတ္တိဉာဏ်သိ၊ (၂) အနုပောဓ ပဋ္ဌိပတ္တိ ဉာဏ်သိ။ (၃) ပဋ္ဌိဝေဓေါ၊ ပဋ္ဌိဝေဓဉာဏ်သိ ဘာဝနာမယဉာဏ်သိ ဟူ၏။ ၃-ပါးခွဲသိပါ။

အသိ ၂-ပါးကိုလဲ သိထားကြပါဦး

[အနုပောဓဉာဏံ လောကီယံ ပဋ္ဌိဝေဓဉာဏံပနလောကုတ္တရံ] ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ ဒုအုပ် (နံပါတ်-၁၂၆) ကြောင်းရေး-၂၉ သုမ္မုယူပြသည်။

(၁) ပဋ္ဌိပတ္တိဉာဏ်ကိုအနုပောဓသိခေါ်သည်။ လောကီဉာဏ် ပါဘဲ။ (၂) ပဋ္ဌိဝေဓ ကိုယ်တွေ့သိကို လောကုတ္တရာဉာဏ်ဟုခေါ် ဖါသည်။

အသိ ၂-မျိုးသိထားကြပါဦး

[ဒေသနာဉာဏံ လောကီယံ၊ ပဋ္ဌိဝေဓဉာဏံ၊ လောကုတ္တရံ] ကော အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာ နံပါတ်-၉၇။ ကြောင်းရေး-၂၇၊ ကထိမျက်မှန်မုမုယူပြပါသည်။

ယခုပြခဲ့သော ပါဠိ ၄-ပုဒ်အရ ဇယားကွက်မှာ

သင်၊ သိ	မေး၊ သိ	နာ၊ သိ	ဆောင် သိ	ဆင်ခြင် သိ	ကိုယ်တွေ့ သိ
	အနုဗောဓသိ		အနုဗောဓ		ပဋိဇေဓ
	လောကီသိ		လောကီသိ		လောကုတ္တရာသိ
	ဒေသနာဉာဏ်သိ		ဒေသနာသိ		ဘာဝနာသိ
	ပရိယတ္တိသိ		ပဋိပတ္တိသိ		ပဋိဝေဓသိ
	သုတမယဉာဏ်သိ		စိန္တာမယ		ဘာဝနာမယ
သညာသိ သညာစေတသိက်				ဝိတက်စေတသိက် ပညိန္ဒြေစေတသိက်	

လိုချင်းမှာ ဝိညာဉ်သိ သညာသိ ဝိတက်သိ ၃-ပါးလောက်
နှင့် ဝိပဿနာလဲမဖြစ် မဂ်၊ဖိုလ်လဲမရနိုင်သေးပါ။ ပညာသိကြမှ
ဝိပဿနာလဲ အစစ်အမှန်ဖြစ်၍ မဂ်၊ဖိုလ်ကိုလဲ ရနိုင်ပါသည်။
သတိပြုကြပါ။ ပညာရှိများဟာ၊ ဇယားပြမြင်ရုံမျှနှင့် အမှား
အမှန်သိနိုင်ကြသည်။

မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ မရသောအသိ ရသောအသိ

- (၁) ဝိညာဉ်သိ၊ စိတ်သိ၊ ၎င်းဖြင့် မဂ်၊ဖိုလ်၊နိဗ္ဗာန်ကိုမရ
သေးပါ။
- (၂) သညာသိ သညာစေတသိက် ၎င်းဖြင့်လဲ မဂ်၊ဖိုလ်၊ကို
မရသေးပါ။
- (၃) ဝိတက်သိ ဝိတက်စေတသိက် ၎င်းဖြင့်လဲ မဂ်၊ဖိုလ်၊ကို
မရသေးပါ။
- (၄) ပညာသိ၊ ပညိန္ဒြေစေတသိက် ၎င်းဖြင့်မဂ်၊ဖိုလ်၊ကိုရနိုင်
ပါသည်။

သုတမယဉာဏ်ဟာ သညာသိပါ

သုတမယ ဉာဏ်ဆိုတာ သညာသိ၊ သညာ စေတသိက်မို့၊
ဝိပဿနာမစစ်မမှန်သေးပုံကား၊ သုတမယဉာဏ်ဟာ သညာမျိုး
ပါ။ ဉာဏ်ပညာနှင့်မဆိုင်ပါ။ သညာစေတသိက်ပါ။ သင်သိ၊ မေးသိ
နာသိ၊ ဆောင်သိ ၄-မျိုးဟာ သညာသိပါ။ ဘာကိုသိလို့လဲဟူမူ
ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ဓါတ်သစ္စာကိုအနိစ္စဒုက္ခအနတ္တဘဲဟုသဘောမမှား
ရအောင်၊ သုတ၊ သညာဖြင့်သိသိထားလို့၊ သုတမယဉာဏ်ဟုခေါ်
သည်။ ၎င်းဖြင့် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို မရနိုင်သေးပါ။

(သာဓက) သုတမယ ဉာဏဂေါစရော၊ ယောပရိယတ္တိ
သဒ္ဓမ္မောတိဝုစ္စတိ။) နေတ္တိအဋ္ဌကထာက ဆုံးဖြတ်ချက် ချထား
ပါပေပြီ။ သတိနော်သတိ၊ ဤအသိမျိုးဟာ ဝိပဿနာဉာဏ်မျိုး
မဟုတ်၍ အရှင်ပေါဠိလစသော ၁၆-ဦးတို့၏ ဗရိယတ္တိအသိမျှ
သာရှိပါသေးသည်။

စိန္တာမယဉာဏ်ဟာ ဝိတက်သိပါဘဲ

စိန္တာမယဉာဏ်ဟာလဲ ဝိတက်သိမို့၊ ဝိတက်စေတသိက်သာ
ဖြစ်ရကား၊ ဝိပဿနာမစစ်မမှန်ပါ။ (ပညာသိမဟုတ်သေးပါ)
ကြံစီသိ၊ စဉ်စားသိ၊ ဝေဘန်သိ၊ စိတ်ကူးသိ၊ တွေးတောသိ၊
ကြံဆသိ၊ မှန်းမျှော်သိမျှသာတည်း။ ဘာကိုသိသလဲဟူမူ ရုပ်နာမ်
ခန္ဓာ၊ ဓါတ်သစ္စာကိုအနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟု သဘောမမှားရအောင်
အသိမျိုးပါ။ (သာဓက) [စိန္တာမယဉာဏဂေါစရော အာကာရ

ပရိဝိတက္က၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာန၊ ခန္တိတိ၊ ဂဟေတဗ္ဗါကာရော ဝိမုတ္တာယန
 ဝိသေသော၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မောတိဝုစ္စတိ။] ဟူ၍ နေတ္တိအဋ္ဌကထာ
 ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားခဲ့ပါပြီ။ မိလိန္ဒမင်းစသော သူတို့၏အသိမျိုး
 ပါ။ မိလိန္ဒမင်းဟာ ၎င်းအသိမျိုးမို့။ ၁၂-နှစ် ကာလပတ်လုံး
 သာဂလပြည်မှာ ရဟန်း သံဃာတော်များ ဆိတ်သုဉ်းအောင်
 (တုစ္ဆောဝတ၊ ဇမ္ဗူဒီပေါ) ဟူ၍ အပြစ်များ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါတယ်။
 ၎င်းဖြင့် မဂ်၊ ဖိုလ်ကို မရနိုင်သေးပါ။ သတိ။

ဘာဝနာမယဉာဏ်ဟာ ပညာသိပါ ဝိပဿနာပါဘဲ

ဘာဝနာမယဉာဏ်ဟာ၊ ပညာသိ၊ ပညိန္ဒြေ စေတသိက်မို့
 ဝိပဿနာအစစ်အမှန်ပါ။ ကိုယ်တွေ့ ပဋိဝေဓဉာဏ်ပါ။ ဘာကို
 သိသနည်းဟူမူ၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ၊ ဓိတ်သစ္စာကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ
 ဟု၊ တကယ်တွေ့ပြီး သိခြင်းပါဘဲ။ (သာဓက) ဝိပဿနာဉာဏာ
 ဒီသဟဂတော၊ ဘာဝနာမယ ဉာဏဂေါစရော၊ ယောပဋိဝေဓ
 သဒ္ဓမ္မောတိဝုစ္စတိ။) ဟူ၍ နေတ္တိအဋ္ဌကထာက ဆုံးဖြတ်ချက် ချ
 ထားခဲ့ပါသည်။ ဤအသိမျိုးသာလျှင်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင်
 ပါသည်။ ကိုရင်ရဟန္တာကလေး ဥပမာပါဘဲ။

ပေဋ္ဌကော ပဒေသကျမ်းလာသမ္မာဒိဋ္ဌိရပုံ

[ဒုဝေဟေတူ၊ ဒုဝေပစ္စယာ၊ သာဝကဿ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊
 ဥပ္ပါဒါယ၊ တတ္ထ၊ ယောစပရတောသောသော၊ ယောစအဇ္ဈတ္တံ
 ယောနိဓော မနသိကာရော၊ ဣမေဒွေပစ္စယာ။] ပေဋ္ဌကော
 ပဒေသ ပါဠိတော်မှလာရုံပုံ၊ ပကတိသာဝက၊ ဟောသာဝက

အဂ္ဂသာဝကများဟာ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်ဖြစ်ဘို့ရာ အကြောင်း ၂-ပါး ရှိပါတယ်။ (၁) ပရတောသောသော၊ သူတပါး၏ ဟောပြချက် ဆိုတဲ့ သင်သိ၊ မေးသိ နာသိ ဆောင်သိ ၄-ပါး ရှိထားခြင်း။ (၂) မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်၌ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်း၍ နေရခြင်း ။ ဤ ၂-ပါးကြောင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင် ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာရသည်။

(၁) [ယာစပရတောသောသေန ဥပ္ပဇ္ဇတိ ပညာ၊ အယံဝုစ္စတိ သုတမယိပညာ။] သင်သိ၊ မေးသိ၊ နာသိ၊ ဆောင်သိကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အသိကို ပညာကို သုတမယ ဉာဏ်၊ သညာသိ ဟုဆိုရတော့သည်။

(၂) [ယောစယောနိသော၊ မနသိကာရော၊ ယာဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပညာ၊ အယံဝုစ္စတိ စိန္တာမယိပညာ။] (၁) (၂)ပါး၌ ၂-ပုဒ်လုံး ပေဋကောပဒေသ ပါဠိတော်မှယူပြတာပါ။ မိမိခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို စိန္တာမယပညာဟုခေါ်ရသည်။

(၃) [ဒေယစ္စယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိပါတုဘာဝါယ၊ ဟောတိ၊ ပရတောသောသောစ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နောစ။] ဒုကအင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိတော်မှ ယူပြပါသည်။ သူတပါးက ဟောပြတဲ့ ((သင် မေး နာ ဆောင်) အသိရယ် ဓမ္မာနုဓမ္မဆိုတို့ အကျင့်ရယ်။ ယင်း ၂-ပါးရှိလျှင်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်ပညာဉာဏ်ဟာ လာပါရောတဲ့။ ဒါတွေကို သိထားပြီး၊ ကိုယ်တွေ့ ပဋိဝေဓဉာဏ် ဝိဿနာဖြင့် မဂ် ဖိုလ်ကို အရယူကြပါတော့။ ဘာဝနာမယဉာဏ်ဖြင့် မဂ်ရသည်။ ဖိုလ်ရသည်။ နိဗ္ဗာန်ရသည်ဟု နာနာကြီးမှတ်ကြပါ။

ဆွေးနွေးခြင်း (ပဌမ)

(၁) သင်္ဘောပေဏီမှာ ဦးမာဏဝနှင့် ဦးပညာတို့တရားနှင့် ပတ်သက်၍ ဆွေးနွေးကြသည်ကား--

(မာ) အရှင်ဘုရားတို့ဟာက ရာဟုလကဲ့သို့ ကလေးများ ကို အားထုတ်ခိုင်းသော၊ သင်ပုန်းကြီးတန်းပါ၊ ဘုရားတပည့် တော်တို့သတိပဋ္ဌာန်က ပညာရှိအထက်တန်းစားများ အားထုတ် ရသောတရားပါဟု ပြောသည်။

(ပညာ) ကဲကဲ ဒါဖြင့်အရှင်ဘုရားတို့ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို အားထုတ်လို့ ရဟန္တာဘယ်လောက် ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သာကေ တပုဒ်မျှထုတ်၍ ပြသစေချင်ပါတယ်။

(မာ) နားထောင်ပါ။ [ဒေသနာ ပရိယောသာနေပန၊ တိသဘိက္ခသဟဿာနိ၊ အရဟတ္တေ ပတိဋ္ဌဟိသု။] မဟာသတိ ပဋ္ဌာနသုတ်အဋ္ဌကထာ နိပါတ်-၃၆၅၊ ကြောင်းရေ-၂၄ ဟံမူ။ (အနက်ကား) ပန၊ အကျိုးကိုပြဦးအံ့၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ မဟာသတိပဋ္ဌာန် ဟောခြင်းအဆုံး၌။ တိသဘိက္ခသဟဿာနိ၊ ၃-သောင်းကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ ပတိဋ္ဌဟိသု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။ ။ မဟာသတိ ပဋ္ဌာနကြောင့်၊ ရဟန္တာသုံးသောင်းတောင်မှဖြစ်ရပါတယ်။ ။

(ညာ) ဓါတ်တရားအကျိုးလဲနားဆင်ပါဦး။ [အန္တဝနေနိ သိန္ဓော၊ စူဠရာဟုလောဝါဒံ၊ ကထေသိ၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ ရာဟုလတ္ထေရော၊ ကောဋိသတသဟဿေဟိ၊ ဒေဝတာ၊ ဟိသဒ္ဓိ။

အရဟတ္တံ ပါပုဏိ၊ သောတာပန္န၊ သကဒါဂါမိ၊ အနာဂါမိ
ဒေဝတာနံ၊ ဂဏနာနတ္ထိ။] ဧကအင်္ဂုတ္တိရ်အဋ္ဌကထာ ကဝိမူနံပါတ်
(၂၀၈) ကြောင်းရေး-၂၅။ (အနက်ကား) အန္ဓဝနေ၊ မိုက်တော၌
နိသိန္ဓော၊ နေလျက်၊ စူဠရာဟုလောဝါဒံ စူဠရာဟုလောဝါဒသုတ်
တော်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောပြီ။ ဒေသနာပရိယောသာနေ ဟောပြီး
သည်၏ အဆုံး၌။ ရာဟုလတ္ထေရော၊ အရှင်ရာဟုလာ မထေရ်သည်။
ကောဠိသဘသဟဿဟိ ဒေဝတာဟိ၊ ကုဋေတသိန်းသော
နတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟုဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊
ရောက်လေပြီ။ သောတာပန္န၊ သကဒါဂါမိ၊ အနာဂါမိနံ၊ သောတာ
ပန်၊ သကဒါဂါမိ၊ အနာဂါမိဖြစ်ကြကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ နတ်
တို့၏။ ဂဏနာ၊ အရေအတွက်သင်္ချာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါ။ ဝါ၊ အ
သင်္ချာည်း။ ။

ဤသာဓကကိုကြည့်တော့ တပည့်တော်တို့ အားထုတ်သော
ဝေါတ်တရားကြောင့် ရဟန္တာကုဋေတသိန်းပါ။ သောတာပန်
သကဒါဂါမိ၊ အနာဂါမိများက အသင်္ချေကျွတ်ပါတယ်။ အရှင်
ဘုရားတို့ကျင့်တဲ့ သတိပဋ္ဌာန်က ရဟန္တာသုံးသောင်း ကျွတ်ပါ
တယ်။ ပရုဏ်ဆိတ်နှင့် ဆင်ကြီးလောက် ကွာခြားလှပါတကား။
သတ္တိခြင်းအလွန်ခြားနားပါတကားဟု ဖြေလျှင် ဦးမာဏဝဟာ
ပဌမအရုံးပေးရတော့သည်။ မလွန်နိုင်ပါ။

ဆွေးနွေးခြင်း (ဒုတိယ)

(ဦးပညာ) အရှင်ဘုရားတို့၏ သတိပဋ္ဌာန်နှင့် ပြည့်ပြည့်၊ ဝဝ
စုံစုံ၊ လင်လင်၊ ဒိဋ္ဌိသတ်ထာ၊ ဝီရိယသတ်ထာ၊ အဝိဇ္ဇာသတ်ထာ

ဝိဇ္ဇာဂ-ပါးရတာ သစ္စာ ၄-ပါးကိုတိုက်ရိုက်ဟောထားတဲ့ ပါဠိ
များပြသနိုင်ပါရဲ့လားဘုရား။

(မာဏဝ) မပြနိုင်ပါဘူး။

(ဦးပညာ) တပည့်တော်တို့ ခါတ်က သတ်ထား ပေးတာ
၂-ဌာနကိုပြပါမည်။ [ပထဝီခါတုံခေါ် ရာဟုလ၊ အနိစ္စတော
ဇာနတော၊ ပဿတော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ပဇာဟတံ၊ ဝိစိကိစ္ဆံ
ပဇာဟတံ၊ အဝိဇ္ဇာပဟိယတံ၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပဇ္ဇတံ။] ရာဟုလောဝါဒ
သုတ်တော်။ ပထဝီခါတ်ကို အနိစ္စနှင့်ကိုယ်တွေ့သိတော့ ဉာဏ်ဖြင့်
မြင်တော့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိရော၊ ဝိစိကိစ္ဆာရော အဝိဇ္ဇာရော ပြးကျ၍
သွားပါတယ်။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိ၊ အဝိဇ္ဇာတို့ဟာ ပြန်၍ မဖြစ်တော့ပါ။
အချုပ်ကြီး ချုပ်ငြိမ်း၍ သွားပါတော့တယ်။ နို့ပြီး မဂ်ဝိဇ္ဇာ
၄-ပါး၊ ဖိုလ်ဝိဇ္ဇာ ၄-ပါးကိုလဲရရှိပါတယ်။ အဲဒီခါတ်က သစ္စာ
၄-ပါးပေးနိုင်တာပါ။



၄	၁	၂
သောဘာပန်ဝိဇ္ဇာ	ပထဝီဓါတ်	သက္ကာယဒိဋ္ဌိက္ခာ
သကဒါဂါမ်ဝိဇ္ဇာ	ဒုက္ခ သစ္စာ	ဝိစိကိစ္ဆာက္ခာ
အနာဂါမ်ဝိဇ္ဇာ	သိ	အဝိဇ္ဇာက္ခာ
အရဟတ္တဝိဇ္ဇာ		သမုဒယသစ္စာ
မဂ္ဂသစ္စာ		ပယ်
ပွား		
	၃	
	ပြန်မလာ	
	အမြဲချုပ်	
	နိရောဓသစ္စာ	
	ဆိုက်	

ဤပုံစံ၌ ပထဝီဓါတ်ကား ဒုက္ခသစ္စာပါသည်။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိ အဝိဇ္ဇာ ၃-ပါး ကွာခြင်းကား သမုဒယသစ္စာပါသည်။ ကွာပြီးသား ၃-ပါး ဟာပြန်မဖြစ်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းကား နိရောဓသစ္စာပါသည်။ အဝိဇ္ဇာ ရှစ်ပါးကား မဂ္ဂသစ္စာပါသည်။ (တနည်း) ပထဝီကား (သိ)သုံး မျိုး ကွာခြင်းကား (ပယ်) ပြန်မဖြစ်ခြင်းကား (ဆိုက်) ဝိဇ္ဇာရှစ် ပါးကား (ပွား) တည်း။ လင်္ကာမှာ [သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွား၊ လေး ပါး ကိစ္စအပိုင်ရ မုချလေးသစ္စာ။]

ဤပုံပြောပြသောအခါဝယ်၊ ဦးမာဏဝမှာ ငေး၍သာနေ တော့သည်။

ဆွေးနွေးခြင်း (တတိယ)

(ဦးပညာ) အရှင် ဘုရားတို့၏သတိပဋ္ဌာန်နည်းဖြင့် တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ ၃-ပါး ချုပ်ကို ပါဠိတိုက်ရိုက် ပြနိုင်ပါသည်။

(မာဏဝ) မပြနိုင်ပါဘူး။

(ဦးပညာ) တပည့်တော်တို့၏ ခါတ်ကတော့ တဏှာ၊ မာန ဒိဋ္ဌိကွာပါသည်။ သာဓကမှာ [ပထဝီခါတုယေဝေသာ၊ နေတံမေ နေသောဟမသ္မိ။ နေသောမေအတ္တစတိ၊ ယထာဘူတံ၊ သမ္ပ ပညာယ၊ ဒဠဗ္ဗံ။] စတုက အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော်ကြီးပါဘဲ။ ခါတ် က တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ၃-ပါးကို ကွာစေပုံပါဘဲ။

တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ၃-ပါး ခွဲပုံဇယား

နေတံမမ	နေသောဟသ္မိ	နေသောမေအတ္တာ
တဏှာခွဲပုံ	မာနခွဲပုံ	ဒိဋ္ဌိခွဲပုံ
တဏှာဂါဟသေ	မာနဂါဟသေ	ဒိဋ္ဌိဂါဟသေ
တဏှာပ ပဉ္စသေ	မာနပပဉ္စသေ	ဒိဋ္ဌိပပဉ္စသေ
တဏှာမညနာသေ	မာနမညနာသေ	ဒိဋ္ဌိမညနာသေ
အဲဒီပုံစံဟာ ခါတ်တခုဖြင့် ကိလေသ(၁၂)ပါးစုသေကြပုံ ပါဘဲ။		

ဆွေးနွေးခြင်း (စတုတ္ထ)

(ဦးပညာ) အရှင်ဘုရားတို့ သတိပဋ္ဌာန်နှင့် နိဗ္ဗာန်ရောက် တယ်ဆိုတာ ပါဠိတိုက်ရိုက် ပြနိုင်ပါရဲ့လား။

(ဦးမာဏဝ) မပြနိုင်ပါဘူး။

(ဦးပညာ) ခါတ်တရားဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ် ဆိုတာ ပါဠိပြပါမည်။ [သဘဝကာဟိ၊ စတုန္နံ ခါတုနံ၊ ကေသေသမေဝ

သမ္မသိတာ၊ နိဗ္ဗာနံပါပုဏန္တိ၊] မူလပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ။ သာဝက
အားလုံးတို့ဟာ ခါတ်တခုကို ရှုလျှင် နိဗ္ဗာန် သို့ ရောက်ပါ
သတဲ့ဗျား။

ဆွေးနွေးခြင်း (ပဉ္စမ)

(ဦးပညာ) အရှင်ဘုရားတို့၏ သတိပဋ္ဌာန်ဖြင့် အပါယ်
တံခါးပိတ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ပါဠိတိုက်ရိုက် ပြနိုင်ပါရဲ့လား။

(ဦးမာဏဝ) မပြနိုင်ပါဘူး။

(ဦးပညာ) ခါတ်တရားကြောင့် အပါယ်တံခါးပိတ်သွားပုံ
ကို ပါဠိတိုက်ရိုက်ပြပါမည်။ [စတုန္ဒံ ခါတုနံ၊ အညတ္တတ္ထံ၊ ပထဝီ
ခါတုယာ၊ အာပေါခါတုယာ၊ တေဇောခါတုယာ၊ ဝါယော
ခါတုယာ၊ နုတေဝဓမ္မေ၊ အဝစ္စပသာဒေန၊ သမ္ပန္နာဂတော၊
အရိယာသာဝကော၊ နိရယံဝါ၊ တိရစ္ဆာနယောနိယံဝါ၊ ပေတ္တိဝိသ
ယံဝါ၊ ဥပပဇ္ဇိယတိ။] တိကအင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော်။ နံပါတ်-၃၁၈
ကြောင်းရေး-၁ ဟံမူမှ။ ခါတ်တွေသဖြင့် အပါယ်တံခါးပိတ်သွား
ရပုံ ဟောပြသော ပါဠိပါဘဲဘုရား။

ဆွေးနွေးခြင်း (ဆဌမ)

(ဦးပညာ) အရှင်ဘုရားတို့၏ သတိပဋ္ဌာန်ကြောင့် ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်၊ သံသရာစက်ကြီးကိုဖြတ်နိုင်ပါရဲ့လား၊ ဆင်းရဲသံသရာ
ကိုဖြတ်နိုင်ပါရဲ့လား တိုက်ရိုက်ပါဠိကော ပြနိုင်ပါရဲ့လား။

(ဦးမာဏာ) မပြနိုင်ပါဘူး။

(ဦးပညာ) ခါတ်ဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်ကြီးပြတ်ရပုံ။ ဆင်းရဲသံသရာကြီး ပြတ်ရပုံမှာ [ခါတုံခေါ်ဘိက္ခု၊ အနိစ္စတော၊ ဇာနတော၊ ပဿတော၊ ဘိက္ခုနော၊ အဝိဇ္ဇာပဟိယတိ၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပဇ္ဇတိ။] သဠာယတန ဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် (နိပါတ်-၃၅) ကြောင်းရေး-၂ ဟံမူ ခါတ်ကို အနိစ္စဖြင့် ကိုယ်တွေ့သိလျှင်၊ ဉာဏ်ဖြင့်မြင်လျှင်၊ အဝိဇ္ဇာပယ်သွားတော့၏။ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးကိုရတော့၏ [အဝိဇ္ဇာသေတော့၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ၊ နာမရူပ၊ သဠာယတန ဖဿ ဝေဒနာ၊ တဏှာ ဥပါဒါန၊ ဘဝ၊ ဇာတိ ဇရာ၊ မရဏ၊ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆိုတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သံသရာစက်ကြီး ပျက်စီးသွားရသည်။ မီးတဆွဲတပါး ဆင်းရဲမျိုးလဲပျက်စီးရသည်။ မူလ ၂-ပါး၊ ဝဋ် ၃-ပါး၊ အစပ် ၃-ပါး၊ အလွှာ ၄-ပါး၊ အခြင်းအရာ-၂၀၊ အင်္ဂါ ၁၂-ပါး။ မီး၁၁-ပါး ဒုက္ခက္ခန္ဓဿပါ ချုပ်ငြိမ်းရသည်။ အဲဒါတွေဟာ ခါတ်တရား၏တန်ခိုးပါဘဲ။

ဆွေးနွေးခြင်း (သတ္တမ)

(ဦးမာဏဝ) ဟောဒီ ပါဠိတော်ကိုကြည့်စမ်းပါဦး။ [ကောယနော၊ အယံဘိက္ခဝေမဂ္ဂေါ၊ သတ္တာနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ သောက ပရိဒေဝါနံ၊ သတိက္ကမာယ၊ ဒုက္ခဒေါမနဿနံ၊ အတ္တင်္ဂမာယ ဉာယဿအဓိဂမာယ နိဗ္ဗာနဿ၊ သစ္စိကိရိယာယ၊ ဟဒိဒံစတ္တာရော သတိပဋ္ဌာန။] သုတ်မဟာ။ ဝါ ပါဠိတော်၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ်တော်။ ဤပါဠိတော် အဆိုမှာ တကြောင်းတည်းသော၊ မင်္ဂလမ်းစဉ်ဟာ၊ သတိပဋ္ဌာန် ၄-ပါးပါဘဲ။ ဤသတိပဋ္ဌာန်

ကြောင့်၊ သတ္တဝါတို့အား ကိလေသာတို့မှ၊ စင်ကြယ်ရတယ်။
သောက၊ ပရိဒေဝမှလွန်မြောက်ရတယ်။ ဒုက္ခဒေါမနဿ၊ ချုပ်ငြိမ်း
ရတယ်။ မဂ်ဉာဏ်လေးပါးကိုရတယ်။ နိဗ္ဗာန်ကိုမျှော်မှောက်ပြုနိုင်
တယ်မဟုတ်ပါလားဘုရား။

(ဦးပညာ) ဘယ်လို အားထုတ်တဲ့ သတိပဋ္ဌာန်လဲဘုရား။

(ဦးမာဏဝ) မဟာသတိပဋ္ဌာန်ပါဠိတော်အတိုင်း ဣရိယာ
ပထပဗ္ဗ၊ သမ္ပဗညပဗ္ဗ နည်းအရ အားထုတ်မှုပါဘဲ။

(ဦးပညာ) အရှင်ဘုရားပြသော ဣရိယာပထပဗ္ဗ သမ္ပဗည
တို့ဘာ၊ အကုသိုလ် မဝင်နိုင်ရုံမျှမို့ သမထအတန်းသာ ရှိပါသေး
တယ်ဘုရား၊ ဝိပဿနာအတန်း မဟုတ်သေးလို့ ၎င်းအကျိုးတွေကို
မရသေးပါ။ သာဓကကိုပြပါမည်။ [တတ္ထဓါတုဝသေန၊ ကထိတံ
ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာနံဟောတိ။] ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ ဒုတိယအုပ်
နံပါတ်-၁၉၈၊ ကြောင်းရေး-၁၅ ဟံမူ၌၊ ဓါတ်တရား သာလျှင်
ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းပါ။ အရှင်ဘုရား ပြနေတာကား သမထ
ပါဘဲဘုရား။

ဆွေးနွေးခြင်း(အဋ္ဌမ)

(ဦးမာဏဝ) အရှင်ဘုရားတို့ အားထုတ်သောသတိပဋ္ဌာန်
ဟာ တမျိုးရှိပါသေးသလားဘုရား။

(ဦးပညာ) ရှိပါသေးတယ်။ ခန္ဓာမှာ သတိထားတော့၊
ခန္ဓာထဲမှ သေဘောစသော။ ဓါတ်များ ပေါ်လာပါတယ်။
၎င်းသေဘော စသည်တို့ကား၊ ကာယာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်
ပါဘဲ။ ပေါ်တော့၊ ခံစားမှုဝေဒနာဟာပါလာပါတယ်။ အဲဒါ

ကတော့ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ပါဘဲ။ တောကိုသိတဲ့ စိတ် ပေါ်လာပါတယ်။ အဲဒီစိတ်ထား စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ပါ ဘဲ။ တောကိုရှုပွားနေပါတယ်။ အဲဒါကား ဓမ္မာနုပဿနာသတိ ပဋ္ဌာန်ပါဘဲ။ ခါတ်ပေါ်လို့ရှုပွားတော့ သတိပဋ္ဌာန် ၄-ပါးလုံး အကျုံးဝင်ပါသည်။

ဆွေးနွေးခြင်း (နဝမ)

(ဦးမာဏဝ) တပည့်တော်တို့၏ ဂိုဏ်းချုပ် မင်းကွန်းဆရာ တော် ဘုရားကြီးကတော့ (ဣ၊ သံ၊ ခါတု) ဤသုံးခု မှတ် ရှု ဝိပဿနာဟု ရေးထားသည် မဟုတ်ပါလားဘုရား။

(ဦးပညာ) ဒီလင်္ကာကို အရှင်ဘုရားက၊ ဘယ်လိုယူချင်ပါ သလဲဘုရား။

(ဦးမာဏဝ) ဣရိယာပထပဗ္ဗ၊ သမ္ပဇညပဗ္ဗ၊ ခါတုမနသိ ကာရပဗ္ဗ သုံးပါးဟာ ဝိပဿနာချည်းဘဲဟု ယူဆပါတယ်။

(ဦးပညာ) အဲဒီလင်္ကာအရ၊ ဒီပုံ ယူဆပါဘုရား။ ဣရိယာ ပထပဗ္ဗ၊ အောက်ဆုံးတန်းက ဝိပဿနာ၊ ပညတ်ပါသေးလို့။ သမ္ပဇညပဗ္ဗ၊ အလယ်တန်းက ဝိပဿနာ ပညတ်ပါသေးလို့။ ခါတုမနသိကာရပဗ္ဗ၊ အထက်တန်းဝိပဿနာ ပရမတ်သက်သက် မို့ အရှင်တို့၏ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကပင်အတန်းနှင့်ပြ၍ထား ဖါပကော။

ဆွေးနွေးခြင်း (ဒသမ)

(ဦးပညာ) တတ္ထဣရိယာပထပဗ္ဗ၊ သမ္ပဇညပဗ္ဗ၊ ခါတုမန သိကာရပဗ္ဗာန္တိ၊ ဣမာနိတိဏိ၊ ဝိပဿနာဝသေနုဂ္ဂတ္တာနိ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ်

အဋ္ဌကထာ နံပါတ်-၁၅၉ ကြောင်းရေး-၁၆၊ ဟံမူမှ။ မဟာသတိ ပဋ္ဌာနသုတ် အဋ္ဌကထာ။ ဣရိယာပထပဉ္စ၊ သမ္ပဇညပဉ္စ၊ ဓါတု မနုဿိကာရပဉ္စ။ ဤ ၃-မျိုးတို့ကို ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဟောအပ်ကုန်၏ဟု ဆိုသော်လည်း။ ဝိပဿနာကိုအားထုတ်ရာ၌ အကုသိုလ်မဝင်အောင်၊ အာရုံပြန်လွှင့်ရအောင်။ အာဒိကမ္ပိက သဘောဖြင့် စရတာမို့။ ဣရိယာပထ သမ္ပဇည ၂-ပါးကိုထည့်ရ တာပါတုရား။ ပညတ်လွှတ်သော ဝိပဿနာမှာ ဓါတ်ရောက်မှ လွတ်လို့ ဝိပဿနာအစစ်ဖြစ်ရသည်။

ဆွေးနွေးခြင်း (ကောဒသမ)

(ဦးပညာ) အရှင်ဘုရားတို့ အားထုတ်ပုံကိုအမိန့်ရှိစမ်းပါ။

(ဦးမာဏဝ) စားရင်၊ စားတယ်မှတ်။ သွားရင်၊ သွားတယ် မှတ်။ ထရင်၊ ထတယ်မှတ်။ ထိုင်ရင်၊ ထိုင်တယ် မှတ်ခြင်းစသည်တို့ ပါတဲ။

(ဦးပညာ) ဓါတ်သဘောသို့ မသက်ဝင်ပါ။ စိတ်ဆန္ဒလဲ မသားပါ။ ပညတ် လုံးဝမလွှတ်သေးပါ။ သွားရင် သွားတယ် မှတ်ကိုဖွင့်၍ပြရာ၌။ [ဂစ္ဆာမိတ်စိတ္တံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တံဝါယဇနေတိ၊ ဝါယောဝိညတ္တိ ဇနေတိ၊ စိတ္တကြိယာဝါ၊ ယောဓါတုဝိပ္ပူရေန သကလဿ ကလယဿ ပူရတောအတိနိဟာရော ဂမနန္တိဝုစ္စတိ၊ ဌာနာဒိသုဝိသေနယော။ ။ သတိပဋ္ဌာနသုတ် အဋ္ဌကထာ။

(သွားရင်သွားတယ်ဟုမှတ်ရာ၌) ဓါတ်ခွဲ၍ရှုတော့ (၁)စိတ် က မနေဝိညဿကဓါတ်ပါတဲ။ (၂)လောက ဝါယောဓါတ်ပါတဲ။

(၃) သွားခြင်းက ဝိညတ္တိဓါတ်ပါဘဲ။ (၄) မှတ်ခြင်းကား ဓမ္မဓါတ်ပါဘဲ။ စုပြုရလျှင် (၁) မနောဝိညာဏဓါတ်။ (၂) ဝါယောဓါတ်။ (၃) ဝိညတ္တိဓါတ်။ (၄) ဓမ္မဓါတ်ပါဘဲ။ သွားခြင်းစည်တ်လဲပျောက်ရ၏။ လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ၊ ငါသူပုဂ္ဂိုလ်လဲပျောက်ရ၏။ ဓါတ် ၄-ပါးသဘော သာလျှင်ရောက်ရသည် မဟုတ်ပါလော။ သွားတယ် လာတယ် ရပ်တယ်၊ ထိုင်တယ်၊ ထတယ်ဆိုတာ ပညတ်တွေ့ပါ ၃၁-ဘုံ အသုံးတွေ့ပါဘဲ။

(၁၂) ဒွါဒသဆွေးနွေးရာ၌။ ။ (ဆခါတုယောတိ (လ) ရဟတ္တဿ၊ ပဒဋ္ဌာနဘူတံ။) ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနံပါတ်-၁၉၇ ကြောင်းရေ ၇၊ ၆ မှ ဓါတ် ၆-ပါးသည်၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် နိဗ္ဗာန်နှင့် အနီးဆုံး အကပ်ဆုံးပါ။ ဓါတ်မပါသော တရားများဟာ အရဟတ္တဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်နှင့် အဝေးဆုံးအကွာဆုံးပါ။

(၁၃) ထေရသဆွေးနွေးရာ၌။ ။ (ဆခါတုယောတိ (လ) အစ္စန္တသုညတံ။) ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနံပါတ်-၁၉၇။ ကြောင်းရေ-၁၀ ၆ မှ။ ဓါတ် ၆-ပါးသည် စင်စစ်အားဖြင့် အတ္တဒိဋ္ဌိ ၂၀၊ ၂၆၊ ၃၂၊ ၄၂၊ ၆၆၊ ၉၆၊ ၁၅၊ ၅၊ ၁၆၊ ၈ ကိုမှ ဆိတ်သုဉ်း၍ နေပါသည်။ ဓါတ်မပါသောတရားအစုကား ၂၀-စသည်တို့နှင့်ရောနှောနေတုန်းပါဘဲ။

(၁၄) စုဒ္ဓသဆွေးနွေးရာ၌။ ။ (ဆခါတုယောတိ (လ) ဝိပဿနာလက္ခဏမေဝ။) ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ နံပါတ်-၁၉၇ ကြောင်းရေ-၂၆ မှ။ ဓါတ် ၆-ပါးတွေ့ရှုနေတာဟာ ဝိပဿနာလက္ခဏာပါဘဲ။ ကျန်တာတွေဟာ သမထတွေ့ပါဘဲ။

(၁၅) ပန္နရသဆွေးနွေးရာ၌။ ။ (စတုဓါတု ၀၀တ္ထာန မေဝ ဝါ၊ တံသဒါပရိဟရိတဗ္ဗတော၊ ရက္ခိတဗ္ဗတော၊ ဘာဝေတဗ္ဗ တောစ၊ ပါဠိဟာရိယန္တိ၊ ဝုစ္စတိ၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနန္တိ ပိတဒေဝ။) အပဒါန် အဋ္ဌကထာ ပဌမအုပ် နံပါတ်-၁၆၁၊ ကြောင်းရေး-၁၀။ ဆဋ္ဌမူမှ ဓါတ်တရားကို ပိုင်းခြားခြင်း။ X အဖန်တလဲလဲဆောင် ပွားခြင်း။ X ဓါတ်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်း။ X ဓါတ်ကိုအားထုတ် နေခြင်းဟာ၊ ပဝိဿနာ တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြသ၍ နေခြင်း ဟိတံ။ ဓါတ်မပါလျှင် တန်ခိုးပြာဋိဟာပြရာမမည်ပါ။

(၁၆) သောဠသ ဆွေးနွေးရာ၌။ ။ (၁၅) ကပါဠိပါဘဲ (မူလကမ္မဋ္ဌာနန္တိ ပိတဒေဝ။) အပဒါန်အဋ္ဌကထာ၊ ပဌမအုပ် နံပါတ်-၁၆၁၊ ကြောင်းရေး-၁၀။ ဆဋ္ဌမူမှ ဓါတ် ၆-ပါး။ ရှုပွား၍ နေခြင်းကား မူလကမ္မဋ္ဌာန်းပါဘဲ။ ဓါတ်မပါလျှင် အောက်ချေ လွှတ်၍နေသော ခြေကျိုးသော ကမ္မဋ္ဌာန်းများပါဘဲ။

(၁၇) သတ္တရသ ဆွေးနွေးရာ၌။ ။ (ဓါတု၊ အနုတ္တမေဝ သစ္စပဋိဝေဓေါ။) ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာ အကျဉ်းချုပ်၊ ဓါတ် အနုတ္တမေဝသုသာလျှင် သစ္စာ ၄-ပါးကိုထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ပါသည်။ ဓါတ်အနုတ္တမဟုတ်လျှင် သစ္စာ ၄-ပါးကိုမထိုးထွင်းနိုင်ပါပေ။

(၁၈) အဋ္ဌာရသ ဆွေးနွေးရာ၌။ ။ [တတ္ထဓါတုဝသေန ကသိတံ ဝိပဿနာကမ္မာဋ္ဌာနံဟောတိ။] ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ ဒုတိယအုပ်။ နံပါတ်-၁၉၈၊ ကြောင်းရေး-၁၅ ဟံမူမှ။ ဓါတ်တရား သာလျှင် ဝိပဿနာပါ။ ဓါတ်မပါလျှင်၊ သမထပါ။

(၁၉) ကေုာ်နဝီသတိ ဆွေးနွေးရာ၌။ ။ [နာနာခါတုယောဝိနိဗုဇ္ဈိတု၊ သနဝိနိဗ္ဗောဂေကတေ၊ အနတ္တလက္ခဏံ ယာထာဝသဓသဘော၊ ဥပဋ္ဌာတိ။] ဝိဘင်းနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ၊ ခါတ်တရားသာလျှင်၊ အနတ္တပါဘဲ ကျန်သိပါလေ။

(၂၀) ဝီသတိ ဆွေးနွေးရာ၌။ ။ [အနတ္တလက္ခဏံ ဝိနာဗုဒ္ဓုပ္ပါဒါ၊ နပညာယတိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေယေဝ၊ ပညာယတိ။] ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ။ နံပါတ်-၄၃ ကြောင်းရေး-၁၀ ဇံမူမူ။ ခါတ်အနတ္တလက္ခဏာသာလျှင်၊ သာသနာတော်ပါ။ တွေ့ရ ကြုံရ ရရှိတာပါဘဲ၊ အကျန်သိပါ။

(၂၁) ကေဝီသတိ ဆွေးနွေးရာ၌။ ။ [ပဋိလာဘကာလေဟိ၊ ခါတုဝသေနဝါ၊ ပဋိကူလဝသေနဝါ၊ ပစ္စဝေက္ခိတု၊ ထပိတာနိစိာရာဒီနိဘတော ဥတ္တရိပရိဘုဉ္ဇန္တဿ၊ အနဝဇ္ဇပရိဘောဂေါ၊ တထာပရိဘောဂကာလေပိ။] ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။ ခါတ်တွေပြီး ရှုပွားနေမှသာလျှင် ကိလေသာကျွေးမြီးတွေ၊ အကုသိုလ်ကျွေးမြီးတွေ၊ ကျေနပ်ပါတယ်။ ခါတ်မပါလျှင် ကျွေးမြီးတိုးတက်တုန်းပါဘဲ။

(၂၂) ဒွါဝီသတိဆွေးနွေးရာ၌။ ။ (သီတေနာပိ ရုပ္ပတိ ဥဏှေနာပိရုပ္ပတိ။) ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်။ (ပထဝီခါတုခေါရာဟုလ၊ အနိစ္စတော၊ ဒုက္ခတော၊ အနတ္တတော။) ရာဟုလောဝါဒသုတ်တော်၊ ခါတ်မှာအဖြစ်ရော၊ အပျက်ရောပါရှိနေပါတယ်။

အဲဒီခါတ်၏အဖြစ်အပျက်မှာ အပျက်မှအနိစ္စပါ၊ ဒုက္ခပါ အနတ္တပါ၊ ခါတ်မပါလျှင် ပညတ်နယ်က လက္ခဏာရေး ၃-ပါးပါးပါး။

(၂၃) ဘေဝိသတိဆွေးနွေးရာ၌။ ။(၂၂)ကပါဠိ ၂-ပုဒ် ပြန်ကြည့်ပါ။) ခါတ်မှာပါတဲ့ ရုပ်နာမ်မှပရမတ္ထ ရုပ်နာမ်ပါး။ ကျန်တာတွေ ပညတ်ရုပ်နာမ်ပါး။

(၂၄) စတုဝိသတိ ဆွေးနွေးရာ၌။ ။[ဥဒယ ဒဿ နေ န၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယာ။]ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၊ ခါတ်မှာရှိနေတဲ့၊ အဖြစ် ဥဒယကိုတွေ့မှ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ၅-ပါးကွာနိုင်ပါတယ်။ ခါတ်မပါလျှင် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ၅-ပါးမကွာသေးပါ။

(၂၅) ပဉ္စဝိသတိ ဆွေးနွေးရာ၌။ ။[ဝယဒဿနေန သဿ တဒိဋ္ဌိယာ။]ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာခါတ်မှာပါရှိတဲ့ ဝယ၊ အပျက် ကိုရူမှပင်၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ၁၅-ပါးကွာနိုင်ပါတယ်။ ခါတ်မပါလျှင် သဿတဒိဋ္ဌိမကွာသေးပါ။

(၂၆) ဆဗ္ဗဝိသတိဆွေးနွေးရာ၌။ ။(၂၂)ကပါဠိပါး။ ခါတ်တွေ အနိစ္စမှနိစ္စဒိဋ္ဌိကိုသတ်နိုင်သည်။ ခါတ်ဒုက္ခမှ သုခဒိဋ္ဌိကို သတ်နိုင်သည်။ ခါတ်အနတ္တမှအတ္တဒိဋ္ဌိကိုသတ်နိုင်သည်။ ခါတ်မပါလျှင်၊ နိစ္စ၊ သုခ၊ အတ္တဒိဋ္ဌိမသေသေးပါ။

(၂၇) သတ္တဝိသတိ ဆွေးနွေးရာ၌။ ။[ပထဝီ ခါတ်၊ ခေါ ရာဟုလ၊ အနိစ္စတော၊ ဇာနတော၊ ပဿတော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ပဇ

ဟတိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာပဇဟတိ အဝိဇ္ဇာပဟိယတိ၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပဇ္ဇတိ၊]
ရာဟုလော ဝါဒသုတ်တော်မှ။

(၁) ပထဝီခါတ်ကိုတွေ့မှ မူလ ကမ္မဋ္ဌာန်းပါဘဲ။ (၂) ခါတ်
အနိစ္စမှ အနိစ္စအစစ်ပါ။ (၃) ခါတ်ဒုက္ခမှ ဒုက္ခအစစ်ပါ။ (၄)
ခါတ်အနန္တမှ အနတ္တအစစ်ပါ။ (၅) ခါတ်ကိုတွေ့မှ၊ ဇာနတော
ကိုယ်တွေ့သိခြင်းပါဘဲ။ (၆) ခါတ်ကိုတွေ့မြင်မှ၊ ပဿတော၊
ဉာဏ်မြင်ပါဘဲ။ (၇) ခါတ်မှသက္ကဋ္ဌာယဒိဋ္ဌိကွာတာပါ။ (၈)
ခါတ်မှ ဝိစိကိစ္ဆာကွာတာပါ။ (၉) ခါတ်မှအဝိဇ္ဇာကွာတာပါ။
(၁၀) ခါတ်မှမဂ်ဝိဇ္ဇာ ၄-ပါး။ ဖိုလ်ဝိဇ္ဇာ ၄-ပါးကိုရတာပါ။
(၁၁) ခါတ်မှသစ္စာ ၄-ပါး ရတာပါဘဲ။ အဲဒါပထဝီခါတ်ခေါ်
ရာဟုလ၊ ပါဠိမှ ၁၁-ပါး ယူ၍ပြသပုံတည်း။

(၂၀) အဋ္ဌဝီသတိ ဆွေးနွေးရာ၌။ ။ (ပထဝီခါတ်သုညာ
အတ္တေနာ၊ အတ္တနိယေနာ၊ မဟာဝေဒလ္လသုတ်တော်၊ ပထဝီ
စသော၊ ခါတ်မှသာလျှင် အတ္တဒိဋ္ဌိနှင့်အတ္တနိယ တဏှာကိုသတိ
နိုင်ပါတယ်။ ခါတ်မပါဒိဋ္ဌိတဏှာ မသေသေးပါ။

(၂၉) လောကခါတ်ကြီးကို လေအထုပေါင်း ယူဇနာ
[(၉၆၀၀၀၀)ကမကျရအောင်ဟာ ခံယူ၍ထားပါတယ်၊ လောက
ခါတ်မြေကို ရေအထုပေါင်း (၄၀၀၀၀၀)က မကျရအောင်ဟာ
ခံယူ၍ထားပါတယ်။ လူသတ္တဝါအိမ်ရာ မြို့ရွာတွေကို (၂၄၀၀၀၀)
အထူရှိသော မဟာပထဝီမြေကြီးက ခံယူ၍ထားပါတယ်၊ ပေါင်း

ပြလျှင် လောကဓါတ်ဘုလုံးကို (မြေ ရေ၊ လေ၊ မီး၊) ဓါတ်ကြီး
 လေးပါးက မသေရအောင် ကံအတိုင်းနေနိုင်အောင်ဟာ ခံယူ၍
 ထားပါတယ်။ ဓါတ်ငှ ပါး။ ၆-ပါး။ ၈-ပါး။ ၁၈-ပါးကို ရှုပြီး
 လျှင်၊ သောတာပန်ဖြစ်၍ မကျရတော့ပြီ၊ သကဒါဂါမ်ဖြစ်၍
 မကျရတော့ပြီ။ အနာဂါမ်ဖြစ်၍ မကျရတော့ပြီ။ ရဟန္တာဖြစ်၍
 မကျရတော့ပြီ။ ဓါတ်ကတုရားတွေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတွေ အဂ္ဂသာဝက
 တွေ၊ မဟာသာဝကတွေ၊ ပကတိသာဝကတွေ ၂၄-သင်္ချေကုဋေ
 (၆၀)၊ ဗိုလ်ခြေတသိန်းကျွတ်ကြတာ ဓါတ်ကဆောင်ပို့လို့ ပါဘဲ
 ဟူလို့။ ။

၁၃၂၄-ခု၊ ၂-လဆန်း၊ ၆-ရက်၊ ကွမ်းသဲရွာ
 ဉာဏစာဂီဉ်ရေးသည်။



ဓါတုဋီကာတရားတော် နိဒါန်းကြီး

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ၊

(၁)	သံသာရက ဖြစ်ရဖြာဖြာ အဟောင်းချည်းဘဲ၊ သစ်လဲမလာ လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ ဘဝဗြဟ္မာ ဆုံလည်နှား၊ ဖြစ်ညားအဖြာဖြာ။	ယခုဘဝ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ ဒုလ္လဘ၌ ကြုံကြိုက်နေ ရသော အိုယောဂီ လူ သားတို့ရယ် ယခုရေး
-----	---	--

ပြမည့် တဆဲ့ငါးပါးသော (ဘဝ)တွေဟာ သင့်အဘို့၌ အသစ်
မဟုတ်ကြပါ။ သင်ဟာဖြစ်ခဲ့ပြီးသောဘဝဟောင်းအဆိုးအရွား
အဟောင်း၊ အမြင်းတွေပါ။ အဲဒီဘဝတွေကိုနောင်ရေးအတွက်
(သမုဒယ)တူယ့်တူယ့်ပြီးမနေကြစမ်းပါနှင့် မင်္ဂလမ်း၊ ဖိုလ်လမ်း
နိဗ္ဗာန်လမ်းတွေနှင့် ဝေးဝေးပြီးနေတော့မည်။ ကဲကဲကြည့်ရှုစမ်း
ပါဦးဗျား။ (၁)ဗြဟ္မာ(၁၅)ခုဘဝတွေ၌ဖြစ်ဖြစ် လာခဲ့ရတာများ
ဟာ သမုဒ္ဒရာကြီး ၄-စင်းထဲက သဲလုံးအမျှ ဖြစ်ခဲ့ရပြီတကား။
(၂)နတ်မင်းကြီးတွေ ဘဝများကကော သမုဒ္ဒရာအစင်းပေါင်း
တထောင်မှာရှိတဲ့ သဲလုံးနှင့်အမျှပါဘဲ။ (၃)သိကြားမင်းဖြစ်ခဲ့ရ
သောဘဝတွေလဲ သမုဒ္ဒရာအစင်း တသောင်းမှာရှိတဲ့ သဲလုံးနှင့်
အမျှပါဘဲ။ (၄)လောကပါလ နတ်မင်းကြီးဘဝတွေလဲ သမုဒ္ဒရာ
အစင်းပေါင်း တသိန်းမှာရှိတဲ့ သဲလုံးအမျှပါဘဲ။ (၅)နတ်ရိုးရိုး
ဘဝများလဲ သမုဒ္ဒရာအစင်းပေါင်း တသန်းထဲက သဲလုံးအမျှပါ
ဘဲ။ (၆)မန္တာတ်မင်းဘဝလဲသမုဒ္ဒရာအစင်းပေါင်းတကုဋေထဲက

သဲစုအမျှပါဘဲ။ (၇) စကြာမင်းဘဝလဲ သမုဒ္ဒရာအစင်းပေါင်း
 ပကောဋိထဲကသဲလုံးမျှပါဘဲ။ (၈) ကေရာဇ်ဘဝလဲ သမုဒ္ဒရာ
 အစင်းပေါင်း ကောဋိပကောဋိထဲက သဲစုမျှပါဘဲ။ (၉) ပဒေသ
 ရာဇ်ဘဝလဲ သမုဒ္ဒရာအစင်းပေါင်း၊ နဟုဋထဲကသဲစုမျှပါဘဲ။ (၁၀)
 သူဌေးဘဝလဲ သမုဒ္ဒရာအစင်းပေါင်း၊ နိန္ဒဟုတ ထဲက သဲစုမျှပါဘဲ
 (၁၁) သူကြွယ်ဘဝလဲ သမုဒ္ဒရာပေါင်း၊ အက္ခောဘနီထဲက သဲစုမျှ
 ပါဘဲ။ (၁၂) ကုန်သည်ဘဝလဲ သမုဒ္ဒရာပေါင်း၊ ဗိန္ဓုထဲက သဲစုမျှ
 ပါဘဲ။ (၁၃) ဆင်ရဲသားဘဝလဲ သမုဒ္ဒရာပေါင်း၊ အဗ္ဗဒထဲက
 သဲစုမျှပါဘဲ။ (၁၄) သူတောင်းစားဘဝလဲ သမုဒ္ဒရာပေါင်း၊
 နိရဗ္ဗဒထဲကသဲစုမျှပါဘဲ။ (၁၅) ကပ္ပလီစသော အရိုင်းဘဝလဲ
 သမုဒ္ဒရာပေါင်း၊ အဟဟ၊ ထဲကသဲစုမျှပါဘဲ။ အဲဒါတွေဟာဖြစ်ခဲ့
 ပြီးသော ဘဝတွေမို့၊ (သမုဒယ) မတွယ် ကြပါစေနှင့်။....
 (မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ၃-တန်သာ) သင့်အတွက် ဘဝသစ်ပါ ဆု
 တောင်းကြပါစေ။

နွေသစ်ပင် ပုထုဇဉ်နှင့် မိုဃ်းတွင်းသစ်ပင် အရိယာအရှင်

(၂) ဂိဗ္ဗန္တက ရုက္ခဖြာဖြာ ကြို့တို့ကြဲတဲ အမြဲဒုက္ခာ ဝသန္တက ရုက္ခဖြာဖြာ စိုစိုရွဲ အမြဲစိတ်ချမ်းသာ၊	ဂိဗ္ဗန္တဥတုခေါ်သည့် နွေကာလ ရှိသော သစ်ပင်တွေဟာ ကြို့တို့ ကြဲတဲနှင့် အမြဲ နေ ကြ ရသည်။ မြင်ရသူများလဲစိတ်ထူးမသက်
--	---

သာရပါ။ ဝသန္တဥတုဟုခေါ်ရသော၊ မိုဃ်းတွင်းကာလ၌ ရှိကြ
 သော၊ သစ်ပင်များကား စိုစို၊ စိမ်းစိမ်း၊ ညိုညို၊ ရွဲရွဲ အသဲမြေရာ

ပင် တွေ့မြင်ကြရသည်။ ပဌမပုထုဇဉ်ဘဝနှင့် ဒုတိယ အရိယာ
ဘဝကိုပြပါသည်။

<p>(၃) ခါတ်မရတဲ့ သတ္တဖြာဖြာ ကြို့.တို့ကြဲတဲ၊ အမြဲဒုက္ခ ခါတ်ကိုရတဲ့ သတ္တဖြာဖြာ ချမ်းသာဆုံး ပြုံးပြုံးနိဗ္ဗူတာ</p>	<p>ခါတ်တရားပရမတ်တရား ကလာပ် တရားကို မရကြ သေး သော။ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ဟာ ဘယ် ဘုံမှာ ဘဲနေနေ၊ အပါယ်တံခါးမပိတ်ရသေး၊ ဆင်းရဲသံသရာ မပြတ်ရ သေးသို့ နွေသစ်ပင်ပမာ ကြို့.တို့ကြဲတဲနှင့် နေကြရရှာလေသည်။ ခါတ်တရား၊ ပရမတ်တရား ကလာပ်တရားကို ရရှိ၍နေကြသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာများဟာ၊ ဘယ်ဘဝမှာဘဲနေနေ၊ အပါယ်တံခါး လဲပိတ်ပြီးပြီ။ ဆင်းရဲသံသရာလဲဖြတ်၍ပြီးပြီ၊ ဘုံစဉ်စံဘဝလဲရပြီးပြီ သိဒ္ဓိကြီးကိုးတန်လဲရ၍ပြီးပြီ။ ((၆၇) ဆင့်နှင့် မြင့်ကာ၊ မြင့်ကာ နိဗ္ဗာန်သို့တက်တက်နေပြီမို့ မိုသ်းတွင်းသစ်ပင်ကဲ့သို့၊ တရွှင်ရွှင် တပျော်ပျော်နှင့်စိမ်းစိမ်း၊ စိုစိုညိုညို၊ မိုင်းမိုင်း၊ ရှုတိုင်းပင်သာသာ ယာယာ၊ ရှိကြတော့သည်။</p>
--	---

သတိထားကြသူများ၊ ပဒေသာနှင့်စကြာ ရရသွားကြပုံ	
<p>(၄) သတိမပြတ် ထက်ရပ်ပဒေသာ သတိတရား ရထားစကြာ သွားချင်ရာသွား ထက်များချမ်းသာ သုံးလူတိတ် ဘိသိက်လွန်သေချာ။</p>	<p>ဝိပဿနာကိုအား ထုတ်စဉ် အခါ ဝယ် ပေါ် သိ၊ သိတိ၊ ထား၊ ထားနေတယ်။</p>

ရင်းသတိထားတဲ့ မဟာပုည ကုသိုလ်ဟာ တသံသရာလုံး
ပဒေသာပင်နှင့် အလိုဆန္ဒ အဝဝကိုဖြည့်၍ ပေးကာ၊ ပေးကာ

သွားကြရမည်။ သတ္တဝါများကိုလည်း။ ၎င်းပဒေသာ ပင်နှင့် ပြည့်ပြည့်၊ ဝဝါရုံအောင်တင့်တယ်၍ သွားရတော့မည်။ ဤမျှမကဘဲ သတိကြောင့်စကြာရတနာကိုရ၍ ၄-ကျွန်းသနင်းစကြာမင်းကြီး ဖြစ်ဖြစ်ပြီးတော့ တသံသရာလုံးပင် ကျွန်းကြီး ၄-ကျွန်းသား တို့ကို ၄-ကျွန်းလုံး လှည့်လှည်ပြရခြင်း၊ သတိဆိုတဲ့ ဓမ္မစကြာ ကြောင့် ခါတ်ကြီး ၄-ပါးသို့၎င်း၊ ဖိုလ် ၄-ပါးသို့၎င်း၊ ပို့ပို့ကယ် တင်၍ နေရဦးမည်မို့၊ ကမ္ဘာကယ် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၊ သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပင် ဖြစ်ကြရလိမ့်ဦးမည်၊ ရှင်ရှင်ပြုပြ နေကြတော့။

(၅) ပညတ်ပဋိသန္ဓေနှင့် ခါတ်ပဋိသန္ဓေခြားနားပုံ

ဌေး၊ ကြွယ်၊ ပ၊ ဧ ဂုဏ်မွေး၊ စကြာ	ဤဂါထာနှင့် စဉ်းစား
သန္ဓေ၊ ခါတ်ရ၊ ကပ္ပ ကမ္ဘာ	ဆင် ခြင်၍ ကြည့် တော့
ဝဋ် ၃-ပါးပြတ် ထက်ချပ်သံသာ	သူဌေးပဋိသန္ဓေ၊ သူကြွယ်
မဂ်၊ ဖိုလ်ရ ဆုံးကြနိဗ္ဗာန်တာ။	ပဋိသန္ဓေ၊ ပဒေသရာဇ်ပဋိ

သန္ဓေ၊ ဧကရာဇ်ပဋိသန္ဓေ၊ စကြာမင်းပဋိသန္ဓေ၊ မန္တာတ်မင်း၏ ပဋိသန္ဓေ၊ ယခုဟောပြတ် ပဋိသန္ဓေတို့ဟာ ကောင်းလှပေမေ့၊ ပညတ်ပဋိသန္ဓေမို့၊ တဘဝချမ်းသာ လောကီပဋိသန္ဓေ များသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဝိပဿနာအားထုတ်တော့ ခါတ်ပေါ်ခြင်းပဋိသန္ဓေ မူကား၊ ပရမတ်မို့၊ အဘိဓမ္မာမို့၊ လောကုတ္တရာနယ်ကမို့၊ ဝဋ် ၃-ပါးကိုလဲဖြတ်နိုင်ပါတယ်။ အထတ်သုဂတိ ၂၇-ဘုံ၌လဲ ချမ်းသာအားလုံးနှင့်ထား၍ တသံသရာလုံး တပြုံးပြုံးနှင့် သုံးစွဲကာ နေရမည်။ အဆုံးကဝကြပြန်တော့မဂ်၊ ဖိုလ်ရ၍နိဗ္ဗာန်အထိရသွား ပါဦးမည်။ ဝိပဿနာခါတ်ပဋိသန္ဓေက ကိလေသဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊

ဝိပါကဝဋ် ၃-ပါးလုံးကို ဖြတ်ပုံမှာ (ဝိပဿနာဂဗ္ဘမေဝဂဏှာတိ၊ နဝဋ္ဌဂဗ္ဘံ။) ဥပရိပဏ္ဏာသုတ္တံကြီးမှ။ ဝိပဿနာဂဗ္ဘမေဝ ဝိပဿနာ၊ ကိုယ်ဝန်ကိုသာလျှင်။ ဂဏှာတိ၊ ယူထားတော့၏။ ဝဋ္ဌဂဗ္ဘံ ဝဋ် ၃-ပါးဆိုတဲ့ ကိုယ်ဝန်၊ နဂဏှာတိ မယူတော့ပေ။ ။ ယောဂီဟာ၊ ဝိပဿနာအားထုတ်ပြီးတော့။ ဓါတ်ဆိုတဲ့ ကိုယ်ဝန်ကိုသာ ယူယူနေတော့သည်။ ကိလေသဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်ဆိုတဲ့ ဝဋ် ၃-ပါးကိုယ်ဝန်ကိုမူကား တသံသရာလုံး မယူတော့ပါ။ အချုပ်ကား၊ ဝိပဿနာဆိုတာ ဝိဝဇ္ဇာကုသိုလ်အစစ်ပါဘဲဟု ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ဝဋ္ဌကုသိုလ်မှလွတ်သွားပါပြီ။ တသံသရာလုံးဝဋ်မလည်ရတော့ပါ။ အထက်ကချည်းနေနေသွားရမည်။

(၆) အသင်္ချေယျကို မြင့်မိုရ်မေရုပုံပြု၍ လွတ်မြောက်ကြရပုံ

မြင့်မိုရ်မေရု သဲစုပုံပမာ	မြင့်မိုရ်တောင်လောက်ကြီးမား
အသင်္ချေယျ လွတ်ကြသံသာ	မြင့်အောင် သဲစုပုံပါ။ အဲဒါကို
ဓါတ်ကိုရှုလို့ လွတ်မှုဖြာဖြာ	ဘဝအသင်္ချေဟု ဥပမာပြုကြပါ
ဒုက္ခတုံး လုံးလုံး နိဗ္ဗာန်။	ဤလို အသင်္ချေယျပေါင်း အ

သင်္ချေမက အနန္တမျှမက၊ အပ္ပရိမာဏမျှမက၊ အပ္ပရိစ္ဆိန္ဒမျှမက သော၊ ကမ္ဘာတွေမှာရှိတဲ့ ရခဲတဲ့ကုသိုလ်တွေ၊ ပါရမီတွေဟာ ဓါတ်ကိုရှုလို့သာ လာကြတာပါ။ ဥပမာ၊ ဓါတ်ကိုရှုလို့ ဓါတ်က ဆွဲဆောင်တော့၊ တဘဝက၊ ဆယ်ဘဝက၊ တကမ္ဘာက ကမ္ဘာတရာက ကမ္ဘာတထောင်က၊ ကမ္ဘာတသောင်းက၊ ကမ္ဘာတသိန်းက၊ ကမ္ဘာတသိန်းက၊ ကမ္ဘာကုဋေက၊ ကမ္ဘာအသင်္ချေက၊ ဟိုသံသရာကပြန်သော ပါရမီကုသိုလ်ကံတွေဟာ လိုက်လာ၊ လိုက်လာ

နှင့်၊ အကျိုးပေးတော့သည်။ ဥပမာ တကမ္ဘာကရောက်လာသော်
 တကမ္ဘာက ပါရမီအားဖြင့် အကျိုးပေးပါသည် (လ) ဟိုသံသရာ
 ကလိုက်လာသော် ဟိုသံသရာက ကမ္ဘာအားဖြင့် အကျိုးပေးပါ
 သည်။ ဥပမာအင်္ဂလိပ်နှင့် ဂျာမနီစစ်ဖြစ်ကြတော့၊ တိုင်းပြည်
 ပေါင်း (၄၀) ကျော်က မဟာမိတ်တို့၏စစ်တပ်များကရောက်လာ
 ပြီးလျှင် အင်္ဂလိပ်ဘက်ကဝင်ပြီး အားပေးရာဂျာမနီမှာ ၂ ပြည်
 ၃-ပြည်ခို၊ အရှုံးပေးရသည်။ ဤပမာလိုပင် ယောဂီဟာ ခါတ်
 နှင့်နေတော့ သံသရာက ကမ္ဘာနဲ့ချိပြီး ပြုခဲ့သောပါရမီများရောက်
 လာအားပေးကြသဖြင့် (၁၅၀၀) ကိလေသာကို နိုင်၍ အရိယာ
 ဖြစ်ရ မဂ်, ဖိုလ်ရ, နိဗ္ဗာန်ရ, မြေရပါသည်။

(၇) သဒ္ဓါ, သီလ, သုတ, စာဂါ, ပညာ, ဟိရိ, ဩတ္တပ္ပိပါ။
 ခါတ်ကိုပွားများ ရငြားခုနှစ်ဖြာ သံသာရ မုချ လွန်ချမ်းသာ။
 ဂါထာ။ ။ ခါတ်တရားပွားများနေသောပုဂ္ဂိုလ်မှာ (သဒ္ဓါ
 သီလ, သုတ, စာဂ, ပညာ, ဟိရိ ဩတ္တပ္ပ) ဆိုတဲ့ ရွှေအိုး, ငွေအိုးကြီး
 များပေါ်လာ ရောက်လာ ကြရတော့သည်။ ၎င်းယောဂီဟာ
 တသံသရာလုံး ပြုံးပြုံးနှင့်နေဘို့ ရှင်ဘို့အဆုံး၌ မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်
 ရောက်ဘို့သာ တလမ်းထဲ တက်လှမ်းသွားလာနေပါသည်။

<p>(၈) မြေနှင့်အတ္တနိဋ္ဌ ဖိတ်ဖိတ်ရွှေစင် ရတနာခုနှစ်ပါး ရငြားအမြင် တဘဝဇာတ် မပြတ်ပါပင် ခါတ်ရမှ မြတ်လှနိဗ္ဗာန်ဝင်။</p>	<p>လူတို့၏ ဌာန ဖြစ်သော မြေအပြင်မှာ ဟိုမြင့်လှစွာ သော အတ္တနိဋ္ဌဗြဟ္မာပြည် အထိ ငွေကတပုံ ရွှေကတပုံ</p>
--	--

မြကတပုံ, စိန်ကတပုံ, သန္တာကတပုံ, ပုလဲကတပုံ, ပတ္တမြားကတပုံ

ဟူ၍ရတနာပုံ ၇-ပုံ၊ ပုံ၍ထားပါ။ ဘဝတိုင်း၊ ဘဝတိုင်း ခံစားသုံ စွဲ
သွားပါ။ ၎င်းရတနာ ၇-ပါးဟာ နိဗ္ဗာန်အထိမကုန်နိုင်တော့ပါ။
အကြောင်းကား ဓါတ်တရားကို ရှုပြီး လို့ နိဗ္ဗာန်အထိပင် ရရသွား
ပါလိမ့်မည်။

<p>(၉) သင်္ခ ဇဿ ဥပ္ပလ ပုဏ္ဏရိ ရွှေအိုးချကြောင်း လာတောင်းပါသည်။ မြတ်ဘုရားက ချစ်သားသကီ အမွေခါတ် ပေးအပ်နိဗ္ဗာန်ပြည်။</p>	<p>(၁) သင်္ခရွှေအိုး ကြီးဟာ မြေထဲ၌ (၂၄၀၀၀၀) ယူဇ နာ အား မြင့်</p>
---	--

မြတ်နေ၍ နေပေ၊ မှာတဂါဝုတ်ပေ၊ နေပါတယ် (၂) ဇဿ ရွှေအိုး
ကြီးဟာ မြေထဲ၌ (၂၄၀၀၀၀) မြတ်နေပါတယ်။ မြေပေ၊ မှာ နှစ်
ဂါဝုတ်ပေ၊ နေပါတယ်။ (၃) ဥပ္ပလ ရွှေအိုးကြီးဟာ မြေထဲ၌
ယူဇနာပေါင်း (၂၄၀၀၀၀) မြတ်၍ နေပါတယ်။ မြေပေ၊ မှာ
တော့ သုံးဂါဝုတ်ပေ၊ နေပါတယ်။ (၄) ပုဏ္ဏရိက ရွှေအိုးကြီး
ဟာ မြေထဲ၌ ယူဇနာပေါင်း (၂၄၀၀၀၀) မြတ်၍ နေပါတယ်
မြေပေ၊ မှာတော့ လေးဂါဝုတ်ပေ၊ နေပါတယ်။ ၎င်းရွှေအိုး
ကြီးလေးလုံးကို ယသော်ဓရာမိဖုရားကြီးက သားတော်ရာဟုလာ
ကိုလွှတ်၍ အမွေအတောင်း ခိုင်းပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားက
တောင်းတဲ့ ရွှေအိုးကြီးလေးလုံးကို ပေးလျှင် တဘဝသာ ငါ၏
သားဟာ ချမ်းသာမည်။ (၁) သင်္ခရွှေအိုးကြီး၏ အစား ပဏ္ဍိ
ဓါတ်ကို ပေးမယ်။ (၂) ဇဿရွှေအိုးကြီး၏ အစား အာပေါဓါတ်ကို
ပေးမယ်။ (၃) ဥပ္ပလရွှေအိုးကြီး၏ အစား တေဇောဓါတ်ကို ပေး
မယ်။ (၄) ပုဏ္ဏရိက ရွှေအိုးကြီး၏ အစား ဝါယောဓါတ်ကို ပေး

မယ်။ အဲဒါလိုပေးမှ ယူသုံးမှ တသံသရာလုံး ရာဟုလာ ငါ၏ သားတော်ဟာလောကီချမ်းသာရော လောကုတ္တရာချမ်းသာရော ရ၍နိဗ္ဗာပပါရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍ ပေးတော်မူတယ်။ ယခုခါတ် ကြီး ၄-နီးကို ရနေကြသော ယောဂီများဟာ ဒုတိယအမေ့ တော်ရကြတဲ့ ရာဟုလာတို့ပါဘဲဟုသိကြပါ။

<p>(၁၀) ကုသိုလ်ပူည အစုံရပဒေသာ စိန္တာမဏိ ကျော်သိရတနာ ခါတ်တရားမှ အမြတ်စားရတနာ ဒုက္ခတုံး လုံးလုံးနိဗ္ဗူတာ။</p>	<p>ဒါန ကုသိုလ်၊ သီလ ကုသိုလ်သမထကုသိုလ် ဝိပဿနာ ကုသိုလ် ၄- မျိုးဟာအစုံရနိုင်သော</p>
---	--

ပဒေသာပင် ၄-ပင်ပါဘဲ။ လိုရာ၊ လိုရာကို ပေးနိုင်သော စိန္တာမဏိ ပတ္တမြားရတနာကြီးပါဘဲ။ အဲဒီအထဲမှာပညတ်မပါသောပရမတ် တရား ခါတ်တရား၊ ကလာပ်တရားဆိုတဲ့ ကုသိုလ်ကြီးသည်သာ လျှင် တသံသရာလုံးဘဝတိုင်း စိတ်ချရသောအရိယာပဒေသာပင် အရိယာစိန္တာမဏိပတ္တမြားရတနာပါဘဲ။ ခါတ်တရားကပေးပါမှ ဗောဓိကြီးငါးပါး၊ အရိယာ ၈-ပါး၊ နိဗ္ဗာန်ရမည်။ ဒုက္ခတုန်း မည်ဟုသိကြပါ။ (ဘဒ္ဒေပုညကမ္မ နာမ စိန္တာမဏိသဒိသံ၊ ကပ္ပ ရုက္ခသဒိသံ။) ဝိမာနဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ နိပါတ်-၂၈။ ကြောင်းရေ ၁၅၊ သုမူ။ ။ ဘဒ္ဒေ၊ ကောင်းလှသောနှစ်မငယ်။ ပုညကမ္မ နာမ (ဒါ၊ သီ၊ ထ၊ ဝိ) ဆိုတဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ မည်သည်ကား။ စိန္တာမဏိသဒိသံ လိုရာ၊ လိုရာကိုပေးနိုင်သော။ စိန္တာမဏိပတ္တမြား ရတနာနှင့်တူလှပါပေ၏။ ကပ္ပရုက္ခသဒိသံ၊ လိုရာ၊ လိုရာကို ပေး နိုင်သော ပဒေသာပင်နှင့်တူ၏။ . . . ယခုယောဂီတွေမှာ ခါတ်

တရား၊ ကလာပ်တရား၊ ပရမတ်တရားကိုရရှိနေကြတာမို့၊ တသံသရာလုံး၊ ပြုံးပြုံးနှင့်သုံးစွဲ၍သွားနိုင်အောင် ခါတ်ဆိုတဲ့စိန္တာဇဏိပတ္တမြားရတနာကိုလဲ ရကြပါပြီ။ ခါတ်ဆိုတဲ့ ပဒေသာပင်ကိုလဲ ရကြပါပြီ။ ဝမ်းမြောက်စရာပါ။

(၁၁)	ဣစ္ဆိတ၊ ပတ္တိတ တုယုပဒေသာ မဏိဇောတ ရသော၊ ရတနာ တသံသရာလုံး ပြုံးပြုံးရွှင်စွာ နိဗ္ဗာန်ထိရောက်၏။ ခါတ်ရတနာ	ဣစ္ဆိတံ၊ ပတ္တိတံ၊ တုယု ခိပ္ပမေဝသမိဇ္ဈတု၊ သဗ္ဗေ ပူရေန္တု သင်္ကပ္ပံ။ ဇဏိ ဇောတ ရသောယထာ
------	---	--

အပဒါန်အဋ္ဌကထာ (နံပါတ်-၆၈၀)ကြောင်းရေး၁၆ ဆဋ္ဌမူမှ။ ဣစ္ဆိတံ အလိုရှိအပ်သော။ ပတ္တိတံ၊ တောင့်တအပ်သော။ တုယု၊ သင်၏။ ဆန္ဒ၊ စိတ်ဆန္ဒသည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်။ သမိဇ္ဈတု ပြည့်ဝ၊ စုံလင်စေသတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံအစီတို့သည်။ ပူရေန္တု၊ ပြည့်ဝပါစေသတည်း။ မဏိဇောတ ရသောယထာ။ မဏိဇောတ၊ ပြည်တန်မြကဲ့၊ အဝဝကို ရနိုင်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ များဟာ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားတို့တည်း။ ၎င်းတို့ကဆုပေးလျှင် ရေသည် ကားမရှိ၊ ရတာချည်းပါဘဲ။ ထို့ထက်သဲစုမကသော၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာတို့ဟာ၊ မဟာမဟာ ဆုတောင်းပြည့် ဘုရားကြီး တွေပါဘဲ။ ၎င်းမြတ်ဗုဒ္ဓတို့က ဆုပေးလျှင် မဟာမဟာ ပြည့်ဝ ချမ်းသာ ရတာချည်းပါဘဲ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအားလုံးဘုရားကြီးတွေအားလုံးတို့ဟာ၊ ခါတ်တရားကို ရှုပွား၍ ခါတ်တရားက ပို့ပို့ပေးပါမှ

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတွေ ဖြစ်ရတာပါ။ ဘုရားကြီးတွေ ဖြစ်ရတာပါ။ ခါတ်ကိုသာ နာနာရှုကြပါလေ။ ခါတ်ကပေးမှ နိဗ္ဗာန်ရမည်။

(လင်္ကာ) စကြာသတိ ဆင်ရှိဝိစယ၊ ဝီရိယမြင်း၊ ဤလင်္ကာ
(၁၂) ရောင်လင်းမင်္ဂါ ခေါ်ပီတိနှင့်ပဿဒ္ဓိမိဖုရား ဤ သတိ
ဌေးအားသမာဓိ၊ သားသိဥပေက္ခာ ခုနစ် သမ္မောဇ္ဈင်
ရတနာ မင်းစကြာ သံသာဖြစ်ရမည်။.... ကား၊ စ

ကြာရတနာနှင့်တူ၏။ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်ကား၊ ဆင်ပျံရတနာ
နှင့်တူ၏။ ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်ကား မြင်းပျံရတနာနှင့်တူ၏။ ပီတိ
သမ္မောဇ္ဈင်ကား၊ ပတ္တမြားရတနာနှင့်တူ၏။ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်
ကား၊ မိဖုရားရတနာနှင့်တူ၏။ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်ကား၊ ဂဟပတိ
ရတနာသုဌေ ကြီးနှင့်တူ၏။ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်ကား၊ သားကြီး
ဩရဿရတနာနှင့်တူလှ၏။ လောကစကြာမင်းများမှာ၊ ယခုပြ
တဲ့ရတနာ ၇-ပါးရှိနေတာလို (ဧသိ)ဆိုတဲ့ ဓမ္မစကြာမင်းများ
ယောဂီများမှာလဲ၊ ပောဇ္ဈင် ၇-ပါးကိုရကြပါသည်။ တသံသရာ
လုံး အမြင့်ဆုံး ဘဝတွေနှင့် နေထိုင်ကာ သွားလာဘို့ပါဘဲ။
မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ရဘို့ပါဘဲ။

(လင်္ကာ) ပတိရူပေ ပုဗ္ဗေကတာ သမာပဏီဓိ (၁)ပတိ
(၁၃) သပ္ပုရိစက် လေးချက်ပြည့်စုံ လူနတ်ဘုံတွင် ရူပစက်
စက်စုံဖြန့်မိုး အုပ်စို အာဏာ မင်းစကြာသည် ဆိုတာ၊
သံသရာတလျှောက် ရဘို့တည်း။ ရုပ်နာမ်

ခန္ဓာ ခါတ် သစ္စာကို ကျင့်ကျင့် နေကြသော ယောဂီများ
နေထိုင်ရာဖြစ်သော ဒေသပါဘဲ။ (၂)ပုဗ္ဗေကတာ၊ စက်ဆိုတာ

ရှေးရှေးသော ကပ်ကမ္ဘာက ပါရမီဖြည့်လာခြင်းပါဘဲ။ (၃) သမာပဏီမိ စက်ဆိုတာ၊ မိမိကိုယ်ကို ဆုမ္မ၍ ခါတ်တရားကို အားထုတ်၍နေခြင်းပါဘဲ။ (ပျော်ရာမှာမနေနဲ့၊ တော်ရာမှာသာ နေ) ဟူသကဲ့သို့စိတ်ချရသောတရားနှင့်နေခြင်းတည်း။ (၄) သပ္ပုရိ သူပနိဿယစက်ဆိုတာ၊ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ၊ သင်္ခါရတို့ကို ပြသနိုင်သော ဆရာသမားရှိသော အရပ်ပါဘဲ။ ယခုပြတဲ့ (စက်) ၄-ပါးနှင့် ပြည့်စုံလျှင်၊ ယောဂီဟာ စကြာမင်းလောင်းဖြစ်၍ တသံသရာ လုံး စကြာမင်း၏ဘဝနှင့် လှလှပပ ရရသွားတော့မည်။ (ခါတ် စက်) ၄-ပါးရှိသော ယောဂီမှာမူကား အရိယာတို့နယ်မြေ၌ ဓမ္မစကြာ ရတနာကိုရ၍ လှလှပပနှင့် တသံသရာလုံး အရိယာ ဖြစ်၍ မဂ်၊ ဖိုလ်ရ၍ နိဗ္ဗာန်အထ်မြင့်ကာ မြင့်ကာနှင့် တက်တက် သွားတော့မည်။

(၁၄)	သဒ္ဓါမူကား မြသားပုံနေ သီလကျင့်မြဲ ပုလဲမသွေ သန္တာဆိုရာ၊ သုတထွေထွေ ပတ္တမြား မှတ်သား စာဂပေ။	၎င်းမြန်မာဂါထာအရ သဒ္ဓါကို မြ၊ ရတနာနှင့် ဥပမာပြု၏။ သီလကိုပုလဲ နှင့်ဥပမာပြု၏။ သန္တာကို
(၁၅)	ပညာထိန်တောက်၊ စိန်ကျောက်ရောင်ရှင် ဟိရိခေါ်ထုံး ဘော်တုံးအသွင် ဩတ္တပ္ပကား ရွှေသားကြည်လင် မြတ်ခန မှတ်ကြဉာဏ်သိမြင်	ဗဟု သုတ အ ဖြာ၊ ဖြာ နှင့် ဥပမာပြု၏။ ပတ္တမြား ကို
	စာဂနှင့်ဥပမာပြု၏။ ပညာကို စိန်ရတနာနှင့် ဥပမာပြု၏။ ဟိရိကို ငွေဘော်သားနှင့်၊ ဥပမာပြု၏။ ဩတ္တပ္ပကို ရွှေနှင့်ဥပမာပြု၏။	

ဒါနဘဲပြုပြု၊ သီလဘဲလုလု၊ သမထဘဲရှုရှု၊ ဝိပဿနာဘဲပြုပြု
 ကုသိုလ်ပြုလျှင် ကုသိုလ်စိတ်ပါဘဲ။ ၎င်းကုသိုလ်စိတ်၌ စေတသိက်
 ((၃၈))ပါးပါနေပါ၏။ ၎င်း((၃၈))ပါးထဲက (သဒ္ဓါ၊ သီလ
 သုတ၊ စာဂ ပညာ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ။) ဆိုတဲ့ စေတသိက်တွေဟာ
 အစဉ်အတိုင်း (မြေပုလဲ၊ သန္တာ၊ ပတ္တမြား၊ စိန်၊ ငွေ၊ ရွှေ) နှင့် ယှဉ်
 စပ်၍ ယူရပါသည်။ နိဗ္ဗာန်အထိ ချမ်းသာရပါသည်။

(လင်္ကာ) ဟိရိကြော့ငွေ ဩတ္တပရွှေနှင့် နံ့မွေကြောပုံ
 ခက်ရုံ သန္တာ၊ သုတဖြာ၍ သဒ္ဓါမျက်မြ သီလပုလဲ
 (၁၆) စွန့်ကြဲဒါန၊ စာဂမဏိ ပုဒ္ဓိဝရဇီနိ၊ တောက်သိန်
 ခုနစ်ပါး၊ ဥစ္စာများကို၊ သူ့အားဝေငှ ဉာဏသူဌေး
 ဉာဏ်လှပေး၏၊ (၉)ခဏ်းပျိုမှ။

ဤ၌ ဟိရိတရားကား ငွေပါဘဲ။ ဩတ္တပတရားကား ရွှေပါ
 ဘဲ။ သန္တာကား သုတပါဘဲ။ သဒ္ဓါကား မြေတနာပါဘဲ။ သီလ
 ကား ပုလဲပါဘဲ။ စာဂကား ပတ္တမြားပါဘဲ။ ပညာကား စိန်တနာ
 ပါဘဲ။ ပြုပြီးလင်္ကာနှင့် ယူပုံ၊ ဟောပုံ တူလှပါသည်။ (ဧသိ) နှင့်
 ဓါတ်ကိုရှုသော် တသံသရာလုံး ၎င်း ၇-ပါးကို ရရသွားပါ
 လိမ့်မည်။

(၁၇) (လင်္ကာ) သဒ္ဓါ သတိ ဩတ္တပိနှင့် ဟိရိ သုတ
 လုလ္လ ပညာ ခုနစ်ဖြာ မှတ်ပါ သူတော်ကောင်း

သဒ္ဓါတရား၊ သတိတရား၊ ဩတ္တပတရား၊ ဟိရိတရား၊ ဗဟုသု
 တတရား၊ ပညာတရား၊ ဝီရိယတရား၊ ရှိရှိနေကြသောသူများ
 ဟာ၊ တကယ် သူကောင်းအစစ်ပါဘဲ။ အဲဒါထက် ဓါတ်တရား

ကလာပ်တရား၊ ပရမတ်တရားနှင့် ပွားများနေကြသော သူများ
ကား၊ အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့ပါဘဲ။ သူတော်ကောင်း ၂-စုံ
ကိုသိကြပါလေ။

(၁၈) { (လင်္ကာ) သီလ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပိနှင့် ဗုဒ္ဓိ သဒ္ဓါ } သီလ
{ စာဂါ သုတ ခုနစ်ဝ၊ မှတ်ကြ မြတ်ဥစ္စာ။ } တရား

ဟိရိတရား၊ ဩတ္တပ္ပတရား၊ ပညာတရား၊ သဒ္ဓါတရား၊ စာဂတရား
ဗဟုသုတ တရား၊ ယင်း ၇-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသူတို့ကား၊ သံသရာ၌
မဟာဓန ပေါ်ပြည့်ဝကြသော၊ ဇောတိကပမာ မဟာသူဌေးကြီး
တို့သာတည်း။ ၎င်းထက်၊ ဓါတ်တရား၊ ကလာပ်တရား၊ ပရမတ်
တရားပွားများနေကြသော၊ ယောဂီများကား အရိယာ လော
ကုတ္တရာသူဌေးပါဘဲ။

(၁၉) | သဒ္ဓါပြည့်တင်း ရောဂါကင်း၊ ရှောင်ကွင်း ဝိမာယာ |
ဝီရိယပါ၊ ကြီးပညာ ငါဖြာစမိနာ |
ခုဘဝပင် နိဗ္ဗာန်မြင် ၄-အင် မဂ်ကိစ္စာ။ |

သဒ္ဓါတရားပြည့်ထားနေခြင်း။ X ရောဂါကင်းရှင်းနေခြင်း။
လှည့်ပတ်သော မာယာဝိကင်းရှင်းရခြင်း။ X ဝီရိယကြီးခြင်း။ X
ပညာရှိခြင်း။ ယင်းငါးပါးနှင့် ဓါတ်တရားကို ပွားများ အား
ထုတ်သော်၊ ယခုဘဝပင် နိဗ္ဗာန်မြင်ရ၏။

(၂၀) | ပတ္တမြားစစ် ထိန်သစ်ဖိုးတန် | ပတ္တမြား စစ်, စစ်
ရှုံ့ညှန်မြှုတ်နှစ်၊ မညစ်ရောင်လျှာ | ကို ရှုံ့ နှုံ့ ၌ မြှုတ်
ကံညစ်ဘဝ၊ ရောက်ရဖြစ်ပြန် | သော်လည်း မညစ်နိုင်
သဒ္ဓါဝင်း ထိန်လင်းသူတော်မှန်၊ | ဘူးတွဲ၊ အဘိုးတန်ဆုံး

မို့ပါ။ထို့အတူ အကုသိုလ်ကံကြောင့် မကောင်းဘဝ၊ပြောင်းကြွ
ဖြစ်ရှာ။သုတော်စွာ၌လဲ ဘယ်အခါမှ သဒ္ဓါတရားမမှီနိုင်တော့ပါ။
သဒ္ဓါတရား တထိန်ထိန်နှင့် နိဗ္ဗာန်အိမ်အထိပင် မြင့်ကာ၊မြင့်ကာ
တက်ရမည်ဖြစ်၏။

(၂၁) { သုတော်ဆည်းကပ် တရားမြတ်၊ နာအပ် ဖန်ခါခါ }
{ နှလုံးသွင်းမှန် ကျင့်ပြင်းထန်၊ လေးတန်အရိယာ။ }

(၁) ရုပ်နာမ်ကို ပြသကာနေသော သုတော်ကောင်းနှင့်
ပေါင်းသင်း၍သာ နေရမည်။ (၂)ဓါတ်တရား၊ ကလာပ်တရား
ပရမတ်တရားများကို နာကြားရမည်။ (၃)ယောနိသော မနသိ
ကာရ ဖြင့်၊ နှလုံးသွင်းမှန်ကန်ရမည်။ (၄) အကျင့်ပြင်းထန်ရ
မည်။ ဤအင်္ဂါ ၄-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ယောဂီများဟာ မဂ်-၄
ပါး။ ဖိုလ် ၄-ပါးရကြတော့မည်တည်း။

(၂၂) | တစက္ကန်နှင့်သိန်းတန်းကုဋေ | သေ၊ သေနှင့် ရှုပ္ပါးသော်
| ရှုပ္ပါး၊ ရှုပ္ပါး၊ ရငြားမသွေ | တစက္ကန်မှာ ကုဋေ တသိန်း
| အကုသလ ပြာကျကိလေ | ၂-စက္ကန်မှာ ကုဋေ ၂-သိန်း
| မဂ်စခမ်း ဖိုလ်နန်းစံဘို့ပေ။ | ခန့်ပါရမီ ကုသိုလ် တွေဟာ
ဝင်ဝင်အားပေး၊ မြှောက်စား၍ နေပါသည်။ ကျန်တဖက်ကလဲ
တစက္ကန်မှာကုဋေတသိန်း၊ ၂-စက္ကန်မှာကုဋေ ၂-သိန်းခန့်မျှပင်
အကုသိုလ်များ၊ ကိလေသာများ ကုန်းခမ်း ချုပ်ငြိမ်းရသည်။
(သင်္ခတဓါတ်ရှုလို့၊ အသင်္ခတဓါတ်နိဗ္ဗာန်မြတ်ကို ရတယ်ဆိုတာ
ဤအတိုင်းပါဘဲ။ ဒီလိုနှင့် မဂ်၊ဖိုလ်ကို ရရသွားပါသည်။)

(၂၃)	တစက္ကန္တိထိန်း ကိုးသိန်းတင်းတွေ ဆန်လုံးရေမျှ၊ ရကြမသွေ အကုသလ ပြာကျ ကိလေ မဂ်စခမ်း ဖိုလ်နန်းစံဘို့ပေ။	သေ၊ သေနှင့် ရှုပွား သော်၊ တ စက္ကန္တိ မှာ၊ ဆန် အတင်း ပေါင်း ကိုးသိန်း ထဲက ဆန်
------	---	---

လုံးနှင့်အညီအမျှပါရမီဗီဇများတိုးတက်ဝင်လာသည်။ အကုသိုလ်
ကိလေသာများလည်း၊ တစက္ကန္တိမှာဆန်အတင်းပေါင်း ကိုးသိန်း
ထဲက ဆန်လုံးနှင့်အမျှပင် ပြာကျ ကုန်ခမ်း ချုပ်ငြိမ်း ရသည်။
ဤ၌ သင်္ခတဓါတ်ကိုရှု၍၊ အသင်္ခတဓါတ်မြတ်လှသောနိဗ္ဗာန်ကို
ရတယ်ဆိုတာ ဤနည်းအတိုင်းပါဘဲ။ တဆင့်၊ တဆင့် မဂ်၄-ဆင့်
ဖိုလ် ၄-ဆင့်မြင့်လာပါပြီ။

(၂၄)	အ၊ ဆဲနှစ်လုံး ရှုတုံးမှာဝင် ကိလေ အကု ချုပ်မှုကိုပြင် ရှုပွား ရှုပွား မဂ်ကားဝင်ဝင် ဒုက္ခတုံး၊ လုံးလုံးနိဗ္ဗာန်ခွင်။	သေ၊ သေနှင့် ရှုပွားတော့ တစက္ကန္တိမှ (အ)တဆဲနှစ် လုံး ပါဝါဂုဏ်နှင့် ရရလာ သည်။ ဝင်ဝင် လာသည်။
------	---	--

ပြည့်ပြည့်လာသည်။ တိုးပွား၊ တိုးပွား၍လာတော့သည်။ (အ)
တဆဲနှစ်လုံးနှင့် ဝင်ဝင်နေတယ်ဆိုတာ၊ အစိန္တေယျအကျိုးများ
အပ္ပမေယျအကျိုးများ၊ အသင်္ခေယျအကျိုးများ၊ အနန္တအကျိုး
များ၊ အပ္ပရိမာဏအကျိုးများ၊ အပ္ပရိစ္ဆန္ဒအကျိုးများ၊ အမြတ်
ဆုံး၊ အမြင့်ဆုံး၊ အကြီးဆုံး အသာဆုံး အကောင်ဆုံး အဘိုး
တန်ဆုံး အကျိုးများကိုရမည်။ ၎င်းနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်အကုသိုလ်
အကျိုးများ၊ ကိလေသာအကျိုးများ စွာပနပြာကြ၍သွားလိမ့်
မည်။ ဥပမာကုသိုလ်တပိဿာဝင်လျှင် အကုသိုလ်က တပိဿာဝင်

ထွက်ရသကဲ့သို့၎င်း။ ပါရမီတပိဿာဝင်လျှင် ကိလေသာတပိဿာ
လောက်ထွက်ရသကဲ့သို့၎င်း။ အရာရာတိုင်း ဤနမူနာဖြင့်သိကြ
ပါ။ (သင်္ခတဓါတ်ကို ရှုပွားလို့အသင်္ခတဓါတ်နိဗ္ဗာန်မြင် ဝင်ဝင်
နေပုံကိုလဲ သိထားကြပါလေ။

(၂၅) နှင်းတပေါက်က အံ့လောက်သမုဒ္ဒရာ (ကုသဂ္ဂေ ဒသ
နှမ်းတလုံးက မြင့်ဆုံးမိုရ်ပမာ မဒါယ၊ သမုဒ္ဒ
ဇီးစေ့လောက်က အံ့လောက်စက္ကဝါ ဥဒကံ မိနေ၊ ဧဝံ
ကြောင်း၊ ကျိုးပြု ရမ္မမဟပ္ပဿ။) မာနုဿိ ကာ ကာ

မာ၊ ဒိဗ္ဗကာမာနသန္တိကေ။) ဟူသောဂါထာကို နမူနာယူ၍ နှင်း
တပေါက်မျှ လှူလျှင်၊ သမုဒ္ဒရာရေပမာ၊ အကျိုးရ မည်တဲ့။ X
(တိလမတ္တ ကတံပုညံ၊ ဉာဏေန၊ သမ္ပယုတ္တကံ၊ မေရုပမာဏံတံဖလံ
နိဂြောဓမိဝဗီဇကံ။) ဟူသောဂါထာကို နမူနာပြု၍ နှမ်းတလုံးမျှ
လှူလျှင်၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကြီးလောက် အကျိုးရမည်တဲ့။ X (ဗဒရိ
ဗီဇိကတွာန စက္ကဝါလဖလံတထာ၊ ဧဝံပုညံကတွာန၊ သဂ္ဂေ
ဒေဝေ၊ သမ္ပတ္တိကာ။) ဟူသော ဂါထာကိုနမူနာယူ၍ ဇီးစေ့
လောက်လှူလျှင် စကြာဝဠာ ကြီးလောက် အကျိုးရမည်တဲ့။
ဘယ်လောက်များ အားရှိစရာကောင်းသလဲ၊ ဘယ်လောက်များ
ဝမ်းမြောက်စရာကောင်းသလဲ။ ဘယ်လောက်များ အားတက်
စရာ ကောင်းသလဲဆိုတာကို ကြည့်ကြစမ်းပါလား၊ ပရမတ်ဖြစ်
သော ဓါတ်တရားကိုရှုပွားတဲ့ ကုသိုလ်ဆိုလျှင် နှမ်းတလုံးမျှက
မြင့်မိုရ်တောင်ကြီး၊ အသင်္ချေလောက် အကျိုးရမည်ဟု ဆို
ဘို့ပါအံ့။

(၂၆) ဘုရားအလောင်း ၆-ဌာနကြည့်ပါ

ဖွါးစမင်းသား၊ ထိမ်းမြားထွက်လာ ဒုက္ကရီနှင့် ဗောဓိပင်မှာ လက္ခဏာနိမိတ် လေးရိပ်၊ လေးဖြာ ခါတ်မတွေ့၊ မှတ်ဟေ့ ဉာဏ်မလာ။	ဖွါးစ	၃၂၊ ၈၀၊ ၈၁၀၀
	မင်းသား	၃၂၊ ၈၀၊ ၈၁၀၀
	ထိမ်းမြား	၃၂၊ ၈၀၊ ၈၁၀၀
	တောထွက်	၃၂၊ ၈၀၊ ၈၁၀၀
	ဒုက္ကရီ	၃၂၊ ၈၀၊ ၈၁၀၀
	စရိယာ	၃၂၊ ၈၀၊ ၈၁၀၀
ဗောဓိပင်		၃၂၊ ၈၀၊ ၈၁၀၀

ဤပုံစံကို သေသေချာချာ ကြည့်မိတော့ ဘုရားအလောင်း ဖွါးစ၌လည်း (၃၂)ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီး (၈၀)သော လက္ခဏာတော်ငယ်များ (အသံတော် ၈-ပါး၊ တရားရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာတော်ကြီးများ ပါရှိ၍လာပါပေသည်။ တာပေမဲ့ (ဘုရားဉာဏ်တော်ကြီးဟာမလာသေးပါဘူး။) ဖွါးစက ၁၆-နှစ် သားအထိမင်းသားဘဝ၌လည်း ၃၂-၈၀-၈-၁၀၀-ပါးများဟာ ပါရှိ၍နေတာပါဘဲ။ ဤအခါလဲ ဉာဏ်တော်ကြီးဟာ မလာခဲ့ သေးပါဘူး။ X ယသော်ဓရာနှင့် မင်းသားထိမ်းမြားပြီးပျော်ရွှင် စဉ်။ (၁၄)နှစ်လုံးမှာလဲ ၃၂-၈၀-၈-၁၀၀ များဟာရှိ၍နေတာ ပါဘဲ။ ဘုရားဉာဏ်တော်ကြီးများဟာ မလာ သေးပါဘူး။ X ၂၉-နှစ်ရောက်တော့ တောထွက် လာခဲ့တယ်။ ဒီအခါ၌လည်း ၃၂-၈၀-၈-၁၀၀ များဟာ ရှိ၍နေတာပါဘဲ။ ဉာဏ်တော်ကြီး များဟာ မလာသေးပါဘူး။ X ဥရုဇေဠ တောမြိုင်ကြီး ထဲမှာ

ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်နှင့် ၆-နှစ်လုံး ကျင့်ကြံ နေတုန်းမှလဲ
 ၃၂-၈၀-၈-၁၀၈ များဟာ ရှိ၍နေတာပါဘဲ။ ဉာဏ်တော်ကြီး
 များဟာမလာသေးဘူးတဲ့။ X ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ပေါ်ရောက်
 ၍ မာရ်နတ်နှင့်စစ်ထိုးကြတော့လဲ၊ ၃၂-၈၀-၈-၁၀၈ များဟာ
 ဖါလာရှိနေကြတာပါဘဲ။ တာတောင်မှ ဉာဏ်တော်ကြီးများဟာ
 မရောက်မလာကြသေးဘူးတဲ့။ (ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ခါတ်ကိုရှုတော့
 ကမ္မ၊ သဗ္ဗညုတ ရွှေဉာဏ်တော်ကြီးဟာ ရောက်လာပြီးတော့
 ဂေါတမဗုဒ္ဓဟု မုက္ခ၂ ပင် ကျော်စော ထင်ရှား ပွင့်ထွန်းပေါ်
 ပေါက်၍လာပါတော့သည်။ ခါတ်တရားမှ၊ ပညာဉာဏ်ကိုဖြစ်စေ
 နိုင်ပါတယ်ဟု ယုံကြည်ကြပါလေ။

(၂၇)	<p>တိရစ္ဆာန်နဂါး၊ ပတ္တမြားပါလာ ရွှေ၊ ငွေစိန်ကျောက် ထိန်တောက်နေတာ လိုရာရ၍ တဘဝ ချမ်းသာ ခါတ်များရ ချမ်းမြ သံသရာ။</p>	<p>န ဂါး ဆို တာ မျိုးဟာ အ ကု သို လ် ကံ ကြ ဝ ဋ်</p>
------	--	---

နဂါးဖြစ်သွားပါ။ တာပေမဲ့ ကုသိုလ်ကံပါလာတာမို့ လည်ပင်း၌
 ပတ္တမြားတလုံး ရရှိလာတော့သည်။ ထိုထိုနဂါးများဟာ၊ (၁)
 အဟိတ်၊ (၂) ဒုဂ္ဂတိ၊ (၃) အပါယ်ဘုံသား၊ (၄) တိရစ္ဆာန်များဟု
 ၄-ဘွဲ့ရ၍ နေကြကယ်။ ၎င်းတို့ဟာ ပတ္တမြားတလုံး၏ တန်ခိုး
 ကြောင့်စိတ်ကလိုချင်တောင့်တတိုင်းပင် ရွှေပြဿာဒ်၊ ငွေပြဿာဒ်
 စိန်ပြဿာဒ်၊ မြပြဿာဒ်၊ ပတ္တမြားပြဿာဒ်တွေနှင့် နေကြရတယ်။
 အစားအစာမှလဲ နတ်သမင်း၊ နတ်ဟင်း၊ နတ်ဩဇာ၊ နတ်

ယမကာတွေ စားသုံး၍ နေကြရပါတယ်။ ဝတ်ဆင်တော့လဲ နတ်များလိုပါဘဲ။ အဲဒါဥပမာ၊ ဥပမေယျကား ငါတို့ဟာကုသိုလ် ကံကြောင့် လူဖြစ်ကြရတာပေါ့။ ကုသိုလ်ကံကြောင့် ခန္ဓာထဲမှာ (ဓါတ်ပတ္တမြားတွေ) ပါရှိ၍နေပါတယ်။ ဓါတ်ပတ္တမြား တလုံး နှင့်သုံးစွဲနေသော် ရုပ်နာမ် ၂-ပါးပြဿာဒ်နှင့် လက္ခဏာရေး-၃ ပါး ပြဿာဒ်နှင့်၊ ပရိညာ ၃-ပါးပြဿာဒ်နှင့်၊ သစ္စာ ၄-ပါး ပြဿာဒ်နှင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး ပြဿာဒ်နှင့်၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇-ပါးပြဿာဒ်နှင့်ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါးပြဿာဒ်နှင့် မဂ်၄-ပါး ပြဿာဒ်နှင့် ဖိုလ် ၄-ပါး ပြဿာဒ်နှင့် နိဗ္ဗာန် ပြဿာဒ်နှင့် ပရိနိဗ္ဗာန် စံသည်အထိပင် တသံသရာလုံး ဧေ၊ မြေ၊ ရွှင်၊ ရွှင်၊ ပြေ၊ နေ၍ သွားရတော့မည်။ နတ်လိုဝတ်၊ နတ်များလို စားပြီး တိုးတိုး၊ ပွားပွားနှင့် ဆန်တက် ကြရတော့မည်။ ဝိပဿနာ ယောဂီများ အဆင့်ဆင့်နှင့် မြင့်မြင့်တက်အောင် ပို့ဆောင် ရေးသားသတိပေးသွားခြင်းပါ။ နှိပ်ထား၊ စက်ထားဟုမထင်ကြ ပါနှင့် ဉာဏ်ဝင်ကြပါလေ။

(၂၀)	အိန္ဒြိယကုလား သားများအမေ့ တိုက်များပေး၍ စားစား၊ နေနေ ငါတို့ဘုရား သားများအမေ့ ဓါတ်ကိုပေး ဧနေနိဗ္ဗာန်ပြည်။	၁၃၁၈-ခုနှစ် တန် ဆောင်မုန်းလဆုပ် တဆဲ၊ နှစ်ရက် နေ့ က ငါတို့ တရုဟာ
------	---	--

ရန်ကုန်မှ ကလကတ္တားမြို့သို့ လေယာဉ်ပျံနှင့် ရောက်သွားတယ်။ ကလကတ္တားသို့ရောက်တော့ ကြည့်ရင်း သဘောပေါက် ဉာဏ်

ရောက်လာပုံမှာကား ခြောက်ကုလားလူမျိုးတွေဟာ ၂-ထပ်တိုက်
 ၃-ထပ်တိုက်ကစ၍ (၁၁)ထပ် ၁၂-ထပ်တိုက်အထိ၊ တိုက်များ
 တည်ထောင်၍ အခမ်းငှါးပြီး (လခ)ကိုစား၍ ဇေ၊မြမြ၊ မဟာ
 သုခနှင့်နေကြတယ်။ သား၊ သွီး၊ မြေး၊ မြစ်များကိုလဲငွေကိုအ
 မွေမပေးပါတိုက်တာများကိုသာအမွေပေးပြီး (မိဘ၊ သား၊ မြေး
 ဇေ၊ပင် အတူတကွ နေကြတယ်။) ၎င်းတို့ငှါးစားတဲ့ တိုက်
 တာများမှာတော့ ဈေးအနီးမှာပါတဲ့ ၎င်းတို့ဘဝတရားထည်း
 နေကြတာကတော့၊ မြို့အပြင် လေရ၊ မိုသ်းရ မြေလေသန့်တဲ့
 ဒေသ၌ ဝင်းခြံနှင့် ဥယျာဉ်နှင့် ပျော်ရွှင်စွာနေတတ် စားတတ်
 ကြပါပေရဲ့ အဲဒါဥပမာဘဲ။ XX ဥပမေယျမှာ ငါတို့၏ခမည်း
 တော် ဘုရားကြီးဟာလဲ ငါတို့ကို ရုပ်နာမ် ၂ ထပ်တိုက်တွေ၊
 လက္ခဏာရေး၃-ပါး ၃-ထပ်တိုက်တွေ၊ ပရိညာ ၃ ပါး ၃-ထပ်
 တိုက်တွေ စသည်ဖြင့်၊ သစ္စာ ၄-ပါး ၄-ထပ်၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး ၅-ထပ်
 ဓါတ် ၆-ပါး ၆-ထပ်၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး ၇-ထပ်၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါး ၈-ထပ်
 လောကုတ္တရာ ၉-ပါး ၉-ထပ်၊ ပါရမီ ၁၀-ပါး ဆယ်ထပ်၊
 သမ္မဿနဉာဏ် ၁၁-ပါး ၁၁-ထပ်၊ အာယတန ၁၂-ပါး ၁၂-ထပ်
 အညသမန်း ၁၃-ပါး ၁၃-ထပ်၊ တဆဲ ၄-ချက်ဓမ္မစက် ၁၄-ထပ်
 စရဏ ၁၅-ပါး ၁၅-ထပ်၊ ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါး ၁၆-ထပ်၊ ဗောဓိ
 ပက္ခိယ ၃၇-ပါး ၃၇-ထပ်စသော တိုက်တာများကို ပေးပြီး
 တသံသရာလုံး ဇေ၊မြမြနှင့် နေထိုင်စေပါတယ်။ (ပုထုဇ္ဇနော
 ဥမ္မတ္တကော။) သား၊ သွီးများသာ တိုက်တာကိုမယူဘဲ ဆင်းရဲ
 နေကြပါသည်။

(၂၉)	ဂဠုန်ရေခွဲ စားမြဲဥပမာ ယောဂီများလဲ အားခဲဘာဝနာ ရသည့်နေ့က မြေသံသရာ ယှဉ်မရ တင်ပြ ခါတ်ပါဝါ။	သမုဒ္ဒရာဆို တာ အ လွန် လဲ နက်နဲ လှပါ၏။ အ လွန် လဲ ကျ ယ် ဝန်း လှပါ၏။ နက် နဲ ပုံ မှာ
------	---	---

ယူဇနာအားဖြင့် (၈၄၀၀၀) အထိနက်နဲပါတယ်။ ကျယ်ဝန်းပုံမှာ နေဆို့တာအလွန်လျင်မြန်လှပေမဲ့ ၂၄ နာရီတပတ်နှင့် သမုဒ္ဒရာ ကိုပတ်မိအောင်ပြေးရတယ်။ ယူဇနာအားဖြင့် ၃-သန်း ၇-သိန်း အထိကျယ်ဝန်းလှပါတယ်။ နဂါးများကား သမုဒ္ဒရာရေထဲမှာဘဲ ကျက်စားကြပါတယ်။ နဂါးကို ရှာဖွေနေသော ဂဠုန်သည်၊ သမုဒ္ဒရာ ရေပြင်ကြီးကို အတောင် ၂-ဖက်ဖြင့် ရိုက်ခတ်ရာ ရေပြင်ကြီးဟာ ၂-ဖြာကွဲ၍ နဂါးတွေ ပေါ်နေသည်။ ရေပြင် ကြီး ၂ ဖြာကွဲစဉ် လိုက်သွား၍ ဂဠုန်က နဂါးကိုသုတ်ယူလာ သည်။ သစ်ပင်၌နား၍ နဂါး၏ အသားကို စားသုံးပါသည်။ အဲဒါဟာ ဥပမာပါဘဲ။ XX ဥပမေယျကား ဂဠုန်နှင့် တူသော ယောဂီသည်၊ သမုဒ္ဒရာဆိုတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်၌ အတောင် ၂ ဖက်ဆိုတဲ့ ရုပ်နာမ် ၂-ပါးဖြင့်အားထုတ်ပုတ်ခတ်ရာ အဝိဇ္ဇာ တဏှာရေပြင် ကြီးကွဲ၍ ဒိဋ္ဌိနဂါးပေါ်နေသည်။ ယောဂီဂဠုန်ကြီးဟာ အကွဲ ထဲသို့ဆင်းပြီး နဂါးဒိဋ္ဌိကိုချီယူကာ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ သစ်ပင်ပေါ်၌ စားသောက်လေသည်။ နဂါးဒိဋ္ဌိဟာသေဆုံးရှာသည်။ (သမုဒ္ဒရာ ခန္ဓာ။ X ရေက၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာ X ဂဠုန်က ယောဂီ X အတောင် ၂-ဖက်ကရုပ်နာမ် X ရိုက်ခတ်လာကဝိပဿနာရှုပ္ပါးအားထုတ်နေ

တာX ရေကွဲတာက အဝိဇ္ဇာ တဏှာကွဲတာတာX နဂါးကဒိဋ္ဌိX
 သေတာကအနံ့သယ ကုန်ခမ်း ချုပ်ငြိမ်းတာX သာသနာတော်
 မြတ်ကြီးနှင့် တွေ့ရတုန်းမှာ ယခုပြသော ဂဠုန်၊ နဂါးစား
 ဥပမာနှင့်တူစွာ အားထုတ်၍နေကြပါ။ တသံသရာလုံး ဧေ မြေ
 ချမ်းသာပြီး နိဗ္ဗာန်ကိုရကြမှာပါဘဲ။

(၃၀)

အာပေါမိုဃ်းရွာချ

ရုပ်ဓါတ်၊ နာမ်ဓါတ် ၂ ရုပ်ပွဲတာ သု ဗီဇနှင့်ညီမျှစေတာ ပြောင်း၊ စပါး၊ ပဲ၊ ပိန္နဲပမာ အာပေါဓါတ် မပြတ်ပွဲပေရှာ	ပြောင်း	စပါး	ပဲ	ပိန္နဲ
	စေ့	စေ့	စေ့	စေ့
	ရုပ်ဓါတ် နာမ်ဓါတ်			
	သောတာ	သကဒါ	အနာ	ရဟန္တာ
	ဗီဇ	ဗီဇ	ဗီဇ	ဗီဇ

ဤဥပမာ ပုံစံနှင့် ဥပမေယျပုံစံ ၂-ခုကို သတိ ပြုကြပါ။
 အာပေါဓါတ် မိုဃ်းကတော့ ဗီဇမျိုးစေ့တိုင်းကို ကျေးဇူးပြု၍
 နေတာချည်းဘဲ။ မိုဃ်းရွာချတော့၊ ပြောင်းစေ့မှ ပြောင်းပင်
 စပါးစေ့မှစပါးပင်၊ ပဲစေ့မှပဲပင်၊ ပိန္နဲစေ့မှ ပိန္နဲပင်ပေါက်စေ့၍
 အဆုံးအထိ တိုးတက်ကြီးပွား၊ စည်ကားစေသည်။ ဤအတူပင်
 ရုပ်ဓါတ်၊ နာမ်ဓါတ် ၂-ပါးက၊ သေ၊ ပူသိ၊ တင်းသိ၊ ကြပ်သိ၊
 စသည်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတော့ သောတာပန်ဗီဇရှိသောယောဂီဟာ
 သောတာပန်ဖြစ်ရသည်။ သကဒါဂါမ်ဗီဇရှိသော ယောဂီဟာ
 သကဒါဂါမ် တည်သွားသည်။ အနာဂါမ်ဗီဇရှိသော သူဟာ
 အနာဂါမ်တည်သွားသည်။ ရဟန္တာဗီဇရှိသောသူဟာရဟန္တာဖြစ်

သွားသည်။ ထို့ပြင် ပကတိသာဝက ဗီဇကြောင့် ပကတိသာဝက ရဟန္တာဖြစ်ရသည်။ မဟာသာဝက ဗီဇကြောင့် မဟာသာဝက ရဟန္တာဖြစ်ရသည်။ အဂ္ဂသာဝကဗီဇကြောင့် အဂ္ဂသာဝကရဟန္တာ ဖြစ်ရသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဗီဇကြောင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်ရသည်။ သမ္မာ သမ္မာဓိဗီဇကြောင့် ဘုရားများဖြစ်ရသည်။ ကျေးဇူးပြု၍ နေတာ ကတော့၊ ရုပ်ဓါတ်၊ နာမ်ဓါတ် ၂-ပါးထဲပါဘဲ။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်ကြီးက နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်မှာ (နာမရူပေ ပရိညာဓတ အရိယသာဝကဿ၊ နတ္ထိကိဉ္စိဥတ္တရိကရဏီယန္တိ။) ဟူ၍ တိုက်ရိုက်ဟောပြထားခဲ့ပါသည်။ နာမ်ရုပ်အပြင် ရူစရာမရှိတော့ ပါ။ ၎င်းရုပ်နာမ်ကိုဘဲ နိဗ္ဗာန်အထိ ရှုနေကြပါ။ ရှုရင်း၊ ရှုရင်း ရောက်ရောက်သွားမှာပါဘဲတဲ့၊ ယုံကြည်ကြပါလေ။

(၃၁)

၆ ဥဏှာမာဝိဒိဇ္ဇာ	(စိတ် ဘုရင်)	တိဓိဝိဒ္ဓါည ၅
------------------	-----------------	---------------

စိတ်ဘုရင်များ မှန်မှား ၂-ပုံ	ဘုံ(၃၁)၌ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ သော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ တို့ဟာ ဟိုအတိတ် သံသရာလဆန်း တရက် နေ့က
ခြောက်ကပ် ငါးကပ် ၂-ရပ်၊ ၂-စုံ	
ပုထု အရိ သိကြဗိုလ်ပုံ	
များဓါတ်ကြ၊ သတ်မှငြိမ်းရပုံ။	

စပြီး၊ ယခုနေ့အထိပင် ခန္ဓာကိုယ်တိုင်းပြည်၌၊ စိတ်ဘုရင် စိုးစံ နေသော်လည်း ထိုဘုရင် အနီးအနားမှာ ကပ်ကပ်ပြီး တိုက်တွန်း နှိုးဆော်နေကြသော မူးမတ် ဗာလတွေဟာ အဝိဇ္ဇာ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိ ကိစ္ဆာ၊ မာန တဏှာ၊ ဥပါဒါန် ၆-ပါးတို့ကြောင့် ခန္ဓာပူရတိုင်း

ပြည်ကြီးဟာရွာန်းထိုးမှောက်ခုံ၊ ကသောင်း၊ ကနင်း၊ အဖြင်းဖြင်း
 နှင့်ဆင်းရဲကြာရှည်ခဲ့ကြရသည်။ စိတ်ဘုရင်မှာ [မြင်ရုံမျှ ကြားရုံမျှ
 နံရုံမျှ အရသာသိရုံမျှ ထိသိရုံမျှ ကြံစိရုံမျှသာရှိ၍ ရိုးရိုး၊ သားသား
 အားထားဘွယ်ကောင်းလှပါ၏။] တာပေမဲ့ စိတ်မှာ အဝိဇ္ဇာ
 ကပ်နေတော့ ဘာမသိ၊ ညာမသိချည်း ဖြစ်နေရသည်။ စိတ်မှာ
 ဒိဋ္ဌိက ကပ်ပြီးလှည့်စားထားတော့ ငါငါ၊ သူသူ၊ လူလူ၊ နတ်နတ်
 အမှားကပ်၍ နေရသည်။ X စိတ်မှာ ဝီစိကိစ္ဆာကပ်တော့ အရာရာ
 ယုံမှားသင်္ကာဒွိဟနှင့်သာနေလာရသည်။ X စိတ်မှာ မာနကပ်ပြီး
 လှည့်စားတော့ ငါမှ၊ ငါဘဲ၊ မာနကပ်ပြီး အလွဲလွဲဖြစ်၍ နေရသည်။
 စိတ်မှာ တဏှာကပ်ပြီးလှည့်စားတော့ ဟိုဟာလိုချင်၊ ဒီဟာလိုချင်
 နှင့်ငြိကပ်၍ နေရသည်။ စိတ်မှာ ဥပါဒါန်ကပ်တော့၊ မရလျှင်
 မနေနိုင်၊ စွဲလန်း၍သာ နေရတော့သည်။ အဲဒါ စိတ်ဘုရင်ကို
 မှူးမိုက်၊ မိုလ်မိုက် ကပ်ဆိုက်သဖြင့် ဒုက္ခများနေပုံတည်း။ (ဒုဂ္ဂတိ
 အဟိတ်ပုထုဇဉ်များ၊ သုဂတိအဟိတ်ပုထုဇဉ်များ၊ ဒွိဟိတ်ပုထုဇဉ်
 များ၊ တိဟိတ်ပုထုဇဉ်များ ဖြစ်နေပုံကို ယခုပြတဲ့ ပုံစံနှင့် ချဲ့ထွင်ပြီး
 နှိုင်းယှဉ်ကာ သိနှင့်ကြပါကုန်။

အရိယာများမှာတော့၊ ခန္ဓာကိုယ်က တိုင်းပြည်၊ စိတ်က
 ဘုရင်ပါဘဲ။ တာပေမဲ့ သတိ၊ သမာဓိ၊ ဝီရိယ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာဆိုတဲ့
 ပိုလ်ငါးပါး၊ ဣန္ဒြေငါးပါးက ကပ်ကပ်ပြီး၊ သြဝါဒပေးဆုမ္မ
 ပေး၍ နေတော့၊ အမြင်မှန်၊ အကြားမှန်၊ အနံ့မှန်၊ အစားမှန်
 အတွေ့မှန်၊ အသိမှန်၍သာ သုစရိုက် ပုညကြိယာနှင့် သာနေ

တော့သည်။ XX စိတ်ဘုရင်မှာပဌမ ခြောက်ပါး ကပ်တော့
 အမှားဇာတ်ကို ကပြ၍နေပေသည်။ XX စိတ်ဘုရင်မှာ ဒုတိယ
 ငါးပါးကပ်တော့ အမှန်ဇာတ်ကို ကပြခင်းကျင်း၍သာ နေပေ
 တော့သည်။ အဲဒါ ပဌမ ၆-ပါးကပ်တော့ ပုထုဇဉ်ပါဘဲ။ ဒုတိယ
 ငါးပါးကပ်တော့ အရိယာပါဘဲ။ ခါတ်များဖြင့် သတ်ထားပါမှ
 အမှန်နှင့်နေကြရမည်။ ခါတ်များနှင့်မသတ်ဘဲထားလျှင် တများ
 ထဲများ၍သာနေတော့မည်။ (ခါတုံခေါ်ဘိက္ခု၊ အနိစ္စတော၊ ဇာန
 တော၊ ပဿတော၊ အဝိဇ္ဇာပဟိယတိ၊ ဝိဇ္ဇာဥပုဇ္ဇတိ။) သဠာယတန
 ဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်အတိုင်း ပြုပြင်ပါလေ။

(၃၂)	ဂဟပတိ၊ ဌေးဘိရတနာ မြေ၊ ရေ လေ၊ မီး၊ ခါတ်ကြီး ၄-ဖြာ ရွှေတွေ့မြောက်များ ထင်ရှားပေါ်လာ ဒါနခါတ် ပေးအပ် မကုန်ပါ။	စ ကြာ မင်း ကြီး ၏ အ ခြံ အရံ၊ ရတနာ ၇-ပါး ထဲ က
------	--	---

ဂဟပတိ ရတနာ သူဌေးကြီးဆိုတာ တပါး ပါဝင်ရတယ်။
 ၎င်းဟာ မြေမှ ရေမှ လေမှ မီးမှ။ ဝါ၊ ခါတ်ကြီး ၄-ပါးထဲမှ
 လိုသလောက် ရွှေအိုးကြီးတွေကို ထုတ်ဖော်၍ပေးနိုင်ပါတယ်။
 အဲဒါဟာ (ဒါနခါတ်အကျိုးပေးပုံကလေးပါဘဲ။) (ခ) သီလ
 ခါတ်ကပေးလျှင် ဒါနခါတ်ထက် အသင်္ချေမကတော့ပါ။ (ဂ)
 သမထခါတ်ကပေးလျှင် သီလခါတ်ထက် အနန္တမကတော့ပါ။
 (ဃ) ဝိပဿနာခါတ်သာမေးမယ်ဆိုပါလျှင် အနန္တ အပရိမာဏ
 နှင့်နိဗ္ဗာန်အထိပေးမည်ကား မလွဲတည်း။

(၃၃)	ဒါ,သီ,ထ,ဝိ၊ လေးရှိပါကာ လေးပုံ လေးဝ လေးမျှညီညာ ကျိ,ပေးဖလ ညီချပုံဟာ သင်္ချေထိ ရ၏၊ ကျိုးဖလာ။	ယ ခု ဟော ကြ ပြော ကြ သိ ကြ၊ နား လယ် ထားကြ သော၊ ဇောတိ က၊ ဇဋ္ဌိလ၊ မေဏ္ဍက
------	--	--

ကာကဝလိယ၊ ပုဏ္ဏ၊ ဓနဉ္စယ စသော အမိတဘောဂသုဋ္ဌေးကြီး
ဘဝမျိုးတို့ကို မူကား၊ ဒါနကံက အကျိုးဖြစ်ဖြင့် ပေးတတ်၏။
(၂)စာတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံ သာ၊ ယာမာ၊ တုသိတာ နိဗ္ဗာ
နရတိ၊ ဝသဝတ္တိနတ်တို့ ဘဝမျိုးကိုမူကား၊ သီလကံက အကျိုး
အဖြစ်ဖြင့် ပေးတတ်ပါ၏။ (၃) ဗြဟ္မာ ပါရိသဇ္ဇာ ကစ၍
နေဝသညာနာသညာ အထိ၊ (၂၀) တို့ကိုမူကား၊ သမထကံက
အကျိုးအဖြစ်ဖြင့် ပေးတတ်ပါ၏။ (၄)မဂ်ချမ်းသာ ဖိုလ်ချမ်း
သာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ တို့ကိုမူကား၊ ဝိပဿနာကံက အကျိုး
အဖြစ်ဖြင့်ပေးတတ်ပါ၏။ ယခုပြတဲ့ ဒါ,သီ,ထ,ဝိ၊ အကျိုးပေးကို
အဆင့်ဆင့်ခေပုံချသော် ဒါနကံအတွက် ဆယ်ကမ္ဘာ၊ ကမ္ဘာတရာ
တမ္ဘာတထောင်၊ ကမ္ဘာတသောင်း၊ ကမ္ဘာတသိန်းမျှ၊ စိတ်ချ
ရသည်။ အဋ္ဌကထာအဖွင့်ဘေ့နှင့်ညှိ၍ ကြည့်ကြပါ။ (၂)သီလ
ကံအတွက်မှာတော့ ကမ္ဘာတသန်း၊ ကမ္ဘာကုဋေ ကမ္ဘာပကေဇဋ္ဌိ
ကမ္ဘာကောဋ္ဌိပ္ပကောဋ္ဌိ၊ ကမ္ဘာနဟုတ၊ ကမ္ဘာနိန္ဒဟုတမျှ အဆင့်
ဆင့်စိတ်ချရပါသည်။ (၃)သမထကံ အတွက်မှာမူကား၊ ကမ္ဘာ
ပေါင်း၊ အက္ခောဘနီ၊ ကမ္ဘာပေါင်း ဗိန္နု၊ ကမ္ဘာအဗ္ဗုဒ၊ ကမ္ဘာ
နိရဗ္ဗုဒ၊ ကမ္ဘာအဟဟ၊ ကမ္ဘာအဗဗ၊ ကမ္ဘာအဋ္ဌဋ္ဌ မျှစိတ်ချရပါ
သည်။ (၄) ဝိပဿနာ ကံကမူကား၊ ကမ္ဘာ သောဂဏ္ဌိက

ကမ္ဘာဥပ္ပလ၊ ကမ္ဘာကုမုဒ၊ ကမ္ဘာပုဏ္ဏရိက၊ ကမ္ဘာပဒုမ၊ ကမ္ဘာ
ကထာန၊ ကမ္ဘာမဟာကထာန၊ ကမ္ဘာအသင်္ချေယျအထိ စိတ်ချ
ရပါသည်။ ဤကား ဒါ၊ သီ၊ ထ၊ ဝိတို့၏အကျိုးပေးပုံကို အပဒါန်
ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ထေရဂါထာ ထေရီဂါထာ အဋ္ဌကထာ
များ၌အကျိုးပေးပုံ၊ ဖွင့်ပြပုံကို နည်းယူ၍ ဝေဘန်ကံပြသခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ဘု၊ ပ၊ အ၊ ဟ၊ ပ၊ န္တ၊ န၊ က၊ သေ၊ ပုံစံ

(၃၄)

၂ ၂ ၂ ၂ ၂ ၂ ၂ ၂ ၂ ၂

ဉာဏ်မှာသက်တော့	ဖြစ်ပျက်ရပ်နာမ	ခါတ်တရားက
ပျောက်များ	ရောက်သွား	ဘုရားဖြစ်ပြန်
ကျန်ရှစ်စုလဲ	နည်းပြုတန်တန်	သွားတာမှာတွေ့
ခါတ်တရား	ဆောင်သွားပြည်နိဗ္ဗာန်	ရတော့ ရပ်နာမ

ဖြစ်ပျက် ရောက်သွားတာက ဘုရားအဖြစ်။ (၂)တွေ့ရတာက
ရပ်နာမဖြစ်ပျက်ပါ။ ရောက်သွားတာက ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ။ (၃)တွေ့ရ
တာကရပ်နာမဖြစ်ပျက်ပါ။ ရောက်သွားတာက အဂ္ဂသာဝကပါ။
(၄)တွေ့ရတာက ရပ်နာမဖြစ်ပျက်ပါ။ ရောက်သွားအာကမဟာ
သာဝကပါ။ (၅)တွေ့ရတာက ရပ်နာမဖြစ်ပျက်ပါ။ ရောက်သွား
တာက ပကတိသာဝကပါ။ (၆)တွေ့ရတာက ရပ်နာမဖြစ်ပျက်ပါ
ရောက်သွားတာက ရဟန္တာ။ (၇)တွေ့ရတာက ရပ်နာမဖြစ်ပျက်
ပါ။ ရောက်သွားတာက အနာဂါမ်ပါ။ (၈)တွေ့ရတာကရပ်နာမ
ဖြစ်ပျက်ပါ။ ရောက်သွားတာက သကဒါဂါမ်ပါ။ (၉)တွေ့ရတာ
က ရပ်နာမဖြစ်ပျက်ပါ။ ရောက်သွားတာက သောတာပန်ပါ။

ဘုရားပုံစံ၌၊ (ခ)ကျန်တာ၌ရှင်မျိုး။ (ဂ)ဆင့်သိကြပါ။ ရုပ်နာမ်
ဖြစ်ပျက်ရှုလို့ အကုသိုလ် ကိလေသာတို့ အချုပ်အပျောက်အငြိမ်း
တွေများများပြီး မြင့်ကာ၊ မြင့်ကာ ရောက်၊ ရောက်သွားပုံနှင့်
သိထားကြပါ။

(၃၅) စက္ကလ္လဘုရား တွဲထားကြရာ (ပညတ် ရှိရာ ခါတ်
ကမ္ဘာတလွှား အများစိတ်မှာ သက်ပါ။) စ က ဘ : ပုံ
ဂါရဝ, သက္ကစ္စ, နိဝါတ ဖြစ်လာ အတိုင်း ဘာ မျှ အ ဘိုး
ပညတ်ရှိ ခါတ်မိထိုအရာ။ မ ထို က် တ န် သော၊

စက္ကလ္လပေါ်မှာ ဘုရားရုပ်ပုံတော်ကို ရေးမယ်။ ပုံနှိပ်၍ထားမယ်
ဆိုပါတော့၊ ထိုအခါ စက္ကလ္လဟာ ဘုရား၏ရုပ်ပုံနှင့် (သဟဇာတ)
ပစ္စယောဖြစ်လာလို့ ပုထုဇဉ် ၄-ခု၊ အရိယာရှစ်စုတို့က။ ဝါ၊ ကမ္ဘာ
တလွှားမှာရှိကြတဲ့ လူ, နတ်, ဗြဟ္မာတွေက ဂါရဝပြုချင်တဲ့ စိတ်
ထား၊ သက္ကစ္စပြုချင်တဲ့စိတ်ထား၊ နိဝါတပြုချင်တဲ့စိတ်ထားများ
ဖြစ်ပေါ်လာစေပြီးတော့ ရှိခိုးကြ၊ ဦးချကြ၊ ပူဇော်ကြ၊ မြတ်
နိုးကြတော့သည်။ စက္ကလ္လပင်ဘုရားနှင့်ပေါင်းတော့ အရိယာတို့၏
ခေါင်းပေါ်၌နေရတုံ့သေး၏။ ယောဂီတွေဟာ ပရမတ်ခါတ်နှင့်
ပေါင်းလျှင်၊ လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ, တို့၏ခေါင်းပေါ်၌ တသံသရာလုံး
နေသွားကြရမည်။ (သဟဇာတပစ္စယော) အထိ ပြုလုပ်ကြပါကုန်

(၃၆) သေတ္တာ ထင်းရှူး၊ တွဲပူးဗိမ္ဗာ၊ ဘာလောက်
ရိုသေကိုင်းညွတ်၊ ဝတ်ပြုများစွာ မှ အ ဘိုး မ
သဟဇာတ တွဲကပါဝါ တ န် သော
ခါတ်သဘော လတ်တလောမြင့်တက်လာ ထ င် : ရှူး

သေတ္တာပင် ကျောက်ဆင်းတု စသော ရုပ်ပွားတော် ထည့်၍
 မိမိနေရပ်ဆီသို့ ယူလာပင့်လာခဲ့သော် ဘုရားရုပ်ပွားတော် ထည့်
 ထားသောထင်းရှူးသေတ္တာပေါ်၌ မိမိမထိုင်ဝံ့ တော့ပါ။ မကျော်
 မလွှားတော့ပါ။ ချထားဦးတော့၊ မြင့်ရာဌာန၌ချထားရမည်။ အ
 ကြောင်းကား ထင်းရှူးသေတ္တာထဲ၌ ကျောက်ဆင်းတုဘုရား၊ ရုပ်
 ပွားရှိနေလို့ပါ။ နောက်နောင်လဲ ဘုရားရုပ်ပွားထည့်ထားမိသော
 ထင်းရှူးသေတ္တာမို့၊ မရိုမသေမလုပ်ဝံ့ တော့ပါ။ ဘုရားဘို့ဆွမ်း
 ချက်ရာ၌ထင်းပြု၍ ဖျောက်ဖျက်ပြစ်ရတော့မည်ဖြစ်သည်။ ယောဂီ
 များလဲ မိမိခန္ဓာကိုယ်နှင့် (ခါတ်ဘုရား၊ ကို အမြဲတမ်းရှုပွား ကိုး
 ကွယ်၍နေကြပါ။ (၃၁) ဘုံသားတွေက မိမိကို ရိုသေနေကြ
 လိမ့်မည်။

(၃၇)	အရူး ၂ ပါး၊ ထူးခြားသိပါ ဇီကကု တစုပျောက်ရှာ နောက်အရူးကား တရားခါတ်သား သုံးစားမှ လုံးဝပျောက်ကင်းမှာ။	လောက၌၊ အရူး သည် (က) အရူး ကလေး။ (ခ) အ ရူးကြီးဟူ၍ ၂-မျိုး
	ရှိ၏။ ထိုဘွင်၊ အရူးကလေး ဆိုသည်ကား၊ သည်းခြေပျက်၍ စိတ်ဟာ ကတောက်ကတတ်၊ သွက်သွက်လည်အောင် ရူးသော သူကို၊ အရူးကလေးဟုဆိုသည်။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ စိတ်ဟာ သွက်သွက်လည်အောင် ရူးငြားသော်လည်း၊ စိတ်ဖြစ် တိုင်း၌၊ မဝှက်မသို့ ဖြောင့်မတ်စွာ ဆိုသည့်ပြင်၊ မတော်ကဆ ပါဆုဇီကစသော အမှုကြီးများကို၊ ပြုမိလွန်ကြူး မိငြားသော် လည်း၊ မိမိပြုသောအမှုကို မကွယ်မထောက် ဖြောင့်မတ်စွာဆို	

သဖြင့်၊ အပြစ်ကို ထင်စွာ ပြုခြင်းကြောင့် အပါယ်လေးပါး၊ အဝီစိစသော ငရဲကြီးများသို့ မကျရောက် နိုင်သောကြောင့် အရူးကလေးဟု ဆိုရပါသည်။ (ခ) အရူးကြီး သည်ကား၊ (ပုထုဇ္ဇနောဥမ္မတ္တကော။X ပုထုဇ္ဇနောအန္ဓော။X ပုထုဇ္ဇနောဗာလော။) ဟူသည်တို့နှင့်အညီ၊ စိတ်ကိုမနိုင်မနင်းသော ပုထုဇ္ဇ ဟူသမျှတို့သည် အရူးကြီးသာလျှင်မည်ကုန်၏။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ စိတ်ကို မနိုင်နင်းသည်အတွက်၊ ကတောက်၊ ကတက် နှုတ်က ထွက်ချင်ရာထွက်၍ ယုတ်ယုတ်၊ မာမာ၊ ကြံချင်ရာကြံပြီး ပြုလိုရာ ပြုငြားသော်လည်း၊ သူတပါးအား ဟုတ်မှန်တိုင်းကို မပြောကွယ်ဝှက်ဖုံးလွှမ်းခြင်းတည်းဟူသော အလဇ္ဇ^မဓမ္မ မတော် တဆ၊ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ငြားသော်လည်း၊ ကွယ်ဝှက် ဖုံးလွှမ်းခြင်း တည်းဟူသော။ အလဇ္ဇ^မဓမ္မ၊ ရှိကြ၍ အကုသိုလ် ဆိုလျှင် တွင်တွင်ကြီး ပြုလုပ်ကြလျက် အပါယ်ငရဲ၊ အဝီစိထဲ တိုင်အောင် ဒုတ်ဒုတ်ထိ ကျနိုင်သောကြောင့် အရူးကြီးဟုခေါ် ရပါသည်။

(က) အရူးကလေးအတွက် အရူးနာ ပျောက်စေနိုင်သော ဆေးသည်လည်း၊ ငြုပ်ပိတ်ချင်းစသော၊ ဇီဝက၏ဆေးကမျိုးဖြင့် ကုသပေးသော် ၅-ရက်အတွင်း (၁၅)ရက်အတွင်း၌ ပျောက် ကင်းစေနိုင်ပါသည်။ (ခ) အရူးကြီး အတွက် ဆေးကား၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သမထ ခါတ်ဝိပဿနာဆိုတဲ့ ဆေးဝါးဖြင့် ကုသပေးသော် (၅)ရက်အတွင်း (၁၅)ရက်အတွင်း၌ ပျောက် ကင်းစေနိုင်ပါသည်။ (က) အရူးကလေးကိုသာ ဇီဝက၏ဆေးမျိုး

ဖြင့် ပျောက်ကင်းစေနိုင်၍။ (ခ) အရူးကြီးကိုတော့ ဇီဝကလဲ
မနိုင်၊ သိကြားမင်းက၊ နတ်ရေစင်ဖြန်း၍လဲမရနိုင်၊ ဗြဟ္မာမင်းကြီး
၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အဘိညာဉ်၊ သမာပတ်၊ စျာန် စသော ဆေးမျိုးနှင့်လဲ
မနိုင်တော့ပါ။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမထ၊ ဝိပဿနာဓါတ်ဆေး
နှစ်တိုက်ကျွေး ကုသမှသာ နိုင်ပါတော့သည်။ ဓါတ်ဆေးနှင့်
ပျောက်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ။ [ဘုရားတွေအနန္တ၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓ၊ တွေအနန္တ၊ အဂ္ဂသာဝကတွေအနန္တ၊ မဟာသာဝကတွေအနန္တ
ပကတိ သာဝကတွေအနန္တ၊ ရဟန္တာတွေ၊ အနာဂါမ်တွေ၊ သကဒါ
ဂါမ်တွေ၊ သောတာပန်တွေ၊ ဘုရားတဆူတဆူလျှင် ပါပါသွား
ကြတဲ့ ၂၄-သင်္ချေ ကုဋေ(၆၀) ဗိုလ်ခြေတသိန်း တွေပါဘဲ။]
၎င်းတို့ဟာ ဓါတ်ဝိပဿနာဆေးနှင့် ကုသ၍ပေးမှ ပျောက်ကင်း
နိုင်ပါတယ်။ သာဓကမှာ (သာဝကာဟိ၊ စတုန္ဒ ဓါတုနံ၊ ဧက
ဒေသမေဝ၊ သမ္မသိတာ၊ နိဗ္ဗာနံပါပုဏန္တိ။) မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌ
ကထာကြည့်ပါ။ (ပထဝီဓါတုညာ၊ အတ္တေနဝါ၊ အတ္တနိယေ
နဝါ။) ဆိုတဲ့။ မဟာဝေဒလ္လသုတ်တော်လဲ ကြည့်ကြပါ။ ထို့ပြင်
ဓါတ်တရားနှင့်ဆိုင်သော ပါဠိပေါင်း(၃၀၀)ကျော်ကိုလဲ ကြည့်
ကြပါ။ ဓါတ်နှင့် ကုသပေးမှပျောက်ကင်းမှာမို့၊ အကျိုးမျှော်ပြီး
နှိုးဆော်တိုက်တွန်းအပ်ပါသတည်း။

<p>(၃၈) ခန္ဓာဇရပ်ကြီး၊ တနည်းသာလာ ကောင်းဆိုးရောရ တွဲပြုခိုရာ ခဏသာအောင်း ပေါင်းကြခွဲခွဲ ဇရပ်ပျက် ပြည့်နှက်တဲခိုရှာ။</p>	<p>လူ့ ခန္ဓာ ၁ ကို ယ် ကြီး၊ နတ် ခန္ဓာကို ယ် ကြီး၊ ဗြဟ္မာ့ ခန္ဓာ ကို ယ် ကြီး တွေ ဟာ</p>
---	--

ရွာကြို့၊ ရွာကြားက (သာဓာယံ၊ ဇရပ်ကြီးပမာ) ဟုတ်။
 ကောင်းတဲ့၊ လူတွေရော၊ မကောင်းတဲ့လူတွေရော၊ ယုတ်တဲ့လူတွေ
 ရော၊ မြတ်တဲ့လူတွေရော၊ အမျိုးမျိုး၊ အဖုံဖုံ၊ အစုံစုံ၊ အလင်လင်
 အမြဲပင်ထွက်ဝင်သွားလာ၊ တဲခိုရာ၊ ဇရပ်ကြီးနှင့်တူနေကြတော့၏
 ၎င်းတို့ဟာ ခဏမျှသာခိုအောင်းကြပြီးတော့။ မကြာမှီ၊ ပေါင်း
 သင်းရာမှ ခွဲခွါ၍သွားကြရသည်။ တဲကြ၊ ခိုကြ တုန်းမှာတော့
 ဇရပ်ကြီးပေါ်မှာပြည့်နှက်၍၊ နေကြတာပါ။ ခွဲခွါ၍သွားကြ
 တော့၊ ဇရပ်ကြီးဟာ ဘာမှမရှိတော့ဘဲ၊ ဟာလာ ဟင်းလင်းနှင့်
 ပျင်းစရာကြီး ကျန်၍ နေကြတော့သည်။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး မှာလဲ
 အကုသိုလ်၊ စိတ်၊ စေတသိက်တွေ၊ ကုသိုလ်၊ စိတ်၊ စေတသိက်တွေ
 ဝိပါက်စိတ်၊ စေတသိက်တွေ၊ ကြိယာ၊ စိတ်၊ စေတသိက်တွေဟာ
 ရောကြိတ်ပြည့်နှက် တဲခိုပြီးနေကြတော့သည်။ ဥပါဒ်၊ ဌီဘင်စေ၊
 လျှင် ခွဲကြ၊ ခွဲကြ၊ သွားကြ၊ ပြောင်းကြတော့သည်။ တဲတုံးလဲ
 မကောင်း၊ ခွဲခွါလဲမကောင်းတော့ပါ။ ပျင်းဖုံးငြီးငွေ့စရာကြီး
 ပါဘဲတကားဟု နိဗ္ဗိန္ဒညဏ် ဝင်နေပါစေသတည်း။

(၃၉)	ဒါနု၊ သီလ၊ သမထသုံးဖြာ စက်တက် ရှက်နှင့် သွားချက်တူစွာ မဖြုတ်၊ မနှုတ်၊ ကျောက်ထုတ်ပမာ သုံးဆဲတစ်၊ ရစ်ရစ်လယ်နေတာ	သံသရာတခွင် လူနယ်ကမ်း၊ နတ် နယ်ကမ်း၊ ဗြဟ္မာ နယ်ကမ်းမှ ဒါနု လှေကြီး၊ သီလလှေကြီး၊ သမထလှေကြီး၊ သုံးစင်း၌ စီးနင်းကြ ပြီး ပါရမီဆယ်ပါး တက်များနှင့် စရိယာသုံးပါး တက်များ
------	--	---

နှင့်စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး တက်များနှင့် လျော်ကြ၊ ခတ်ကြ ထွက်
 ကြပါတယ်။ တာပေမဲ့၊ လူ၏ကမ်းမှ နတ်၏ကမ်းမှ ပြဟွာ၏
 ကမ်းမှ၊ တလှမ်းလောက်မျှ၊ ဒါ၊ သီ၊ ထ လျော့-စင်းဟာ ခွါ၍ပင်
 မရသေးပါ။ ဟိုသံသရာလဆန်းကရက်နေ့ကစ၍ ယခုနေ့အထိပင်
 ခွါ၍မရကြသေးပါ။ ဘာပြုလို့လဲဟု စစ်ဆေးကြည့်တော့ ကမ္မ
 ဒိဋ္ဌိကျောက်ကြိုးလဲမနုတ်ကြရသေးလို့ပါ။ အဝိဇ္ဇာကြိုးလဲမဖြတ်
 ကြရသေးလို့ပါ။ ဤပုံဥပမာရော၊ ဥပမေယျရော ပြကြပါလေ။
 လူမှာ၊ နတ်မှာ၊ ပြဟွာမှာ ခါတ်အစုအဝေးပါ။ ခါတ်နှင့်ကျောက်
 ကိုနုတ်ပါ။ ခါတ်နှင့်ကြိုးကိုဖြတ်ပါ။ ဒီတော့ကမ္မ လိုရာဌာနသို့
 သွားနိုင်မှာ။ ပုထုဇဉ် ၄-စုကား၊ ကျောက်မနုတ်၊ ကြိုးမဖြတ်လို့
 မသွားနိုင်ကြတာပါ။ အရိယာ ၄-စုကား၊ ကျောက်နုတ်ကြိုးကို
 ဖြတ်၍ သွားနိုင်ကြတာပါ။

(၄၀)	လေးဝါတ်ကြီး တက်စီးတိုင်တိုင်	ခါတ်ကြီး ၄-ပါး
	နိဗ္ဗာန်အောင်မြို့ သွားဘို့စီစဉ် တက်ကြ စီးကြ၊ ခရီးကလျင်လျင် ဒုက္ခတုံး လုံးလုံး နိဗ္ဗာန်ဝင်။	ဆို တဲ့ သ ခေတ် ဘ နာ ဝါ သို့၊ တက် ကြ ပါ။ စီး နင်း ကြ ပါ တော့။ နိဗ္ဗာန်အောင်မြို့သို့ဆောင်ပို့ထွက်သွားပို့ထားဘို့ရန်စီစဉ်၍ နေပါပြီ။ ခရီးကလျင်လျင် မြန်မြန်မို့၊ အားသန်သန်နှင့်တက်ကြ ပါစီးကြပါကုန်။ ဒုက္ခတုံး၍ လုံးလုံးနိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်စံကြရပါလိမ့် မည်။ ခိုးသားကိုးရာ၊ ခိုးသားခုနှစ်ရာ၊ ခိုးသားငါးရာတို့ကိုကြည့်ကြ ပါတော့။ တနည်း၊ တန်ခိုးပြကျမ်း၌ရေးသားထားသော (ဝတ္ထု

၆၀) ကိုကြည့်ကြပါလေ။ စာတလုံးမှ၊ ပေတလုံးမှမတတ်ကြဘဲနှင့် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ရကြသောဝတ္ထု ၆၀-ကို တွေ့ကြရမည်သာတည်း။

(၄၁)	သုဋ္ဌေး ၄-ဦး မင်းမှူးတဖြာ ဗိုလ်ငါးပါးဟု ခြားနားသိပါ သုဋ္ဌာနကြ သမ္ပဗိုလ်စွာ ပေါင်းသင်းကြ ပြာကျက်လေသာ၊	မင်း က တ ပါး၊ သု ဋ္ဌေး သား က ၄-ဦး။ ၎င်းငါးဦး တို့ဟာ ကျောင်းနေ
------	---	--

ဘက်သုဋ္ဌယ်ချင်းဖြစ်၍ လာခဲ့ကြသည်။ ယခုလဲ တပြည်ထဲ၌မိဘ အမွေတွေကိုရ၍ စံစားကြသည်။ ၎င်းငါးဦးတို့ဟာ တောင်ထိပ် ပဲ့လမ်းသဘင်ကြုံတော့ အချင်းချင်းကျွေးမွေးကြသည်။ ကျွေးမွေးပုံမှာ။ (၁)ပဌမ၌ မင်း၏နန်းတော်၌ စုရုံး ကျွေးမွေးကြရာ မင်းဟာ ထထကြွကြွ ဒီဟာစားပါ။ ဟိုဟာစားပါနှင့် သူ့ကိစ္စ သူ့အိမ်မို့ သူ့ဝင်ဝတ္တရား ဆောင်ရွက်နေသည်။ ၄-ဦးကား ဣန္ဒြေနှင့်စားသုံးကြ၏။ ပညိန္ဒြေကိစ္စတည်း။ (၂)ဒုတိယနေ့၌ အရှေ့ပြင်သုဋ္ဌေးအိမ်၌ ကျွေးမွေးတော့ မင်းနှင့် ၃-ဦးရောက်လာ၍စားသုံးကြသည်။ အရှေ့ပြင်သုဋ္ဌေးကား ထထကြွကြွနှင့် စားပါ၊ သုံးပါနှင့်ကိစ္စပြုရသည်။ သဒ္ဓိန္ဒြေကိစ္စတည်း။ (၃)တတိယနေ့၌ တောင်ပြင်သုဋ္ဌေးအိမ်၌ ကျွေးမွေးတော့ မင်းနှင့် ၃-ဦးရောက်လာ၍ စားသုံးကြသည်။ တောင်ပြင်သုဋ္ဌေးဟာ ထထကြွကြွနှင့်စားသုံးကြပါဟု ကိစ္စပြုနေရသည်။ သတိန္ဒြေ၏ကိစ္စတည်း။ (၄)စတုတ္ထနေ့၌ အနောက်ပြင်သုဋ္ဌေးအိမ်၌ ကျွေးမွေးတော့ မင်းနှင့် ၃-ဦးရောက်လာ၍ စားသုံးကြသည်။ အနောက်

ပြင်သူဌေးကား၊ ထထ၊ကြကြနှင့်စားပါ သုံးပါဟု ကိစ္စပြု၍
 နေရသည်။ သမာဓိန္ဒြ၏ကိစ္စတည်း။ (၅) ပဉ္စမနေ၌ မြောက်ပြင်
 သူဌေးအိမ်၌ ကျေးမွေးတော့၊ မင်းနှင့် ၃-ဦးတို့ ရောက်လာ၍
 စားသုံးကြသည်။ မြောက်ပြင် သူဌေးကား ထထ၊ ကြကြနှင့်
 စားကြပါ သုံးကြပါဟု ကိစ္စပြု၍နေရသည်။ ဝီရိယိန္ဒြ၏ကိစ္စ
 တည်း။ ဤကားမင်းနှင့် သူဌေး ၄-ဦးတို့၏ကျေးမွေးပုံ ဧည့်ခံပုံ
 ကိစ္စပြုပုံဥပမာတည်း။ ယခုလဲ ပေပေါ်သိ ၃၈-ပါးသော ကုသိုလ်
 ထဲ၌။ (၁) ပညိန္ဒြ။ (၂) သဒ္ဓိန္ဒြ။ (၃) သတိန္ဒြ။ (၄) သမာဓိန္ဒြ။
 (၅) ဝီရိယိန္ဒြဆိုတဲ့ ဣန္ဒြငါးပါးတို့ဟာ တူထဲနေတဲ့၊ ခြင်္သေ့
 ငါးကောင်မဟုတ်ပါ။ လက်ငါးချောင်း ကဲ့သို့၊ ကိစ္စရှိလျှင်
 ကူညီလုပ်မည့်။ ဣန္ဒြငါးပါးသာတည်း။ ပဲ့တော်ငါးချက်နေမှာ
 ကျေးမွေးကြသော မင်းနှင့်သူဌေး ၄-ဦးကဲ့သို့သို့ နေရာမှာသူပင်
 အဓိပတိသဘော ကြီးစိုးပြုလုပ်နေရပုံကို သိကြပါလေ။

၁၃၂၅-ခုနှစ်၊ ၁၃-လဆုပ်၊ ၁၂-၁၃-ရက်၊ ကော့ကရိတ်မှာရေးသည်။

(၄၂)	သာသနာလာကြ၊ သာသနာ့အလုပ်ပါ	လူ့ ဘုံ သို့
	လူ့ဘုံလာကြ လူမှုလုပ်ထာ	ရောက်လာ
	လူလိုလုပ်လို့ လူရုပ်ပေါ်လာ	ကြတဲ့ လူတွေ
	မဂ်ဖိုလ်ရ လူ့ဘဝ အစစ်ပါ။	ဟာ ဘယ်သူ

မဆိုလူ့အလုပ်ကိုသာ လုပ်ကြရသည်။ ထို့အတူပင် သာသနာ
 ထဲသို့ လာကြသော လူတွေဟာလဲ သာသနာ့ အလုပ်ကို
 စလုပ်နေကြဘို့လာခဲ့ကြတာပါ။ နမူနာလူ့ဘုံရောက်တဲ့ လူတွေ
 ဟာ လူလိုနေ လူလိုပြု၊ လူလိုပြော၊ လူ့သဘောနှင့်နေကြရသည်။

နတ်ဘုံသို့ရောက်နေကြတဲ့ နတ်တွေဟာလဲ၊ နတ်လိုနေ၊ နတ်လိုပြု၊
 နတ်လိုပြော၊ နတ်သဘောနှင့်နေကြရသည်။ ဗြဟ္မာ့ဘုံသို့ရောက်
 လာကြသော ဗြဟ္မာတွေဟာ ဗြဟ္မာလိုနေ၊ ဗြဟ္မာလိုပြု၊ ဗြဟ္မာလို
 ပြော၊ ဗြဟ္မာသဘောနှင့်နေကြရသည်။ [ယခုသာသနာတိုင်းသို့
 ရောက်နေကြပါပြီ။ သာသနာလိုနေ၊ သာသနာလိုပြု၊ သာသနာလို
 ပြော၊ သာသနာသဘောနှင့်နေကြ၊ ထိုင်ကြမှသာလျှင် မဂ်၊ ဖိုလ်ရ
 ၍ နိဗ္ဗာန်သို့ကြွကြရပေမည်။ သတိပြုကြပါလေ။

(၄၃)

	ကျင့်	သဗ္ဗညု
ကျင့်ရုံခါတ်ခမ္မ အာစာရအရိယာ	အာစာရ	ဘုရားက
များစွာသိတတ် ဇာတ်ပုထုဇ္ဇာ	အရိယာ	
သဗ္ဗညုနှင့် ကြည့်ရှုဘွဲ့မှာ	ဝိ သု၊ ဘိ၊ ပိ၊ နိ၊ အင်္ဂါ ခံ	
ဤ၂-ပါး ဉာဏ်အားဝေဘန်ပါ။	ကလျာဏ ပုထုဇဉ်တဲ	

ဤပုံစံကိုကြည့်ဘော့၊ ဂိုဏ်းထောက်ကြီးတွေ၊ ဂိုဏ်းအုပ်ကြီး
 တွေ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးတွေ၊ ဆရာတော်ကြီးတွေ၊ သာသနာပိုင်ကြီး
 တွေဟာ ဝိနည်းငါးကျမ်း၊ သုတ် ၃ ကျမ်း၊ အဘိဓမ္မာ ၇-ကျမ်း၊
 ပိဋကတ် ၃-သွယ်၊ နိကာယ်ငါးဖြာ၊ အင်္ဂါ ၉-တန်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာ
 ဝေါင်း(၈၄၀၀၀) ကျမ်း၊ ကုန်အောင်တို့ကို တတ်သိ လိမ္မာ၍နေ
 ကြပါသော်လဲ သဗ္ဗညုတဘုရားအားလုံးက၊ ၎င်းတို့ကို ကလျာဏ
 ပုထုဇဉ်ဟု ခေါ်တွင်စေပါသည်။ ပုထုဇဉ် ၄-ပါးထဲ၌ ထည့်၍
 ထားပါသည်။ X ဘာမှမတတ်ဘဲ၊ ခါတ်တရားကို ကျင့်ယုံမျှနှင့်
 နေသောသူများကိုတော့၊ အာစာရ အရိယာ ဘွဲ့တော်ကြီးနှင့်

မှည့်ထားပါသည်။ ဘွဲ့ပေးသောသူတို့ကို ကြည့်တော့၊ သမုဒ္ဒရာ ဝါလုသဲစုမကတဲ ဘုရားကြီးတွေပါတဲ စဉ်းစားကြပါ။ ဘာမှမ တတ်ဘဲ၊ ကျင့်ယုံမျှ ကျင့်နေကြတဲ သူများကိုတော့ အာစာရ အရိယာဘွဲ့တော်ကြီးနှင့် ချီးမြှင့်၍ ထားပါသည်။ စာတတ်၊ ပေတတ်၊ ကျမ်းတတ်၊ ဂန်တတ်ကြီးများကိုတော့ သဗ္ဗညုဘုရား အားလုံးတို့က ကလျာဏပုထုဇဉ်ဟုပုထုဇဉ် ၄ ပါးနယ်ထဲ၌ထည့် ၍ ဘွဲ့ပေးခဲ့ပါသည်။ မဟာဂရုဏာနှင့် မဟာမေတ္တာနှင့် ဟောခဲ့ တာပါတဲ။ အဲဒါကို မိမိဉာဏ်ကျယ်သလောက် ဝေဖန်ကြပါ ကုန်၊ စဉ်းစားကြပါကုန်။

(၄၄)	ဝိပဿနာခိုင်း လုပ်တိုင်းအပေါ်မှာ	ဝိပဿနာက
	တဏှာခိုင်းတော့ လုပ်တိုင်းအောက်မှာ	ခိုင်း တိုင်း ပင်
	(၃၁)ဘုံသား လုပ်အားကြည့်ပါ	ထထပြီး ပြုလုပ်
	ကိုယ် အိမ်ကြီး ကိုယ်မီးရှိနေတာ။	ကြ သော ၂၄-

သင်္ချေ ကုဋေ (၆၀) ဗိုလ်ခြေတသိန်းတို့ဟာ အရိယာဘဝနှင့် အထက်တန်းမှာ နေနေသွားကြသည်။ တဏှာက ခိုင်းတိုင်းပင် ထထပြီး ပြုလုပ်ကြသော ပုထုဇဉ်တို့ကား၊ အောက်တန်းမှာဘဲ နေကြရသည်။ (၃၁)ဘုံသားတို့ကိုအကဲခတ်ကြည့်သော် ကာမဘုံ သားတွေလဲ ကာမဘဏှာက ခိုင်းတိုင်းလုပ်နေကြရသည်။ ရူပဘုံ သားတွေလဲ ရူပဘဏှာက ခိုင်းတိုင်းလုပ်နေကြရသည်။ အရူပ ဘုံသားတွေလဲ အရူပဘဏှာကခိုင်းတိုင်း လုပ်နေကြရသည်။ တ ဏှာအရှင် တဏှာသခင်၏ကျေးတွေ ကျန်တွေသာဖြစ်ကြရသည်။

တဏှာ ၃-ပါးက ခိုင်းတိုင်းပြုလုပ်မိသော်၊ မိမိ၏ခန္ဓာအိမ်ကြီး
ကိုမိမိကပင် ကိလေသာမီးတွေနှင့်ရှို့နေသည် ဟုတ်ပါလော။

(၄၅)	သန္ဓေထောင်ကျ ဆယ်လလွန်ကြာ ဘဝထောင်ကျ နှစ်ကတရာ ဓါတ်တရားနှင့် လွတ်သွားအောင်သာ ရှုပါမှ မုချ မဂ်၊ ဖိုလ်လာ။	ဒါန၊ သီလ၊ သမထ ကြောင့် လူ့ ပြည် သို့ ရောက် လာ ပြီး
------	---	--

တော့၊ အမိ၏သားအိမ်ထဲမှာ ၉-လ ၁၀-လမျှကွေးကွေးကလေး
နှင့်နေလာခဲ့ရသည်။ မညောင်း၊ မညာဘူး ထင်ပြီးတော့ ၉-လမှ
၁၁-လ ထောင်ကျ၍ နေကြတာကို တွေးတောကြည့်က သိကြရ
မည်တည်း။

မိခင်၏ ရင်တွင်းမှ သက်ဆင်း၍လာတော့ လူ့ဘဝမှာပင်
အနှစ်တရာမှ ထောင်ကျ၍ နေကြရပြန်သည်။ နတ်မှာ နတ်
အလျောက် အနှစ် ၉-သန်းမျှ စာတုမဟာရာဇ်ဘုံမှာ X ၃-ကုဋေ
နှင့် ၆-သန်းမျှ၊ တာဝတိံသာဘုံမှာ X ၁၄-ကုဋေ ၄-သန်းမျှ
ယာမာဘုံမှာ X ၅၇-ကုဋေ ၆-သန်းမျှ၊ တုသိတာဘုံမှာ X ၂၃၇
ကုဋေ ၄-သန်းမျှ၊ နိမ္မာဘုံမှာ X ၉၂၁ ကုဋေ ၆-သန်းမျှ၊ ဝသဝတ္တီ
ဘုံမှာ ထောင်ကြ၍နေကြသည်။ X ဗြဟ္မာတို့၌လည်း အချို့ အန္တရ
ကပ် ၂၃-မျှ၊ (လ) အချို့ မဟာကပ်ပေါင်း (၈၄၀၀၀) မျှ
ထောင်ကျ၍နေကြသည်။ (၃၁) ဘုံထောင်ထဲက မလွတ်ကြသေး
ပါ။ ဓါတ်တရားကို ရှုပွားမှသာ ၃၁-ဘုံထောင်မှ ကျွတ်ကြ
လွတ်ကြမည်ဟုသိကြပါလေ။

(၄၆)	ဒါနထောင်တွင်း ကျဆင်းတရာ သီလထောင်တွင်း ကျဆင်းထောင်ပါ သမထထောင်းတွင်း ကျဆင်းသိန်းပါ ဝိပဿမ္မ လွတ်ရန်ဗျူတာ။	ဝဋ္ဋ ဒါ န ပြု မိ ကြ သော ပုဂ္ဂိုလ် များ ဟာ လူ တို့ ဘုံ
------	---	--

ဆိုတဲ့ ထောင်တွင်း၌ ကမ္ဘာတရာမျှ ကျကျနေကြရပါသည်။
 ဝဋ္ဋသီလ ပြုမိကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ နတ်ပြည်၌ကမ္ဘာပေါင်း
 တထောင်မျှ ထောင်ကြ၍နေကြရပါသည်။ သမထပြုမိကြသော
 ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ဗြဟ္မာ့ဘုံထောင်ထဲ၌ ကမ္ဘာပေါင်း (တသိန်းမျှ
 ကျ၍နေကြရပါသည်။ ခါတ်ဝိပဿနာကို ရှုမှသာလျှင် နိဗ္ဗာန်
 မဂ်၊ ဖိုလ်သို့ ရက်တိုတိုနှင့် လွတ်မြောက်ပြီး ရောက် ကြရမည်။
 ဝိပဿနာခါတ်တရားကို ကြိုးစားကြပါလေ။

(၄၇)	သံသာမြစ်ကြော စုံမျောရောက်လာ ပရိယတ်ဟု သိမှတ်အဖြာဖြာ နီးရာကမ်းသို့ ကူးသန်းတက်လာ ပဋိပတ် သိမှတ်ခြားနားတာ။	ဥပမာ ရောဇတီ မြစ်ထဲ၌ အ စ က စ၍ လှေနှင့်စုံမျော လာသော သူဟာ
------	--	--

ဝိနည်းငါးကျမ်းမြို့။ သုတ် ၃ ကျမ်းမြို့။ အဘိဓမ္မာ ၇ ကျမ်း
 မြို့။ ပိဋကတ် ၃-ပုံမြို့။ နိကာယ်ငါးရပ်မြို့။ အင်္ဂါ ၉-တန်မြို့။
 ဓမ္မက္ခန္ဓာ ၈၄၀၀၀ မြို့တို့ကို လှေစီးရင်းပင် မြင်မြင်၊ တွေ့တွေ့ပြီး
 သွားကြသည်။ တမြို့မှမကပ်၊ မဆိုက်ခဲ့ပါပေ။ စုံမျော၊ စုံမျော
 နှင့်ပင်၊ ပင်လယ်ထဲသို့ရောက်သွားတော့သည်။ အဲဒါဥပမာပေါ်တဲ
 သံသရာမြစ်ထဲ၌ စုံမျောမိသောလှေရှင်များဟာ ယခင် ဥပမာပင်
 မြို့တွေ၊ ရွာတွေကိုမြင်မြင်သွားပေမဲ့၊ တမြို့တရွာသို့မှ မဝင်ခဲ့ပါ။

မကူးခဲ့ပါ။ မကပ်ခဲ့ပါ။ မဆိုက်ခဲ့ပါ။ တာနှင့်ဘဲ သေပြီးဘဝ
တွေသာကူးပြောင်းခဲ့ရသည်။ တဖက်ကမ်းသို့မဝင်ခဲ့ပါ။ X ပဋိပတ်
သမား ယောဂီများကား စုံမျောခြင်းမပြုတော့ဘဲ၊ နီးရာကမ်းသို့
ကူးသန်း၍ နေထိုင်တော့သည်။ အဲဒါဟာ ပဋိပတ် အကျင့်မြတ်
၏သဘောပင်တည်း။

(၄၈)	ဝိဇ္ဇာမျက်စိ မရှိမပါ မျက်မှန်တပ်လဲ သတ်သတ်မမြင်ပါ ဝိဇ္ဇာမျက်စိ ရှိတဲ့သူသာ မျက်မှန်တပ် ၄-ရပ် မြင်သစ္စာ	လောကမှာ အ မိ ဝမ်း တွင်း က ပင် မျက် စိ မ ပါ လာသောသူကလေး
------	---	---

ကို မျက်မှန်၊ မှန်ပျောင်း အစားစားတို့ဖြင့် တပ်ဆင် ကြည့်ရှု
စေသော်လည်း၊ ဘာကိုမျှပင် မမြင်တော့ပါ။ (ပကတိ၊ မူလ၊
ဘူတ၊ ဗင်္ဂကိုအတိုင်း) ကလေးမြဲ ကလေး၍ နေတော့သည်။ X
အမိဝမ်းတွင်းကပင် ထွက်၍လာကတဲက မျက်စိပါ၍ လာသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမူကား မျက်မှန်တပ်လဲပို့၍မြင်။ ၅၀၀- တန်မှန်ပျောင်း
တပ်လဲသာ၍မြင်၊ တထောင်တန်၊ တသောင်းတန်၊ တသိန်းတန်
တသန်းတန်၊ တကုဋေတန် မှန်ပျောင်းတပ်လဲ ပိုသည်ထက်
ပိုပိုမြင်ရတော့သည်။ အဲဒါဥပမာပါဘဲ။ ဤဥပမာအတူပင် ခါတ်
ကိုတွေ့၍ ဝိဇ္ဇာမျက်လုံးရှိပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်ကား ဝိနည်း၊ သုတ္တန်
အဘိဓမ္မာ၊ ပိဋကတ်၊ နိကာယ်၊ အင်္ဂါ ဓမ္မက္ခန္ဓာ၊ မျက်မှန်တွေ
မှန်ပျောင်းအဆင့်ဆင့်တွေ တပ်တပ်ပြီးကြည့်သော်၊ မြင်ထက်မြင်
သာထက်သာ၊ ပိုထက်ပို၍မြင်၊ မြင်လာမည် (မူလပင်ရင်း) ကိုယ်က
အားလဲမထုတ်ရသေးဘဲနှင့် ခါတ်ကိုမှမတွေ့ရသေးဘဲနှင့် ဝိနည်း

သုတ္တန်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ပိဋကတ်၊ နိကာယ်၊ အင်္ဂါ-တန် ဓမ္မက္ခန္ဓာ
 ၈၄၀၀၀-မျက်မှန်တွေတင်၍ပေးသော်လည်း၊ စာတတ်လေ၊မာန
 ကြီးလေ၊စာတတ်လေ ဘဝင်မြင့်လေနှင့် (လောဘ၊ဒေါသ၊မော
 ဟ,)တရားတွေပါးလျှားအောင် စာသင်၍တတ်ကာမှ (ရောဂါ
 ပိုဆပြီး)ငန်းတွေ၊ မန်းတွေ၊ အန်းတွေ ထ,ထနေတာကို အချို့
 သော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် မျက်မြင်ပင်ဖြစ်ရကာ စာမျက်မှန်တပ်
 လေ ခက်လေ,မမြင်လေဖြစ်၍နေချေပြီဟုဆိုရတော့လေ့ရှိ
 နေတာကို မြင်စေချင်ပါတယ်။ (မှားအစဉ် ပြင်ဓာပပါဘဲ,ကဲ့။

(၄၉)	သဘာဝ သာမည နှစ်ဝ လက္ခဏာ ဝိပဿနာစစ် အားသစ်ရှုပါ နက်နဲများပြား တရားတွေဟာ အပ္ပနာ မုချမရောက်ပါ။	ဝိပဿနာ အစစ် တရားဆိုတာ (၁) သဘာဝလက္ခဏာ (၂)သာမညလက္ခ
------	--	---

ဏာ ၂-ပါးကိုဘဲဆိုလိုပါတယ်။(၁)သဘာဝလက္ခဏာဆိုတာပူဇ
 တေဇော၊တောင့်တင်း ပထဝီ၊ လှုပ်ရှားဝါယော၊ ယိုစီးအာပေါ၊
 သဘောမျိုးကိုဆိုပါသည်။ (၂)သာမည လက္ခဏာဆိုတာ ထိုထို
 ဓါတ်ကြီး ၄-ပါးထဲက သဘာဝလက္ခဏာ အပြင် အနိစ္စ,ဒုက္ခ
 အနတ္တလက္ခဏာများကိုဆိုပါသည်။ ဝိပဿနာဆိုတာ ဓါတ်ကြီး
 ၄-ပါး၏လက္ခဏာနှင့် အနိစ္စ,ဒုက္ခ,အနတ္တလက္ခဏာမျှသာတည်း။
 ၎င်းထက်သာ၍ ချဲ့ချဲ့နေလျှင် ဉာဏ်လဲမမှီနိုင် သမာဓိလဲမရဘဲ။
 (နက်နဲခြင်းများပြားချင်းကြောင့် ဘာဝနာသဘောဖြင့် ရှုသော်
 လည်း၊ အပ္ပနာသမာဓိအတန်းသို့ပင် မရောက်တော့(ဆအနုဿ
 တိ။)ဗုဒ္ဓါနုဿတို့၊အရာဖွင့်ပြထားသည်ကိုသ တိမူကြရမည်။ဘုရား

သခင်ကိုကလဲ ကောဓမ္မော ဘိက္ခုဝေ၊ ဘာဝိတော၊ ဗဟုလီ
 ကတော၊ အဘိညာယမ္မောဓါယ နိဗ္ဗာနာယသံဝတ္ထတိ။) ပါဠိ
 တော်နှင့်လည်း၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီးဆန့်ကျင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်
 (သေ၊ ပူသိ) စသော တန္ဒါရ၌ ဖြစ်သောတရားနှင့် တက်ကြွပါ။

နစ်နစ်၊ နာနာကြီးမရှုံးစေချင်လျှင် ယခုပြသော

တရားကို စဉ်းစားပြီး ယူကြပါရန်

(၅၀)	ငါးသိန်းဘုရား၊ သုံးပါးတွဲလာ အချစ်ဆုံးမို့ ကောင်းဆုံးပေးထား ခါတ်အမှုပေး ဧဇေသာသာ အမြဲပြုံး အဆုံးနိဗ္ဗူတာ။	ငါတို့၏ ဘုရား လောင်းရယ်၊ ယသော်ဓရာ ရယ် သားတော် ရာဟု
------	--	---

လာရယ်။ ဤအိမ်ထောင်သည် ၃-ဦးဟာ တွဲ တွဲ လာလိုက်တာ
 ယခုဘဝမှတွဲမိကြတာ မဟုတ်ပါပေ။ ဘုရားပေါင်း (၅၁၂၀၂၉)
 ငါးသိန်း၊ တသောင်း၊ ၂-ထောင်၊ နှစ်ဆဲ့ကိုးဆူသော ဘုရား
 တွေပွင့်စဉ်ကပင် ၎င်းတို့ ၃-ဦးဟာ တွဲကာ တွဲကာ လာခဲ့ကြတယ်။
 သရုပ်ခွဲပြပါဟုဆိုလျှင် ဟိုလွန်ပြီး ၇-သင်္ချေအတွင်းက ဗြဟ္မဒေဝ
 ဘုရားကစ၍ ဘုရားပေါင်း (၁၂၅၀၀၀) ပွင့်ကြစဉ်ကလဲ၊ ၎င်း ၃-ဦး
 ဟာ တွဲကာ တွဲကာ နေလာကြတယ်။ တဖန် ၉-သင်္ချေအတွင်းက
 ပေါရာဏ ဂေါတမဘုရားကစ၍ ဘုရားပေါင်း (၃၈၇၀၀၀) တို့
 ပွင့်ကြစဉ်ကလဲ၊ ၎င်း ၃-ဦးဟာ တွဲကာ တွဲကာ နေလာကြတယ်။
 တဖန် ၄-သင်္ချေအတွင်းကလဲ ဒီပင်္ကရာဘုရားစသော ဘုရား (၁၂)
 ဆူသော ဘုရားတို့ပွင့်ကြစဉ်ကလဲ ၎င်း ၃-ဦးဟာ တွဲကာ တွဲကာ
 နေလာကြတယ်။ တဖန်၊ ကမ္ဘာတသိန်းအတွင်းကလဲ၊ ပဒုမ္မတ္တိရ်

ဘုရားအစရှိသော ဘုရားပေါင်း (၁၇)ဆူတို့ ပွင့်ကြစဉ်ကလဲ
 ၎င်း၃-ဦးတို့ဟာ တွဲကာ၊ တွဲကာနေ၍လဲ ခဲ့ကြတယ်။ စုစုပေါင်း
 လိုက်တော့ကမ္ဘာအသင်္ချေပေါင်းအသင်္ချေ ၂၀-နှင့်ကမ္ဘာတသိန်း
 အတွင်းမှာ ဘုရားပေါင်းလဲ (၅၁၂၀၂၉)တို့ ပွင့်စဉ်တိုင်းမှာပင်
 ၎င်းတို့၃-ဦးဟာ တွဲကာ၊ တွဲကာ လာလာနေကြတယ်။ ၎င်းအထဲ
 က ဘုရားအလောင်းဟာ ထူးချွန်ပြီးတော့ (မြတ်စွာဘုရား)
 အဖြစ်သို့ရောက်၍လာတယ်။ (၃၁)ဘုံမှာ အတုမရှိ ဗုဒ္ဓဘွဲ့ကြီး
 ကိုရရလာတော့သည်။ အဲဒီအခါမှာ ယသော်ရောက သားတော်
 ရာဟုလာအား ရသင့်ရထိုက်သော အမွေတော်ကြီးကို ဘုရားထံ
 မှာတောင်းစေပြန်တယ်။ (ဘုရားက) သားတော်ရာဟုလာအား
 ယသော်ရောအား ဓါတ် ၄-ပါးအမွေတော်ကြီး အကောင်းဆုံး
 ကိုပေးတော်မူတယ်။ ပေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကပေးပုံကို၎င်း၊ ယူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်
 ကယူပုံကို၎င်း၊ ပေးအပ်တဲ့ဓါတ်ကြီး ၄ ပါးကနိဗ္ဗာန်အထိပို့ပုံကို
 ၎င်းတဘဝလုံးအမြဲတမ်းစဉ်းစားကြည့်ကြပါတော့ကြပါ။

- | | |
|----------------------------------|---------------------|
| (၁) ပေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဘုရားဘဝဝါ | ကဲကဲ စဉ်း စား ၍ |
| (၂) ယူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က သားရာဟုလာ | ကြည့်ကြပါစို့။ (၁) |
| (၃) ရတဲ့အမွေက ဓါတ်ကြီးလေးဖြာ | ပေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဟာ |
| (၄) ဓါတ်ကပို့ပေးတာကနိဗ္ဗာန်တော့။ | ဘုရား ဘဝဝါ ဆို |

တော့ သဗ္ဗညုတရွှေဉာဏ်တော်ကြီးနှင့် ကြည့်ပြီးမှပေးတာမို့ အ
 မြင့်ဆုံး အကောင်းဆုံးပေးခြင်းဖြစ်၏။ (၂) ယူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကသား
 ရာဟုလာဆိုတော့ (၃၁) ဘုံမှာဖြင့်အမြင့်ဆုံးဘုရားသားမို့ အမြင့်
 ဆုံးပစ္စည်းကို ပေးနေတာပါ။ (၃) ရတဲ့ပစ္စည်းကလဲ ပဌမတန်း

ပစ္စည်းပါဘဲ၊ အကောင်းဆုံးပစ္စည်းပါဘဲ၊ နိဗ္ဗာန်အထိပို့ပေးနိုင်တဲ့ ပစ္စည်းပါဘဲ ဒီလိုဆိုတော့ (၃၁) ဘုံမှာဘယ်ပစ္စည်းဟာ အကောင်းဆုံးလဲဟုမေးသော် ခါတ်၄-ပါးပစ္စည်းဟာ အကောင်းဆုံးပါဘဲ

အကောင်းဆုံးခါတ် ၄-ပါးကို သားတော်
ရာဟုလာအား ပေးပို့

[ပထဝီခါတုံခေါ်ရာဟုလာ၊ အနိစ္စတော၊ ဒုက္ခတော၊ အနတ္တော၊ ဇာနတော၊ ပဿတော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ပဇဟတိ၊ ဝိစိကိစ္ဆံပဇဟတိ အဝိဇ္ဇာပဟိယျတိ၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပဇ္ဇတိ။] (မဟာရာဟုလော ဝါဒသုတ်တော်) ချစ်သားရာဟုလာရယ်။ (၁) ပထဝီခါတ်ကိုရှုနေပါ။ (၂) ပထဝီခါတ်ထဲမှ အနိစ္စတွေ့မယ်၊ (၃) ပထဝီခါတ်ထဲမှ ဒုက္ခကိုတွေ့မယ် (၄) ပထဝီခါတ်ထဲမှ အနတ္တကိုတွေ့မယ်။ (၅) ပထဝီခါတ်ကိုရှုရင်း ဇာနတောသိမယ်၊ တဆဲ ၄-ချက်ဓမ္မစက်ရယ် တရားတော်ဂုဏ်-၆ ပါးရယ်။ သာသနာ့အံ့ဘွယ်ရှစ်ပါးရယ်။ ခါတ် ၄-ပါးပေါ်ပုံ-၃၂ ပါးရယ် ၇၂-ပါးရယ် (၆) ပထဝီခါတ်ကိုရှုပွားတော့ ပဿတော မြင်သိမယ်၊ ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါးပါဘဲ။ (၇) ပထဝီခါတ်ကြောင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိတွေ့ကွာမယ် ၂၀၊ ၂၇၊ ၅၊ ၁၅၊ ၂၆၅၊ ၃၂၊ ၄၂၊ ၆၆၊ ၉၆၊ ၃၊ ၁၀၊ ၁၀၊ ၆၂ ၉၆ (၈) ပထဝီခါတ်ကြောင့် ဝိစိကိစ္ဆာဂ-ပါး။ ၁၆-ပါး၊ ဇော ၄-ပါး၊ ဂ-ပါး။ ဝိပုလ္လာသ ၁၂-ပါးကွာမယ်။ (၉) အဝိဇ္ဇာ ၄-ပါး၊ ဂ-ပါးကွာမယ်။ (၁၀) မဂ်ဝိဇ္ဇာ ၄-ပါး၊ ဖိုလ် ဝိဇ္ဇာ ၄-ပါး နိဗ္ဗာန်ဝိဇ္ဇာတပါး ရမယ်။ အဲဒါ တွေဟာ ပထဝီခါတုံခေါ် တပုဒ်ထဲနှင့်ကိစ္စပြီးစီးပုံဘုရားဟောခဲ့တာပါဘဲ။

(၅၁)		အက္ခရာတပုဒ်မျှ ဗုဒ္ဓတဆူပါ		(အက္ခရာရံကေမေ
		သိက္ခာပုဒ်ကား ထောင်ထားပါဝါ		ကဉ္စ၊ ဗုဒ္ဓရူပသမံ
		ခါတ်တခုကား ကျိုးသွားအနန္တာ		သိယာ။) ဆိုတဲ့
		ပါးနပ်မှ ရကြသောသနာ။		ဂါထာနှင့် အညီ

အက္ခရာတလုံး တလုံးဟာ ဘုရားတဆူ တဆူနှင့် တန်ဘိုးချင်း ညီတူပါ၏။ တဂါထာမှာ ဘုရားဘယ်လောက် ပါဠိတပုဒ်မှာ ဘုရားဘယ်လောက်ဟု၊ ရေတွက်ပြီးတော့၊ အကျိုးကို သိထား ကြပါတော့၊ ရှုတ်ကြ ဖတ်ကြပါလေ။ XX သိက္ခာပုဒ် တခု တခု ကား၊ ဘုရားပေါင်း တထောင်၊ တထောင်နှင့် တန်ဘိုးညီပါ သည်။ ရှင်မှာဆိုလျှင် ၁၀-ပါး သီလ၊ လိင် ၁၀-ပါး၊ ဒဏ် ၁၀-ပါး ခုဒ္ဒသ ခန္ဓက၊ သေခံယ ၇၅-ပါးမို့၊ စုပေါင်းသော် (၁၁၉) ပါးမို့၊ တထောင်စီနှင့်ပင်မြောက်ပွားပြီး (၁၁၉၀၀၀) သော ဘုရားတွေ ဟာ ဝင်၍နေပါပြီ။ အားရစရာပါဘဲ။ XX ရဟန်းတော် များမှာ (၂၂၇) သွယ်မို့၊ တထောင်နဲ့မြောက်သော်ကား (၂၂၇၀၀၀)၊ သော ဘုရားများကိုရပါပြီ။ တဖန်၊ ရဟန်းတော်များမှာ မူလ ပင်ကိုက၊ (၉၁၈၀ ၅၀၃၆၀၀၀) ရရနေတာမို့၊ (၁၁၀၀) နှင့်မြောက် သော် (၉၁၈၀၅၀၃၊ ၆၀၀၀၀၀၀) မျှသော ဘုရားတွေဟာ ပိုမို တိုးတက်ပြည့်နှက်၍ လာတော့သည်။ အဲဒါဟာ တစက္ကန့်၌ ရရသွားပုံတည်း။ XX တဖန်၊ ခါတ်တရား ပေါ်သဖြင့် ရှုရှုနေ နေရတော့ တစက္ကန့်မှာ ခါတ်တခုအတွက် အသင်္ချေယျ၊ အနန္တမျှ တိုးတက်၍ လာတော့သည်။ ပါးနပ်လိမ္မာသော လူ့ရှင်၊ ရဟန်း တို့သည်၊ ဤ၃-တန်းအထိရအောင် ယူနေကြတော့သည်။

(၅၂)	ခန္ဓာရုပ်ကား ခါတ်များလက်ခံ ခန္ဓာနာမ်ကား ခါတ်များမခံ ရုပ်နာမ်ခါတ်ကြောင့် ဆပ်ဆပ်နိဗ္ဗာန် ခါတ်မရှု လယ်မှုသံသာရုံ။	ဒါသီထဖြင့်ခန္ဓာ ကိုယ်ကြီးကိုရ အောင်ပြုကြသည် ဒါသီထဖြင့်ထည့်
------	---	---

သောခါတ်များကိုရုပ်ကလက်ခံထားသည်။ နာမ်စိတ်ကပါ ခါတ်ကိုလက်ခံသော် အရိယာပါဘဲ။ ယခုမှာ ရုပ်ကခါတ်ကို လက်ခံထားသော်လည်း၊ နာမ်စိတ်က လက်မခံသဖြင့် တသံသရာလုံး ပုထုဇဉ်ဘဝနှင့်သာနေသွားရသည်။ အရိယာမဖြစ်သေးပါ။ နာမ်ကပါခါတ်ကို လက်ခံပါမှ အရိယာဖြစ်မယ်။

(၅၃)	ဘုရားဟောပြု ဓမ္မပါဝါ မြေမှအတ္တနှင့် ဖိတ်ဖိတ်ပုံပါ ရဘနာ ၇-ပါးပေးငြားခါခါ မမှီငြား ဤကား ကျိုးဖလော	ဟောတဲ့ ဘုရားများကို ပဌမဦးစွာစစ်ဆေးကြည့် ကြစမ်းပါ။ (ယေစဗုဒ္ဓါ အတိဘာစ၊ သမုဒ္ဒါဝ လု
------	--	---

ကူပမာ၊ ဒါနံ၊ အာဒိ၊ ကတုာ၊ သမ္မောဓိဉ္စူလဘန္တိတေ။) အပဒါနံ ပါဠိဟောကြီးမှ ဂါထာတော်ကြီးပါဘဲ။ ရှေးအတိတ်ကပ်ကမ္ဘာတုန်းက ပွင့်ပွင့်သွားကြသော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားကြီးတွေဟာ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းထဲကသဲလုံးပမာဖြင့် ပွင့်ကာ၊ ပွင့်ကာဘုရားဖြစ်ကြပါတယ်။ ဘုရားကြီးတွေကိုက။ အစိန္တေယျ၊ အပ္ပမေယျ၊ အသင်္ချေယျ၊ အနန္တ၊ အပရိမာဏ၊ အပရိစ္ဆိန္ဒတွေမို့၊ ထိုထိုဘုရားကြီးတွေ၏ ရှေ့အာဂမုဘ်မှ မိန့်ထုတ်တဲ့ တရားတော်ကြီးတွေဟာလဲ ထိုအတူပင် (အစိန္တေယျ၊ အပ္ပမေယျ၊ အသင်္ချေယျ၊ အနန္တ၊ အပရိမာဏ၊ အပရိစ္ဆိန္ဒ လောက်အဘိုးအနွှယ် ထိုက်တန်လှပါပေ

သတည်း။ ဘုရားနှင့်တရားနှင့်သံဃာနှင့် စပ်သော တရားပေစာ
 အက္ခရာတွေဟာလဲ အက္ခရာတလုံ လျှင် ဘုရားတဆူကြွထားပြီး
 အဘိုးထားကြပါ။ ရွတ်ကြပါ၊ ဖတ်ကြပါလေ။ (စာ) တလုံး
 ဘုရားတဆူမို့၊ ရွတ်ကြ၊ ဖတ်ကြ၊ သင်ကြ၊ အံကြသော ယောဂီ
 ဌ်လဲဘဲ၊ တန်ဘိုးထားသော် လူ့ပြည်တခွင် မြေအပြင်က၊ ဟို
 အက္ခရာနိဋ္ဌ၊ ပြဟွာတို့ဘုံအထိပင် ငွေကတပုံ၊ ရွှေကတပုံ၊ ပုလဲကတပုံ၊
 ကျောက်မျက်ရွဲကတပုံ၊ သန္တာကတပုံ၊ ဝဇီရာကတပုံ၊ ပတ္တမြား
 ကတပုံ အားဖြင့် ရတနာ ၇-ပုံကိုရသောသူနှင့် နှိုင်းယှဉ်သော်၊
 စာတလုံးဘုရားတဆူ ရွတ်ဖတ် ကြံစိတာကိုမမှီတော့ပါ။ အကျိုး
 ဖလ မိုးမျှမကပါ။

(၅၄)	သာရဒဟ၊ နာမကျေညာ ပန်နှင့်ဂါရဝ ပြုကြသေချာ တထောင်သိကြား ထောင်ကားစကြာ ကိလေသ ရှိကြ ပေးနိုင်တာ။	ဟိုရှေးအတိတ် တသ ချေ နှင့် ကမ္ဘာ တသိန်း တုန် : က အ
------	--	--

နာမဒဿိ ဘုရားပွင့်ပါတယ်။ သာရဒရသေ့ကြီးဟာ ဘုရားကို
 ပန်းဖြင့် ပူဇော်တယ်။ ဂါရဝဖြင့် ပူဇော်တယ်။ ဤကောင်းမှု
 ကြောင့်ပူဇော်တဲ့ကုသိုလ်ရှင် ရသေ့ကြီးဟာ တသချေနှင့်ကမ္ဘာ
 တသိန်းတွင် သိကြားမင်း၏ဘဝက၊ (အကြိမ်ပေါင်းတထောင်တဲ့
 စကြာမင်း၏ဘဝကလဲအကြိမ်ပေါင်းတထောင်တဲ့များ၊ သူဌေး၊
 သူကြွယ်၊ ပဒေသရာဇ်၊ ဧကရာဇ်ဘဝတွေဟာ အကြိမ်ပေါင်း
 အသင်္ချေစီ ခံစားစံစားရသတဲ့၊ ထေရ်အပဒါန်ကျမ်း ၌ တွေ့ရ
 ပါတယ်။ စစ်ဆေးကြည့်တော့ ဘုရားအား ပန်းလှူတာ ဂါရဝ

ပြုဘာဟာ (အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝီရိယ၊ ဝီရိယိန္ဒြိယ) စသော။
 ကိလေသာတို့ကို မခွါရသေးပါ။ မကြည့်ရသေးပါ။ ရောရော၊
 ထွေးထွေး အညစ်အကြေးနှင့် ကုသိုလ်မျိုးပါ။ အဲဒါတောင်မှ
 ဟောပြတ်အတိုင်း အကျိုးကျေးဇူးကို ပေးနိုင်တာကို သိရပုံ ပြီ
 ခါတ်နှင့်ကိလေသာကိုခွါပြီး ပန်းလှမယ် ဂါရဝ ပြုမယ်ဆိုပါလျှင်
 တာထက်ပင်အသင်္ချေမကဘဲ အကျိုးရကြဦးမည်ဟုသိနိုင်ပါပြီ။

နာမရူပ မူလဋီကာ အနုဋီကာမှအဆက်
 (ဆောင်ပုဒ်ကဗျာ မြန်မာဂါထာ)

(၅၅) သဒ္ဓါးယာခင်း မင်း၏ပါဝါ စည်းစိမ် ၂-ခု ယှဉ်ပြိုင်ညာ ဒါသီထနှင့် ရှုကြဝိပဿနာ။ ဤ ၂-ခု ယှဉ်ပြိုင်ဝေဘန်ပါ။	နာမရူပ မူလဋီကာ၊ အနု ဋီကာတွင် ရေးသားထား သောအချက်မှာ (နာမ်ရုပ်) ကို အားလုံးထက် အထူး ဂရုပြု၍ အားထုတ် ကြည့်ကိုသာ ညွှန်ကြား ထားပါသည်။ သို့ပါလျက် (နာမ်ရုပ်)ကို အားမထုတ်မိကြလျှင်၊ အနစ်နာဆုံး အရှုံးဆုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ (ဒါ၊ သီ၊ ထ၊ ဝိ) ၄ - ဆင့် ရှိရာဝယ်နာမ်ရုပ်ကား ဝိပဿနာနယ်ထဲကမို့ (သေရေး၊ ရှင်ရေး) သမျှ သဘောထား၍ အားထုတ်သင့်တော့သည်။ (ဒါ၊ သီ၊ ထ) မျှ ကိုသာ အားထုတ်၍ ဝိပဿနာ နာမ်ရုပ်ကို အားမထုတ်လျှင် ယခုပြမည့် ဥပမာနှင့် လုံးဝ တူတော့မည်။ [ဥပမာကား တောင်သူကြီးဟာ မိမိ၏ယာခင်း၌ သီးနေတာတွေကို အလွန်
---	---

အလွန်အာရုံပြု၍ ဇောကျ၍နေစဉ် သိန်ခိုမင်းဟာ ဆာလောင်
မှတ်သိတ်လှသဖြင့် မတောင်းဘဲ၊ ခွင့်မပန်ဘဲ၊ သခွါးသီးကို
ခူး၍ စားမိတော့သည်။ တောင်သူကြီးက ငါ့နှစ်သက် နေတာ
ကိုမှ ဝင်၍ရှုပ်ရာသလောဟု ရိုက်ပုတ်၍ ဆုမ္မလှိုက်ရာ တချက်
ထဲနှင့် ဘုရင်ကံကုန်တော့သည်။ အမတ်တဦးက ဘုရင်ကိုရှာ
ဖွေရာ ဘုရင်စီးသောမြင်းဟာ ယာခင်းဝ၌ ရှိနေ၍ ကော်နပ်စ်
ယာခင်းထဲ၌ ဘုရင်ရှိနေပြီဟု၊ အထင်နှင့် ဝင်လာသည်။ တောင်
သူကြီးက ခုတင်ကတဦးသေရှာပြီ။ ယခုတဦးဟာ သေချင်ပြန်ပြီ
လောဟုကြုံးဝါးတော့၏။

အမတ်က။ ။အသင်ဟာ ဘုရင်ကို သတ်သည်။သို့အတွက်
ပုဂံပြည်၌ ဘုရင်လုပ်ရမည်ဟု ပြောတော့။

တောင်သူကြီးက။ ။ငါဟာဘုရင်မလုပ်ချင်ပါ။ငါ့ယာခင်း
နှင့်ငါ့အသီးတွေနှင့်ပင်ပျော်ပိုက်ပါတယ်ဟု ငြင်းဆန်၍နေသည်။
ဟခုလဲ နာမ်ရုပ်ကိုရှုပြီး အာစာရအရိယာ၊ ဒဿနအရိယာ၊
လိင်္ဂအရိယာ၊ ပဋိဝေဓအရိယာ လုပ်ပါတော့ဟု ပြောပြပါလျက်
အရိယာတော့ မဖြစ်ချင်ပါ။ ဒါ၊ သီ၊ ထနှင့်ပျော်ပြီး ပုထုဇဉ်နဲ့သာ
နေချင်သည်ဟုပြောပြသလို ဥပမာရနေတော့သည်။ (၁)ဒါ၊ သီ၊
ထနှင့် ဝိပဿနာရုပ်နာမ်ဟာ ကွာခြားလှပါတယ်။ (၂)တောင်
သူကြီးဘဝနှင့်ဘုရင့်ဘဝဟာ ကွာခြားလှပါတယ်။ မသိအဝိဇ္ဇာ
သိဝိဇ္ဇာ၊ မသိတော့ထင်ရာ၊ သိတော့ပညာ စာနာ ကြပါဦး။
သတိXသတိ။

လုလင်ပျိုနှင့်လုလင်ပျိုမတို့ မဟာဒုက္ခ

(ဆောင်ပုဒ်ကဗျာ မြန်မာဂါထာ)

(၅၆)	လုလင်ပျိုမ လှပလှပျို	လုလင် ပျိုနှင့်
	ပေးစား၊ထိမ်းမြား တောင်းငြားအလို	လုလင် ပျို မ-၂
	မိဘတို့က နှစ်,လ,ဆိုင်းဆို	ဦးတို့ဟာ ဘဝ
	ဒုက္ခမျိုး တိုးထက်တိုးလို့ပို။	ဆုတောင်း ပတ္တ

နာ ဟောင်းကြောင့်၊ အကြောင်း ဆက်လက် မိကြပြီးတော့ နှစ်သက်စုံမက် မြတ်နိုးကြသည်။ ၎င်းတို့ ၂-ဦး မောင်မယ်စုံ ကြည့်နူးအောင် မိဘ ၂-ပါးထံ အသနားခံကြသည်။ စုလျားရစ် ပတ်ပြီး၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာပြု၍ ပေးကြပါဟု ဆိုလိုသည်။ မိဘ ၂-ပါးကား ကိုယ်ချင်းစာနာမှုမပြုကြဘဲ၊ နင်တို့ကို တနှစ်, ၆-လ ကကျော်လွန်မှ ပြုလုပ်ပေးမည်ဟု ဟန့်တားထားလျှင် ၎င်းတို့ ၂ ဦးဟာ ရူးရတော့မလောက် မဟာဒုက္ခရောက်ကြရတော့မည် မဟုတ်ပါလော။ ယခုလဲ ယောဂီတို့ဟာ ဂေါတမ ဘုရား၏ သာသနာတော် အတွင်းမှာတော့၊ အာစာရအရိယာ။ ဒဿန အရိယာ။ လိင်္ဂအရိယာ။ ပဋိဝေဓအရိယာသို့ရောက်အောင် ပြုကြ နှင့်၊ မကျင့်ကြနှင့်ဦး၊ ဒါ၊ သီ၊ ထနှင့်သာနေကြပါဦး။ နောင်ခါပွင့် မည့် အရိမေတ္တေယျဘုရား၏ လက်ထက်တော်အခါကြမှ ယခင် ကပြတဲ့လေးဝ အရိယာဘွဲ့မဟာကို ယူကြတော့ ရုပ်နာမ်ကို ရှုကြ တော့ဟု၊ မပြောသော်လဲပြောရာသို့ရောက်၏။ မဆိုသော်လည်း ဆိုရာသို့ရောက်၏။ အကြောင်းကား အရိယာ ၄-ပါးအနက်

တပါးပါးမှရ၍မထားကြပါလျှင် ငရဲကြီးက(ဂ)ထပ်။ ငရဲငယ်က (၁၂ဂ)ထပ်၊ ပြိတ္တာ အသူရကာယ်နယ်၌သွား၍ နေကြဦး။ ဒုက္ခ အတူးထူးနှင့်အရူးထပြီးနေကြတော့ဟု ဆိုရာရောက်တော့သည်။

ဂတိသို့လိုက်မိလို့ မချိတ်အဟိုက်မိပုံ

(၅၇)	(၁)ဒါသိထကား ဦးထားကညာ	အ မျိုး : ရော
	(၂)ဝိပဿဓါတ်ကား နန်းများကညာ	တန်ခိုးရော စည်း
	(၃)သစ္စာဂတိ ထားဘိသတ္တဝါ	စိမ်ရော၊ ဥစ္စာရော
	(၄)မဂ်ဖိုလ်လွဲ ငရဲကြာတော့မှာ။	ရုပ်ရေ ရူပကာယ

ရော၊ တူမျှလှသော လုလင်ပျိုနှင့် မိမ္မပျိုတဦးရှိကြတယ်။ ၎င်းတို့ ၂-ဦးဟာ အထူးပင် ချစ်ခင်စုံမက် မြတ်နိုးကြသဖြင့်၊ လုလင်ပျို ကိုမိမ္မပျိုက မောင်အကယ်၍ ကံဆုံသဖြင့် မယ်ထက် ဖူလုံလှသော။ သတိုးသွီးတဦးနှင့် ရေစက်ဆုံလျှင်၊ မယ်ကိုအကြီးနေရာ ထားမလား၊ အငယ်နေရာ၌ ထားမလား၊ ယခုကပင် သဘော ထားပြောကြားစမ်းပါဟု အချစ်ကိုစမ်းတော့သည်။

လုလင်ကလည်း ရှေးနောက်အပြင် မဆင်ခြင် မစဉ်းစား တော့ဘဲ။ အမိရယ် မောင်၏မေတ္တာဟာ ခိုင်မြဲပါတယ်၊ မယ်က ပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်အုန်းတော့ မယ်ကိုပင် အကြီး၏နေရာ၌ ထားပေးပါမည်ဟုပြောသည်။

လုလင်ပျိုမက ဒါဖြင့်စိတ်ချရန် သစ္စာဂတိပြု၍ ထားပါဆို တော့လုလင်ဟာမစဉ်းမစားတော့ဘဲ၊ မယ်ကိုမင်အကြီးနေရာက ထား၍ သွားပါမည်ဟု သစ္စာဆို၍ သစ္စာရေသောက်၍ ထားပြီ

တဲ့။ XX တနေ့သောအခါဝယ် ဘဝါ ဘဝက ကမ္မဗလကြောင့် လုလင်ထံသို့ မူးကြီး၊ မတ်ကြီးများ ရောက်လာကြတော့သည်။ ရောက်လာကြောင်းကို မေးမြန်းတော့ မူးကြီး၊ မတ်ကြီးများက ဒီလိုပါ လုလင်ပျိုရဲ့၊ ငါတို့၏ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ သွီးဝော်တပါး သာရှိ၍ သားစော်မထွန်းကားပါ။ (သွီးနှင့်သမက်) ကိုလက်ထပ် ပြီးထီးနန်းကိုအပ်ချင်လို့တဲ့ကဲ့။ အဲဒီတော့အမောင်လုလင်သည် ဤမျှလောက်လှပသော မင်းသွီးကိုယူ၍ ထီးဖြူမိုးအုပ် မင်းလုပ် ချင်သော် ယခုနေအချိန်မှာ ရနိုင်ပါကြောင်း၊ ကောင်းသော စိတ်ထားနှင့်လာခဲ့ပါတယ်။

(လုလင်) ဒီလိုပါ ဦးမင်းတို့ရယ်၊ ကျွန်တော့မှာ အရင် ကနဦးက စူးထားတဲ့ ဂတိစကားရှိ၍နေပါတယ်။ ကျွန်တော်၏ ရိုးစားက သူ့ကို အကြီးထားပါဟု သစ္စာရေသောက် ဂတိ လှောက်၍ ထောင်ချောက်ထဲ၌ချ၍ထားပါတယ်။ XX ဘုရင့်သွီး ကိုယူပြီးမြောက်နန်းတင် ကျွန်တော်၏ ပဌမရိုးစားကို တောင် နန်းတင်သော် ရနိုင်ပါမည်လားဦးမင်းရဲ့။

(မူးမတ်များက) မောင်ရင်ရယ်၊ မောင်ရင်၏ စကားက (၁)ဒါ၊ သီ၊ ထ၊ ဘော်ရုံလှပြီ ပစ္စည်း၊ ဓန၊ အာဏာ၊ ပါဝါ၊ မရှိ မရှိဘာကိုတော့ ထိတ်မှာထားမယ်။ X ရုပ်နာမ်ဓမ္မ ရှုလုလုနှင့် ဝိပဿနာနတ်သွီးကိုတော့ အောက်တန်းကထားမယ် ဆိုတာဟာ ဘုရားကလဲ လက်ခံမည်မဟုတ်။ (၃၁)ဘုံကလဲလက်ခံမည်မဟုတ် ပါ။ ယခုလဲ နတ်သွီးလိုလှပ၊ ဘုရင့်သွီးတော်လဲဖြစ်ရ၊ အာဏာ ပါဝါအစုံခုနေတဲ့ မင်းသွီးကိုတော့ မြောက်နန်းမှာ ထားမယ်။

ဆင်းရဲမျိုး၊ ဆင်းရဲနွယ်၊ ဂုဏ်မကြွယ်၊ ပစ္စည်းမထွယ်၊ ပါဝါ၊
အာဏာကွယ်တဲ့။ ပဌမရီးစားဦးကိုမှ တောင်နန်းတင်မယ်ဆိုတာ
(လောကကြောင်း၊ ဓမ္မကြောင်း၊ ရာဇကြောင်း အကြောင်း
၃-ပါးနယ်မှလွတ်နေပြီကဲ့။ ဒီလိုတော့မဖြစ်နိုင်ပါ။ ထုံးတမ်းစဉ်
လာကမ္ဘာရိုးရာအတိုင်းသာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ XX

မှူးမတ်တဦးက။ ။ မောင်ရင် ဒီလိုလုပ် ပါလား ကွယ်။
မင်းသွီးကိုယူတောင်ညာထား ပဌမရီးစားကို မြောက်နန်းတင်။
၎င်း၏ဆွေစဉ်မျိုးဆက်တွေကို ရာထူးဌာနနန္တရပေး၊ ရီးစားဦးကို
လဲ ပစ္စည်းစုံပေး၍ ဧထေးသော် မူလထက်ပင် အလွန်လျှင်
သာနေလို ကျေနပ်သွားမည်ထင်ပါရဲ့ဟု နည်းပေးသည်။

လုလင်ပျိုကား ဂတိစကားအတိုင်း အကြီးနေရာ၌ထားရမှ
သာ ယူနိုင်မည်ဟု ဂတိစကားကို လေးစားထားမိရာ မင်းသွီးလဲ
မရ ထီးနန်းလဲမရ ပစ္စည်းလဲမကြွယ်ဝ၊ ပဌမ ရီးစားနှင့်ပင်
တနေဝင်၊ တနေထွက် အလုပ်လက်မအား၊ ဒုက္ခတွေများပြီး
မယားတလှည့်၊ လင်တလှည့်နှင့် မကျမ်းမမာ ရောဂါထူးပြား
အပြေးအလွှားနှင့်ချေးငှါးရောင်းဝယ်၊ မထွယ်မဝ၊ ဂုဏ်မှာကင်း
ကင်း၊ ဆင်းဆင်း၊ ရဲရဲ၊ မွဲမွဲ၊ တေတေ၊ အရွယ်သာ ကုန်ရချေ
တော့သည်။ ။ (ယခုလဲ ဒါ၊ သီ၊ ထနှင့်ဂတိသစ္စာမိ၍ (ဝိပဿနာ
မင်းသွီးကို) မယူဘဲ ဘဝကုန်မိရာ အပါယ်ဘုံမှာများများ နတ်
သားကား တခါတရံ ကာပြန်လို့ ခဏ၊ ခဏကျ မဟာခေါ်တဲ့
ဒုက္ခနှင့်မုချောင် ခံစားကာ နေကြရသော သတ္တဝါ အနန္တတို့ကို

ယခုမြင်နေကြရပါပြီ။ ။လောက၌ ဒီလိုဂတိသစ္စာမျိုးကိုထား
အပ်ပါသလော။ ဒီလိုဂတိသစ္စာကြောင့် ယခုဘယ်လိုဒုက္ခ မျိုးနှင့်
နေကြရပါသလဲ၊ နုပူးလက်တင် ပညာရှင်တို့ဆင်ခြင်စမ်းပါလား။

မြတ်စွာဘုရားကားတက်သွားဘို့ သာသနာထားတာပါ

(ဆောင်ပုဒ်ကဗျာ မြန်မာဂီတ)

(၅၈)	ကိုးအင်စျာန သောဠဉာဏ်စဉ်	ဥပမာ စျာ န် ကို :
	နတ်ခွင်ဆဋ္ဌ တက်ကြဘို့ပင်	စျာန်ရှိနေရာ ပဌမစျာန်
	မြတ်ဘုရားက တက်သွားစေချင်	နှင့် တော် ပြီ၊ ဒုတိယ
	သာသနာ့ ဒါမှန်ဦးနိဗ္ဗာန်ဝင်	စျာန် နှင့် တော် ပြီ ဟု

ဂတိသစ္စာ မပြုကောင်းပါ။ စျာန်ကိုးစျာန်ရှိရာ တက်နိုင်သမျှ
တက်ကြဘို့သာ သာသနာကြီးထားခဲ့တာပါ။ XXတနည်း၊ နာမ
ရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကစ၍၊ ပစ္စဝေက္ခဏာအထိ ၁၆-ဉာဏ်အဆင့်ဆင့်
ရှိနေပါသည်။ ပဌမဉာဏ်နှင့်သာ နေတော့မည်ဟု၊ ဂတိသစ္စာ
မဆိုထားရာ ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါး ဆုံးအောင် တက်ကြဘို့သာ၊
သာသနာကြီး ထားခဲ့တယ်။ XXတနည်း နတ်ပြည်၊ ၆-ထပ်ရှိရာ
ဝယ်။ စာတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်၌သာ နေတော့မည်ဟု ဂတိသစ္စာ
မပြုရာ နတ်ပြည် ၆-ထပ် ဗြဟ္မာ-၂၀၊ ကုန်အောင်တက်မည်ဟုသာ
သာသနာကြီး ထားခဲ့တာပါ။ အချို့ကား ဂိုဏ်းထဲဝင်မိပြီး၊
ဂိုဏ်းဆရာက ပုတီး ၂-သောင်း အပတ်ပေါင်း စိပ်ရမည်ဟု
သစ္စာပြုခိုင်းသည်။ တဉာဏ်ကလဲ သစ္စာပြုမိတာမို့ ၂-သောင်း
မပြည့်မချင်း အကောင်းဆုံး ခါတ်တရားကို မရှုနိုင်တော့ပါ။

သစ္စာပေါက်မှာ စိုးရိမ်လို့တဲ့။ (ကပ်ပြီးနစ်နာပုံ) အထက်သို့ တက်လှမ်း တာမျိုးဟာ သစ္စာတန်ခိုးကို တိုးတက် စေသည်။ သစ္စာကိုဖျက်ပြီး၊ အောက်သို့သက်သော်၎င်း။ သို့မဟုတ်အောက် သို့မသက်ပေမဲ့ ပုတီးစိပ်ကို ဖျက်၍သော်၎င်း၊ ဒါမျိုးကိုပြုမှ သစ္စာပေါက်ထာပါ။ သစ္စာပျက်ထာပါ။ ပုတီးစိပ် ၂-သောင်းကို ဖျက်၍ ဓါတ် ၂-သောင်းကိုရသော် သစ္စာဆိုမိတာလဲ တန်ခိုး တိုးရော၊ မိမိမှလဲအကျိုးများရော ဆိုတာကိုစျာန်နှင့်ညဏ်နှင့် နတ် ၆-ထပ်ပြည်နှင့်ဥပမာပြပါ။ ကျတာမဟုတ် ရပ်ထားမဟုတ် တက်သာဖြစ်ရင် ပြုလုပ်ကြပါလေ၊ အပြစ်မရှိပါ။

<p>(၅၉) ဒါ၊ သီ၊ ထ၊ ဝိ၊ လေးရှိပြစရာ လက်မှတ် ၄-ပါး ဘုရားထားရှာ ပြ၍နေကြ လေးဝသတ္တာ မပြုကြ လားရ အပါယ်ရှာ။</p>	<p>သဲလုံးအမျှပွင့်ကုန် ကြ သော ဗုဒ္ဓ မြတ် စွာတို့ဟာ၊ (၃၁) ဘုံ သားတွေကို၊ လက်</p>
--	---

မှတ်ကြီး ၄-စောင်၊ ၄-ပါးကိုထုတ်၍ ထုတ်၍ ပေးထားပါတယ်
လက်မှတ် ၄-ပါးဆိုတာကတော့၊ (၁)ဒါနလက်မှတ်။ (၂)သီလ
လက်မှတ်။ (၃)သမထလက်မှတ်၊ (၄)ဝိပဿနာလက်မှတ်အားဖြင့်
၄ ပါးပါ။ မသေမှီကဖြစ်စေ၊ သေခါနီးကလဲဖြစ်စေ၊ ကံ၊
ကမ္မ၊ နိမိတ်၊ ဂတိ၊ နိမိတ်ထင်အောင် လက်မှတ်တခုပြု၍ ဘဝကူး
ရမှာပါ။ (၁)ဥပမာ လူဘဦးဟာ ဘဝကူးခါ နီးလာတော့
သေမင်းကို ဒါနလက်မှတ်ပြလိုက်တယ်။ ဒါနလက်မှတ် ပြနိုင်လို့
လူ့ပြည်သို့ပို့လိုက်သည်။ ဆယ်ဆင့်တောင် တဆင့်ဆင့်၌ နေရသည်။

(၂) လူတဦးဟာလဲ ဘဝကူးခါနီးလာတော့၊ သေမင်းအား သီလလက်မှတ်ကို ပြလိုက်တယ်။ သီလလက်မှတ်ပြလို့ နတ်ပြည်သို့ ပို့တော့သည်။ ၆-ဆင့်တွင် တဆင့်ဆင့်၌နေရသည်။ (၃)လူတဦး ကား၊ ဘဝကူးခါနီးတော့၊ သေမင်းအား သမထလက်မှတ်ကိုပြ လိုက်တယ်။ သမထလက်မှတ် ပြနိုင်လို့ ဗြဟ္မာ့ပြည် (၂၀)သို့ပို့ တော့သည်။ အဆင့်(၂၀)တွင် တဆင့်ဆင့်၌နေရသည်။ (၄)လူ တဦးဟာလဲ ဘဝကူးခါနီးတော့၊ သေမင်းအား ဝိပဿနာဓါတ် လက်မှတ်ကိုပြလိုက်တယ်။ ဝိပဿနာဓါတ်လက်မှတ်ကို ပြနိုင်လို့ လောကုတ္တရာ နယ်ဖြစ်တဲ့ မဂ်ပြည် ဖိုလ်ပြည် နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ပို့ ထားတယ်။ ပကတိသာဝကအဆင့်၊ မဟာသာဝကအဆင့်၊ အဂ္ဂ သာဝကအဆင့်၊ ပစ္စေကဗောဓိအဆင့်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိအဆင့်တွင် တဆင့်ဆင့်၌ထားသည်။ တဖန်၊ သောတာပန်အဆင့်၊ သကဒါဂါမ် အဆင့်၊ အနာဂါမ်အဆင့်၊ ရဟန္တာအဆင့်တွင် တဆင့်ဆင့်၌ ထားတယ်။ ၂၄-သင်္ချေ၊ ကုဋေ(၆၀) ဗိုလ်ခြေတသိန်းသော အရိယာတို့ကိုသာ သက်သေပြကြပါတော့။ (၅)ကျန်တစ်စုကား ဘဝကူးခါနီးတော့ သေမင်းနှင့်ရင်ဆိုင်တွေ့ပြီး၊ ဒါနလက်မှတ်လဲ မပြနိုင်ပါ။ ၎င်းတို့ဟာ သီလလက်မှတ်ကိုလဲ မပြနိုင်ပါ။ သမထ လက်မှတ်ကိုလဲမပြနိုင်ပါ။ ဝိပဿနာဓါတ်လက်မှတ်ကိုလဲမပြနိုင် ပါ။ မပြနိုင်လို့လက်မှတ်မယူသောသူတို့၏နေရာဖြစ်သော အပါယ် ၄-ဘုံသို့ပို့၍ ထောင်ချကာ ထားရတော့သည်။ အပါယ်ထောင်၌ အကျမခံကြပါနှင့်ထောင်မကျစေရန် ယခုကပင်လက်မှတ် ၄-ပါး ထဲက တပါးပါးကို အရယူထားကြပါကုန်။

(၆၀)	သတိနှင့်ခါတ် လက်မှတ်ရလျှင်	လူနပ်, လူပါး များ
(၆၀)	သစ္စာ၄-ပါး တရားဝင်ဝင်	မှာ တော့၊ ငါတို့ ဟာ
	ဉာဏ်စဉ်တက်၍ မဂ်ဖိုလ်အစဉ်	ဒု လ္လ ဘ ကြီး နှင့် ကြုံရ
	နိဗ္ဗာန်ရောက်ရ အမြဲပင်။	တုန်း မှာ ထိပ် တန်း က

နေနေသွားရအောင် သတိနှင့်ခါတ်ကိုတုံ့ပြီး မြဲမြဲကြီးလက်မှတ် ယူ၍နေသည်။ ဤလူမြတ်, လူနပ်, လူပါး၊ အထက်တန်းစားတို့ဟာ သစ္စာ ၄-ပါးတွေဟာ ရေလိုဝင်, လေလိုဝင်၍ ဉာဏ်စဉ်တွေပါ တက်တက်ပြီး၊ မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန် အရသန်သန်နှင့် ပိုပို, လျှံလျှံ သဏ္ဌာန်, လှလှ၊ စည်းစိမ်, ဝဝနှင့် ငြီးထိမ်ကာ ပပပြီး၊ ကျကျ, နန ရွှင်ရွှင်, ပြပြ ဘဝကြကြနှင့် အထင်ကရ အသွင်လှပြီး ယှဉ်မရ အောင်နေကြရသည်။ ဤအထက်ဆုံးကို မျက်လုံးဖြင့်မမြင်နိုင် ဉာဏ်ဖြင့်သာမြင်နိုင်ကြရသည်။

(၆၁)	လူနေ, လူစား လူသွား, လူလာ	ပဋ္ဌမလူ ၃-ပါးကို သိ
(၆၁)	လူဆို, လူပြော လူစောကြပါ	၍ထားပါ။ (စာ ပေ မှာ
	လူလိုကျင့်မှ လူနှင့်တူမှာ	လဲ) (သုံးလူသနင်းဘုရား
	လူမှန်က ရောက်ရနိဗ္ဗူတာ။	မင်း။) ဟု၊ လ ကံာ ရှိ ပါ

သည်။ လက်ာတပုဒ်လဲ ထုတ်၍ပြပါဦးမည်။ [လောကသုံးဖြာ လူတို့ရွာတွင်၊ လူလာဖြစ်ရ ခဲယင်းလှ၏။ ထိုမှတဖြာ လူဖြစ် လာလည်း၊ လူရာသို့ရောက် လူခေါ်လောက်အောင် ဖြစ်မြောက် နိုင်ဘဲ အလွန်ခဲသည်။ လူလဲဟုတ်မှ သင့်ချိန်သော်။ (သာယာ ဝတီဦးညေယျ။) ဤ၌ လူ ၃-ဖြာ၊ တနည်းကို ခဲ့ပြပါမည်။

(၁)လူးက ၄-မျိုး။ (၂)လူးက ၃၅-မျိုး။ (၃)လူးက ၁၆-မျိုး
 ဟူ၍ ၃-စုရှိနေပါသည်။ ၎င်းအထဲက (၁) လူးဆိုတာတွေဟာ
 ငရဲ၊ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ၊ အသုရကာယ်၊ အပါယ် ၄-ဘုံသားတွေ
 ပါဘဲ။ အမြဲလူးနေသည်။ (၂) လူးဘုံ-၃၅ ဆိုတာ ဒါန၊ သီလ၊
 သမထ၊ သုစရိုက်၊ ပုညကြိယာ၊ ရသေ့ပြု၊ ရှင်ပြု၊ ရဟန်းပြု၊ ဓူဝင်
 ဆောင်၊ ပိဋကတ်ဆောင်၊ စာပေပို့ချ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အဘိညဉ်၊ သမာပတ်
 ပဌမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်၊ ပဉ္စမဈာန်
 အာကာသဈာန်၊ ဝိညာဏဈာန်၊ အာကိဉ္ဇညာဈာန်၊ နေဝသညာ
 ဈာန်၊ ပါရမီ၊ စရိယာ၊ စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး၊ ၇-သင်္ချေကျင့်၊
 ၉-သင်္ချေကျင့်၊ ၄-သင်္ချေကျင့်၊ ကမ္ဘာတသိန်းကျင့်၊ ဗျာဒိတ်ရ
 မေတ္တာ၊ ဂရုဏာ၊ မုဒိတာ ဥပေက္ခာ (၃၅)ပါးတည်း။ (လူ၁၆-ဆင့်
 ဆိုတာဟာ နာမရူပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၊ သမ္မဿန
 ဉာဏ်၊ ဥဒယဗ္ဗသဉာဏ်၊ ဘင်္ဂဉာဏ်၊ ဘယဉာဏ်၊ အာဒိနဝဉာဏ်၊
 ဗြိန္ဒဉာဏ်၊ မုစ္စိဘူတဗျာဘဉာဏ်၊ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၊ သင်္ခါရုပေက္ခာ
 ဉာဏ်၊ အနုလောမဉာဏ်၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်
 ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဆိုတဲ့ ၁၆-ပါးပါဘဲ။ ၎င်းဉာဏ်တွေနှင့်နေနိုင်
 မှသာ တသံသရာလုံး တလူလူနှင့် ဖြူဖြူ၊ စင်စင် ယဉ်ယဉ်၊ ကျေး
 ကျေး၊ နေထိုင်ရမှာပါ။ တနည်း၊ လူ ၃-ပါး ပြုပြန်သည်မှာ
 (လူ X နတ် X ဗြဟ္မာ) ဤသုံးစုဟာ လူ ၃-ပါးပါဘဲ။ (သုံးလူ့ဘ
 မြန်စွာ စိန္တေယျာသည်။) ဟူသော ရှေးအသုံးကိုထောက်ထား
 ကြပါ။ လူဟူရာ၌ (ကာရဏာ၊ ကာရဏံ၊ မနတိဇာနာတိတိ
 မနုဿော။) သဒ္ဒါကြီးအကြောင်း ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို

သိတက်သောကြောင့်လူတဲဗျ။ (အတ္ထာအတ္ထံ မနတိဇာနာတိတိ
 မနုဿော။ သဒ္ဓါကြီးအကျိုးရှိတာ၊ အကျိုးမရှိတာကို သိတက်
 သောကြောင့်လူတဲဗျ။ (မနောဥဿန္တံ၊ စေတသန္တိမနုဿာ။)
 ဋီကာကျော် မြင့်မြတ်သော စိတ်ရှိသောကြောင့် လူပါဘဲဗျ။
 (သေ)၌အကြောင်း၊ သိအကျိုး၊ အကြောင်းအကျိုးကို သိပြီ
 တွေပြီ ရှုရပြီသို့အတွက် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ကြေသောယောဂီ
 များဟာ တလူလူနှင့် တသံသရာ ကာလပတ်လုံး နေနိုင်ပြီမို့
 လူအစစ်ပါဘဲ၊ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်များကိုတော့၊ ဆိုစရာပင်
 မလိုတော့ပါ။ (လူထက်လူ)ဘဲဟုသိကြပါလေ။

(၆၂)	<p>ဝိဇ္ဇာဓရ ရကြဇော်ဂျီ မီးရပ်နာဆေး အရေးတောင်းပြီ မဂ်၊ဖိုလ်ရရေး ဆေးများပါသည် မတောင်းတတ် သောင်းရပ်တစ်စုံ</p>	<p>ဥပမာပြရပါလျှင် လူ တ ယောက် ဟာ ကံကောင်း ထောက် မ သ ဖြင့် ဇော် ဂျီ</p>
------	---	--

ဝိဇ္ဇာခိုရ်နှင့် တွေသည်။ ထိုလူဟာအကယ်၍ ပါးနပ် လိမ္မာပါ
 မူကား ဇော်ဂျီထံမှ ဝိဇ္ဇာခိုရ်ထံမှ၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ပုလဲ၊ ကျောက်မျက်
 ရွဲ၊ သန္တာ၊ ဝဇီရာ၊ ပတ္တမြား၊ ရတနာ ၇-ပါးကို တဘဝစာရအောင်
 တောင်းမည်။ ဝိဇ္ဇာခိုရ်၊ ဇော်ဂျီကလဲပေးမည်။ ယခုမှစ ၎င်းလူဟာ
 (အ၊ တီး၊ အ၊ တ၊ န၊ တီး၊ န၊ တ၊ နံနံ၊ ချာချာ၊ ပညာမရှိသူမို့ ရတနာ
 ၇-ပါးကို တောင်းရမည့်အစား မိမိ၏မယားအတွက် မီးယပ်နာ
 ပျောက်ဆေးကိုသာ တောင်းနေပါသတဲဗျား။ အဲဒါဥပမာပါ
 ဘဲ။ ယခုဒုလ္လဘခေတ် ကြုံရဖြစ်ရသော ဗုဒ္ဓဘာသာတွေဟာလဲ

(ဘုရားထံမှာ တရား သံဃာ၊ သာသနာထံမှာ။) မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် ကိုသာတောင်း၍ အခါတည်းတပေမဲ (အ၊ တီး၊ အ၊ တ၊ န၊ တီး န၊ တ၊ နံနံ၊ ချာချာ ပညာမရှိသူများဖြစ်စေရကား၊ လူ့စည်းစိမ် ဗြဟ္မာ့ စည်းစိမ်လောက်ကိုသာ မရမက တောင်းနေကြသည်။ အားလုံးဟာ ဝဋ္ဋချည်းပါဘဲ။ ၎င်းအနံအချာ ပညာနည်းပါး ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ယခုကစ၍ ဟိုသံသရာအထိ X သံသရာကစ၍ ယခုအထိ ပြည့်ပြည့် ဝဝပြုမိကြတဲ့အကုသိုလ်ကံ၊ ကိလေသာတွေ စုမိရုံးမိ အပုံကြီး ပြည့်လာပြီမို့ အောက်မှာ ယူဇနာတသောင်း ကျယ်တဲ့၊ အဝီစိငရဲနယ်မှ ထယ်လဲနှင့် တရှဲရှဲတစီစီ ခံကြရဦး တော့မည်သာတည်း။

<p>(၆၃) မဆုံးတရား သုံးပါးဒါ သီလေးဆယ် သမထ ရောက်ကြလောက်မှာ</p> <p>မဆုံးတရား ခါတ်သားမှန်သည်</p> <p>ခါတ်ချမှ မဂ္ဂရောက်နိုင်သည်။</p>	<p>သုံး ဆဲ တဘုံ (၁) မ ဆုံး သော တရားနှင့် (၂) ဆုံး သော</p>
---	---

တရားဟူ၍ ၂-စား ရှိနေပါတယ်။ မဆုံးသော တရားဆိုတာ ဒါန၊ သီလ၊ သမထ ၃-စုတို့ပါဘဲ။ ဆုံးသောတရား ဆိုတာခါတ် ဝိပဿနာပါဘဲ။ (၁) ဒါန၊ သီလ၊ သမထဆိုတာမျိုးဟာ အဓိသီလ နယ်၊ အဓိစိတ္တနယ်မျှသာရှိပါသေးသည်။ အဓိသီလကား ဝီတိက္ကမ ကိလေသာကို တဒင်္ဂပတာန်ဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရုံ မျှသာတည်း။ အဓိစိတ္တကား ပရိယုဋ္ဌာန ကိလေသာကို ဝိက္ခမ္ဘန ပဟာန်ဖြင့် ပယ်ရှားရုံမျှသာတည်း။ အနုသယကိလေသာတဆင့်နှင့် သမုစ္ဆေဒ

ပဟာနကျန်ပါသေးသည်။ ထို့ကြောင့်(ဒါ,သီ,ထ)ကား၊ မဆုံး
သေးသော တရားပါတဲ့။ (ခါတ် ဝိပဿနာကား၊ အနုသယ
ကိလေသာကို၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာန်ဖြင့်သတ်သော အဓိပ္ပာအမြင့်
ဆုံးတန်းတည်း။ ခါတ်ဝိပဿနာမှ သာလျှင် ဆုံးသောတရား
ဖြစ်ပါသည်။

(၆၄) | အဆန်းတရား ခါတ်သားမှန်သည် | ပြုပြီးသော မြန်
ရိုးရိုးဓမ္မ ထနှင့်ဒါ,သီ | မာဂါထာကဲ့သို့ပင်
သုံးဆဲ တဘုံလုံး တရိုးရိုးရှာပြီ | ဒါ,သီ,ထ, ၃-ပါး
ခါတ်မတွေ့ မှတ်ဟေ့ ချာချာလည်။ | ဟာ ရိုး ရိုး တ ရား
ပါတဲ့။ ဝိတိက္ကမကိလေသနှင့် ပရိယုဋ္ဌာန ကိလေသာတို့ကိုသာ
ရှောင်ရှား ဖယ်ကြည့် ထားပါသည်။ (ကိလေသာတမျိုး ကျန်ရှိ
သေးပါ၏။) ခါတ်ဝိပဿနာကား အဆန်းတရားပါတဲ့။ အထယ်
ခြပ်၊ ပုံစံ၊ သဏ္ဌာန်မပါတဲ့၊ သဘောမျှသာ ရှိပါသည်။ ခါတ်
ဝိပဿနာမှသာလျှင်၊ အနုသယကို သမုဇ္ဈေဒနှင့်သတ်ရပါသည်။

(၆၅) | အားထုတ်ကြမှု မဂ္ဂပို့တာ | ခါတ်တရား ဆိုတာ
ခါတ်တရားဟု အများသိပါ | သူ့ ကို အား ထုတ် ကြ
ဒါ,သီ,ထ,ကား ၃-ပါးပို့ရှာ | သော သူ များ ကိုသာ
ဗြဟ္မာ,နတ်, လူရပ်သုံးပါးပါ | မဂ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်, သို့ပို့ပို့
နေပါသည်။ လူတိုင်းသိကြပြီးသားပါတဲ့။ ဒါ,သီ,ထ, ၃-ပါးကား
လူ,နတ်,ဗြဟ္မာဆိုတဲ့သုံးဆဲ တဘုံထဲ၌သာ ပို့ပို့နေပါသည်။ ပို့တဲ့
ယာဉ်ကိုကြည့်ကြည့်စီးကြပါ။ ဆိုလိုတာကား ဒါနက, လူ့ပြည်

သို့ပို့တယ်။ သီလကနုတ်ပြည်သို့ပို့တယ်။ သမထကား ဗြဟ္မာ ၂၀- သို့
ပို့တယ်။ ဝိပဿနာကား မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်, သို့ပို့တယ်။ သူ့ယာဉ်နှင့်
သူ့ဘုံအစုံအစုံထားပါလျက်ကယ်နှင့်အချို့က ဒါနဟာ လူနတ်
ဗြဟ္မာ မဂ်, ဖိုလ်ပါပို့တယ်ဟု ပြောကြသေးတယ်ကဲ့။

၁၃၂၅-ခုနှစ်၊ ၁၃-လဆုပ်၊ ၁၂-၁၃-ရက်၊

ကော့ကရိတ်၌ ဟောနေစဉ်ရေးသည်။

(၆၆)	ခါတ်ပေါ်ခါတ်ရ နတ်ကြွဂရံ	ခန္ဓာမှာ
	ရေစက်ချနှင့် ထုတ်ပြဝေဘန်	သတိထား
	ကျောင်းတလင်းရှင်း နတ်မင်းဖြစ်ဟန်	တော့ ခန္ဓာ
	သပိတ်သွတ် စိတ်ညွတ်နတ်ပုံစံ	ထဲမှာ ဇေယျ

လှုပ်ရှာ စသော ခါတ်များပေါ်လာသည်။ ၎င်းခါတ်ပေါ်လာတာ
ဟာ သာမန်မဟုတ်ပါ။ နတ်ပြည် ဗြဟ္မာ့ပြည်၊ မဂ်ပြည်၊ ဖိုလ်ပြည်
နိဗ္ဗာန်ပြည်၌ (ဂရံ) ရပြီးမှ၊ (ဂရံ) ရကြောင်းဖြင့် နိမိတ်ပြတာပါ။
(ဂရံ) ရသွားပြီဟု ခါတ်ပေါ်တာမြင်၍ သိထားကြပါလေ။
ဥပမာ (၁) ရေထမ်းသမားတဦးကို မြို့ပိုင်တဦးက ထိထိုးရန်
ဆွယ်သဖြင့် အားနာပါးနာနှင့် (၁၅-ကျပ်) ပေးပြီး ထိတစောင်
ထိုးထားသည်။ ၎င်းရေထမ်းသမားဟာ ဩဇာရှိမှာ ထိပေါက်
ဘို့အဝေးသားဘဲ။ ကုန်သယ်တွေ၊ သူဌေးတွေ၊ မြို့ပိုင်၊ ဝန်ထောက်
တွေ ထိထိုးတာတောင်မှမပေါက်ဘဲကလားဟု ကြံမိ၍ အားပျက်
ကာ၊ အမှုမဲ့၊ အမှတ်မဲ့ နေသည်။ နဲ့နဲ့မှ သတိမထားတော့ပေ။ ဒါပေ
မဲ့ (၇) လလောက်ကြာတော့ မြို့ပိုင်ရယ် ပုလိပ် ၄-ယောက်ရယ်

ရွာသူကြီးရယ်၊ ဆယ်အိမ်ခေါင်းရယ်၊ ၎င်းတို့ဟာရေထမ်းသမား
၏အိမ်သို့ရောက်လာပြီး။ ထိလက်မှတ်ကိုကြည့်ကြသည်။ အင်္ဂလန်
မှာထိပေါက်လို့၊ ၎င်းတို့ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ တကုဋေနှင့်
တသောင်းထိပေါက်သဖြင့် ငွေသွားပါသည်။ ဆိုချင်တာကား
အင်္ဂလန်မှာထိပေါက်သဖြင့် သံကြိုးရိုက်၍၊ ၎င်းတို့ဟာ ရေထမ်း
သမား၏အိမ်သို့စောင့်ရှောက်ရန် ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု
လဲ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည်၊ မင်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌ (အရိယာဂရံ) ၍ မိမိ
ခန္ဓာကိုယ်၌ ပေပေါ်ပြု၊ ပူပေါ်ပြုခြင်းဖြစ်ထာကိုအထူးယုံကြည်ကြ
ပါ။ (၂)တနည်းမှာ၊ နန္ဒိယဟာကျောင်းဆောက်ပြီး ရေစက်ချ
သည်။ ရေစက်လဲချရော နတ်ပြည်၌ ဗိမာန်လဲပေါက်ရော အဲဒါ
ကိုသောက်၍ယုံကြည်ကြပါကုန်။ (၃)တနည်းမှာ ကုဿပဘုရား
၏လက်ထက်တော်က ကပ္ပိယတဦးဟာကျောင်းတလင်းရှိသမျှကို
နေ့စဉ်ပင် အားရှိသမျှ မျက်ပေါက်သုဓ်သင်ပုံထား သယ်ပြန်ပြု၍
နေသည်။ မျက်သုဓ်သင်စဉ်ပင် နတ်ပြည်၌ ဗိမာန်ပေါက်၍ နတ်
သို့ ငါးရာနှင့်စောင့်နေကြသည်။ ယခုပြုယခုဗိမာန်ပေါက်ထာပါ
ဘဲ၊ ဝိပဿနာ၌ယခုအားထုတ် ယခုပင်ငါးဌာန၌ဂရံရသည်။ ယခု
ပင် ဓါတ်ပေါ်လာသည်။ (၄)တိုင်းသိပြည်သိတခုမှာ၊ လူတဦး
ဘဝကူး၍သွားလျှင် သက်ပျောက် ဆွမ်းသွတ်ခြင်း၊ မြေချဆွမ်း
သွတ်ခြင်း၊ ရက်လယ်ဆွမ်းသွတ်ခြင်း၊ အလေ့အထပြုကြသည်။
ဝတ္ထု-၅၀ ကျော်၌ ခုဒါနပြု၊ ခုဘဲအမျှဝေ၊ ခုဘဲပြိတ္တာဘဝမှ နတ်
ဖြစ်၍နတ်စည်းစိမ်နှင့်ချမ်းသာရသည်။ ဓါတ်ပေါ်လာတာဟာ ယ
ခုပြတ် ၄-မျိုးနှင့်ယှဉ်၍အားတက်ကြပါကုန်၊ ဝမ်းမြောက်ကြပါ

ကုန်၊ စတုကအင်္ဂုတ္တိရိပ်ငြိတော်၌။ လူ့ပြည်ကဝိပဿနာအားထုတ်လျှင်၊ သေတာနှင့်နတ်ပြည်ပါဘဲ။ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ပါဘဲ။ အဲဒါပဿမဗျာဒိတ်ပါ။ (၂) ဝိပဿနာအားထုတ်၍ သေလျှင် နတ်ပြည်ရောက်၊ နတ်ချင်းသတိပေး မဂ်ဖိုလ်ရရော။ (၃) ဝိပဿနာ အားထုတ်၍ ဘဝကူးသော် နတ်ပြည်ရောက်၏။ နတ်တပါးကတရားဟောတော့။ ၎င်းမှာ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ရရော။ (၄) ဝိပဿနာအားထုတ်၍ ဘဝကူးသော်၊ နတ်ပြည်ရောက်ရော၊ ဗြဟ္မာဖြစ်စေ၊ အရိယာရဟန်းဖြစ်စေ၊ တရားဟောသဖြင့်၊ ၎င်းမှာ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ရရောတဲ့။ အဲဒီဗျာဒိတ် ၄-ချက်နှင့်ပင် ဝမ်းသာစရာကြီး ဖြစ်၍နေပါပြီ။ (၅) ဝိပဿနာကို အားထုတ်လျှင် ၇-နာရီနှင့် ရဟန္တာ။ ၇-ရက်နှင့်ရဟန္တာ၊ ၇-လနှင့်ရဟန္တာ၊ ၇-နှစ်နှင့်ရဟန္တာ။ ၇-ဘဝနှင့်ရဟန္တာဖြစ်ရပုံကို လူငါးခုဖြင့် ပြခဲ့ပြန်ရော၊ ငါတော့ တခုခုရပြီမလွဲတော့ပြီဟု ပါဠိပေါင်း ၉၅၀-ဖြင့်၊ ရှင်ရှင်၊ ပြပြ ပီတိသောမနဿ သဘော ကြကြ၊ မနော၊ မြဲမြဲ၊ ဇောဗလဝနှင့် တလောတတော့မည်တည်း။

ဥက္ကလာပ၊ ကျောက်ရေတွင်း ဉာဏစာဂီတိုက်ခဲ၌
ရေးသည်။ ၂၅-ခု၊ ၈-လ၊ ၁၁-ရက်။

ဓါတုဒ္ဓိကနိဒါန်း

(၆၇) ကမ္ဘာဇတရား၊ ရေးသားစီမံ၊ လူတိုင်း၊ လူတိုင်း ကူ
ဝိုင်းကြရန်၊ သားနှင့်အမိ ဂတိမှန်ကန်၊ ကမ္ဘာဇ ဓါတ်ဆေး
သောက်ကြအမြန်။

(၆၈) ကမ္ဘာ့မိဘ၊ သိကြမြန်မြန်၊ သူ့ဘို့၊ ကိုယ်ဘို့၊ အဘို့
၂-တန်။ မိဘတိုင်းက နှိုင်းဆစီမံ၊ ကမ္ဘာဇ ဓါတ်ဆေးသောက်
ကြအမြန်။

(၆၉) ကမ္ဘာ့လက်နက် ထက်မျက်ပုံဟန်၊ ကိုယ်ဘေး၊ သူ့
ဘေး ခုတွေးအမြန်၊ တွေးကြည့်၊ တွေးကြည့် ဆေးရှိအမှန်၊
ကမ္ဘာဇ ဓါတ်ဆေးသောက်ကြအမြန်။

(၇၀) ဘုရား၊ တရား အများသံဃာ၊ ဘယ်ပုံရွယ်စူးကျေးဇူး
ဆပ်မှာ၊ ပေါ်သိ၊ ပေါ်သိ၊ ပွားဘိသိက္ခာ၊ ဓါတ်တွေ့ကြ မုချ
ဆပ်ခြင်းပါ။

(၇၁) ဘုရားဂုဏ်ထူး ကျေးဇူးကိုရှာ၊ ဘယ်လိုနည်းနှင့်
အပြီးဆပ်မှာ၊ ပရိယတ်နှင့်ပဋိပတ် ၂-ဖြာ၊ ပြတ်ပွား၊ ဆပ်ငြား
ကျေးဇူးသ။

ဘုန်းကံကြီး၍ အံ့ချီးထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ် ၆-ဦး

(၇၂) ဗုဒ္ဓဥက္ကဋ္ဌ ထုတ်ပြသသနာ၊ နေဝါလဝန်း ထွန်း
လင်းရှိန်ဝါ၊ ကံတော်ပို့ခိုက် ကြုံကြိုက်သသနာ၊ ဘုန်းကံကြီး
အံ့ချီးမဆုံးပါ။

(၇၃) သုံးဆယ်နှစ်ဝ ထွန်းပလက္ခဏာ၊ ရှစ်ဆယ်မငြီး အံ့ချီး
ဘွယ်ရာ။ ရောင်ခြည်ခြောက်ဝ ဖူးရပေတာ၊ ဘုန်းကံကြီး အံ့ချီး
မဆုံးပါ။

(၇၄) အသံတော်ရှစ် မိန့် လှစ် ဟောရှာ၊ ကရဝိက် နှင့်
အဟိတ်ကြိုးကြာ၊ ဗြဟ္မာသံမျှ မကကြားရှာ၊ ဘုန်းကံကြီး
အံ့ချီးမဆုံးပါ။

(၇၅) ရုပ်နာမ်နှစ်ဝ သစ္စခန္ဓာ၊ အာယတနဓါတ် ပရမတ်
အရာ။ သိမေး၊ နာသိ အသိတွေပ။ ဘုန်းကံကြီး အံ့ချီးမဆုံးပါ။

(၇၆) ကိုယ်မှာပေါ်လတ် ရုပ်ဓါတ်နာမ်ပါ၊ အနိစ္စနှင့်
ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ တွေ့၍စိတ်ပြောင်း အပေါင်းဗိုလ်ပါ။ ဘုန်းကံကြီး
အံ့ချီးမဆုံးပါ။

(၇၇) မိမိကိစ္စစိတ်ကသေချာ၊ ဓါတ်ကလပ်နှင့် ဉာဏ်ထပ်
ပေရှာ။ ဒေသနာစည်းကြီး ခပ်တီးပေရှာ၊ ဘုန်းကံကြီး အံ့ချီး
မဆုံးပါ။

(၇၈) အမိ၊ အဖ နှမ၊ အကို၊ သွီးသားနှင့် မြီးများထိုထို။
မတော်ဘူးသည့် မရှိအဆို၊ စတုတ္ထ ဗုဒ္ဓမိန့်ဟောဆို။

(၇၉) အနမဘင်္ဂ သုတ်ဟွက်ဟောဖေ၊ စတုတ္ထသုတ် နှုတ်
နှုတ်ပြသော်။ ဗုဒ္ဓမိန့်ခွန်း ချိမ်းမှုန်းကျော်ကျော်၊ ချစ်ခင်ကြ
(မ၊ စ) ပါစေသော်။

(၈၀) စေတနာထား သင်ကြားဆရာ၊ ပါရမီပြည့် ရဘိ
သေချာ။ ယခုဘဝ လှကြခန္ဓာ၊ ထက်တန်းကြ ဖြစ်ရ သံသရာ။

ကမ္ဘာဦးအစ၊ မဟာသမတမင်းကစ၍ မင်းစဉ်မင်းဆက်နှင့် လာခဲ့ရာ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းအထိ၊ သတ္တဝါများ၌ သုံးမျိုးသာ ရှိသည်။ (၁) လိုချင်တဲ့လောဘရောဂါ။ (၂) ဆာလောင်မှုတ်တဲ့ ဇိနစ္ဆရောဂါ။ (၃) အိုမင်းရင့်ရော်တဲ့ ဇရာရောဂါ။ ဒီ ၃-မျိုးသာ သတ္တဝါများမှာ ရှိသည်။ ၎င်းရောဂါ ၃ မျိုးကို ယခုကာလ၌ ရောဂါဘဲဟူ၍ပင် မခေါ်ကြတော့ပါ။ ဥက္ကာကရာဇ် မင်း၏ လက်ထက်ကြတော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဏ္ဏားတွေဟာ လာဘ်လာဘကို မက်မော၍၊ သား၊ ငါးကိုသတ်ပြီး ယဇ်နတ် ပူဇော်ကြသည်။ အသားကိုစားကြသည်။ ဤအခါကစ၍ (၉၆) ဖြာ ရောဂါများ (၉၇) ဖြာ ရောဂါများပေါ်လာသည်။

(၈၁) လိုချင်၊ ဆာမှုတ်၊ ယိုရွတ်ဇရာ ရောဂါခေါ်ငြား ထင်ရှားလူ့ရှာ။ သတ်စား ဖြတ်စား ထင်ရှားထိုခါ၊ ကိုးဆယ် ရှစ် အသစ်ပေါ် ရောဂါ။

(ဓါတုဋီကာ နိဒါန်းကားပြီး၏။)

ဓါတုဋီကာတရားတော်

ဓါတ်တရားခန္ဓာထဲ၌ရှာ၍ အရိယာ ၄-မျိုးအထိ တက်လာကြပုံနမူနာ

(၈၂)	ခန္ဓာသတိ၊ ဓါတ်မိအောင်ရှာ သမာဓိရ ပါဠိအလာ အာစာရဟု ခေါ်ကြအရိယာ တံခါးပိတ်ကင်းဆိတ်အပါယ်ရှာ	မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်၌ သတိထားပါ။ သမာ ဓိရရလာမည်။ ခန္ဓာ ထဲက ဓါတ် များ မပေါ်သေး၊ မတွေ့ရသေးပေမဲ့ ကျင့်ကြံအားထုတ်၍နေသော
------	--	--

ကြောင့်၊ အာစာရအရိယာဘွဲ့ရပါပြီ။ သမဏ နတ်သားကဲ့သို့ အပါယ်တံခါးပိတ်၍ တသံသရာလုံး နိဗ္ဗာန်အထိဆန်တက်နေပါ တော့သည်။

(၈၃)	ရွှေ၊ သဲ၊ မစဲခန္ဓာ။	ခန္ဓာထဲမှ ရွှေ၊ မမ
	အပ်နဲ့ထိုးဆွ ရိုးရှုတွေတာ	သဲသဲနှင့်၊ မစဲဘဲ၊ ဓါတ်
	ဒဿနဟု ခေါ်ကြအရိယာ	ပေါ်မည်။ အပ်နဲ့ထိုး
	တံခါးပိတ် ကင်းဆိတ် အပါယ်	ဆွသလိုရိုးရှုတွေမည်။

၎င်းကို ဒဿနအရိယာဟု ခေါ်ရသည်။ အပါယ်တံခါးပိတ်၍ တသံသရာလုံး ဘုံစဉ်စံကာ မြင့်တက်၍နေတော့သည်။

(၈၄)	စိတ်ပြောင်း ကိုယ်ပြောင်း၊ အပြောင်း များစွာ။
	ဓါတ်အပြောင်းနှင့်၊ ဉာဏ်ပြောင်း ဖြာဖြာ။
	အသွင်လိင်္ဂ၊ ခေါ်ကြအရိယာ။
	တံခါးပိတ် ကင်းဆိတ် အပါယ်ရွာ။

ဓါတ်များပေါ်သဖြင့်၊ စိတ်ပြောင်း၊ ကိုယ်ပြောင်း အပြောင်း များစွာပင်ဖြစ်၍နေသောသူကို၊ လိင်္ဂအရိယာဟုခေါ်ကြရသည်။ အပါယ်တံခါးပိတ်၍ တက်သွားတော့သည်။

(၈၅)	မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်လှ ဖြစ်ထထိုခါ။	မဂ်ဉာဏ်ရ၊ ဖိုလ်
	သင်္ခါရများ ချုပ်သွားဤခါ။	ဉာဏ်ရ ၍ ဓါတ်
	ပဋိဝေဓ ခေါ်ကြအရိယာ။	များပင် ရပ်နား
	တံခါးပိတ် ကင်းဆိတ်အပါယ်ရွာ	သွားတော့သည်။

၎င်းကိုပဋိဝေဓအရိယာ၊ မဟာသောတာပန်ဟု ခေါ်ကြသည်။

အပါယ်တံခါးပိတ်၍ ဆန်တက်လေသည်။ အဲဒါ အရိယာ ၄-မျိုး တက်လာစဉ်တည်း။

(ပဌမ,မူလ,ပဘာဝ, အာဒိကမ္ပိကကျင့်ရပုံပြီး၏။)

(၈၆) ဓာတ်တရားလောက်တန်ခိုးကြီးတာမရှိပါ

ဣဒ္ဓိံ ဣဒ္ဓိမန္တာနံ၊ ဓါတုတ္ထောယံပကာသိတော။
နာနာအတ္ထေသု၊ ဝတ္တန္တိ၊ အနေကတ္ထာဟိ၊ ဓါတဝေါ၊
သဒ္ဓါငယ်အစောင်(၃၀)ထဲက ဂါထာပါဠိ။

ဣဒ္ဓိမန္တာနံ၊ တန်ခိုးတေဇော အာနုဘော ကြီးမားထက် မျက်လှသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့၏။ ဣဒ္ဓိံ၊ တန်ခိုးတေဇောအာနုဘောကဲ့သို့။ အယံဓါတုတ္ထော၊ ဤဓါတ်အနက် သဘာဝကို။ ပကာသိတော၊ ဥပမာထင်အောင် ယူဆောင်ကာပြသအပ်ပေ၏။ ဓါတုယော၊ ဓါတ်တို့သည်။ နာနာအတ္ထေသု၊ အထူးထူးသော အနက်သဘောတို့၌။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ (ဟိ) ဓါတ်တရား ကား များပြားစွာ တန်ခိုးရှိတယ်ဆိုတာ မှန်လှ၏။ ဓါတ်တဝေါ၊ ဓါတ်တို့သည်။ အနေကတ္ထာ သင်္ချေ,သင်္ချာ ခေကာမရ များပြား လှသော အနက်သဘော ရှိ၍နေကြကုန်၏။ ။ဤဂါထာပါဠိ လာရှိသည်ကို ဉာဏ်ဖြင့် မှီသမျှနှိုက်ယူကြပါလေ။ အသင်္ချေမက သောအကျို သွား၊ သဘောတရားရှိ၍ နေပါတော့သည်။

(၈၇) အရာရာတိုင်း၌ ဓါတ်သာပဓါနဖြစ်သည်

ဗုဒ္ဓေါကို၊ ဗုဓဓါတ်နှင့် တည်ရသည်၊ ဓါတ်သာပဓါနပါ။ X

ဓမ္မောကို၊ ဓရခါတ်နှင့် တည်ရသည်၊ ခါတ်သာပခါနပါ။X
 သံဃောကို သံပုဗ္ဗ ဟနခါတ်နှင့်တည်ရသည်၊ ခါတ်သာပခါနပါ။
 ပုရိသောကို၊ ပုရခါတ်နှင့်တည်ရသည်၎င်း။X ဣတ္ထိကို၊ ဣသုခါတ်
 နှင့်တည်ရသည်၎င်းပင်၊ အရာရာတိုင်း ဤပုံစံနှင့်ပြ အကျယ်ချဲ့၍
 သိကြပါလေ။ ဇာတိခေတ်၊ အာဏာခေတ်၊ ဝိသယခေတ်ကို
 (လောကခါတ်)ဟု ခေါ်ကြသည်။ လောက၌ ရှိနေသမျှတွေ
 ဟာ(ခါတ်)ချည်းဘဲဟု သိထားကြပါလေ။ မဟာခါတ်ပကာ
 သနိဒ္ဒိကာ (ပ)(ဒု)၌ ပါဠိ(၃၀၀)ကျော်နှင့်လဲ သိထားကြပါ
 ဦးတော့။

(ဂဂ) ခါတ်တလုံးထဲနှင့် နိုင်ငံလှည့်၍ကယ်ဆယ်နေပုံ

ခါတ်ကြီးလေးဝ၊ ဗုဒ္ဓအမ္မေတော်။	ဘုရား ရှင် သည်
တိုင်းသူပြည်သား၊ ရငြားစေမျှော်	ခါတ်ကြီး ၄-ပါးပြု၍
နယ်ကိုလှည့်၍ တည့်တည့်ဟောဖေ၊	သားတော် ရာဟုလာ
စိတ်တိုင်းကြ၊ ရကြပါစေသော်။	အားဗုဒ္ဓအမ္မေတော်ကို

ပေးသည်။ ဤနည်းအတိုင်း ဉာဏစာဂီမဟာထေရ်သည်လည်း
 ခါတ်ကြီးလေးပါးယူထားကြပါဟု တိုင်းသူပြည်သားတို့အား
 ရစေဘို့ ခံစားစေဘို့၊ နယ်ကိုလှည့်၍ တည့်တည့်ကြီးဟောခဲ့သည်။
 ခါတ်ဘုရား၊ ကလာပ်တရား၊ ပရမတ်တရားကိုရမှ တသံသရာလုံး
 စိတ်တိုင်းကြရ၍ သွားမည်၊ အရိယာအဖြစ်နှင့် တက်တက်သွား
 လိမ့်မည်၊ ကြိုးစားကြပါလေ။

(၈၉) ခါတ်လက်မှတ်ယူပြီး မဂ္ဂင်ရထားစီး၍
သွားကြပါရန်

ခါတ်ကြီး ၄-ရပ်၊ လက်မှတ်အသင်္ချေ မဂ်ပြည်၊ ဖိုလ်သွား၊ ရထားမဂ္ဂ နိဗ္ဗာန်မြတ်နိုး၊ ကက်လှမ်းဝေဏေ။ ဒုက္ခဘေး၊ ကင်းဝေး၊ အသင်္ချေ။	သဘောစီးများ၊ မီး ရထားစီးများ၊ ခါတ်ရ ထားစီးများ၊ လေယာဉ် ပျံစီး များဟာ တက်စီး
--	--

ပြီးလို့ကံသွားနိုင်ကြရန် ဦးစွာလက်မှတ်ကို ငယ်ထားကြရသည်။
 လက်မှတ်ပြု၍စီးမှ စိတ်ချ၊ လက်ချ၊ ဧဇ၊ မြမြ သွားရသည်။ မဂ္ဂင်
 ၈-ပါးဟာ သဘော၊ မီးရထား၊ ခါတ်ရထား၊ လေယာဉ်ပျံနှင့်
 တူ၏။ ခါတ်တရားဟာ လက်မှတ်နှင့်တူသည်။ ယောဂီများဟာ
 သံသရာခရီးသည်များနှင့်တူသည်။ မြို့ကြီးများကား မဂ်၊ ဖိုလ်
 နိဗ္ဗာန်နှင့်တူသည်။ ခါတ်ရမှ ဒုက္ခဘေးတွေအသင်္ချေမှလွတ်သွား
 ပါလိမ့်မည်။

(၉၀) ခါတ်မှာကပ်ပါတဲ့ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟာအစစ်ပါ

ခါတ်မှာကပ်တဲ့၊ အနတ္တသာ ချီခေါ်အား၊ ရှုပွားလေပ ငါတို့ဘုရား ချစ်သားကိုမှာ ခါတ်တွေက မုချနိဗ္ဗူတာ	ပထဝီခါတုံခေါ်ရာဟုလ၊ အနိစ္စ တော (ပ)ပထဝီခါတုံခေါ် ရာဟု လ၊ ဒုက္ခတော၊ (ပ) ပထဝီခါတုံ ခေါ်ရာဟုလ၊ အနတ္တတော (ပ)
--	--

သီတနာပိရူပတိ၊ ဥဏ္ဍေနာပိရူပတိ စသော၊ ပ ဌိ ၄-ပုဒ်ဖြင့်
 မြတ်စွာဘုရားက သားတော်ရာဟုလအား အမေ့ပေးပါသည်။
 ၎င်းခါတ်တရားမပြတ်ပွားတော့ ခါတ်ထဲမှ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ

လက္ခဏာရေး ၃-ပါးတွေမည်။ အဲဒါမှ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ခွါ၍၊
ဝိစိကိစ္ဆာခွါ၍၊ အဝိဇ္ဇာခွါ၍ သောတာပန်ဖြစ်စေမည်။ သောတာ
ပန်တည်လျှင် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ပါဝင်ပြီးဖြစ်၍ နေတော့သည်။

(၉၁) အနတ္တမှဗုဒ္ဓသာသနာ အစစ်အမှန်ပါဘဲ

အနတ္တမှ ဗုဒ္ဓသာသနာ သာသနာပ မလုပ်ကြရာ အကယ်၍ကား လုပ်ငြားမိရှာ ဒေဝီလ ကြည့်ကြ ဤပမာ။	(အနတ္တလက္ခဏံ ဝိနာဗုဒ္ဓုပ္ပါ ဒါ၊ နပညာယတိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ ယေဝ၊ ပညာယတိ။) ဝိဘင်း အဋ္ဌကထာနံ ပါတိ (၃၄) ကြောင်းရေ ၁၀။ ဇံမူမှ။ ။ သာသနာတော်ရှိမှ၊ အနတ္တလက္ခ ဏာပေါ်လာသည်။ အနတ္တပင်သာသနာအစစ်ပါ။ ခါတ်အနတ္တ သာသနာကိုထား၍ တရားမလွဲ ကြပါစေနှင့်၊ အကယ်၍ခါတ် အနတ္တမဟုတ်ပါဘဲလျက် ပညတ်အနတ္တနှင့် ဘဝဆုံးသွားလျှင် ဝိဇ္ဇာရ၊ အဘိညာဉ်မှ၊ သမာပတ်ရ ဈာန် ၉-ဈာန်ရသောကမ္ဘာ ကျော် ဒေဝီလရသေ၊ အာဠာရရသေ၊ ဥဒကရသေ များလို့ သာသနာပ၍ ပုထုဇနနှင့် အပါယ်မလွတ်ဘဲ ဝဋ် ၃-ပါးလည်၍ နေကြရပါမည်။
---	--

(၉၂) တေဇောခါတ်မီးက သတ္တိပြသွားပုံ

ဘုရား၊ ဗုဒ္ဓ၊ ကာယခန္ဓာ၊ တေဇောခါတ်မီး၊ လောင်မီးကျရာ ခါတ်တော်အများ၊ ပေါက်ပွားပေါ်လာ အဆုံးရှု၊ ခါတုနိဗ္ဗာန်ပါ။	ခါတ် ကြီး လေး ပါးထဲက တေ ဇော မီး ခါတ် ဟာ ဘယ် မျှသတ္တိ အာနုဘော်
--	--

ကြီးသလဲဆိုလျှင် မြတ်စွာဘုရားဟာ ကုသိနာရုံပြည်၊ မလ္လာမင်း
တို့၏ အင်ကြင်းစုံဥယျာဉ်တော၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီး၍ အလောင်း
တော်ကြီးကျန်ရစ်ခဲ့စဉ်က ထိုအလောင်းတော်ကို (၁)တေဇော
ဓါတ်မီးလောင်၍ တကိုယ်လုံး ပျောက်ကွယ် သွားရပါတယ်။
(၂) ဓါတ်တော်များ ထားခဲ့ပါတယ်။ (၃) သာသနာတော်
ငါးထောင်လုံး ဓါတ်တော်၊ ဓါတ်တရားဖြင့် ကျွတ်လွတ်ကယ်
တင်နေပါတယ်။ (၄)အဆုံး၌ ခါတုပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသွားပါတယ်။
အဲဒါဓါတ်တရားကပြသွားပုံပါဘဲ။

(၉၃) ဗောဓိငါးပါးနှင့်အရိယာ ၈-ဦး
ဓါတ်ကမြင့်တင်ပုံ

<p>ဗောဓိငါးဝ၊ အရိယရှစ်ဗိုလ် ဓါတ်ကိုပွားမှ ရငြားအဆို ပုဏ္ဏဇန ပြာကျနဂိုရ် ဓါတ်ရှုမှ ဓါတ်ကနိဗ္ဗာန်ကို။</p>	<p>ပကတိသာဝကတွေ အားလုံး မဟာ သာဝကတွေ အားလုံး၊ အဂ္ဂသာဝကတွေ အားလုံး၊ ပစ္စေ က ဗုဒ္ဓါတွေ အားလုံး၊ သမ္မာ သမ္ဗောဓိဘုရားကြီးတွေ အားလုံးဆိုတဲ့ ဗောဓိကြီး ငါးပါး၊ ငါးစုတွေဟာ နည်းတာမဟုတ်ပါ။ အတိတ်သံသရာက ရှေ့၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်၊ ကာလ ၃-ပါးခေတ်အားလုံး၌ သမုဒ္ဒရာ သဲလုံးနှင့်မျှမက၊ မြစ်ကြီးငါးသွယ်ထဲက သဲလုံးမျှမက၊ မြစ်ငယ် ငါးရာထဲကသဲလုံးမျှမက ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ ရှိနေတဲ့ (ဆဟာရ သဲကန္တာရထဲက သဲလုံးမျှမက X ဂိုဘီသဲကန္တာရထဲက သဲလုံးမျှ မက။) (ဂုဇရပ်ဟဲကန္တာရထဲက သဲလုံးမျှမကသော၊ ဗုဒ္ဓ ၄-မျိုး။</p>
---	--

ဗုဒ္ဓငါးမျိုးတို့ကို ခါတ်တရားကပင်၊ မဂ်၊ ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ပို့နေပါတယ်။ ဒါတွင်မက၊ မဂ်ပုဂ္ဂိုလ် ၄-စု၊ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ် ၄-စုဆိုတဲ့အရိယာ ရှစ်ယောက်ကိုလဲ ခါတ်တရားကပင် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ပို့နေပါတယ်။ ခါတ်တရား၏သတ္တိ၊ ဗျတ္တိတန်ခိုးတေဇဝ် အာနုဘော်ကို သိသားကြပါလေ။

(၉၄) အကုသိုလ်ကိလေသာကို ခါတ်မီးမှပြာချနိုင်ပုံ

<p>အနုမ္မု ဘား ဗုံးများထိုသို့ မြို့ရွာ၊ ပြည်ဖျက်၊ လက်နက်အဆို လူများသိန်းသောင်း၊ သေကြောင်းပင်ကို အကုကြ မရ၊ ပိုသက်ပို။</p>	<p>ယခုကာလ မျက် မြင်၊ နား၊ ကြား၊ ကမ္ဘာ က သိ ထား ကြသော သေနတ်၊</p>
---	---

ရိုးဖန်၊ ၆-လုံးပြုး၊ ၂-လုံးပြုး၊ စက်သေနတ်၊ စတင်းဂန်း၊ ဘရင်း
ဂန်း၊ အော်လီဂန်း၊ ကာဗိုင်း မော်တာ၊ စက်အမြောက်၊ ၂၅-ပေါင်
တာ အမြောက်၊ တန်တမူဗုံး၊ တန်တမတ်ဗုံး၊ ဝန်ငါးမူးဗုံး၊
တန်ဘကျပ်ဗုံး၊ အနုမ္မုဗုံး၊ ဟိုက်ဒရိုဂျင်ဗုံး၊ ဂြိုဟ်တုစသော
ကမ္ဘာတိုက်ချက်တဲ့ လက်နက်ကြီးတွေဟာ၊ လူများသိန်းသောင်း
ကိုသင်း၊ မြို့ရွာကျေးလက် ကိုသင်း။ ဖျက်ဆီးနိုင်ကြတယ်။ XX ဟိုသံ
သရာ လဆန်းတရက်နေ့ကစ၍ ယခုအထိစိတ်၌ရှိနေသော အကု
သိုလ်များ၊ ကိလေသာများကိုတော့ သေဘို့၊ ကြေဘို့ကို ထားဘိ
အုန်း၊ နာဘို့တောင် မဘတ်နိုင်ကြပါကုန်။ ထိုလက်နက်များ
ကြောင့် အကုသိုလ် ကိလေသာတွေဟာ ပိုမိုများပြား တို ပွား
စီးကား၍ သာနေပါတော့သည်။ ။ ခါတ်တရားနှင့်ပြာချပြစ်မှာ

စာပနုပြာကျရတော့သည်။ ဘုရား ပစ္စေကာ၊ သာဝကတွေဟာ ဓါတ်လက်နက် ထက်ထက်၊ မျက်မျက် ဖြင့်သာလျှင်သုံးစွဲ၍နိဗ္ဗာန် ထဲဆောက်ကြပါသည်။

(၉၅) ဆိုးသွမ်းဟော့ရမ်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြမ်းကြီးများ

ဓါတ်နှင့်ချွတ်ပုံ

ဆိုးသွမ်း၊ ဟော့ရမ်း၊ ကြမ်းထမ်းပုဂ္ဂိုလ်	ဓါတ်တရား ဆိုတဲ့
ခြောက်ဆယ်ကျမ်းပြ အန္တထိုထို	ကောဓမ္မော၊ ကော
ဓါတ်တရားကြောင့် နတ်သားမဂ်၊ ဖိုလ်	ယ နော၊ ကဂ္ဂတာ၊
အဆိုးကြ ရုံးကြ နိဗ္ဗာန်ကို။	မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါ ကြောင့်

ကျွတ်ကြ၊ လွတ်ကြသော လူဆိုး၊ ဘီလူးဆိုး၊ တိရစ္ဆာန်ဆိုး၊ ပြိတ္တာဆိုးများကို ထုတ်၍ပြရပါမူ။ (၁) ခိုးသားကိုးရာ။ (၂) ခိုးသား ခုနှစ်ရာ။ (၃) ခိုးသားငါးရာ။ (၄) အင်္ဂုလိမာလ။ (၅) အဋ္ဌာငက ဘီလူး။ (၆) ကဋ္ဌိယကွိုနီဘီလူးမ။ (၇) သုစိလောမဘီလူး။ (၈) ခရလောမဘီလူး။ (၉) ဟေမဝတာရဘီလူး။ (၁၀) သဘတာ ဂီရိဘီလူး။ (၁၁) ပိယကံရပြိတ္တာမ။ (၁၂) ၎င်းသားပုနဗ္ဗသုက။ (၁၃) ၎င်းသွီးမိနာ။ (၁၄) ဇေမ္ဗုဒ္ဓိတ်လင်းနို့ သားငါးရာ။ (၁၅) သီဟိုဠ်ကျွန်းလင်းနို့ သားငါးရာ။ (၁၆) ဖါးနတ်သား။ (၁၇) နွားနတ်သား။ (၁၈) ဆင်နတ်သား။ (၁၉) မြင်းနတ်သား။ (၂၀) မျောက်နတ်သား။ (၂၁) ဇီးကွက်။ (၂၂) နွားကျောင်းသား အာဇီဝက။ (၂၃) ကြက်မ။ (၂၄) ဥပါလိဒိဋ္ဌိ။ (၂၅) သုသီမ။ (၂၆) ပြဟ္မဒေဝတစု။ (၂၇) ဆတ္တမာဏဝတစု။ (၂၈) ဇေမ္ဗု ကတစု။ (၂၉) သုဏပြဟ္မဏတစု။ (၃၀) ဓနုဉ္ဇာနီဒိဋ္ဌိပုဏ္ဏား။ (၃၁) အဂ္ဂိဒတ္တတစု။

(၃၂)သဟဿဝဂ္ဂိတစု။ (၃၃)ကာလသုဋ္ဌေးသား။ (၃၄)ခေမက
 သုဋ္ဌေးတူ။ (၃၅)ဂရဟဒိန္နာ။ (၃၆)မိဂါရသုဋ္ဌေးဒိဋ္ဌိ။ (၃၇)သုမန
 သုဋ္ဌေးဒိဋ္ဌိ။ (၃၈)ဥဂ္ဂသုဋ္ဌေးတစု။ (၃၉)ဗြဟ္မယုတစု။ (၄၀)ပေါက္ခ
 ရဿတိတစု။ (၄၁)တာရုက္ခတစု။ (၄၂)ဒါရုစီရိယတစု။ (၄၃)
 မဏိအက္ခနဂါးညီနောင်။ (၄၄)သစ္စဗန္ဓဒိဋ္ဌိတစု။ (၄၅)ဥပကဒိဋ္ဌိ
 (၄၆)ဆာဝါဒိဋ္ဌိ။ (၄၇)၎င်းသားသုဘဒ္ဒဒိဋ္ဌိ။ (၄၈)ပဏ္ဍုမင်း
 တစု။ (၄၉)ရဇ္ဇမာလာတစု။ (၅၀)သာရိပုဏ္ဏေးမတစု။ (၅၁)
 ဖျာရုပုဏ္ဏားတစု။ (၅၂)ပဉ္စဂုပုဏ္ဏားတစု။ (၅၃)စူဠပန်၊ (၅၄)
 သောပါကတစု။ (၅၅)ပေါတလိယပုရဗိုဇ်။ (၅၆)နိဗြောဓပုရဗိုဇ်
 (၅၇)တမ္ဗဒါဠိက သူသတ်မှူးကြီး။ (၅၈)တံငါအရိယ။ (၅၉)
 ကုက္ကုဋ္ဌမိတ္တမုဆိုးနှင့် သားသွီးတဆဲ ရှင်ဦး။ (၆၀)သင်္ကဝင်ဒိဋ္ဌိ
 တစု စသော (၆၁)ကျော် ဝတ္ထုများကိုကြည့်လျှင် ကောယနော
 ကောဓမ္မော၊ ကေဂုဘာ၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ။ ဓါတ်တရား၊ ကလာပ်
 တရား၊ ပရမတ်တရားတို့၏ သတ္တိ ဗျတ္တိ၊ တန်ခိုးတေဇော် အာနု
 ဘော် ကိုသိနိုင်ပါသည်။

(၆၆) ဓါတ်တရားကြောင့် (၆၇)ဆင့်ဖြင့်

မြင့်တက်သွားပုံကား

ပိတ်၊ ပြတ်၊ စံရ၊ အနတ္တဓါတ်ဆောင် (၆၇)ဆင့် တန်းမြင့်မက်တောင်၊ ဓါတ်ကိုရှုငြား ကြားကြား၊ ပြောင်ပြောင် ဓါတ်တွေက အမတ နိဗ္ဗာန်သောင်း။	ဓါတ်တရား ပရ မတ်တရား၊ ကလာပ် တရားကို ရှုပွားကာ နေမိလို့ အပါယ် တံ ခါးပိတ်သွားပုံ ဆင်းရဲသံသရာ ပြတ်သွားပုံ၊ ဘုံစဉ်စံသွားပုံ။
---	---

သိဒ္ဓိကြီးကိုးတန် ရသွားပုံ။ (၆၇) ဆင့်နှင့် မြင့်ကာ၊ မြင့်ကာ
တက်သွားပုံမှာ [စတုန့် ခါတုန့်၊ အညတ္တတ္တံ၊ ပထဝီခါတုယာ၊
အာပေါခါတုယာ၊ တေဇောခါတုယာ၊ ဝါယောခါတုယော၊
နက္ခေဝဓမ္မေ၊ အဝစ္စပသာဒေန၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ အရိယသဘာဝကော
နိရယံဝါ၊ တိရစ္ဆာနယောနိယံဝါ၊ ပေတ္တိဝိသယံဝါ ဥပပဇ္ဇိဿ
တိတိ။] တိကနိပါတ်အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊ နံပါတ်-၁၁၈။ ကြောင်း
ရေ-၁၊ ဟံမူဉ်၎င်း။ ထို့ပြင် [သဘာဝကဟိ၊ စတုန့် ခါတုန့်၊
ကေဒေသမေဝ သမ္ပသိတွာ၊ နိဗ္ဗာနံပါပုဏန္တိ။] မူလပဏ္ဏာသ
အဗ္ဗကထာ စသော။ ခါတ်နှင့်ဆိုင်ရာပါဠိသဘာဝက(၃၀၀)ကျော်
တို့ကိုထောက်၍ သိကြရန်မှာ။ (၁) သူဌေးဘဝအနန္တ (၂) သူကြွယ်
ဘဝအနန္တ။ (၃) ထို့အတူပင်ပဒေသရာဇ်။ (၄) ကေရာဇ်။ (၅)
စကြာဝတေး။ (၆) မန္ဒာတ်။ (၇) စာတုမဟာရာဇ်။ (၈) တာဝတိံ
သာ။ (၉) ယာမာ။ (၁၀) တုသိတာ။ (၁၁) နိမ္မာနရတိ။ (၁၂)
ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တိ။ (၁၃) ဗြဟ္မာပါရိသဇ္ဇာ။ (၁၄) ဗြဟ္မာပုရော
ဟိတာ။ (၁၅) မဟာဗြဟ္မာ။ (၁၆) ပရိတ္တာဘာ၊ (၁၇) အပ္ပမာဏာ
ဘာ။ (၁၈) အာဘဿရာ။ (၁၉) ပရိတ္တာသုဘာ၊ (၂၀) အပ္ပမာဏာ
သုဘာ။ (၂၁) သုဘကိဏှာ၊ (၂၂) ဝေဟပ္ပိုလ် (၂၃) အဘညသတ်
(၂၄) အဝိဟာ။ (၂၅) အတပ္ပါ၊ (၂၆) သုဒဿာ။ (၂၇) သုဒဿိ။
(၂၈) အက္ကနိဋ္ဌာ။ (၂၉) အာကာသ။ (၃၀) ဝိညာဏ။ (၃၁)
အာကိဉ္ဇညာ။ (၃၂) နေဝသညာ၊ (၃၃) ဝိဇ္ဇာရ၊ (၃၄) အဘိညာဉ်ရ
(၃၅) သမာပတ်ရ။ (၃၆) ဈာန်ရ။ (၃၇) ပဋိသမ္ဘိဒါရ။ (၃၈) မဂ်
ရ။ (၃၉) ဖိုလ်ရ။ (၄၀) နိဗ္ဗာန်ရ။ (၄၁) အပါယ်တံခါးပိတ်ခြင်း။

(၄၂) ဆင်းရဲသံသရာပြတ်ခြင်း။ (၄၃) ဘုံစဉ်စံခြင်း။ (၄၄) သိဒ္ဓိ
 ကိုးတန်ခံခြင်း။ (၄၅) လှချင်တိုင်းလှ။ (၄၆) ချောချင်တိုင်းချော။
 (၄၇) ပေါချင်တိုင်းပေါ။ (၄၈) ငွေ့ချင်တိုင်းငွေ့။ (၄၉) ချင်း
 တိုင်းစ။ (၅၀) တိုးချင်တိုင်းတိုး။ (၅၁) တက်ချင်တိုင်းတက်။
 (၅၂) မြင့်ချင်တိုင်းမြင့်။ (၅၃) ကြွယ်ချင်တိုင်းကြွယ်။ (၅၄) ကမ္ဘာ
 သခင်။ (၅၅) ကမ္ဘာဘုရင်။ (၅၆) ကမ္ဘာအရှင်။ (၅၇) ထင်စဉ်
 ရွှေမိုဃ်၊ ငွေမိုဃ်ရွာ။ (၅၈) ရွှေအိုး၊ ငွေအိုးပေါ်။ (၅၉) ရွှေ
 တောင်၊ ငွေတောင်ပေါက်။ (၆၀) ရွှေပဒေသာ၊ ငွေပဒေသာရောက်
 (၆၁) အစိန္တယျအကျိုး။ (၆၂) အပ္ပမေယျအကျိုး။ (၆၃) အ
 သင်္ခယျအကျိုး။ (၆၄) အနန္တအကျိုး။ (၆၅) အပ္ပရိမာဏ
 အကျိုး။ (၆၆) အပရိစ္ဆန္နအကျိုး။ (၆၇) ကိုးရာငါးဆယ်သော
 ဗျာဒိတ်တော် အကျိုးအားဖြင့် ၆၇-မျိုး အဆင့်ဆင့် မြင့်တိုး၍
 နိဗ္ဗာန်အထိ တိုးတက်ဆန်သွားကာ၊ လွတ်မြောက်ကြ ရပါလိမ့်
 မည်ဟူလို။

(၆၇) လက်နက်ကြီး ၄-ပါးနှင့်ခါတ်ကြီး ၄-ပါး

ဝေဿဝဏော ဟမော၊ သက္က၊ အဋ္ဌာဝကတို့ (၁) ထာဝရ
 လက်စွဲ ရဲရဲလျှံမောင်း၊ သံချောင်းစကြာ၊ လောဟာဝုဓ။ (၂)
 ဒေါသထောင်းထောင်း၊ မာန်ချောင်းချောင်းနှင့်၊ ဦးခေါင်းငဲ့လှည့်
 စောင်း၍ကြည့်က၊ မြည့်မြည့်ကြေမှု၊ ပြာကျလောင်မြိုက်၊ ကမ္ဘာ
 မီးတိုက်သကဲ့သို့၊ ပြိုက်ပြိုက်ပျက်ရှုံး၊ ဘဝဆုံးရသော မျက်လုံး
 လက်နက်။ (၃) အမျက်မာန်၊ အာသာတဖြင့်။ ဝါသဝနတ်၊ ပတ်ပတ်
 လှည့်ရစ်၊ လွတ်၍ပစ်က၊ ထစ်ထစ်ချိုက်ခြုံး၊ ဖြုန်းဖြုန်းကွဲပြို မြင်း

မိုရ်သတ္တ၊ ရဗ္ဗန်၊ မဟဏ်သိန္ဓု၊ အဏုပ္ပလောက၊ ကောဏ်ရ်ရေ
ပျောက်ရှုစင်ကွာ၊ ပြင်းထန်စွာသော၊ မဟာဝရဇီန်၊ ထိန်ထိန်လျှံ
လက် စက်အာဝုဓ။ (၄) (အဟမသ္မိအာဠာဝကော။) မြေကြော
လျှံမောက် ငါဟဲ့ ငေါက်လျှင်၊ တောင်လောက်ကေ၊ ငှီးငှီး
ထလျက်၊ ကေလာသတောင်ထွဋ်၊ မြေသီရိညွတ်လှူအောင်၊ တချက်
လွတ်ခုန်နင်း၊ တောင်ထိပ်ဗေအတွင်း၊ လကျာခြေခင်းပြီးမှ၊ တ
ဟုန်ခြင်းပစ်လိုက်လျှင်၊ မြစ်သမုဒ်လေးဆိုင်၊ ခုနစ်အိုင်ခမ်းခြောက်
မီးထိန်ထိန် လောင်တောက်၍၊ ကျရောက်သော မြေပြင်တွင်
ဆဲ နှစ်နှစ်ကြာတင်အောင်၊ မြက်တပင်မပေါက်၊ ကောင်းကင်သို့
မြှောက်လိုက်လျှင်၊ ဝင်းဝင်းတောက် တပြောင်ပြောင် ဆဲ နှစ်နှစ်
မိုသ်ခေါင်သော၊ စက်လောင်မီးမက၊ ဒုက္ကလ ဘွဲ့ဖြူတန်းခိုးရောင်
လူပြီးလျှင်၊ ဝှန်ဆူညီညီ၊ လက်နက်ကြီးတခု....။

ဦးပုညမေတ္တာစာ၊ မောင်အိဘုန်းကြီးပင့် မေတ္တာစာ ၄၄၊
၁၉ - ကဝိမူမှ။ ။ ယခုတရားပွဲမှာတော့နတ်ပြည်မှာရှိသောလက်
နက်ကြီးလေးပါး၊ ငါတို့လူ့ပြည်မှာရှိသောလက်နက်ကြီးအမျိုး
မျိုး အစားစားတွေနှင့် ခါတ်ကြီးလေးပါး လက်နက်ကြီးကို
ဘယ်လက်နက်က ထက်မျက်တယ်၊ ပိုတယ်၊ သာတယ်ဆိုတာကို
တကယ် အချက်၊ တကယ်အကွက်မို့၊ သွက်သွက်ကြီး လက်လက်
ကြီး နက်နက်ကြီး ဟောပြရလိမ့်မည်။.... (မှန်ပါ့အဲဒီတရားမျိုး
ကိုဘဲ၊ နာချင်လှပါသည်ဘုရား။)

ယခုဟောပြမဲ့လက်နက်ကြီး ၄ပါးဆိုတာသံယုတ်အဋ္ဌကထာ
ပဋ္ဌမအုပ် အာဠာဝကသုတ်ထဲကထို့ပြင် သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ

ပဌမအုပ် အာဠာဝကသုတ်ထဲက၊ ထို့ပြင် ဦးလှည မေတ္တာစာတွင် ခုဒင်ကရွတ်ပြတဲ့မောင်အိဘုန်းကြီးပင့် မေတ္တာစာထဲက၊ ထို့ပြင် ကြောင်ပန်းဓမ္မကထိက၊ ဦးတိဏ္ဏ ရေးသောကျမ်းထဲက (၁) သိကြားမင်း၏ဝရဇိန်လက်နက်ကြီး။ (၂) ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီး၏။ ချွန်းတောင်းလက်နက်ကြီး။ (၃) ယမမင်း၏ မျက်လုံးလက်နက်ကြီး။ (၄) အာဠာဝကဘီလူးကြီး၏ ဘွဲ့ဖြူလက်နက်ကြီးရယ် လို့ ရာဇဝင်မှာ စာတင်ခြင်းခံရတဲ့ လက်နက်ကြီး၄-ပါးရှိပါတယ် အဲဒီအထဲက (၁) နတ်တို့သနင်းသိကြားမင်းကြီးဟာ မာန်မူတင်းလျက် အမျက်ထွက်၍ ဒီဝရဇိန်လက်နက် မိုးကြိုးစက်ကြီးကို အကယ်၍ မြင်းမိုရ်တောင်ထိပ်၌ ပစ်ချလိုက်ဌားအံ့။ ထိုမြင်းမိုရ်တောင်ကြီးသည်။ ဖရိုဖရဲ ပြိုကွဲလျက် မှုန်မှုန် ညက်ညက် ကြေမှုပြီး အကုန်မြေ၌ကျရောက်လာရသတဲ့ဒကာရဲ့။ (တယ်ပြီးလဲ ပြင်းထန်ထက်မျက်ပါကလား အရှင်ဘုရား။)

(၂) ဝေဿဝဏ် နတ်မင်းကြီးဟာလဲ မာန်မူတင်းလျက် အမျက်ထွက်၍ ဒီချွန်းတောင်း လက်နက်ကြီးကို အကယ်၍စေလွှတ် ပစ်ခတ်လိုက်ဌားအံ့။ ယကျိုက်ပေါင်းတထောင်တို့၏ ဥက္ခေဒသည်း၊ ထောင်းထောင်းပြတ်ကြွ အကုန်သေ၍ မြေ၌ကျစေပြီးမှ ထိုလက်နက်ကြီးဟာ-မိမိထံသို့ရောက်လာရသတဲ့။

(၃) ယမမင်းကြီးဟာလဲ မာန်မူတင်းလျက် အမျက်ထွက်၍ ဒီမျက်လုံးလက်နက်ကြီးဖြင့် တချက်ထဲလှည့် စောင်းငဲ့၍ ကြည့်လိုက်ပြန်လျှင် ကုမ္ဘာတထောင် နတ်မျိုးကောင်တသင်းတို့သည်

အိုးကင်းပူ ထောင်းထောင်း၌ ထည့်လောင်း၍ လှော်အပ်သော
တဖျတ်ဖျတ် တဆွေ့ဆွေ့ နှမ်းစေ့တို့ပမာ တဖျစ်ဖျစ်သာမြည်
တစီစီတသဲသဲ နေအောင် ဖရိုဖရဲနှင့် ပြိုကွဲပျက်ကြွေ၍ သေကြေ
ပျက်စီးကြရကုန်သတဲ။

(၄) အာဠာဝက ဘိလူးကြီးလဲ ဒေါသအမျက် ချောင်း
ချောင်းထွက်၍ ဘွဲ့ဖြူလက်နက်ကြီးကို ကောင်းကင်၌ ဖြန့်ကြက်
စေလွှတ်လိုက်မယ်ဆိုလျှင် တဆဲ နှစ်နှစ်ကာလပတ်လုံးမိုဗ်းသည်
တလုံးတပေါက်မျှ မရွာချနိုင်တော့ဘူး။ မြေကြီးပေါ်သို့ ဘွဲ့ဖြူ
လက်နက်ကြီးကို ချပြန်သော်၊ မြက်သစ်ပင်များဟာ အညွန့်အ
ညောက်မပေါက်နိုင်တော့ဘူးတဲ။ ဘွဲ့ဖြူလက်နက်ကြီးကိုသမုဒ္ဒရာ
ထဲသို့ချလိုက်ပြန်သော်သမုဒ္ဒရာရေတွေဟာမကြာခဏပင်ရေမမြင်
ခန်းပျောက်၍ သွေ့သွေ့၊ ချောက်ချောက် ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။
ဘွဲ့ဖြူလက်နက်ကြီးဖြင့်မြင်းမိုရ်တောင်ကြီးကိုပစ်ခတ်လိုက်သော်
မြင်းမိုရ်တောင်ကြီးဟာလဲဖရိုဖရဲဆန်ကွဲကြဲသလိုတခဏထဲမှန်မှန်
ညက်ညက် အပိုင်းပိုင်း၊ အပြတ်ပြတ် အထပ်ထပ် နေအောင်ဖြစ်၍
သွားစေနိုင်တယ်တဲ ဒကာရဲ့... (မှန်လှပ တယ်လဲပြင်းထန်စူးရှ
တဲ လက်နက်ကြီးတွေပါကလားဘုရား။)

ဝရဇိန်လက်နက်၊ ထက်မျက်ဒေဝါ။

ဝေဿဝဏ်သံချောင်း၊ ချွန်းတောင်းတဖြာ။

မျက်စိလက်နက်၊ ထက်မျက်ယမာ။

ဘွဲ့ဖြူထား - ထူးခြားအာဠာဝကာ။

လက်နက်ကြီး ၄-ပါးတို့ ထက်မျက် ထန်ပြင်း ထူးခြား ပုံကို

ယခုရွတ်ပြတဲ့မြန်မာဂါထာ၊ သိတံဆောင်ပုဒ်အရ ကျက်၍ထားကြပါကုန်။

(ဒကာအောင်) ဒီလက်နက်များထက် ထက်မျက်ထန်ပြင်းသောလက်နက်များဟာလောက၌ရှိပါသေးရဲ့လားအရှင်ဘုရား။

ရှိတာပေါ့ ဒကာအောင်ရ ဒီလက်နက်တွေက သိကြား၊ ယမ၊ အာဠာဝက၊ ဝေဿဝဏ္ဏဆိုတဲ့ နတ်မျိုး၊ နတ်နွယ်တို့ အမြဲ ကိုင်ဆောင်ထားတဲ့ လက်နက်များသာ ဖြစ်ပါသေးတယ်။

(၉၈) မီး၊ ရေ၊ လေ ကမ္ဘာဖျက်လက်နက်ကြီး ၃ ပါး

ကပ္ပဝိနာသက ဓမ္မတာလက်နက်ကြီး ၃-ပါးဆိုတာ မီးရယ်၊ ရေရယ်၊ လေရယ်လို့ ၃-ပါးပင်ရှိပါသေးတယ်။ အဲဒီကမ္ဘာဖျက်လက်နက်ကြီး ၃-ပါးကတော့ (လေးကျွန်းတမြင်းမိုရ် စကြဝဠာတခုဟု ခေါ်ပါတယ်။) ထိုစကြဝဠာကြီး တခုကို ယူဇနာဖွဲ့၍ ကြည့်တော့ ကိုးမိုင်ကို တယူဇနာထား၍ ၎င်းယူဇနာပေါင်း (၃၇၀၀၀၀၀) သုံးသန်း ခုနစ်သိန်းဟာ အလျားယူဇနာပါဘဲ။ (၁၂၁၃၄၅၀) တသန်း ၂-သိန်း သုံးထောင် လေရာ ငါးဆယ်ကတော့ အနံယူဇနာပါဘဲ။ အဲဒါစကြဝဠာတခုပေါ့၊ အဲဒီလို စကြဝဠာပေါင်းက ကုဒုတသိန်း စကြဝဠာပေါင်း တသောင်းရှိတဲ့ ဇာတိခေတ်ကျောက်ဖျာကြီးပေါင်းက ဆယ်ကုဋေ၊ စကြဝဠာကိုခံ၍ ထားတဲ့ မဟာပထဝီမြေကြီး အထူက (၂၄၀၀၀၀) မဟာပထဝီမြေကြီး ကိုခံထားတဲ့ ရေအထူက (၄၈၀၀၀၀) ၎င်းရေထူကိုခံ၍ ထားတဲ့ လေအထူကြီးက (၉၆၀၀၀၀) ၎င်းလေအထူ

တည်နေတဲ့ ကောင်းကင်ကြီးက အနန္တ၊ အဲဒီကမ္ဘာတန်းဆာ အခြေခံ အမာခံကြီးဟာ မီးဖျက်တဲ့ ကမ္ဘာမှာ တေဇောဓါတ် ဆိုတဲ့ မီးဓါတ်ကြောင့် အကုန်လုံး မီးလောင် ပျက်စီး၍ နေ လိုက်တာများ သံဝဋ္ဌအသင်္ချေယျကပ်တခုလုံး လောင်၍နေပါ တယ် အဲဒီကမ္ဘာတန်းဆာတွင် မကသေးဘဲ တေဇောဆိုတဲ့မီး ဓါတ်ကြောင့် အပါယ်က ၄ ဘုံ လူ့ပြည်ကတဘုံ၊ နတ်ပြည်က ၆ ဘုံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကပဋ္ဌမဈာန် ၃-ဘုံအားဖြင့် (၁၄) ဘုံတောင် ပျက်စီးရသေးတယ်၊ ဒကာအောင်ရ။

(ဒကာအောင်) ဒါဖြင့် တပည့်တော်များ အားထုတ်လို့ တွေ့ရတဲ့ မီးဆိုတဲ့ တေဇောဓါတ်ဟာသိတ်ပြီးထက်မျက်ပြင်းထန် လှပါကလား အရှင်ဘုရား၊ ထိုတေဇောဓါတ်မီးလောင်လို့ စကြ ဝဋ္ဌာပေါင်းက ကုဋေတသိန်း၊ ကျွန်းကြီး ၄-ကျွန်းပေါင်းကလဲ ကုဋေ ၄-သိန်း၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကြီးပေါင်းကလဲ ကုဋေတသိန်း မဟာပထဝီမြေကြီးကလဲ (၂၄၀၀၀၀) ဧရအထူကလဲ (၄၈၀၀၀၀) လေအထူကလဲ (၉၆၀၀၀၀) ကောင်းကင်ကလဲအနန္တတို့ကိုစုပြုပြီး တေဇောဓါတ်မီးလောင်၍ ပြစ်လိုက်တာ ကုန်ပါရောတဲ့၊ သိတ် အားရှိစရာပါဘဲ။ သိတ်ငမ်းသာစရာပါဘဲ၊ သိတ်အားတက်စရာ ပါဘဲနော်။

ကဲကဲရေဆိုတဲ့ အာပေါဓါတ်က ကမ္ဘာကြီးကို ဖျက်ပြစ်လိုက် ပုံကတော့ စကြဝဋ္ဌာပေါင်း ကုဋေတသိန်း ကျွန်းကြီးများက ကုဋေ ၄-သိန်း၊ မြင်းမိုရ်တောင်ကြီးတွေကကုဋေတသိန်း၊ မဟာ ပထဝီမြေကြီးက (၂၄၀၀၀၀) ဧရအထူက (၄၈၀၀၀၀) လေအထူ

က (၉၆၀၀၁၀)ကောင်းကင်က အနန္တတို့ကို ရေဆိုတဲ့ အာပေါ
 ဓါတ်က ကုန်ခမ်းချုပ်ပျောက် ကင်းငြိမ်းစေတယ်။ ထို့ပြင်လဲ
 အပါယ်၄-ဘုံ၊ လူ့ဘုံ နတ် ၆ ဘုံ၊ ဗြဟ္မာက ပဌမဈာန် ၃-ဘုံ၊
 ဒုတိယဈာန် ၃-ဘုံအားဖြင့် ၁၇-ဘုံကိုရေဆိုတဲ့ အာပေါဓါတ်
 ကကုန်ခမ်း ချုပ်ပျောက် စေနိုင်ပါတယ်။ (ဒကာအောင်) သြော်
 ဒါကြောင့် မီးစောင်းထက် ရေစောင်းကထက်တယ်လို့ ရှေးရှေး
 က ဘိုးဘွားများပြောကြားခဲ့ဒါကိုး အရှင်ဘုရားယခုမှတ်သုံးတဲ့
 နားလယ်ပါတော့တယ်။

ကဲကဲ-လေဆိုတဲ့ ဝါယောဓါတ်က ကမ္ဘာကြီးကို ဖျက်ဆီး
 လိုက်ပုံကဘော့ စကြာဠာပေါင်း ကုဋေတသိန်း ကျန်းကြီး
 ပေါင်းကုဋေ ၄-သိန်း၊ မြင်းမိုရ်တောင်ပေါင်း ကုဋေတသိန်း
 မဟာပထဝီမြေကြီးက (၂၄၀၀၁၀) ရေအထူက (၄၈၀၀၀၀)
 လေအထူက (၉၆၀၀၀၀)ကောင်းကင်က အနန္တတို့ကို လေဆိုတဲ့
 ဝါယောဓါတ်က ကုန်ခမ်းချုပ်ငြိမ်းစေတယ်။ ထို့ပြင်လဲ အပါယ်
 ၄-ဘုံ၊ လူ့-ဘုံ၊ နတ် ၆-ဘုံ ဗြဟ္မာက ပဌမဈာန် ၃-ဘုံ၊ ဒုတိယဈာန်
 ၃-ဘုံ၊ တတိယဈာန် ၃-ဘုံအားဖြင့် ဘုံပေါင်းလဲ (၂၀)အထိ
 ပျက်စီး ကုန်ခမ်း၍သွားရတယ် ဒကာရဲ့....

(ဒကာအောင်) မှန်ပြီ၊ မှန်ပြီ မီးစောင်းထက် ရေစောင်း
 ထက်၊ ရေစောင်းထက် လေစောင်းထက်တယ်ဆိုတာ ယခုမှ
 သဘောပေါက်ပါတော့တယ်ဘုရား။

ဒကာအောင်ရေ.. ဘုရား။

ယခုဟောပြတာက မီးဓါတ်၊ ရေဓါတ်၊ လေဓါတ်ကြောင့်

ကမ္ဘာပျက်တဲ၊ ဥပမာသာရှိသေးတယ်၊ ထိုမီးခါတ်၊ ရေခါတ်၊ လေခါတ်ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ကိလေသာခါတ်တွေ ပျက် ထာကို ဥပမာ-ဥပမေယျ ဆက်စပ်၍ ဟောရအုန်းမယ်၊ ဒကာ အောင်ချ၊

(ဒကာအောင်) ဟောတော်မူပါအုန်း အရှင်ဘုရား။ ဒါမှ ဝိပဿနာကို သိတ်ပြီး ကြိုးစားအားထုတ်ကြမှာပါဘုရား။

ကဲကဲ-ဥပမာ ဥပမေယျဆက်စပ်၍ပြောတာမယ်၊ နားဆောတ ဆင်ကြတော့၊ (၁)မီးဆိုတဲ၊ တေဇောခါတ်ကြောင့် ကမ္ဘာတန်း ဆာကြီးနှင့်တကွအပါယ် လူ နတ်၊ ဗြဟ္မာ ၁၄ ဘုံပျက်စီးရတာ လို ငါတို့၏ခန္ဓာကိုယ်၌မီးဆိုတဲ၊ ပူခြင်း၊ ခြေင်း၊ တေဇောခါတ် ပေါ်လာတော့ ပုထုဇဉ်ကမ္ဘာဆိုတဲ အကုသိုလ် စေတသိက်၊ ကိ လေသာတရား(၁၄)ပါးဟာကုန်ခန်း ချုပ်ငြိမ်းကင်းဝေးလွင့်စင် သွားရပါတော့တယ်။ သိတ်အားရစရာကြီးပါဘဲ။ (၂) ရေဆိုတဲ အာပေါခါတ်ကြောင့် ကမ္ဘာတန်းဆာကြီးနှင့်တကွ အပါယ် လူ၊ နတ် ဗြဟ္မာ(၁၇)ဘုံ ပျက်စီးပြိုကွဲကုန်ခန်း ချုပ်ငြိမ်းရတာလို ငါတို့၏ခန္ဓာကိုယ်၌ စီးထန်းထန်း အရေယိုခြင်းဆိုတဲ၊ အာပေါ ခါတ်များပေါ်၍လာတော့ ပုထုဇဉ်ကမ္ဘာဆိုတဲ စိတ္တုပ္ပက္ခိလေသ တရား(၁၇)ပါး ဟာ ကုန်ခန်းချုပ်ငြိမ်း ကင်းဝေးလွင့်စင်သွား ရပါတော့တယ်။ သိတ်ပြီးဝမ်းမြောက်စရာပါဘဲ။ (၃) လေဆိုတဲ ဝါယောခါတ်ကြောင့် ကမ္ဘာတန်းဆာကြီးနှင့်တကွ အပါယ် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ ဘုံပေါင်း(၂၀)တို့ဟာကုန်ခန်းချုပ်ငြိမ်းရတာလို ငါတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်၌ လှုပ်ရှား ထောက်ကန်ခြင်းဆိုတဲ ဝါယော

ခါတ်များပေါ်၍ လာတော့ ပုထုဇဉ် ကမ္ဘာဆိုတဲ့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ (၂၁) ဟာလဲ ကုန်ခန်းချုပ်ငြိမ်း ကင်းဝေးလွင့်စင် သွားရပါ တော့ဘယ်။ လွတ်ပြီ မြောက်ပြီ၊ ကျွတ်ပြီ၊ အေးပြီနော်-အဲဒါကို မမေ့ မပျောက်ရအောင် ကျက်ထားကြရန် ဂါထာကား။....

မီးခါတ်ဆဲလေး၊ ရေအေးဆဲခွန်
နှစ်ဆယ်လေခါတ်၊ ကင်းပြတ်အလွန်။
ကမ္ဘာပျက်ရိုး၊ သုံးမျိုးကိုညွှန်။
ခါတ်လက်နက်-ထက်မျက်လွန်၊ အလွန်။

တကာအောင်ရေ (ဘုရား) ယခုဟောပြုတဲ့ ကမ္ဘာနိယာမ ကပ္ပဝိနာသကဆိုတဲ့ မီးခါတ်၊ ရေခါတ်၊ လေခါတ် သုံးပါးတို့ဟာ ကမ္ဘာတန်းဆာကြီးများနှင့်တကွ (၁၄-ဘုံ) (၁၇-ဘုံ) (၂၀) ဘုံတို့ အထိပျက်စီး ပြိုကွဲ မှုမကြုံရတယ်ဆိုတာကတော့ ကမ္ဘာဟောင်း ကြီးပျောက်ပြီးတဲ့နောက် ကမ္ဘာသစ်ကြီး ပြန်၍၊ ပြန်၍ ပေါ် ပေါ်လာရသေးတယ် ဒကာရဲ့။.... ယခု ဒကာအောင်တို့ အား ထုတ်နေကြတဲ့ ခါတ်ကြီး ၄-ပါး၊ ပုထုဇဉ်ဖျက်တဲ့ ဝိဇ္ဇာသနာ ခါတ်ဘုရားကတော့ခါတ်တရားကြောင့်သူနှင့်ဆိုင်ရာ ကိလေသာ ကို ကုန်ခန်းချုပ်ငြိမ်းလျှင် နောက်ထပ်တဖန် ပြန်၍ပေါ်လာရိုး မရှိအောင် (အနုပ္ပါဒနိရောဓ) မျိုးဖြင့်ချုပ်ငြိမ်းရတယ်ကဲ့။

(၉၉) ဓမ္မတာခါတ်နှင့်ဘာဝနာခါတ်ကဲ့ပြားပုံမှာ ကမ္ဘာကိုဖျက်တဲ့ မီးခါတ်၊ ရေခါတ်၊ လေခါတ်၊ တို့ဟာ ဘယ်လောက်ပင်ထက်မျက်လှုပ်တယ်လို့ဆိုရစေကမူ အန္တရဂမ္ဘာ ပေါင်း (၂၅၆) ကပ်လောက် ကြာကြာရှိတဲ့ ကမ္ဘာတန်းဆာနှင့်

ဘုံပေါင်း (၁၄-၁၇-၂၀) ကိုသာ ဖျက်ဆီး နိုင်ကြပါတယ်။
 နောက်နောင်လဲ ကမ္ဘာသစ်ကြီး ဟာ ပြန်၍ပေါ်လာ ပါသေး
 တယ်ကဲ့။ ယခုဒကာအောင်တို့ အားထုတ်တဲ့ခါတ်တရား ဘာဝ
 နာတရား၊ ပါရမီတရားကတော့ ဟိုအစမထင်နိုင်တဲ့ သံသရာ
 လဆန်းတရက်နေ့ကစပြီး တွယ်ကပ်၍ လာတဲ့ ပုထုဇဉ်ကမ္ဘာ
 ကိလေသာ (၁၅၀၀) အကုသိုလ်များကို အပြန်မရှိအောင် ချုပ်
 ငြိမ်းစေနိုင်ပါတယ်။ အဲဒါကို မပျောက်မပျက်စေရန် မြန်မာ
 ဂါထာတပုဒ် ကျက်သွန်ရန်ကား။

ပထဝီ၊ အာပေ၊ တေဇော၊ ဝါယံ။

အရိယာလက်၊ ထက်မျက်အဟုန်။

ကိလေပစ်ခွင်း၊ စင်းစင်းသေကုန်။

မဂ်ဖိုလ်နန်း၊ စံမြန်းနိဗ္ဗာန်ဘုံ။

ကဲကဲ....ယခုကာလ၌ ခေတ်စားနေကြတဲ့ လက်နက်ကြီး
 နှင့်နှိုင်းယှဉ်၍ပြပါဦးမည်။ ယခုပြီးခဲ့တဲ့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပွဲကြီးမှာ
 ဆင်နွှဲသုံးဖြုန်းကြသော (၁)ရိုင်ဖယ် ၆ လုံးပြုး၊ စတင်းဂန်း၊
 ဘရင်းဂန်း၊ တော်မီဂန်း၊ အော်လီဂန်း စသော သေနတ် အစား
 စားတွေ၊ (၂)မော်တာ၊ စိန်ပြောင်း ၂၅-ပေါင်တာ စသော
 အမြောက်အစားစားတွေ (၃)တန်ခူး၊ တန်တဖတ်၊ တန်ငါးမူး
 တတန်စသော ကြဲဗုံး၊ ရေမြုပ်ဗုံး အစားစားတွေ၊ (၄) အနုမြူ
 ဟိုက်ဒရိုဂျင် စသော လက်နက်ကြီးတွေဟာ ကြောက်စရာ၊ လန့်
 စရာ၊ အသဲထိတ်စရာတွေဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုကြပါတယ်။ ။ အဲဒီ
 လက်နက်တွေဟာ လူကိုသာ သေစေတတ်ပါတယ်။

အကုသိုလ်တို့ ကိလေသာတို့ ဒုစရိုက်တို့၊ ဒုရာဇီဝတို့၊ အာသဝ
 ဩဃ ယောဂ၊ ဂန္ထ၊ ဥပါဒါန်၊ နိဝရဏ၊ အနုသယ၊ သံယောဇဉ်
 ကိလေသာတို့ကိုတော့မသတ်နိုင်ကြပါကုန်။ အလွန်တရာကြောက်
 စရာကောင်းလှသောငရဲကြီးရှစ်ထပ်က ဒုက္ခများ၊ ငရဲငယ် (၁၂၈)
 ထပ်ကဒုက္ခများ၊ အသုရကာယ် ဒုက္ခများ၊ တိရစ္ဆာန်ဒုက္ခများ၊
 ပြိတ္တာဒုက္ခများကိုတော့ မသတ်နိုင်၊ မဖြတ်နိုင်ကြပါ။ သေနတ်
 အမြောက်၊ ဗုံးစသော လက်နက် တို့ ဟာ လူကိုသတ်နိုင်တယ်၊
 သေစေနိုင်တယ်လို့ ဆိုရစေကာမူ၊ လူအကုန်လုံးကို မသတ်နိုင်ကြ
 ပါ။ သူတို့နှင့်နီးစပ်ရာက လူကိုသာသေစေနိုင်ပါတယ်။ (ပထဝီ၊
 အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော) ဆိုတဲ့။ အရိယာတို့၏ လက်နက်ကြီး
 များကသော့တသံသရာလုံးက ရရှိထားတဲ့အကုသိုလ် ကိလေသာ
 တွေကိုရော၊ ရှိရှိသမျှ အာသဝ၊ ဩဃတို့ကိုပါ၊ နောက်ထပ်
 လဲမလာရ၊ ယခုလဲသေရအောင်၊ အဆုံးစွန်ခြေမှန်း၍လုံးလုံးကြီး
 ကွယ်ပျောက်စေ၍ စျပာပန ပြာချပြီး ရှာမရအောင် သတ်နိုင်
 ကြပါတယ်။ အဲဒါကိုအမှတ်ရအောင်ဟာ မြန်မာဂါထာဆောင်
 ပုဒ် ရေးရဦးမည်။

သေနတ်အစားစား၊ ဗုံးများသွယ်သွယ်၊
 စိန်ပြောင်းအမြောက်၊ အံ့လောက်စဖွယ်၊
 အဏုမြူလက်နက်၊ ထက်မျက်ကြော်တယ်။
 ကမ္ဘာလုံး ပျက်ပြုန်းကွယ်တော့မယ်။

လက်နက်ကြီး ၄-ပါးနှင့် ဓါတ်ကြီး ၄-ပါး တရား တော်
 ကြီးပြီး၏။ ။

(၁၀၀) ကောင်းကင်ပျံတရားတော်

ယခုတရားပွဲမှာတော့၊ ကောင်းကင်ပျံတရားကို ဟောပြောပေမယ်။ ယခုကာလဝိပဿနာ၏ ရှေးတော်ပြေးနိမိတ် ပေါ်နေတာကို ဒကာအောင် သတိထားမိပါရဲ့လား။... (မထားမိပါဘုရား) လေယာဉ်ပျံတော့ ဒကာအောင်ရ။ အဲဒီလေယာဉ်ပျံတော့ဟာ (၁) တန်ချိန်ပေါင်း များစွာရှိနေတဲ့ ဝန်လေးကြီးကိုပင် သယ်ယူပို့ဆောင်၍နေကြတာ၊ လူတိုင်းမြင်သားဘဲကွယ်။... (၂) လျှင်မြန်လိုက်တာလဲမပြောပါနဲ့တော့၊ ရန်ကုန်နဲ့ကလကတ္တားကို ၄-နာရီလောက်နှင့် အရောက် ပို့နိုင်ပါတယ်။ (၃) မြေလမ်း၊ ရေလမ်းပြုပြင်၍မပေးရဘဲနှင့် ကောင်းကင် လဟာပြင်လမ်းဖြင့် ပျံသန်းနိုင်ပါတယ်။ ။ အဲဒီလေယာဉ်ပျံဟာ ဘုရားမှန်းလဲမသိ၊ တရားမှန်းလဲမသိ၊ သံဃာမှန်းလဲမသိ၊ ဘာကိုမှမသိ၊ ဒါနဲလဲမပြုသိ၊ နလဲမစု၊ သမထလဲမရှု၊ ဝိပဿနာလဲမလုပ်၊ အဲဒါတောင် ဝန်လေးကြီးကို သယ်ယူနိုင်ခြင်း၊ လျှင်မြန်ခြင်း၊ လမ်းပြုပြင်မပေးရခြင်း၊ ငြိမ်ဆိပ်ခြင်း၊ ခန်းနားကြီးကျယ် သပ်ယပ် ပါဝါရှိလှခြင်းတို့ဖြင့် လူမြင် သူမြင် ရှေးတော်ပြေး အသွင်ဖြင့် ပေါ်ထင် နေတယ် မဟုတ်လား။

တန်ချိန်များပြား၊ ရထားလေယာဉ်၊
ဓါတ်ရှိန်အားဖြင့်၊ ပျံသွားအမြင်။

ဤမျှလောက်ခရီးရောက်လှတဲ့ လေယာဉ်ပျံဟာ၊ ဘာကြောင့် ဝန်လေးကြီးကို သယ်ယူ၍သွားနိုင်သနည်း၊ ဘာကြောင့် လျှင်လျှင်၊ မြန်မြန် ဖြစ်ရသနည်း။ ဘာကြောင့် မြေလမ်း၊ ရေလမ်း

မပြုရဘဲနှင့်လိုရာဌာနသို့သွားနိုင်သနည်းဟုစစ်ဆေး၍ကြည့်တော့
လေယာဉ်ပျံ၏ ကိုယ်အထယ်ကြီးဟာ ပထဝီဓါတ်ပါဘဲ။ ဓါတ်ဆီ
စက်ဆီကတော့အာပေါဓါတ်ပါဘဲ။ ပလပ်မှ မီးတောက်နေတာ
ကတော့ တေဇောဓါတ်ပါဘဲ။ ပန်ကာလယ်၍ လေကိုရနေတာ
က ဝါယောဓါတ်ပါဘဲ။ ဤလိုဓါတ်ကြီး ၄-ပါး ဆုံစည်းမိလို့
ဝန်သေးကိုထမ်းနိုင်ခြင်း၊ လျှင်မြန်ခြင်း၊ လမ်းမပြုရဘဲ သွားနိုင်
ခြင်း စသည်တို့ကိုဆောင်ရွက်နိုင်တာ၊ ထို့ပြင်လဲ သတ္တဝါတိုင်း
တို့က ဓါတ်ကြီး ၄-ပါးညီညွတ်မျှတ၍နေတဲ့အခါ၊ သွားလိုက်
လာလိုက် လုပ်လိုက် ကိုင်လိုက်နှင့် ထင်တိုင်းပေါက်၍နေကြတယ်
ဓါတ် ၄-ပါးထဲကတပါးပါးချို့တဲ့ရင်ဘဲ မှိုင်ကုပ်ကုပ်နဲ့ တွေ့တွေ့
ဝေဝေနဲ့မလုပ်နိုင် မကိုင်နိုင်၊ လဲ၍လဲ၍သာ နေရရှာတော့သည်။

ဤဥပမာလိုပင် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတွေဟာလဲ၊ ပထဝီ
ဓါတ် အာပေါဓါတ်၊ တေဇောဓါတ်၊ ဝါယောဓါတ်ဆိုတဲ့ဓါတ်
ကြီး ၄ ပါးကို ရူပပါးနေလျှင် ထိုထိုဓါတ်ကြီး ၄-ပါး၏တန်ခိုး
ကြောင့် စူဠသောတာပန်ဖြစ်ခြင်း၊ မဇ္ဈိမသောတာပန် ဖြစ်ခြင်း
မဟာသောတာပန်ဖြစ်ခြင်း၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ
ဖြစ်၍လူ့ပြည်မှာဖြစ်စေ၊ နတ်ပြည်မှာဖြစ်စေ ဗြဟ္မာပြည်မှာဖြစ်စေ
နိဗ္ဗာန်မကူးရသေးမီ၊ ချမ်းချမ်း၊ သာသာ၊ လန်းလန်း၊ ဖြာဖြာ
ဝမ်းပန်းသာသာကြီးရ၍ နေကြရပါသည်။ ဘုံစဉ်စံဘဝလဲရနိုင်
ပါတော့သည်။

ဓါတ်ကိုရမှ၊ လှလှဘုံစဉ်။

အမြန်သွား-ခံစားနိဗ္ဗာန်ခွင့်။

ဤလိုနှင့် ခါတ်ကြီး ၄-ပါးရ၍ ကျွတ်သွား ကြတာများ
၂၄-သင်္ချေ ကုဋေ(၆၀)ဗိုလ်ခြေတသိန်းတို့ဟာ ဘုရားနှင့်ပါ၍
သွားကြပါပြီ။ ခါတ် ၄-ပါးရှုပွဲ ၁-ကြိမ်ပါကုန်။

တန်ခိုးများပြား၊ ရထားလေယာဉ်။
ခါတ်ရှိန်အားဖြင့်၊ ပျံသွားအမြင်။
ခါတ်ကိုရမှ၊ လှလှဘုံစဉ်။
အမြန်သွား-ခံစားနိဗ္ဗာန်ခွင်။

ပြီး၏။

(၁၀၁) ပရမတ်အစစ်နန္ဒောခဏ်း

ပရမတ်ဆရာကြီး ဦးရွှေလူသည် ဉာဏစာဂီထံသို့ရောက်လာ
ပြီး ကိုယ်တော်ဟာ၊ တပည့်တော်တို့ အဖွဲ့သားတွေကို ပညတ်
သွားတွေဘဲဟု ပြောတယ်ဟု စကားထွက်နေပါတယ်ဘုရား။

ဂီ။ ။ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်နှင့် မပြောရပါတကား ဆရာကြီးရယ်။
ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်နှင့်တော့ ပြောမိချင်ပြောမိပါလိမ့်မည်။

လူ။ ။ဘယ်လိုများ ကိုယ်တော်က ဟောသလဲ။

ဂီ။ ။ဟောတဲ့တရားကတော့ ဒီလိုပါ။ ။(၁)သဘော
က ပရမတ်။ (၂)အပြောက ပညတ်XXအဲဒါလိုတော့ ဟောမြဲ
ပါတဲ။

လူ။ ။တပည့်တော်တို့ပြသနေတာဟာ သဘောပရမတ်ဘဲ
မဟုတ်ပါလားဘုရား။

ဂီ။ ။ ပြောပြစမ်းပါဦးဗျာ။

လူ။ ။ ပထဝီဓါတ်တခုကို လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ဝစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်နဲ့ခွဲပြတယ်။ သဘောအရကို သိစေပါတယ်။ အာပေါဓါတ်တခုကို ၎င်းနည်းပါတဲ့။ ။ နာမ်ပိုင်း ပြသတော့လဲ မြင်စိတ်ကြားစိတ်၊ နှံစိတ်၊ လျှက်စိတ်၊ ထိသိစိတ်၊ ကြံသိစိတ်၊ တခုခု၌လဲ လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ဝစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်နဲ့ ပြသနေပါတယ်။ သဘောကြ၍နေစေပါတယ်။ အဲဒါဟာ သဘောပရမတ်တဲ မဟုတ်ပါလားဘုရား။

ပရမတ်အစစ် ဓါတ်အနှစ်တဲ့

(ပရမတ်အစစ်ဟာ ဓါတ် အနှစ်ပါတဲ့) ဆရာကြီးရယ်။ တနည်း (ပရမတ်အစု၊ ဓါတ်အနု)။ ။ ဓါတ်ကို အတွေ့ရ၍ ဌာနနဲ့ပေါ်၊ သဘာဝနဲ့ပေါ်၊ ပမာဏနဲ့ပေါ်၊ ကုလာပနဲ့ပေါ်၊ ပဟာနနဲ့ပေါ်၊ ဉာဏနဲ့ပေါ်၊ အာနုဘာဝနဲ့ပေါ်၊ အပေါ်ရေကပေါ်၊ အတွင်းရေကပေါ်၊ အသားထဲကပေါ်၊ အကြောထဲကပေါ်၊ အရိုးထဲကပေါ်၊ ရိုးတွင်းချင်ဆီကပေါ်၊ နိဓရာဓချုပ်၍ ပေါ်ဆိုတဲ့ (တဆဲလေးချက်၊ ဓမ္မစက်)နဲ့ပေါ်တာကိုမှ (ပရမတ်အစစ်ပေါ်တာ၊ တွေ့ဘာဟု) ဆုံးဖြတ်မြဲပါဗျား။

တဆဲလေးချက်ဓမ္မစက် နာမ်နဲ့ တွေ့ရပုံမှာလဲ

[ဆန္ဒောစိတ္တ၊ မူပေက္ခာစ၊ သဒ္ဓါပဿဒ္ဓိပီတိယော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစ၊ သင်္ကပ္ပေါ၊ ဝါယမော၊ ဝီရတိက္ကယံ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာဓီတိ၊ စုဒ္ဓသေတေ၊ သဘာဝတော၊ သတ္တတိံသ၊ ပဘောဒေန

သတ္တဓါ၊ တတ္ထသင်္ဂဟော။] သင်္ဂြိုဟ်ပါဌ်၊ သမုစ္စည်းပိုင်း။ နံပါတ် (၈၆) ကြောင်းရေး-၁၁။ ဇမ္ဗုမ္မာပြထားပါသည်။ [ဆန္ဒ စိတ် ဥပက္ခော၊ သဒ္ဓါ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ ပီတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ ဝီရိယ သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာသတိ၊ သမ္မာ သမာဓိ။] ဤတဆဲလေးပါးကား နာမ်ဘက်က (တဆဲလေး ချက် ဓမ္မစက်ဖော်ပုံပါဘဲ။)

ခန္ဓာထဲမှ ဓါတ်ပေတိုပုံ ၃၂-မျိုး

ပထဝီဓါတ်ပေတိုပုံ ၁၃-မျိုး၊ အာပေါဓါတ်ပေတိုပုံ ၂-မျိုး၊ တေဇောဓါတ်ပေတိုပုံ ၆-မျိုး၊ ဝါယောဓါတ်ပေတိုပုံ ၁၁-မျိုး၊ အားဖြင့် ၃၂-မျိုးပေတိုရမည်။

စက္ကဝတ္တိဒါယာဒ ကျမ်း၌ရေးခဲ့သော ၇၂-မျိုးနှင့်ဓါတ်ပေတို ရမည်။

တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါးနှင့်ဓါတ်ပေတိုရမည်။

သာသနာ့အံ့ဘွယ်ရှစ်ပါးနှင့် ဓါတ်ပေတိုရမည်။

ရူပါ၊ အနိစ္စာ၊ သင်္ခတာ၊ ပဋိစ္စသပ္ပန္နာ၊ ခယဓမ္မာ၊ ငယဓမ္မာ၊ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ နိရောဓ ဓမ္မာ၊ ဝိပရိဏာမဓမ္မာနှင့် ၇-ပါး၊ ၉-ပါး ဓါတ်ပေတိုရမည်။

ဥပမာ ဓါတ်ပေတိုပုံ နမူနာပြမည်

(လေ) ဓါတ်ခန္ဓာ၌ လာထိတော့ ပါလာတာက အဋ္ဌက လာပ် ၈-ပါးဘဲ။

(ညောင်) ဓါတ်ခန္ဓာ၌ လာထိတော့ ပါလာတာက အဋ္ဌက လာပ် ၈-ပါးဘဲ။

(အသံ) ဓါတ်ခန္ဓာ၌ လာထိတော့ ပါလာတာက အဋ္ဌက
လာပ် ၈-ပါးဘဲ။

(အနံ့) ဓါတ်ခန္ဓာ၌ လာထိတော့ ပါလာတာက အဋ္ဌက
လာပ် ၈-ပါးဘဲ။

ယခုပြတာတွေဟာ ခန္ဓာထဲမှ ဓါတ်အနှစ်၊ ပရမတ် အစစ်
ပေါ်ပုံတွေပါဘဲ။

ဦးရွှေလူက ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်နှင့်သက်သေပြသည်မှာ

ဘယ်ဆရာတော် ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်ကမ္မဋ္ဌာန်းပြ ဆရာနှင့်
သူ၏ဘက်ကသက်သေရအောင် ပြောပြနေသည်မှာ ဆရာပေါင်း
(၆၀)ကျော်မျှ ရှိတော့သည်။ ထိုအခါဉာဏစာဂီ မဟာထေရ်က
ဆရာကြီးဘုန်းကြီးဟာ ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်နှင့်မဟောပြောပါ။ ယခုဆရာ
ကြီးကားပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်ကိုသာ အားကိုး၊ အားထားပြုပါပေသည်။

၁၂၆၄-ခုနှစ် လောက်က မြေလပ်နယ် ဆင်ခေါင်းရွာတွင်
အရှင်ဣန္ဒာသဘ ရဟန်းတော်က ပရမတ်အစစ် ဓါတ်အနှစ်ကို
ဟောပြောနေသည်။ ပညတ်သန်သော ရဟန်းတော်များ တစုကား
(ကေသာ၊ လောမာ) စသည်ဖြင့် ၃၂-ကောဋ္ဌာသကို ဟော
ပြောကြသည်။ ဤပုံ ၂-မျိုး၊ ၂-ဘက် ၂ ဂိုဏ်း ဖြစ်၍နေတော့
ပရမတ်သန်သော အရှင်ဣန္ဒာသဘ ရဟန်းတော်က စာချိုးသည်
မှာ XX [ညတ်နယ်မှာထိန်၊ မတ်နယ်မှာတမိုန်မိုန်နှင့် ထေရ်ကဝိန်
ရေတိန်နစ်သော်လဲ၊ ဇစ်မြစ်မှာ တပေါ်ပေါ်မို့၊ မဟော်ဓါတ်
ရင်း XX ဟလိုက်လျှင် အူမအကုန်မြင်ရဲ့၊ တူတယ်ပင် ထင်မသေး
ပါနှင့်ကွယ် ရှေးကသိရင်း။] ဟူ၍ရေးစပ်လေသည်။

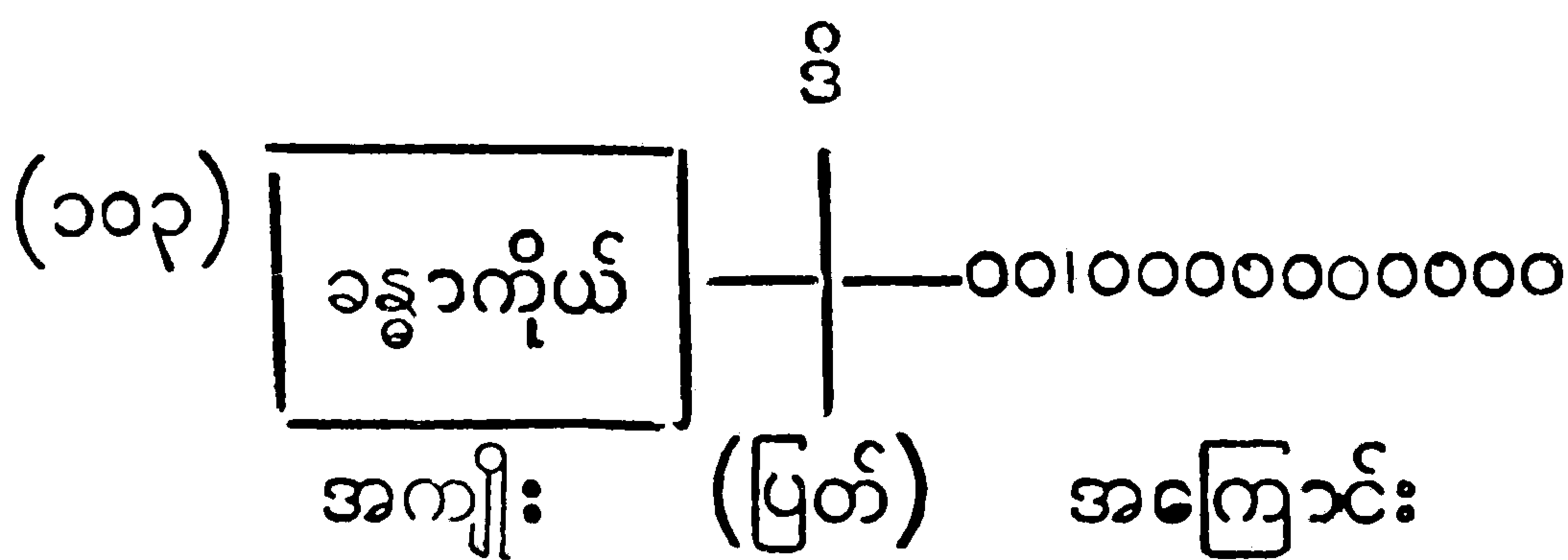
[ကေသာ လောမ စသည်ဖြင့်၊ ပညတ်မှာထိန်၍ ပရမတ်
 မှာ မှိန်လှသော ထေရ်ကဝိန်တွေဟာ ရေတိန်မှာ နစ်မျောကြ
 လေပြီတဲ့။] XX ပရမတ်ဇစ်မြစ်ကား ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ ပူပူသဘော
 ဧသဘော၊ တောင့်တင်း၊ ညောင်းညာသဘောများဟာ အ
 ထယ့်မပါ၊ ခြပ်မပါ၊ ပုံစံမပါ၊ သဏ္ဌာန်မပါဘဲ တပေ၊ ပေ၊ နဲ့
 ပေ၊ ပေ၊ နေသဖြင့် မဟော်လိုငယ်ပေမဲ့ ကြီးလှသော (သိန်း
 ဒေဝိန်း၊ ကာမိန်း၊ ပကုသ်၊) တို့အပေါ်က အမြဲပင် နေတာသာ
 ကြည့်ကြပါတဲ့။ (ဓါတ်ရင်းသဘော) (ပူပူ၊ ဧ နွေ၊ နွေး၊ ရှိန်ရှိန်)
 တထိန်ထိန်ပေါ်ပြတဲ့ ပရမတ်ဂုဏ်သိရ်ကို ဖမ်းကြပါ။ (ပရမတ္ထ
 ဓမ္မာ၊ သဏ္ဌာန်၊ ရဟိတာ။) အဋ္ဌကထာပါဠိ လာရှိသည်နှင့်အညီ
 ပရမတ်သဘောဆိုတာ [အထယ်၊ ခြပ်၊ ပုံစံ၊ သဏ္ဌာန်] ရှိရပါ
 သဘောမျှသာတဲ့။

(နိုင်ငံကျော်မာန်လည်ဆရာတော်အချိုးလဲကြည့်ကြပါ)

(ဓါတ်မသိတာမို့ဟေ့) ဟတ္ထိယုန် ငယ်ထင်ထင်၊ ကိုတော
 ခွင် ငါးငါးယိုင်းငယ်တို့။ ငါးသိုင်းတွေ အညာမဆန်ရအောင်ပ
 တံငါလန် ရွှေလည်ကွေ့ဆီက၊ တခါပြန် ဆန်မဝေ့ရအောင်၊
 ဘေးတွေစေ သိမ့်သိမ့်တုံ။ မစုံရသည် တိုင်းဟု အချိုးကို ရေး
 သားသည်။ (ဓါတ်မသိတာမို့ဟေ့) အဲဒါကို သတိပြုကြပါ။

(၁၀၂)	ဝိသာခါဟု၊ ဇမ္ဗူပြည်ကျော်။ ဓါတ်မရတော့၊ ကြပ်လှသနော်။ ဘုရားနဲ့တွေ့၊ ဓါတ်ငွေ့လာပေါ်။ လမ်းစဉ်များ၊ ထင်ရှားပေါ်ထက်ပေါ်။	ဇမ္ဗူ ဒီပါ တကျွန်းလုံး ကျော် တိုင်း ကြီး၁၆တိုင်း
-------	--	---

ပြည်ကြီး ၁၆-ပြည်တွင် ကျော်စောလှသော မေဏှက သူဌေးကြီး၏မြေးမကလေး ဓနုဉ္ဇယသူဌေးကြီး၏သွီးကလေးဖြစ်သော ဝိသာခါဟာ (၆)နှစ်သွီးအရွယ်အထိ မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်ထဲ၌ ခါတ်တရားကို မတွေ့ရသေးလို့ (၂-၃-၃-၄-၇-၃၇ ၁၆-၄-၄-နိ)ဆို တဲ့မင်္ဂလမ်းစဉ်များ မပေါ်ရသေးပါ မရသေးပါ။ (၇)နှစ်သွီးအရွယ်တွင်ဘုရားနဲ့တွေ့၍ တရားပြမှခါတ်ကိုရသဖြင့် ရုပ်နာမ်-၂ ပါး။ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး။ ပရိညာ ၃-ပါး။ သစ္စာ ၄-ပါး။ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး။ ပေခိပက္ခိယတရား ၃၇ ပါး။ ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါး မင်္ဂ၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်အထိ မင်္ဂလမ်းစဉ်ကိုရရှိပါတော့သည်။ (၁)ခါတ် မပေါ်မှီ၊ (၂)ခါတ်ပေါ်ပြီးတိုးတက်ပုံသိမိ။



<p>ကြောင်းကျိုး ၂-ရပ်၊ ဆက်စပ်ဖြစ်တာ။ ဒိဋ္ဌိကပ်လို့၊ ဆက်စပ်ကြတာ။ ခါတ်တရားမိ ဒိဋ္ဌိပြာပမာ။ ကြောင်းကျိုးပြတ် ရပ်၏သံသရာ။</p>	<p>ဤပုံစံ၌ ခန္ဓာကိုယ် ကြီး ဟာ အကျိုး တရား X တဘဝ၊ ဆယ်ဘဝ၊ တကမ္ဘာ ဆယ်ကမ္ဘာ၊ ကမ္ဘာတရာ၊ တကမ္ဘာစာထောင်၊ ကမ္ဘာတသောင်း ကမ္ဘာတသိန်း၊ ကမ္ဘာတသန်း၊ ကမ္ဘာကုဋေ၊ ကမ္ဘာအသင်္ချေ။</p>
--	---

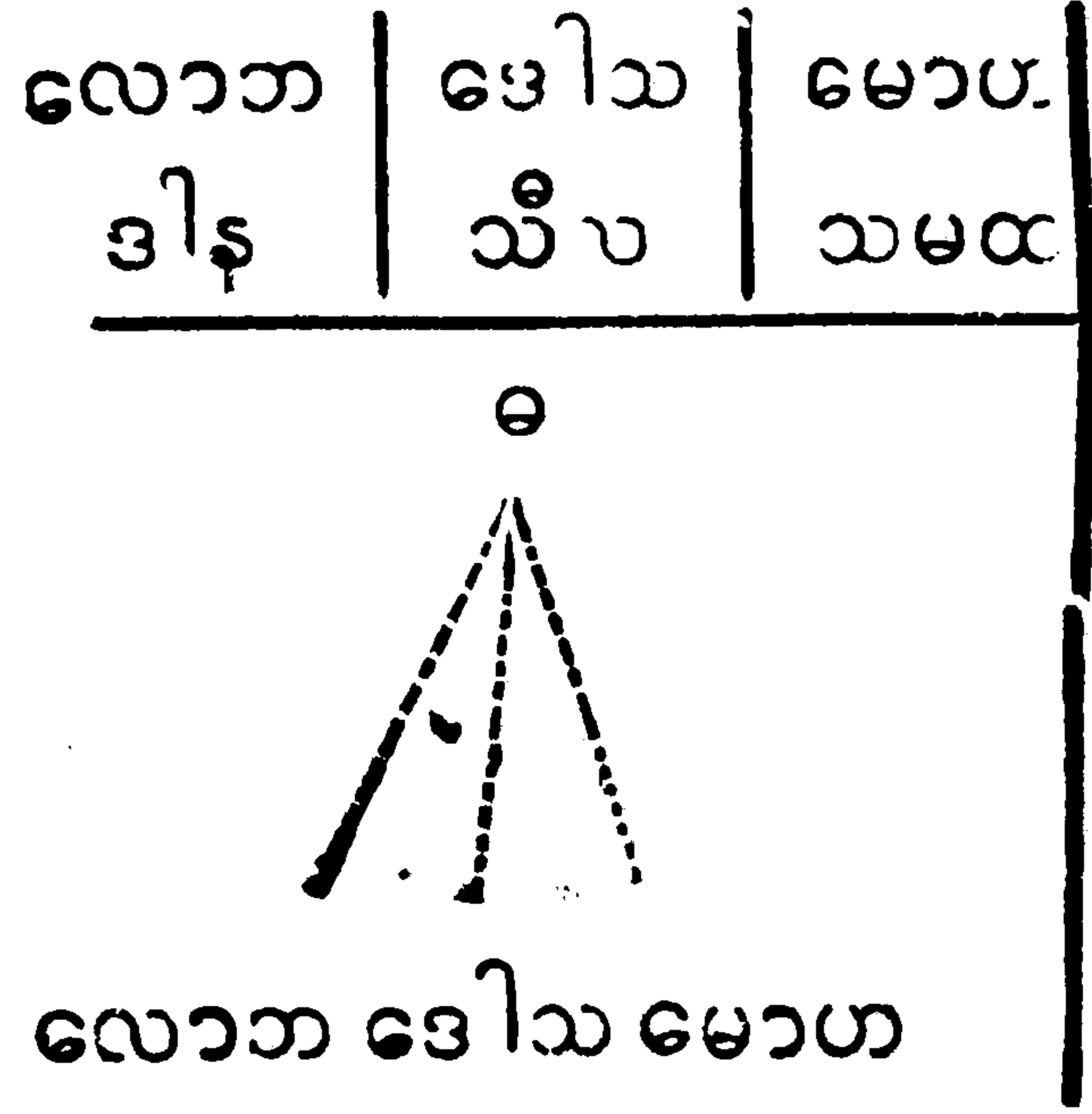
ဟိုသံသရာအစ၊ ကမ္ဘာတွေကလိုက်လာကြသော အကုသိုလ်တွေ
 ကိလေသာတွေကား အကြောင်းတရားပါ။ ဤလိုအကြောင်းနှင့်
 အကျိုးဆက်စပ်ပြီးနေကြလို့သာ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြစ်ပြီး သံသရာ
 ထဲမှ မထွက်မြောက်ရဘဲ၊ တဝဲလည်လည်နှင့် ရှည်ကြာကာ နေရ
 တာပါ။ (ဂဟေစပ်)သော ဒိဋ္ဌိကြီးကို ခါတ် ၄-ပါး ပွားများ၍
 ဖြတ်ပြတ်သော်။ အကြောင်းနှင့် အကျိုးရပ်၍ သံသရာပြတ်ပါ
 တော့သည်။ သံသရာပြတ်ထား နိဗ္ဗာန်ပါဘဲ။ [ပထဝီခါတုံခေါ
 ရာဟုလ၊ အနိစ္စတော၊ ဒုက္ခတော၊ အနတ္တတော၊ ဇာနတော၊ ပဿ
 တော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ပဇဟတိ၊ ဝီစိကိစ္ဆံ၊ ပဇဟတိ၊ အဝိဇ္ဇာပဟိယ
 တိ၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပဇ္ဇတိ။] ခါတ်နဲ့ဖြတ် ဒိဋ္ဌိ၊ ဝီစိ၊ အဝိဇ္ဇာပြတ်ပြီး ဝိဇ္ဇာ
 ၈-ပါးကိုရ၍ သံသရာပြတ်ပါတော့သည်။ တနည်း (ခါတုံခေါ
 ဘိက္ခု၊ အနိစ္စတော၊ ဇာနတော၊ ပဿတော၊ ဘိက္ခုနော၊ အဝိဇ္ဇာ
 ပဟိယတိ၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပဇ္ဇတိ။] ပါဠိကြည့်ပါ။ သံသရာဖြတ်ပုံ ဟော
 ပြထားပါသည်။

(၁၀၄) | ခါတ်တရားကား ဖြတ်ထားသံသရာ။
 | ကြောင်း၊ ကျိုး ၂-ရပ်၊ မစပ်တော့ပါ။
 | ခါတ်မီးပြာချ စျာပနသောခါ။
 | ကြောင်း၊ ကျိုးပြတ် ရပ်၏သံသရာ။

မ	မ	မ	ဤပုံစံ၌ လောဘ အကြောင်း
လောဘ	ဒေါသ	မောဟ	ကြောင့် ပြိတ္တာအကျိုးဖြစ်ရသည်။ X
ပြိတ္တာ	ငရဲ	တိ သူ	ဒေါသ အကြောင်းကြောင့် ငရဲ အ

ကျိုးဖြစ်ရသည်။ X မောဟအကြောင်းကြောင့် တိရစ္ဆာန်နှင့်အသွ
 ရကယ်အကျိုးဖြစ်ရသည်။ ဤလိုအကြောင်း အကျိုးစပ်နေတာ
 ကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ သံသရာလည်၍ နေသည်ဟုဆိုကြ၏။ မိမိ၏
 ခန္ဓာထဲမှပေါ်တဲ့ ဓါတ်ကိုရှုပြီးတော့၊ အကြောင်းပြတ်၍အကျိုး
 ပါရပ်သွားသည်။ ဓါတ်ကြောင့်အပါယ်တံခါးပိတ်သွားသည်။
 သံသရာပြတ်သည်။ (စတုန္ဒ၊ ဓါတုနံ၊ အညတ္ထတ္ထံ၊ ပထဝီဓါတုယာ
 အာပေါဓါတုယာ၊ တေဇောဓါတုယာ၊ ဝါယောဓါတုယာ၊ နုတေ
 ဝဓမ္မေ အဝစ္စာသာဒေန၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ အရိယသာဝကော
 နိရယံဝါ တိရစ္ဆာနယောနိရာဝါ၊ ပေတ္တိဝိသယံဝါ၊ ဥပပဇ္ဇိသိတိတိ။
 (တိကနိပါတ်အင်္ဂုတ္တိုရ်၊ ဝိဇ္ဇိတော် နိပါတ် - ၁၁၈၊ ကြောင်းရေး-
 ဟံမူ။ အပါယ်သံသရာပြတ်သွားပုံပြသည်။

(၁၀၅) | ရှောင်ခြင်း ပယ်ခြင်း၊ ၂-စည်းသိပါ
 ဒါ၊ သီ၊ ထ၊ မင်း ရှောင်ခြင်းမျှသာ။
 ဓါတ်တရားမှ ပြာချသတ်ထား။
 ကြောင်း၊ ကျိုးပြတ် ရပ်၏သံသရာ။



ဝေရမဏိ	လောဘကို	ဒါနနဲ့
ရှောင်တာ	သတ်တယ်၊	ဒေါသ
	ကိုသီလနဲ့သတ်တယ်	
	မောဟကို	သမထနဲ့
ပဟိယတိ	သတ်တယ်ဟု၊	တနိုင်
သတ်ထား	ငံလုံးက	ထင်မြင်နေ
	ကြတယ်။	သတ်ထား

ကားမဟုတ်ပါ။ (ဝေရမဏိ)ရှောင်ကြဉ်တာပါ။XX လောဘ၊
ဒေါသ၊မောဟကို ဓါတ်နှင့်သတ်ထားမှ (ပပိယတိ)သတ်ထားပါ
မီးရှိတပါ။ သတိ။

မီး ၃-ပါးရပ်၊ မီးရပ်သယ်တွေ

ဘုရားအားလုံး၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအားလုံး၊ အဂ္ဂသာဝကအားလုံး
မဟာသာဝကအားလုံး၊ ပကတိသာဝကအားလုံး၊ ၎င်းငါးစုကို
ဗောဓိကြီးငါးပါးဟုခေါ်ပါသည်။မဂ်ရ ၄-ပါး၊ ဖိုလ်ရ ၄-ပါး
၎င်းကို အရိယာရှစ်ပါးဟု ခေါ်ပါသည်။ ဘုရားတဆူ၊ တဆူ
ပွင့်တော့ ပါပါသွားကြသောသူများကား။ ၂၄-သင်္ချေ၊ ကုဋေ
(၆၀)ဗိုလ်ခြေတသိန်း။ ၎င်းတို့ဟာ (မီးရပ်သယ်) တွေပါဘဲ။
လောဘ၌-၅၀၀Xဒေါသ၌ ၅၀၀Xမောဟ၌-၅၀၀Xပေါင်း မီး
၃-ပါး၌-၁၅၀၀ ကိလေသာမီးများပါ။ပွားရင်း၊ ရှုရင်းနှင့်မီးတွေ
ငြိမ်းသွားပါသည်။ မီးရပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ပါဘဲ။

(၁၀၆) | ပိန္နဲမီးဖုတ်၊ ငြိမ်းပြုတ်သံသရာ။ | သံသရာပြုတ်၍
| ပိန္နဲရေပြုတ် ဆုံးချုပ်အစဉ်ပါ။ | နိဗ္ဗာန် ရောက်
| ကြောင်း၊ကျိုးပြုတ်မှ ရပ်ကြသံသရာ၊ | ကြပုံကို ဥပမာ
| ပြန်မဖြစ် မှန်စစ်နိဗ္ဗာန်ပါ။ | ပြုရပါမူ ပိန္နဲ

စေ့ကိုမီးဖုတ်ပြီး မြေချ ရေဖြန်း အလင်းရသော်လည်း။ ၎င်း
ပိန္နဲစေ့မှ အညွှောက်၊ ပင်တန်၊ အရွက်၊ အကြော၊ ပင်လုံး
အခွံ၊ အကာ၊ အခေါက်၊ အပွေး၊ အခွံကြီး၊ ကိုင်းကြီး၊ ကိုင်း
လတ်၊ ကိုင်းငယ်၊ အခက်၊ အလက်၊ အရွက်၊ အပွင့်၊ အသီးနှုရင့်
ဆူး၊ အခွံ၊ အသား၊ ကြက်သား၊ အိမ်၊ အချို၊ အနံ့၊ အစေ့

အမြေးစသော ဖြစ်သင့်၊ ဖြစ်ခွင့်၊ ဖြစ်ထိုက်သော အရာများဟာ မဖြစ်ရတော့ပါ။ တေဇောဓိတ်မီး၏ အာနုဘော်ကြောင့် ချုပ်ရ၊ ငြိမ်းရ၊ ကုန်ရ၊ ခမ်းရ၊ ကင်းရ၊ ရှင်းရ၊ ပျောက်ရတော့သည်။ ပိန္နဲစေ့ကိုမီးမဖုတ်သော် ယခုပြတာတွေဟာကြောင်း ကျိုးဆက်၍ ဖြစ်ပျက်ကောနေဦးမည်။ ပိန္နဲစေ့ကို မီးဖုတ်တော့ တေဇောဓိတ်ကြောင့် အညွှောက်ကစ၍ မျိုးစေ့အထိ ချုပ်ငြိမ်းရသည်။ သံသရာပြတ်ရသည်။ ပိန္နဲစေ့ကို ရေပူနှင့် ပြုတ်ဆု၍ ဤနည်းသဘောသွားပါတ်။

(၁၀၇)		ပြည်ပသို့သွား ရောက်ငြားရန်ကုန်။		(၃၁) ဘုံမှ
		လောကုတ်သို့သွား ရောက်ငြားခါတ်ဘုံ။		ပြင်ပဖြစ်
		ခါတ်မရောက်က အနတ္တမကုန်။		သောမဂ်
		ခါတ်ရောက်မှ ရောက်ကြနိဗ္ဗာန်ဘုံ။		ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်

သို့သွားကြရာ ဥပမာဖြင့် သိစေပါအံ့။ ဥပမာ ဗမာပြည်၌ အမြို့မြို့သို့သွားချင်သော် ရန်ကုန်သို့မလာဘဲ ခွင့်မတောင်းရဘဲနှင့် သဘောအတိုင်း မြို့တိုင်းသို့သွားလာနိုင်ပါသည်။ အချုပ်အချယ်မရှိပါ။ ဗမာပြည်မှ ပြင်ပဖြစ်သောအိန္ဒိယ၊ သီဟိုဠ် ကုမ္ဘောဒီးယား လာဇို၊ ဗီယက်နမ်၊ ယိုးဒယားစသော တိုင်းပြည်များသို့သွားချင်သော်မူကား ရန်ကုန်သို့လာရတော့သည်။ ရန်ကုန်မြို့၌ ဗီဇာလုပ်ရသည်။ ပတ်စပို့ယူရသည်။ ကျမ္ဘာရေး၊ ဖစ်ဆေးခံရသည်။ ငွေသွင်းရသည်။ ရန်ကုန်သို့မလာဘဲ အပြင်ပနိုင်ငံများသို့ မသွားလာနိုင်ပါ။ XX ဤဥပမာလိုပင် (၃၁)ဘုံမှ ပြင်ပ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်သို့

သွားချင်သော် ခါတ်တရားဆီသို့ လာရမည်တည်း။ ခါတ်တရားကို
 တွေ့ပါမှ ရုပ်နာမ် ၂-ပါး၊ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး၊ ပရိညာ ၃-ပါး၊
 သစ္စာ ၄-ပါး၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား (၃၇)ပါး။
 ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါး။ မဂ် ၄ ပါး။ ဖိုလ် ၄ ပါး။ နိဗ္ဗာန်အထိပရမတ်
 အစစ်အမှန်ဖြစ်ရတော့သည်။ စကားပုံမှာ (ပရမတ်အစစ်၊ ခါတ်
 အနှစ်) တဲ့ဗျား။

(၁၀၈)	ချောင်း၊ မြောင်း၊ မြစ်များ၊ စုထားယမ့်။	ကမ္ဘာမြေ
	သမုဒ္ဒိတင်းသို့ စုဆင်းကြကုန်။	ကြီးပေါ်မှာ
	တရားအားလုံး စုရုံးခါတ်ဘုံ။	ရှိ နေ ကြ
	ခါတ်ရောက်မှ ရောက်ကြနိဗ္ဗာန်ဘုံ။	သော ရေစီး

ကြောင်း၊ ချောင်း၊ မြောင်း၊ မြစ်ငယ်၊ မြစ်လတ်၊ မြစ်ကြီးများမှ
 စုထားသော ရေအားလုံးဟာ တခုမကျန်ပင်။ သမုဒ္ဒရာထဲသို့
 သာလျှင်စုကြ ဆင်းကြရတော့သည်။ မြတ်စွာဘုရားဟောကြား
 ထားသော ဝိနည်း၊ သုတ္တန်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ပိဋကတ် ၃-သွယ်။
 နိကာယ်ငါးဖြာ၊ အင်္ဂါကိုးတန်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း (၈၄၀၀၀) နှင့်
 တကွသော ရုပ်နာမ်၊ ခန္ဓာ၊ ခါတ်၊ သစ္စာ၊ အာယတန၊ စသော
 တရားများဟာလဲသမုဒ္ဒရာနှင့်တူသော (ခါတ်တရား) ထဲသို့ဝင်
 လာကြရပါတော့သည်။ ခါတ်ရောက်မှ အနုတ္တပါ၊ ခါတ်ရောက်
 မှသာသနာပါ။ ခါတ်တရားဟောမှပင် ဝိပဿနာပါ။ ခါတ်
 တရားသာလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်နှင့်နီးကပ်၍ နေတော့သည်။
 ဤ၌ ပါဠိသာဓကများကို အထက်၌ ပြပြသွားပါအံ့ သတည်း။

ခါတ်ရောက်မှ ကောဓမ္မောပါ ကောယနောပါ၊ ကေဂ္ဂတာပါ။
မဇ္ဈိမပဋိပဒါပါ။ နောက်နောင်ချဲ့၍သာဓကနှင့် ပြသွားပါမည်။

(၁၁၉) | ဇာန ပဿ တက်ကြနာဝါ။ | [ဇာနတောဟံ ဘိက္ခု
အာသကဗ္ဗယ မဂ်ရမည်သာ။ | ဝေ၊ ပဿတော၊ အာသ
ငါတို့ဘုရား ထင်ရှားမိန့်မှ။ | ဝါနံခယံဝဒါမိ၊ နောဇာ
စီးပါကြ ရောက်ရန်ဗျူတာ။ | နတော၊ နောပဿတော
အာသဝါနံ၊ ခယံ နဝဒါမိ။] သဗ္ဗာသဝသုတ်တော်မှ။ ချစ်သား
တို့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ ခါတ်တရားကို ကိုယ်တွေ့ရှုပွား သိနေသော
ယောဂီအား၎င်း။ ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါးဖြင့် သိနေသော ယောဂီ
အား၎င်း။ အာသဝတရားကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုငါဘုရားက
ဟောတော်မူပါတယ်။ ကိုယ်တွေ့မတွေ့သေးသော သူအား၎င်း။
ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါးဖြင့် မမြင်ရသေးသော သူအား၎င်း။ အာသဝ
တရားတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ငါဘုရားက ဟောတော်
မူပါတဲ့။

- (၁) ဇာနတော၊ ကိုယ်တွေ့သိမှ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကိုရမည်တဲ့။
(၂) ပဿတော၊ ဉာဏ်စဉ်ဖြင့်သိပါမှ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ရ
မည်တဲ့။

(ဇာန၊ ပဿ) သာဓကမှာ [ခါတုံခေါဘိက္ခု၊ အနိစ္စတော
ဇာနတော၊ ပဿတော၊ အဝိဇ္ဇာပဟိယတိ၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပဇ္ဇတိ။] သဗ္ဗာ
ယဘနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်။ နံပါတ်-၃၂၊ ကြောင်းခရ-၂၊ ဟံဗ္ဗမှ

ချစ်သားရဟန်း ခါတ်တရားကို သာလျှင် အနိစ္စအားဖြင့် ကိုယ်တွေ့သိသောသူအား၊ ဉာဏ်ဖြင့်မြင်သော သူအား အဝိဇ္ဇာ ကိုယ်နိုင်၏။ ဝိဇ္ဇာဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်။ [ပထဝီစံ တုံခေါ်ရာဟုလ အနိစ္စတော၊ ဒုက္ခတော၊ အနတ္တတော၊ ဇာနတော၊ ပဿတော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပဇဟတိ ဝီရိယံ၊ ပဇဟတိ အဝိဇ္ဇာ၊ ဟိယတိ ဝိဇ္ဇာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊] ရာဟုလောဝါဒသုတ်တော်မှ။ ။ ချစ်သားရာဟုလ ပထဝီခါတ်ကိုသာလျှင် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တအားဖြင့် ကိုယ်တွေ့ သိသောသူအား၊ ဉာဏ်ဖြင့်မြင်သောသူအား၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝီရိယံ၊ အဝိဇ္ဇာ ပြာကျ၍ဝိဇ္ဇာများဖြစ်လာတော့၏။ (ဇာန၊ ပဿဒ္ဓိကာစာစောင်) ဉာဏစာဂီမူ၌ အကျယ်တွေ့ကြရမည်။ ၎င်းကိုရှာကြ၍ ကြည့်ကြ ပါတော့။ ယခုမချဲ့တော့ပြီ။

(၁၁၀)	လောကခါတ်ဟု ဘုံချပ်ကျေညာ။ တိုင်းသူပြည်သား အများသိပါ။	ယခုကလခေတ် သယေ၌ ရှိနေကြ
	ခန္ဓာများလဲ ခါတ်သားစုတာ။ ရှုကြည့်ကြ ဘဝလွန်ချမ်းသာ။	သော အာရုံတိုက်၊ အာ ဖရိ ကတိုက်၊

ဥရောပတိုက်၊ ဩစတေးလျတိုက်၊ တောင်အမေရိကတိုက်၊ မြောက် အမေရိကတိုက်ဆိုတဲ့ ၆-တိုက်ရှိလူအားလုံးကပင် (လောကခါတ်) ဟူ၍ တညီတညွတ်ဘည်း၊ ခေါ်နေကြသည်။ [လောက ၃-ပါး မှာ ခါတ်တရားသာရှိနေတယ်၊ ခါတ်ချည်းဘဲ] ဟူ၍။ ခါတ်တခု ထဲဖြစ်ပါမှ ကောဓမ္မော၊ ကောယနော၊ ကေဂ္ဂတာ၊ မဇ္ဈိမပဋိပဒါ ဘုရားဟောနှင့်ညီမည်။ လူတိုင်း၊ လူတိုင်းကလဲ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ (ခါတ်အစုအဝေး) ပ် ဟု သုံးစွဲ

နေကြပါသည်။ (၁)ဓါတ်ကိုရှုမှ လောက ၃-ပါးမှ လွတ်မည်။
 (၂)လောက ၃-ပါးက ထွက်မြောက်ချင်လျှင် ဓါတ်ကိုသာရှုဟု
 အဓိပ္ပါယ် ကောက်ယူကြသည်။

(၁၁၁)	တေဇောဓါတ်မီး ငြီးငြီးလောင်တာ။	မြတ်စွာဘုရား
	ချန်ကာချင်းဘော့ ဓါတ်မင်းတွေပါ။	သခင် ကြီးဟာ
	ငါးထောင်သာသနာ့ ဓါတ်ရယူပါ။	ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
	နိဗ္ဗာန ဓါတ်မျှ ဆုံးသတ်ထား။	သွားတော့၊ ဥတု

ဇရုပ်ကလာပ် အလောင်းကြီးကျန်ရှိနေသည်။ ၎င်းအထယ် ခြပ်
 ပုံစံ၊ သဏ္ဌာန်၊ ပျောက်အောင်ဟာ တေဇောဓါတ်မီး လောင်ပြ
 ပါတယ်။ ယခုလဲဓါတ်ရှုမှ အထယ်၊ ခြပ်၊ ပုံစံ၊ သဏ္ဌာန်ပျောက်၍
 ဒိဋ္ဌိ၊ ဝီရိယ၊ အဝိဇ္ဇာကွာမည်။ တေဇောဓါတ်မီးလောင်ပြီးတော့လဲ
 (ဓါတ်တော်တွေကိုထားခဲ့ပါတယ်။ ဉာဏ်ရှိကြပါ။ ဓါတ်တော်
 တွေက ကယ်နေတယ်။ သာသနာ ငါးထောင်ဟာလဲ ဓါတု
 သာသနာပါဘဲ (၅၀၀၀)စေ့ တော့လဲ ဓါတုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုဦးမည်။
 ဤလေးဌာန၌ဓါတ်ကို ၄-ကြိမ်သုံးစွဲ၍ပြခဲ့ပါသေးသည်။

(၁၁၂)	သင်္ခတာ၊ သင်္ခတ(ဓါတ်မ)တွေသာ	ဒုက အင်္ဂုတ္တိုရ်
	ဓါတ်ရှု၊ ဓါတ်ရ၊ မှတ်ကြသူငါ။	ပါဠိ၌ [ဒွေဓါတု
	ထည့်၊ ရှိ၊ ရှာ၊ တွေ့၊ ရှုလေ့၊ ပို့တာ	ယော သင်္ခတဓါ
	အမတ ဓါတ်မျှ နိဗ္ဗာန်ပါ။	တုစ၊ အသင်္ခတ

ဓါတုစ။] သင်္ခတဓါတ်ဘပါး၊ အသင်္ခတဓါတ်တပါးဟူ၍ ၂-ပါး
 ရှိပါသည်။ သင်္ခတဓါတ်ကိုရှုမှ အသင်္ခတဓါတ် နိဗ္ဗာန်ကို ရမည်

တဲဗျား။ XX ဒါနနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာထည့်ထားတာဘာလဲ (ခါတ်) ပါဘဲ။ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ရှိနေတာကော (ခါတ်ပါဘဲ။) ရှာရမှာ ကော(ခါတ်ပါဘဲ။) ရှာတော့ တွေ့မှာကော (ခါတ်ပါဘဲ။) တွေ့လို့ ရှာရမှာကော(ခါတ်ပါဘဲ) ရှာတော့ ပို့မှာကော (ခါတ် ပါဘဲ။) ပို့တော့ ရောက်မည့်ဌာနကော (အသင်ခါတ်ပါဘဲ။) အကျဉ်းမှာ သင်ခါတ်ကို ရှုပါမှ အသင်ခါတ် နိဗ္ဗာန်ကို ရမည်ဟူ၏။

(၁၁၃)	အာရုံ ၆-ပါး၊ ခါတ်သားတွေပါ၊ ဝိညာဉ်ခြောက် ခါတ်မှသိပါ၊ ခါတ်မှတပါး တခြားမပါ၊ ခါတ်ရှုမှ ရောက်ရစည်တိုင်းသာ၊	ဝိ သ ယ ခ ခ တ်၊ စ ကြ ဝ ဌာ အ နန္ဒ နယ်ကြီးထဲမှာ အာ ရုံ ၆-ပါးလဲ ခါတ်
-------	--	---

ပါဘဲ။ ဝိညာဉ် ၆-ပါးလဲခါတ်ပါဘဲ။ ဝိထိ ၆-ပါးလဲခါတ်ပါ ဘဲ ဝတ္ထု ၆-ပါးလဲခါတ်ပါဘဲ။ သစ်ပင်၊ တော၊ တောင်၊ ရေ၊ မြေ သမုဒ္ဒရာ၊ သီဒါ၊ တောင်စဉ်များလဲ ခါတ်ပါဘဲ။ ခါတ်မှတပါး အခြားဟာမရှိပါ။ ခါတ်ရှုမှ နိဗ္ဗာန်ခါတ်ကိုရမည်ဟုသိ။

(၁၁၄)	သက်ရှိ၊ သက်မဲ့၊ ခါတ်နဲ့နေတာ၊ ခါတ်မှတပါး တခြားမပါ၊ (၃၁) နှင့် ဖြစ် ဖြစ်စကြဝဠာ၊ အားလုံးခါတ် ဆုံးသတ်မှတ်ကြပါ	(၃၁) ဘုံမှာ ရော စကြ ဝ ဌာ အနန္တ မှာရောသက်ရှိရော သက်မဲ့ ရော၊ အား
-------	--	---

လုံးဟာခါတ်ချည်းဘဲ အဆုံးသတ်နိဗ္ဗာန်လဲ ခါတ်ပါဘဲ။ သင်ခါတ်ကိုရှုမှ အသင်ခါတ်၊ နိဗ္ဗာန်မြတ်ကို ရမှာပါဘဲဗျား။

(၁၁၅)	နိဗ္ဗာန်ကြွသွား ဘုရားမြတ်စွာ ကိုယ်တော်အစား ထားခဲ့ပေရုံ ပရမတ်စစ် ဓါတ်နှစ်ကိုရုံ အဲဒါမှ မုချတို့ဗုဒ္ဓါ။	ငါတို့၏ကျေးဇူး တော်ရှင် ဓမ္မရာဇာ ဘုရင် သခင် ဘုရား ကြီးဟာ ကုသိနာရုံ
-------	--	---

အင်ကြင်းစုံ၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွားတော့ ကိုယ်တော်စား ထားခဲ့ပါ
တယ်။ (၁)ဝိနည်း၊ သုတ္တန်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ပိဋကတ်၊ နိကာယ်၊
အင်္ဂါဓမ္မက္ခန္ဓာဆိုတဲ့ ဒေသနာပညတ် တရားတော်ကတမျိုးပါ။
(၂) မိမိခန္ဓာကိုယ်ထဲ၌ ရှိနေတဲ့ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်တရား
ဆိုတဲ့ ပရမတ္တဘာဝနာ တရားတော်က တသွယ်ပဲ။ အဲဒါလို
၂-မျိုးထားခဲ့ရာဝယ်။ (၂)ပရမတ္တဘာဝနာကို အရ အမိကျင့်ပြီး
တော့ (၁) ဒေသနာပညတ် မှတ်ကျောက်နှင့် တင်ကြည့်ပါ။
ကိုက်ကြည့်ပါ။ (သွက္ခာတော)ပါဘဲ။ အဲဒီဘာဝနာနှင့်ဒေသနာ
ကား ဗုဒ္ဓကိုယ်စား ဘုရားအစစ်ပါဘဲ။ ရူပူးကော ဖူးမျှော်၍
နေကြပါ။ မင်္ဂ၊ဖိုလ်၊နိဗ္ဗာန်ကေနိပင်ရပါလိမ့်မည်။

ပရမတ်အစစ်ဟာ ဓါတ်အနှစ်ပါဘဲXဝါ၊ ဓါတ်အနှစ်ဟာလဲ
ပရမတ်အစစ်ပါဘဲ။ [တတ္ထခါတု ဝသေနကထိတံ၊ ဝိပဿနာ
ကမ္မဋ္ဌာနံ ဟောတိ။] ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂ အဋ္ဌကထာ။ နံပါတ်-၁၉၈၊
ကြောင်းရေ ၁၅ ဟံ။ (ခါတ်ဘရားဟာ ဝိပဿနာပါဘဲတဲ့။)
[ဆဋ္ဌခါတုယောတိ အရဟတ္တဿပဒဋ္ဌာနဘူတံ။] ဥပရိပဏ္ဏာသ
အဋ္ဌကထာ။ နံပါတ်-၁၉၇၊ ကြောင်းရေ-၇ X နံပါတ်-၁၉၇၊
ကြောင်းရေ ၁၃။ X နံပါတ်-၁၉၇၊ ကြောင်းရေ-၁၈။ ဇမ္ဗူ။

၃-ကြိမ်ပြ၏။ ခါတ်တရားဟာ အရဟတ္တဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်နှင့် အနီးဆုံး
တဲး [သာဝကာဟိ၊ စတုန္ဒ၊ ခါတုနံ၊ ဧကဒေသမေဝ၊ သမ္မသိတွာ
နိဗ္ဗာနံပါပုဏန္တိ။] မူလပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ ခါတ်တရား တစိတ်
တဒေသကို ရှုပ္ပါးလျှင် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပါရေတဲး၊ သာကေစုံ
ကြည့်ပါလေ။

(၁၁၆)	လယ်ယာ၊ ကျွဲ၊ နွား၊ အိမ်များရတနာ	လူတို့ဘုံသို့ စု
	သွီး၊ သားနှင့် မြီးများတဖြာ	ပြု၍ လာကြရာ
	ဘဝပြောင်းတော့ အဟောင်းမပါ	၌ အ ဓိ က အ
	ခါတ်ဓမ္မ မှတ်ကြ သူမူပါ။	ချက် ကြီးကား

အပါယ်တံခါးပိတ်ဘို့ ဆင်းရဲသံသရာပြတ်ဘို့၊ ဘုံစဉ်စံကြဘို့၊ သိဒ္ဓိ
ကြီးကိုးတန်ရကြဘို့ (၆၇) ဆင့်နှင့် မြင့်မြင့်ပြီး တက်ရောက်သွား
ကာ နိဗ္ဗာန်စံကြဘို့သာ (အဓိက) ဖြစ်ပါတော့သည်။ (ဒုလ္လဘ
ကြီး) ငါးပါးနှင့် ကြည့်ပါသိသာပါမည်။ ဒီလိုဖြစ်ကြပေမဲ့၊
(အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိ။) စသော ပပဉ္စတရား၊ ဂေါဟတရား
မညနာတရား၏ ဖိနိပ်ခြင်းကို ခံစား၍ နေကြသော လူများမှာ
ပပဉ္စ၊ ဂေါဟမညနာ ကမ္ဘာ့ရောဂါ ဝေဒနာကြီးက ဘဝတိုင်း ဖိစီး
ထားသဖြင့် (အဓိက) အချက်ကို သက်သက်မျှမတွေးမိတော့ချေ။
ကမ္ဘာ့နာ ရောဂါဆွေး၊ အနာအိုကြီးက ငန်းမိ၊ အန်းမိ၊ မန်းပါ
မိနေသဖြင့် ရောဂါဝေဒနာပြင်းထန်စွာ တက်နေရကား၊ လူ့ဘဝကို
ရတယ်ဆိုလိုရင်ဘဲ၊ လယ်ယာများစွာရဘို့၊ ယာများစွာပိုင်ထား
ဘို့၊ ကျွဲ၊ နွားဆင်မြင်း၊ ကျေး၊ ကျွန်သင်းပင်းများနေဘို့၊ ရတနာ

များ တိုက်နဲ့ထားနိုင်ဘို့၊ သွီး၊သားနှင့်မြီးများလဲ၊ ပြည့်ဝနေဘို့
 ဂုဏ်ရှိဘို့ ဂက်ရှိဘို့၊ ကျော်စောဘို့၊ ထင်ပေါဘို့၊ ကြီးကျယ်ဘို့၊
 ခမ်းနားဘို့တွေနှင့်ရက် ကိုလစား၊လကိုနှစ်စား၊ကြီးမားရင့်ရော်
 ၍ အိုမင်းကာလာပြီး မရဏမင်းနိုင်ငံသို့ မြိုင်မြိုင်နှင့် စံနေသွားရ
 တော့သည်။အစကပြခဲ့သောလယ်ယာ ကျွဲ နွား၊ အိမ်များ ရတ
 နာများ၊သွီး သားနှင့်မြီးများ၊ အားလုံးဟာ အဟောင်းတွေမို့
 ဘဝပြောင်းစော့မပါသွားကြဘဲ။ (ဆင်းရဲသားဘဝနှင့်ကုသိုလ်
 မရှိ ငုံးတိတိနှင့် အပါယ်လေးဘုံ၌ငြိကပ်၍နေတော့သည်။) ခန္ဓာ
 မှာရှိတဲ့ခါတ်တရားကို မပြတ်ပွားများမှ (နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ မဂ်၊ ဖိုလ်
 နိဗ္ဗာန်ငါးရွာသို့ရောက်မည်။ ကေနပ်ပင်တည်း။

(၁၁၇)	ခါတ်သဘောကြီး၊ မြစ်ကြီးကူးရန်	(၃၁)တုံက လူ
	ပုထုကမ်းမှ ရိကမ်းဆိုက်ရန်	နတ်၊ ဗြဟ္မာများ
	ဒုက္ခ သုက္ခ မုက္ခ၂ လွတ်ပြန်	ဟာ ၂-စု၊ ၂-ဘို့
	ချမ်းသာခြင်း လွန်မင်းနိဗ္ဗာန်စံ။	ကွဲပြားခြားနား

၍ပင်နေကြသည်။ ၎င်းတို့ ၂-စု၌ အလယ်တိတိမှာ၊ မြစ်သံသရာ
 ကြီးခြား၍နေကြသည်။ ပုထုဇဉ်ကား ဒုဂ္ဂတိအဟိတ်၊ သုဂတိအ
 ဟိတ်၊ဒွိဟိတ် တိဟိတ်အားဖြင့် ၄-မျိုး၊ ၄-တန်းရှိကြသည်။ ၎င်း
 ၄-မျိုးလုံးဟာ၊ ခါတ်သဘောကြီးကိုစီးပြီး၊ သံသရာမြစ်ကြီးကို
 မကူး၊မသန်းကြသဖြင့်၊ ပုထုဇဉ်၍မှာဘက်ကမ်း၌၊ ပင်ပန်းနွမ်း
 ဟိုက် ကတိုက် အရိုက်နှင့် အပူတိုက်ရင်း၊ ဘဝကုန်ကြရသည်။ အ
 ပါယ်ဘုံသို့ စုံဆင်းခံစားရပြန်သည်။X အရိယာ ၈-မျိုးတို့ကား
 ခါတ်သဘောကြီးကို စီးနင်းပြီးတော့ သံသရာမြစ်ကြီးကို ကူး

နိုင်ကြ၍ အပါယ် တံခါးပိတ်ရခြင်း၊ ဆင်းရဲသံသရာ ပြတ်ရခြင်း
ဘုံစဉ်စံဘဝနှင့် နေရခြင်း၊ သိဒ္ဓိကြီးကိုးတန်ကို ရရှိခြင်း။ (၆၇) ဆင့်
ဖြင့်ဖြင့်ကာ၊ မြင့်ကာတက်၍ နိဗ္ဗာန်အထိ ရောက်ရခြင်းကြောင့် ဒုက္ခ
သုက္ခများမှ မုက္ခ၍ လွတ်၍ ရှင်ပြချမ်းသာကာ နေကြရတော့သည်။

(၁၁၈)	ပြဟွာ၊ လူနတ် သုံးရပ်သတ္တဝါ၊ အဝိဇ္ဇာမင်း၊ ဖိနင်းနေတာ လယ်ယာမြေမိုး အဆိုးနဲ့သာ ပိတ်ဖုံးထား မဂ်များမလာ၊ ဓါတ်ရှုမှ မုက္ခ၍ မဂ်ဖိုလ်လာ။	(၃၁) ဘုံက၊ လူနတ် ပြဟွာ၊ သတ္တဝါတွေ ဟာ၊ မိုက်တိမိုက်ကုန်း ဗရမ်း၊ ဗတာကျန်း ထန်း၍ နေကြတာတဲ့၊

အဝိဇ္ဇာမင်းက၊ ဖိနင်း၊ ဖုံးအုပ်ထားသဖြင့် (ဒုလ္လဘငါးပါး) ကို
လား၊ လားမှ သတိမရကြပါ။ (အဓိက) အချက်ကို သက်သက်ပင်
နားမလည်ကြပါ။ ၎င်းတို့ဟာ လယ်ယာမြေမိုး၊ အဆိုးတွေနဲ့သာ
တဘဝ၊ တသံသရာကြီး ကြာလာခဲ့ရပါတယ်။ လယ်ယာမြေမိုး
အဆိုးတွေကိုစုရင်း၊ စောင့်ရင်းနှင့် ကံကုန်၍ အပါယ်ဘုံ၌ စုကြရ
ပါတယ်။ ဓါတ်ကရားကို မပွားမိ၍ မဂ်များ မလာတော့ပါ။ X
ကလျာဏမိတ္တ၊ အဆွေကောင်းနှင့် ပေါင်းမိကြသူများသာလျှင်
ဓါတ်ရ၍ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကြွေပါသည်။

(၁၁၉)	ပြဟွာ၊ လူနတ်၊ ပူးကပ်တဏှာ၊ ဇ္ဇာ၊ ဒိဋ္ဌိကြောင့် ချောန်းရှာ၊ စားလုပ်ရိုက်ပုတ် နှားယုတ်ပမာ သံသာခွဲ ဒါနဲ့ကြာခဲ့တာ၊ ဓါတ်ရှုမှ မုက္ခ၍ နိဗ္ဗာန်တာ။	လူ့ဘုံ၊ လူ့ဌာနသို့ အာရုံပြု စိတ်ကူးပြီး ကြည့်လိုက်တော့ လူ တွေဟာ သခင်ကဲ့သို့ ဖြစ်၍၊ ကျွဲနှား၊ ဆင်

မြင်းဟာ၊ ကျွန်ကဲ့သို့မနေမနား၊ ခိုင်းတိုင်းပြုကြရသည်။ လူတွေ
က ကျွဲ၊ နွား၊ ဆင်၊ မြင်းတွေကို အမြဲတိုင်း ခိုင်းနေကြသည်။ ခိုင်း
တာမပြုလျှင် ရိုက်ပုတ်ထိုးဆွဲပြီးခိုင်းကြသည်။ ကျွဲ၊ နွား၊ ဆင်၊ မြင်း
တို့နေရတာဟာ၊ တဲစုတ်၊ သစ်ပင်အောက်၊ ကွင်းပြင်မှာနေကြရ
သည်။ စားတော့လဲကောက်ရိုးမျက်စိမ်း ဝါးစို ငှက်ပျော၊ ညောင်
ခွံတို့ သာစားကြရသည်။ ဒါနဲ့ဘဲ ရက်၊ လ၊ နှစ်ဘဝကုန်ကြရသည်။
ဤပမာလိုပါဘဲ။ ၃၁-ဘုံသားတို့၏ သခင်ကား အဝိဇ္ဇာ တဏှာ
မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိတ္တိပါဘဲ။ ကျွဲ၊ နွား၊ ဆင် မြင်းနှင့်တူသူတို့ကား (၃၁)
ဘုံက၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ တွေပါဘဲ။ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတွေဟာ ကျွဲ၊ နွား
ဆင် မြင်းနှင့်လုံးဝတူပါသဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ ဝိစိတ္တိ
ကပူးကပ်၍ခိုင်းတိုင်းပင်ပြုပြင် လုပ်ကိုင်၍နေကြရသည်။ ဒါနဲ့ဘဲ
သံသရာကြီးဟာ ရှည်လျား၍ ကြာညောင်း လာခဲ့ပါသည်။
သတိထားကြပါလေ။

(၁၂၀)	ဒါန သီလ သမထသုံးဖြာ	သံသရာဆိုတဲ့သမုဒ္ဒရာ
	ဒိဋ္ဌိလျော်ပဲ၊ စောင်းရွဲ့၊ နေတား	ကြီးထဲမှာ ဒါန လျော်ကို
	ဝိဇ္ဇာပဲ၊ မှ တဲ့တဲ့ရောက်မှာ	စီးသွား ကြတယ်၊ သီလ
	နိဗ္ဗာန်နန်း စံမြန်းအလွယ်ပါ	လျော်ကိုစီးသွားကြတယ်။

သမထလျော်ကို စီးသွားကြတယ်။ ဒီလိုစီးသွား ကူးသန်း၍နေ
ကြပေမဲ့၊ ယခုအထိပင် ယခု လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတွေဟာ မဂ် ဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်ကမ်းသို့ မရောက်ကြသေးပါဘူး။ ဘာကြောင့် ယခုအထိ
မရောက်ကြသေးပါသနည်းဟု မေးမြန်း စုံစမ်း၊ တွေးတော

ကြည့်တော့ကာ၊ ဒါန၊ သီလ၊ သမထ လှေသုံးစုမှာ ဒိဋ္ဌိက ပဲ သွားလုပ်၍ ပါရမီ ၁၀-ပါး၊ စရိယာ ၃-ပါး၊ စွန့်ခြင်းကြီးငါး ပါးက လှော်သွားအဖြစ်နှင့် လှော်ခပ်၍နေသောကြောင့်။ သံသ ရာကြောင့်မြုပ်မော့ နစ်မော့၊ တဝဲလည်လည် ကမ်းရောက်ဘဲ နေကြတယ်။ အဲဒါသံသရာလယ်နေပုံသိကြဘို့ပါ။ ။ သံသ ရာမှ ထွက်မြောက်ကြပုံမှာတော့၊ ဒါနလှေ၊ သီလလှေ၊ သမထလှေ သုံးမျိုး၌တက်စီးပြီး ပါရမီ ၁၁-ပါး၊ စရိယာ ၃-ပါး၊ စွန့်ခြင်း ကြီးငါးပါးတို့က လှော်ကြပါတယ်။ ဓါတ်ဝိဇ္ဇာ မဂ်ဖိုလ်ဝိဇ္ဇာတို့ ကပဲ တက် ကိုင်ကြပါတယ်။ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ ခရီးသည် တို့က စီးကြပါတယ်။ ဤလိုအင်္ဂါစုံလို့ မဂ်ဘုံ ဖိုလ်ဘုံ နိဗ္ဗာန်ဘုံသို့ အစုံအစုံရောက်ကြပါတယ်။ ရောက်တဲ့လူတွေကား၊ ဘုရားတွေ ပစ္စေကတွေ၊ အဂ္ဂတွေ၊ မဟာတွေ၊ ပကတိတွေ၊ ရဟန္တာ၊ အနာဂါမ် သကဒါဂါမ်၊ သောတာပန်တွေ ၂၄-သင်္ချေ ကုဋေ(၆၀)ဗိုလ်ခြေ တသိန်းတို့ပါ။ သံသရာလည်သူနှင့် ထွက်မြောက်သူကို ခွဲသိ ကြဘို့ပါ။

(၁၂၁) | မပိုင်အစိုး၊ အားကိုးမမြင်၊ မအပ်မစပ်၊ သတ်သတ်အပြင် |
 | ပြုမရ၊ စုမရ၊ ဥပေက္ခာပုံသွင်း၊ အနတ္တမှတ်ကြဆယ်၊ တစ်ပင်။ |

ဤမြန်မာဂါထာအရ၊ ဓါတ်ပေါ်တာ ၃၂ မျိုးနှင့် တရား တော်ဂုဏ် ၆-ပါးနှင့် သာသနာ့အံ့ဩဘွယ် ရှစ်ပါးနှင့်ဝိပဿနာ ၃-ပါးနှင့် ၇-ပါးနှင့် (၁၀)ပါးနှင့် ၇၂-မျိုးနှင့်တဆဲ လေးချက် ဓမ္မစက်ရုပ်ပေါ်နှင့် တဆဲလေးချက်ဓမ္မစက် နာမ်ပေါ်နှင့် တွေ့ ကြရ၊ ရှုကြရ အားထုတ်ကြရာ၌ ၎င်းဓါတ်တရား ကလာပ်တရား

ပရမတ်တရားတွေဟာ အနတ္တချည်းဘဲ၊ ဖြစ်၍နေတော့တယ်။ အနတ္တသဘောသာဖြစ်ကြပုံမှာ (၁) မိမိမပိုင်ရ၊ ဘယ်သူမှမပိုင်ရ သောကြောင့် အနတ္တပါ။ (၂) ဘယ်သူကမှ အစိုးမရသော ကြောင့်အနတ္တပါ။ (၃) အားကိုးလှုပ်ငြိမ်းမရသောကြောင့် အနတ္တပါ။ (၄) လူမျက်စိ နတ်မျက်စိ ဗြဟ္မာမျက်စိနှင့်ပင် မမြင်ရသော ကြောင့်အနတ္တပါ။ (၅) ဘယ်သူမှမအပ်။ (၆) ဘယ်သူနဲ့မှမစပ်မ ဆိုင်သောကြောင့်အနတ္တပါ။ (၇) အပြင်ကနေသောကြောင့် အနတ္တပါ။ (၈) တသတ်စီဖြစ်၍နေသောကြောင့် အနတ္တပါ။ (၉) ပြု မရသောကြောင့်အနတ္တပါ။ (၁၀) စုမရသောကြောင့်အနတ္တပါ။ (၁၁) ဥပေက္ခာထားရပါသောကြောင့် အနတ္တပါ။ အနတ္တ၊ သုည အာကာရ၊ ၂-ပါး၊ ၄-ပါး၊ ၆-ပါး၊ ၈-ပါး၊ ၁၀-ပါး၊ ၁၂-ပါး၊ ၄၂-ပါးစီရှိသောကြောင့်အနတ္တပါ။ ဥပမာပြရပါလျှင် (၁) လေ (၂) ညောင်၊ (၃) အနံ့။ (၄) အသံကဲ့သို့၊ သူ့သက်သက်ဖြစ်သော ကြောင့်ပါဘဲ။

(၁၂၂) ဆီရှိ၊ နှမ်းကား ကံ ဆန်းပမာ၊ လောက ဥပမာနှင့် ဆုံနှင့်ကြိတ်မှ ယိုဖိတ်ထွက်လာ၊ ပြရပါလျှင်၊ နှမ်းတွေ ပါရမီများ နှမ်းလားပမာ ထဲ၌ဆီဟာရှိ၍ နေပါ ဝိနဲ့ကြိတ် ယိုဖိတ်မဂ်ထွက်လာ။ တယ်၊ ဆီရှိပေမဲ့ နှမ်း ထဲကဆီးဟာ ထွက်၍မလာသေးပါ။ ဆုံထဲထည့်ပြီး ကြိတ်မှပင် ဆီဟာယိုဖိတ်၍ထွက်လာပါတယ်။ ဆီကိုလိုရာ၌သုံးစွဲရပါတယ်။ လူမှာလဲ ကံနှင့်ပါရမီဆီဟာ ရှိ၍နေပါတယ်။ သူ့အလိုလိုမထွက် သေးပါ။ ဝိသယနာဆုံထဲထည့်ပြီးသတိနဲ့ကြိတ်၊ သမာဓိနဲ့ကြိတ်

ပါမှမဂ်ဆီ၊ ဖိုလ်ဆီ၊ နိဗ္ဗာန်ဆီ၊ ဉာဏ်ဆီများဟောထွက်လာဖါတယ်
ထွက်လာမှပင် မဂ်ပုဂ္ဂိုလ်ဘဲ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်ဘဲ၊ နိဗ္ဗာန်ရဘဲဟု သုံးစွဲ
ရပါသည်။ ဥပမာနှင့်သိကြပါလေ။ အဝဇ္ဇန်းကောင်းသလောက်
ခွဲ၍ ဟောပြောပြသကြပါကုန်။

(၁၂၃)	ဝိပဿနာစစ် ခါတ်နှစ်မှတ်ပါ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မိန့်မြက်အလာ၊ ခါတ်ကိုမရ သမထမှတ်ပါ၊ ဒါမသိယောင်တိယေင်ခြာခြာ	လယ်တီ၊ မြဝတီ မာန်လည်၊ စသော နိုင်ငံကျော်ဆရာ တော်ကြီးများက၊
-------	--	--

(ဝိပဿနာအစစ်၊ ခါတ်အနှစ်) ဟူ၍ သိသိ၊ သဘောကြီး မိန့်ဆို
တော်မူကြသည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ နိပါတ်-၁၅၉၊ ဟံမူမှာ
လည်း၊ [တတ္ထခါတုဝသေန ကထိတံ၊ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်
ဟောတိ။] ဟူ၍ပင် တိတိကြကြ၊ မိမိရရ၊ ပြခဲ့ပါသည်။ ခါတ်
သဘောတွေပြီးရုံမှ ဟောပြောမှသာလျှင် ဝိပဿနာ အစစ်ဟု
ပါရှိပါသည်။ ခါတ်မရောက်သေးဘဲ၊ ဖြစ်၍နေသော်၊ ဒေသနာ
နည်း၊ ပညတ် သမထမျှရပ်နေမည်။

(၁၂၄)	အရဟတ္တခါတ်မှ နီးတာ၊ ခါတုဝိဘင်္ဂ ထုတ်ပြသေချာ၊ ဥပရိပဏ္ဏ ဟန်ကြသေသနာ ဖိုလ်အရဟတ် လိုအပ်ခါတ်ကိုရှာ။	ခါတ်တရား ဆို တာအရဟတ္တဖိုလ် နှင့် အနီးဆုံး အ ကပ်ဆုံးဟုကျမ်း၌
-------	--	--

ဆိုထားပါပြီ။ ဆခါတုယောတိ(လ) အရဟတ္တသုပဇ္ဇာနတ္ထုတံ။

ဥပရိပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ၊ ခါတုဝိဘင်္ဂသုတ်ဖွင့်။ နံပါတ်-၁၉၇၊
 ကြောင်းရေ ၁၃ မှာ ကြည့်ကြပါ။ ခါတ်တရား မဟုတ်လျှင်၊
 အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ဝေးလှကွာလှသေးသည်ဟု ဗျာဓိရေကနည်းဖြင့်
 သိကြပါလေ။

(၁၂၅)	ခါတ်ကိုရူမှ ခါတုနိဗ္ဗာန်	[သင်္ခတခါတုစ၊အ
	ခါတ်မရူငြား ဝေးသွားကန်	သင်္ခတခါတုက]ဒုကနိ
	ဒုကနိပါတ် ကျပ် မြက်ထုတ်ပြန် ခါတ်ရူကြ မူ ပတရားမှန်။	ပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိ တော်၌ ပါရှိပါတယ်။

သင်္ခတခါတ်ကိုရူမှ အသင်္ခတခါတ် မြတ်လှသော နိဗ္ဗာန်ရမည်ဟု
 ဆိုပါသည်။ သင်္ဂြိုဟ်၌ စိတ် စေတသိက် ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ပရမတ္ထ
 တရား ၄-ပါးကိုပြောသော် စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ် ပရမတ် ၃ စု
 ကား၊ သင်္ခတခါတ်ပါတ်။ ၎င်းကိုရူမှ ဝင် အသင်္ခတခါတ်ကို ရပါ
 သည်။ မြဲမြဲမှတ်ကြပါလေ။

(၁၂၆)	ပူဇေလှုပ်ရှု လက္ခဏအင်္ဂါ	ပူဇေစသောခါတ်
	ဝိပဿနာစစ် မိန့်လှုပ်သေချာ	ကြီး ၄-ပါး တို့၏။
	ဥပရိပဏ္ဏ ဟန်ကြံဒေသနာ	ဝိပရိကာမ ဖေါက်
	ဖိုလ် အရဟတ် လိုအပ်ခါတ်ကိုရူ	ပြန်မှုကြောင့်ပူခြင်း

ခြင်း၊လှုပ်ခြင်း ရှုခြင်း စသောလက္ခဏာ ရပ္ပန၊ သဘောများကို
 တွေ့ရသည်။ အဲဒါဟာ ဝိပဿနာ အစစ်အမှန်၏။ ။လက္ခဏာ
 အင်္ဂါများပါတ်။ ဒါကိုရူပွားလျှင် ဉာဏ်စဉ်တက်၍ မဂ်ရမည်
 သတည်း။ [ဆခါတုယောတိ(လ)ဝိပဿနာ လက္ခဏမေဝ။]

ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ နံပါတ်-၁၉၇၊ ဇ မူ၌ ကြည့်ကြပါလေ။
ဝိပဿနာစစ်မှ မဂ်ရမည်ဆိုတာ သိကြသားပါတဲ့။

(၁၂၇)	ပူဇေလှုပ် ရွှံ့ သုညတလက္ခဏာ ခါတုဝိဘင်္ဂံ ထုတ်ပြသေချာ ဥပရိပဏ္ဏာ ဟန်ကြဒေသနာ ဖိုလ်အရဟတ် လိုအပ်ခါတ်ကိုရှာ။	ခါတ်ကြီးငှ-ပါး တို့၏၊ ဖေါက်ပြန်မှု၊ ကြောင့်၊ ပူခြင်း၊ ဇ ခြင်း၊ လှုပ်ခြင်း၊ ရွှံ့
-------	--	---

ခြင်း၊ သုညတ လက္ခဏာသဘောကပြသည်။ သုညတသဘောဆို
တာဟာ(အနတ္တ)အစစ်ပါတဲ့။ [ဆခါတုယောတိ(လ)သုညတ
လက္ခဏမေဝ။]ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ၊ နံပါတ် ၁၉၇၊ ဇ မူ၌
ပြသည်။(သုညတ၊အနတ္တ၊ ခါတ် ဝိပဿနာ။)အတူတူပါတဲ့။

(၁၂၈)	ပူဇေလှုပ် ရွှံ့ စူးရှဖြာဖြာ ခါတ်တန်ခိုးပြ သုညအနတ္တာ လာလာလိုက်ခဲ့ ကြိုက်တဲ့နေရာ ရထားဆိုက် ပုံကိုက်ဥပမာ။	ခန္ဓာ ကို ယ် ထဲ မှ ပူ ခြင်း ခြင်း လှုပ်ခြင်း ရွှံ့ ခြင်း စူး ရှ ခြင်း စ သောရူပပုဒ်၊ဖေါက်ပြန်
-------	---	---

မှ အဖြာဖြာတွေဟာ၊ ခါတ်ကတန်ခိုးပြနေတာ၊ သုညတွေပါ။
အနတ္တတွေပါ။ ၎င်းတို့က လာပြီးခေါ်ပါတယ်။ လာဟေ့ ယောဂီ
တို့ လာလိုက်ခဲ့ပါ။ ယောဂီကိုကြိုက်တဲ့နေရာဌာန၌ ပို့ထားပါမည်
ဟုဆို သကဲ့သို့လာပြောသကဲ့သို့ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ (အလောင်း
မှန်လို့၊ရထားဆိုက်ထားပါ။) ဇနကမင်းသား ပမာဖြင့်သိကြပါ။
(ဘုန်းကံအလျောက်၊ စကြရောက်ထားပါ။)ငါတို့တို့၊ စသော
စကြမင်းများ၊ ဥပမာဖြင့် သိကြပါ။ ချဲ့ထွင်၍ ဟောကြပါ။
ပြောကြပါလေ။

(၁၂၉)	ပကတိရ၊ မူလ၊ ဘူတာ	အရိယာတို့၏
	ရေသောက်ပင်ရင်း ခါတ်မင်းမှတ်ပါ	ကျင့်စဉ် လမ်း
	အောက်ခြေမလွတ် ဝဋ်လဲပြတ်မှာ	မှာ(ခ-၂-၃-
အရိယ ကျင့်ကြံလမ်းစဉ်ပါ။	၃ ၄-၇ ၃၇-	

၁၆-၄-၄ နိ၊)ပါဘဲ။ ခါတ်တရား၊ ရုပ်နာမ် ၂-ပါး၊ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး၊ ပရိညာ ၃-ပါး၊ သစ္စာ ၄-ပါး၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး၊ ဗောဓိပက္ခိယ ၃၇ ပါး၊ ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါး၊ မဂ် ၄-ပါး၊ ဖိုလ် ၄-ပါး နိဗ္ဗာန်အားဖြင့် ကျမ်းတိုင်းကလမ်းစဉ်ပြု၍ထားပါသည်။ ခါတ်ကိုရှုရင် လမ်းစဉ်အတိုင်း တက်၍သွားပါတယ်။ ခါဟာ ပကတိအနက်ပါ။ မူလအနက်ပါ၊ ဘူတာအနက်ပါ၊ ရေသောက်မြစ်ပါ ပင်ရင်းပါ၊ ခါတ်မင်းပါ၊ ခါတ်ဘုရင်ပါ၊ ခါတ်အဓိပတိကို အောက်ခြေခိုင်းတဲ့ တရားပါ။ အောက်ခြေမလွတ်သော ခါတ်ပါ ရှုမှ ဝဋ်ပြတ်မည်၊ အရိယာဖြစ်မည်။ ကျင့်စဉ်မှန်မည်။

(၁၃၀)	အမျှင်ပေါင်းစု ကောင်းမှုသမာ	ဥပမာပြမည်၊ နွား
	တရားဓမ္မ ပေါင်းထခါတ်သာ	ကျန်းနွားရိုင်းကြီး
	အားအင်ပြည့်ဝ သိကြာထွေလာ	တကောင်ဟာရှိနေ
ဖမ်းကာချုပ် အယုတ်ပြာချေရှာ။	တယ်။ ဘုရင် က၊	

ဆင်းရဲသားကိုခေါ်၍ ဟောဒီမှာ လျော်မျှင် တပုံကြီးရှိတယ်။ ဟောဒီနွားကျန်း၊ အရိုင်းကောင်ကြီးကို ရတဲ့နည်းနဲ့ ဖမ်းထားလေ။ ဖမ်းနိုင်သော် သင်၏ဉာဏ်စွမ်း သတ္တိအတိုင်း၊ ရာထူးအပ်မည်ဟုစေခိုင်းသည်။ ဆင်းရဲသားသည်၊ ပဌမ၌ လျော်မျှင်နှင့်ချည်တုပ်သည်၊ နွားကအားနဲ့ရုံးတော့၊ ဝုံးကနဲ့ပြတ်သွားသည် သို့ဖြစ်

၍။ ၎င်းလျှော်မျှင်တို့ကို လက်သန်းလုံးခန့် ကြိုးများ ဖြစ်အောင် ဆယ်ချောင်းကျစ်ပြီးမှ၊ ၎င်းကြိုးဆယ်ချောင်းကို စုပေါင်းပြီး ကြိုးကျစ်ရာ လက်ခကောက်ဝတ်ခန့်မျှ ကြိုးတချောင်းထဲဖြစ်လာ သည်။ ၎င်းကြိုးနှင့် နွားရိုင်းကြီးကို ချည်နှောင်ပြီး တိုင်နှင့်တုပ် ထားရာ၊ နွားရိုင်းကြီးဟာ မလှုပ်နိုင်၊ မရိုးနိုင်ဘဲ၊ ဖြစ်ရသည်။ ဤကား နွားရိုင်းကြီးကို ဖမ်းချုပ်ထားသော ဥပမာတည်း။

ထို့အတူတသံသရာလုံး ရှိပြလောသော စိတ်ကို၊ ဝိနည်းနဲ့ သုတ္တန်နဲ့၊ အဘိဓမ္မာနဲ့၊ ပိဋကတ်နဲ့၊ နိကာယ်နဲ့၊ အင်္ဂါနဲ့ မေဓုန္ဒာနဲ့ တခုစီနှင့် ချည်နှောင်သော်၊ နွားရိုင်းကြီးဟာ၊ ရိုး ကန် ဖြတ် တောက်၍သာ နေတော့သည်။ ၎င်းဝိနည်း၊ သုတ္တန်၊ အဘိဓမ္မာ ပိဋကတ်၊ နိကာယ်၊ အင်္ဂါ မေဓုန္ဒာတို့ကိုစုပေါင်း၍ (ခါတ်ပါဘဲ ဟူ၍) ကြိုးတချောင်းထဲဖြစ်အောင်ကျစ်ပြီး (စိတ်)ကိုခါတ်ကြိုးနဲ့ ဖမ်းပြီးရှုပ္ပါးသဖြင့် လမ်းစဉ်အတိုင်း၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရတော့သတည်း။

(၁၃၁)	မရှိကွယ်ပျောက် အရှိရောက်လျှင်၊ ငါ့သုတပါး၊ (မ္မ) (ကျား) မမြင်၊ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ မုက္ခ၊ လွင့်စင်၊ ပူမငွေ့ မူ၍နိဗ္ဗာန်ဝင်။		နာမည်မှည့်ထား
			တဲ့၊ တကယ်မရှိတဲ့
			အထင် သာ ရှိတဲ့
			ပညတ် ပျောက်

အောင်ဟာ X တတယ်ရှိတဲ့ ခါတ်တရားကိုရှုပ္ပါးရမည်။ ခါတ်တွေ လျှင် (မရှိပညတ်ဟာ ကွယ်ပျောက်၍ X အရှိပရမတ် ခါတ်ဟာ ပေါ်ပေါက်တော့သည်။ ခါတ်ပရမတ်၌ ငါမရှိ၊ သူမရှိ၊ တပါး မရှိ၊ မိမ္မမရှိ၊ ယောကျ်ားမရှိ၊ မမြင်၊ မတွေ့ရတော့ပါဘူး ထိုအခါ

မိမ္မ ယေခကျားကြောင့်ဖြစ်သော ချမ်းသာ၊ သုခ၊ ဆင်းရဲဒုက္ခဟာ မုက္ခ၂ ဘဲကင်းလွတ်၍လာပါတော့သည်။ ထိုအခါဝယ် ပူပူ ဆူဆူ ကိလေသာမတွေ့၊ ပူမငွေ့တော့ဘဲ မူ၍ပင်နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်စံပျော် ပိုက်ရတော့သည်။

(၁၃၂)	အကုသိုလ်တရား၊ များပြားသွယ်သွယ်၊	လူနတ်ဗြဟ္မာ
	ဒိဋ္ဌိပယ်ရှား မလားအပါယ်၊	တိုင်း ဟာ၊ ဟို
	ဒိဋ္ဌိပြုတ်တော့ နတ်လုပ်နေမယ်၊	သံ သရာဏ အ
	မဂ်ဖိုလ်များ တိုးပွားနိဗ္ဗာန်နယ်၊	သ ခေ ချ် က၊

ကမ္မာကုဋေက ကမ္မာတသန်းက၊ ကမ္မာတသိန်းက၊ ကမ္မာတသောင်းက၊ ကမ္မာတထောင်က၊ ကမ္မာတရာက၊ ကမ္မာတဆယ်က တကမ္မာက၊ ဆယ်ဘဝက၊ တဘဝကဖြစ်လာတဲ့၊ အကုသိုလ်များ ကိလေသာများဟာ၊ စကြဝဠာပြည့် ဝိသယခေတ်ပြည့် ရှိနေကြသည်။ အကုသိုလ်ကိလေသာတို့ဟာ၊ ဒိဋ္ဌိကိုခါတ်နှင့် ပြာချသဖြင့် ကုန်သွားတော့သည်။ ဒိဋ္ဌိကုန်တော့ အဝါယ်မလား တော့ပါ။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်တော့ကာ နတ်လုပ်၍ ဗြဟ္မာလုပ်၍နေရသည်။ မဂ်ဖိုလ်များလဲ တိုးပွားတက်ရောက်၍ လာတော့သည်။ နိဗ္ဗာန်နယ်သို့ ရောက်နေတော့သည်။

(၁၃၃)	နိဗ္ဗာန်တံခါး ဖွင့်ထားပေရဲ့၊	မြတ်စွာဘုရား
	ငါးထောင်အတွင်း ပိတ်ခြင်းမလား၊	ဟာ၊ သာသနာ
	မဝင်ကြလို့ လည်ကြသံသရာ၊	ငါး ထောင် အ
	ဘယ်သူပြစ် မှုသစ်ရှာကြပါ။	တွင်း ၌ နိ ဗ္ဗာန်

တံခါးမကြီးကို ဖွင့်၍ အမြဲထားပါသည်။ ငါးထောင်အတွင်း၌

မပိတ်တော့ပါ။ လူ့၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ တွေဟာ ခါတ်လက်မှတ်ယူ၍ မငင်
 ကြပါ။ ဒါကြောင့် သံသရာလည်နေကြရတာ။ (၁) မြတ်ဘုရားက
 နိဗ္ဗာန်တံခါးနှစ်ငါးထောင်လုံး ဖွင့်ပြီး ထားပါလျက်နှင့်။ (၂) လူ့၊
 နတ်၊ ဗြဟ္မာတွေက နိဗ္ဗာန်သို့မဝင်ကြဘဲ။ နေကြတာဟာ ဘယ်သူ
 ရဲ့အပြစ်ပါလဲ။ နိဗ္ဗာန်တံခါးဖွင့်ပြီး ထားတဲ့ ဘုရားရဲ့အပြစ်လား။
 သို့မဟုတ်မဝင်ကြဘဲနေတဲ့ လူ့၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတွေရဲ့ အပြစ်
 လားဆိုတာ၊ အမှုရှာကြပါလေ။

(၁၃၄)	အင်္ဂုလိနှင့် မိုက်သည့်အာဠာ၊	မြတ်စွာဘုရား
	ကိုးရာ ခုနှစ်ရာ ငါးရာစောရာ၊	သင်္ခင်က သာသ
	ခြောက်ဆယ်ဝတ္ထု ကြည့်ရှုသောခါ၊	နာငါးထောင်း
	နိဗ္ဗိတံခါး ဖွင့်ထားဟင်းလင်းပါ။	ပတ်လုံး နိဗ္ဗာန်

တံခါးဖွင့်ထားသဖြင့်၊ ထိုတံခါးဖြင့်ဝင်၍ အရိယာ လုပ်နေကြ
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ဟာ၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အာဠာဝကာ၊ ခိုးသားကိုးရာ
 ခိုးသားခုနှစ်ရာ၊ ခိုးသားငါးရာ၊ စသောအားဖြင့် ဝတ္ထုပေါင်း
 (၆၀) မျှထုတ်ပြပါသည်။ ဤမျှမိုက်မဲ့၊ ရမ်းကား ဆိုးဝါးသော
 ပုဂ္ဂိုလ် (၆၀) ပင်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်နိုင်ကြသေး၏။ လိမ်လိမ်၊ မာမာ၊
 ယဉ်ယဉ်၊ ကျေးကျေး ရှိကြသော ဗုဒ္ဓဘာသာတို့ကား၊ နိဗ္ဗာန်
 တံခါးဖြင့် ဝင်ကြပါလျှင် ကေနိရမှာပါဘဲတဲ့။ သတ်ပြုကြပါ။

(၁၃၅)	ဘုရားလှမ်းသွား လမ်းများဖုံဖုံ၊	သဲ လုံး အ မျှ ပွင့်
	ခန္ဓာတွင်းက ပြခြင်းစုံစုံ၊	တော်မူကြတဲ့ဘုရား
	သူတို့ငါတို့ လှမ်းစို့ ပိုလ်ပုံ၊	တွေဟာ ခါတ်လမ်း
	ဒုက္ခတုံး လုံးလုံးနိဗ္ဗာန်ဘုံ။	ဖုံဖုံ လမ်းဖြင့် တက်

ရောက်လှမ်းကြကြကုန်၏။ ဘုရားများရော၊ ပစ္စေကတွေရော၊ အဂ္ဂ
သာဝကတွေရော၊ မဟာသာဝကတွေရော၊ ပကတိသာဝကတွေ
ရော၊ သောတာပန်တွေ၊ သကဒါဂါမ်တွေ၊ အနာဂါမ်တွေ၊ ရဟန္တာ
တွေ၊ ၂၄-သင်္ချေကုဋေ(၆၀) ဗိုလ်ခြေတသိန်း အားလုံးတို့ဟာ
သွားသွားနေတဲ့ ဓါတ်လမ်းမကြီး ဖုံဖုံကိုသာ ငါတို့လဲလှမ်းကြ
ဘို့သင့်သည်။ လှမ်းကြလျှင် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်မှာပါဘဲ။

<p>(၁၃၆) နာမ်မှာကပ်ကြ မှတ်ရစရာ၊ ရုပ်မှာကပ်ကြ မှတ်ရစရာ၊ ရုပ်နာမ်မှာကပ် ထပ်ထပ်လွှာလွှာ သံသာရ ဝဋ္ဋဒုက္ခကြာ။</p>	<p>(၁)နာမ်၌ကပ်၍ နေ ကြ သော ဘေး ရန်များ ကား (က ဘေးကြီး) မောဟ</p>
--	--

အဟိဒ္ဓိကာ၊ အနောတ္တပ္ပ ဥဒ္ဓစ္စ၊ လောဘ၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မာန၊ ဒေါသ၊ ဣဿာ
မစ္ဆရိယ၊ ကုက္ကုစ္စ ထိန၊ မိဒ္ဓ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ။ (ခဘေးကြီး။) ဇရာ၊ ဒေါသ
မောဟ၊ ကောဓ၊ ဥပါနာဟ၊ ကွေ၊ ပလာသ၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ
မာယာ၊ သာထေယျ၊ ထမ္ဘ၊ သာရမ္ဘ၊ မာန၊ အတိမာန၊ မဒ၊ ပမာဒ
(ဂဘေးကြီး) အာသဝ-၄၊ ဩဃ-၄၊ ယောဂ-၄၊ ဂန္ထ-၄၊ ဥပါဒါန်
-၄၊ နိဝရဏ-၆-ဂ၊ အနုသယ-၇၊ သုတ္တန်သံယောဇဉ်-၁၀ ပါး။
အဘိဓမ္မာသံယောဇဉ် ၁၀ ပါး၊ ကိလေသာ ၃-ပါး၊ ၁၀-ပါး
-၁၅၁၁။ (ဃဘေးကြီး) သက္ကာယဒိဋ္ဌိ-၂၀-၂၆-၂၅၆-၅-၁၅-
၃၂-၄၂-၆၆-၉၆ အခက်၊ အလက်ဒိဋ္ဌိများ၊ ၃၀-၁၀-၁၀-၆၂-၉၆။
ဝိစိကိစ္ဆာ-ဂ-၁၆။ ဝိပုလ္လာသ-၁၂။ အဝိဇ္ဇာ ၄-ဂ၊ အကုသိုလ်
၁၂-၁၄-၂၇-ပါး။ တဏှာ(၃၀၈)သင်္ဂကြီး ငါးပါးတို့တည်း။ X

(၂) ရုပ်မှာကပ်သော ဘေးရန်များကား အန္တရာယ် ၆-ပါး
 ၎င်း ၁၀ ပါး။ ဝိပုတ္တိ ၄-ပါး။ ဗျသနငါးပါး။ ရန်သူမျိုးငါးပါး
 ဒါဏ် ၁၀-ပါး။ ရုပ်ပြစ် ၈-ပါး။ ဥပုဗ္ဗဒေဝါ ၁၆-ပါး။ ဘေးကြီး
 ၂၅-ပါး။ ကံကြမ္မာ ၃၂ ပါး။ ရောဂါ-၉၆၊ ၎င်း ၉၈-ပါး။
 ပိုးမျိုးကုဋေ(၈၀) ငရဲကြီး ၈-ဆယ်။ ငရဲငယ်(၁၂၈)ထပ်။ ငရဲ
 ၂၆-ထပ်။ ပြိတ္တာအသုရကာယ် ၂၂-မျိုးစီ။ ရေနေ တိရစ္ဆာန်
 ဆယ်ကုဋေ။ ကုန်းနေတိရစ္ဆာန်ကိုးကုဋေ၊ ကဲ့ဘေး၊ မဲ့ဘေး၊ ငဲ့ဘေး
 ပူးဘေး၊ ကောင့်တဘေး၊ ကြောင့်ကြဘေးတို့တည်း။ XX ရုပ်နာမ်
 ဦးကပ်၍နေကြသော ဘေးများကား လုပ်မှုတွေအရာရာ၊ ကိုင်မှု
 တွေအရာရာ၊ ပြောမှုတွေအရာရာ၊ ဆိုမှုတွေအရာရာ၊ ရောင်းမှုတွေ
 အရာရာ၊ ဝယ်မှုတွေအရာရာ၊ ပေါင်းမှုတွေ၊ စားမှုတွေ၊ သောက်
 မှုတွေ၊ လှူဒါန်းမှုတွေ၊ ကျင့်ကြံမှုတွေ၊ ဆက်ဆံမှုတွေ၊ ရှာဖွေ
 မှုတွေ၊ စောင့်ရှောက်မှုတွေ၊ ကူပံ့မှုတွေ၊ ဖေးမ မ, စ မှုတွေ၊
 ကယ်ဆယ်မှုတွေအရာရာတို့တည်း။ အဲဒါတွေနှင့် အချိန်ကုန်ကြရ
 ရက်ကုန်၊ လကုန်၊ နှစ်ကုန်၊ ဘဝကုန်၊ သံသရာပါ ကုန်ခဲ့ကြရပြီ
 တကား။ ဘယ်ဘေတာများ ထွက်လမ်းကို ရှာကြမှာလဲ ဒီလိုနှင့်ဘဲ
 (ကရုတ်ကင်းရှောက်) သွားနေကြတော့မှာလား။ ဗုဒ္ဓဘာသာ
 သူတော်စွာတို့ရယ်။ နှိုးဆော်စာ (တကဲ့မေတ္တာ) တကဲ့ကရုဏာ
 နှင့်မို့ ရေးမိသမျှ ပြောဟောမိ သမျှကို ခွင့်ပြုကြပါလေ။
 (မသိသူကျော်သွား၊ သိသူဖုတ်စား) စကားပုံအလား၊ စဉ်းစား
 ဝေဖန်၍ ခပ်မြန်မြန် ဖြုတ်ကြပါတော့။ သူတော်ကောင်း
 များရယ်။

(၁၃၇)	ကိုယ်လုပ်ကြံကျင့် အသင့်ရှိသူ၊	ဥပမာရွာတရွာ
	တိုင်းသူအများ ညွှတ်တုံးတိုင်းက၊	၌ လူတဦးဟာ
	အမြဲနိစ္စ ဖေးမပြည်သူ၊	သား ကို ရှင် ပြု
	တရပ်အများ စကားပုံတိုင်းယူ။	မယ်ဟု၊ တိုင် ပင်

သော် အမျိုးသားလူလင်တစုက၎င်း၊ အမျိုးသွီးတစုက၎င်း၊ ကြီး
လတ်၊ ငယ်များက၎င်း။ ထိုကိစ္စပြီး အောင်တိုင်းဝန်း၍ ကူကြ၊ ညီကြ
ဖေးမကြသည်။ မျက်မြင်ပါဘဲ။ ထို့အတူ ကိုယ်ကောင်း အလုပ်
ကောင်း အကြံကောင်း၊ အကျင့်ကောင်း စုံလင်စွာနှင့် အသင့်ရှိ
နေသူများကို တိုင်းသူ ပြည်သားအများက၊ ညွှတ်တုံးကာဖြင့်
တိုင်းဝန်း၍ ကူညီကြမြဲတည်း။ အမြဲနိစ္စပင် ပြည်သူ၊ ရပ်သူ၊ ရွာသူ
များက ဖေးမကြသည်။ အဲဒါတရပ်များ၏ စကားပုံတည်း။
ဝိပဿနာ ကျင့်ကြံသောသူကို ဘုရားစသော (၁၃)ဌာနတို့က
တိုင်းမကြည့်ရှု ဖေးမ မြှင့်တင် မြှောက်စားကြသဖြင့်၊ အရိယာ
ဘဝနှင့်နေကြသည်။

(၁၃၈)	ဒါန သီလ သမထ ထိုထို၊	မြတ်စွာ
	ဘာဝနာလမ်း တက်လှမ်းမဂ်ဖိုလ်၊	ဘုရား၏၊ ဒေ
	ကံလမ်း၊ ဈာန်လမ်း၊ ဉာဏ်လမ်း၊ ဝိဇ္ဇာထိုရ်၊	သနာတော်
	အသိပြ၊ ဇိနတက္ကသိုလ်။	အတိုင်း၊ ဒါန

သီလ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာဟူ၍၎င်း။ ကံလမ်း၊ ဈာန်လမ်း၊ ဉာဏ်
လမ်းဟူ၍၎င်း။ အစားစားရှိရာ။ ဒါန သီလကား ကံလမ်း၊ ကမ္မ
ပစ္စယောဘည်း။ (ကမ္မဝိပါကော အစိန္တိယော။) ဟူသည်နှင့်အညီ

ကံ၏အကျိုးပေးကား အစိန္တေယျ၊ အပ္ပမေယျ၊ အသင်္ချေယျ၊
 အနန္တ၊ အပ္ပရိမာဏ၊ အပ္ပရိစ္ဆန္တ၊ အကျိုးကို ပေးနိုင်ပါ၏။ (၂)
 သမထကား စွာန်လမ်းသည်း။ (ဣဒ္ဓိဝိသယော၊ အစိန္တိယော၊)
 ဟူသည်နှင့်အညီ၊ သမထနယ်၊ သမာဓိလမ်း စွာန်စခမ်းလည်း။
 ထို့ထက်ပင် အစိန္တေယျ၊ အပ္ပမေယျ၊ အသင်္ချေယျ၊ အနန္တ၊ အပ္ပရိ
 မာဏ၊ အပ္ပရိစ္ဆန္တသာတည်း။ (၃) ဝိပဿနာကား၊ ဉာဏ်လမ်း
 တည်း။ ၎င်းကား ကံ၊ စွာန်ထက်ပင် မနှိုင်းယှဉ်လောက်သော
 အစိန္တေယျ၊ အပ္ပမေယျ၊ အသင်္ချေယျ၊ အနန္တ၊ အပ္ပရိမာဏ၊
 အပ္ပရိစ္ဆန္တ စသော အကျိုးတို့တည်းဟု ခွဲ၍သိထားကြပါလေ။
 သမ္မာဒိဋ္ဌိ ငါးမျိုး၌ ၁၉-၁၆-၁၃-၄-၅ အားဖြင့် ပြပြီး ဖြစ်၍
 မချေ့ပြီ။

(၁၃၉)	အာ၊ဥ၊က၊သ၊ ရဋ္ဌ ရှင်ကြည်၊ ကြိုးစား တိုးပွား မိုးသိကြာပုံမှ၊ အပါယ်ကလွတ် ဝဋ်ပြတ်တည်ကြည်၊ မဂ်ဖိုလ်နန်း စံမြန်း နိဗ္ဗာန်ပြည်။	သမ္မဒါ ၄-ပါး မှာ၊ ရပ် ရွာ ဘို့ သာသနာ ဘို့ ဟု ၂-မျိုး ခွဲရမည်။
	(၁) အာ၊ အာရက္ခသမ္မဒါဆိုတာ မိမိရရှိပြီးသော ပစ္စည်းဥစ္စာကို အဝင်နှင့်အထွက် ချိန်၍စောင့်ရှောက်ရမည်။ (၂) ဥ၊ ဌာနသမ္မဒါ မရသေးသော ပစ္စည်းများကို ရ ရှိ အောင် ဟာ ထကြ လုလွ ဥဿာဟ၊ ဝီရိယရှိရမည်။ (၃) ကလျာဏမိတ္တဆိုတာ၊ မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းနှင့် ပေါင်းသင်း၍ နေရမည်။ (၄) သမ္မဇီဝိတာ၊ မိမိအတန်းနှင့် မျှတသော အသက်မွေးမှု ရှိနေရမည်။ ဤကား	

ရပ်ဘို့ ရွာဘို့၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝ တိုးတက်မည့် သမ္ပဒါတည်း။ သာသနာတက်၌ ကား (၁) ဥဋ္ဌာနသမ္ပဒါ၊ ဓါတ်တရား၊ ကလာပ်တရား၊ ပရမတ်တရားများကို မရလျှင်မနေ၊ ရရှိအောင်ဟာ ဝိရိယ လုလ္လ ဥဿာဟဖြင့်၊ ထထ၊ ကြကြ၊ ကြိုးစားရမည်။ (၂) အာရက္ခ သမ္ပဒါ၊ မိမိရရှိပြီးသောတရားများကို မပျက်၊ မပျောက် ရအောင်စောင့်ရှောက်ရမည်။ (၃) ကုလျာဏမိတ္တဆိုတာ၊ ရုပ်နာမ် ဓမ္မသင်္ခါရကို ပွားနေသူ ဟေ-ပြဿ၊ ရနေသူများနှင့်သာအတူ နေရမည်။ (၄) သမ္ပဇိဝိတာသမ္ပဒါဆိုတာ ယောဂီနှင့်တူအောင် နေပါ၊ စားပါ၊ ပြောပါ၊ ကျင့်ပါ၊ ရှောင်သင့်တာလိုရှာကြပါ၊ ပြုသင့်တာကိုပြုကြပါ။ အဲဒါ မျှသော အသက်မွေးခြင်း ပါဘဲ၊ အဲဒါလေးပါးကို သမ္ပဒါခေါ်သည်။ ရုပ်ရွာသမ္ပဒါမှာ ဘောဂ စည်းစိမ်ပြည့်ဝ၊ တိုးတက်ဘို့သာဖြစ်၏။ သာသနာ သမ္ပဒါမှာ၊ မဂ်ဖိုဏ်ရဘို့ သာဖြစ်၏။ X သဘိ။

(၁၄၀)	သံသရာဘေး မျှော်တွေ ဖန်ဖန်၊	ယခုအခါ၊ သာသနာ့ ဒုလ္လဘ နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ငရဲမောင်မပြန်။
	မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်း အပေါင်းရှာရန်	
	ဒုလ္လဘမို့ ကြုံရနေရန်၊	
	တချက်လွဲ ငရဲမောင်မပြန်။	

နှင့်ကြုံ၍ နေကြရပေပြီ။ သံသရာဘေးကို မျှော်တွေ့ပြီး၊ မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်း၊ အပေါင်းအသင်း အမြတ်ရအောင် ရှာကြပါ။ တချက်လောက် အပေါင်းအသင်း လွဲသွားလျှင် ငရဲကျပြီ။ ငရဲထဲမှလူ့ပြည်သို့ ပြန်လာဘို့ နတ်ပြည်သို့ ပြန်လာဘို့ကို စိတ်မကူးကြနှင့်တော့။ တသံသရာလုံး၌ ပြုမိသော အကုသိုလ်

ကိလေသာကြောင့်၊ တခုပြီးတခုနှင့် ငရဲ၌ ခံရမှာမို့ လွတ်ရက်ကို မတွေ့နိုင်တော့ပြီ။ ခါတ်တခုဟာ တကဲ့မိတ်ဆွေကောင်းပါဘဲ။ လူဆိုးကြီးများဝတ္ထု (၆၀) ကြည့်လျှင်။ ခါတ်ကြောင့် မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကိုရကြပါပြီ။ သတိပြုကြပါ။

(၁၄၁)		သေမင်းလက်ထဲ ရုပ်လဲအပ်ရှာ၊		လူ့ဘုံက
		သေမင်းလက်ထဲ နာမ်လဲအပ်ရှာ၊		လူ့အား
		သုဿာန်သင်းချိုင်း အလောင်းတိုင်းအပ်ရှာ၊		လုံးတို့ကို
		နောင်ဘဝ အပ်ရအပါယ်ရှာ။		ဉာဏ်ဖြင့်

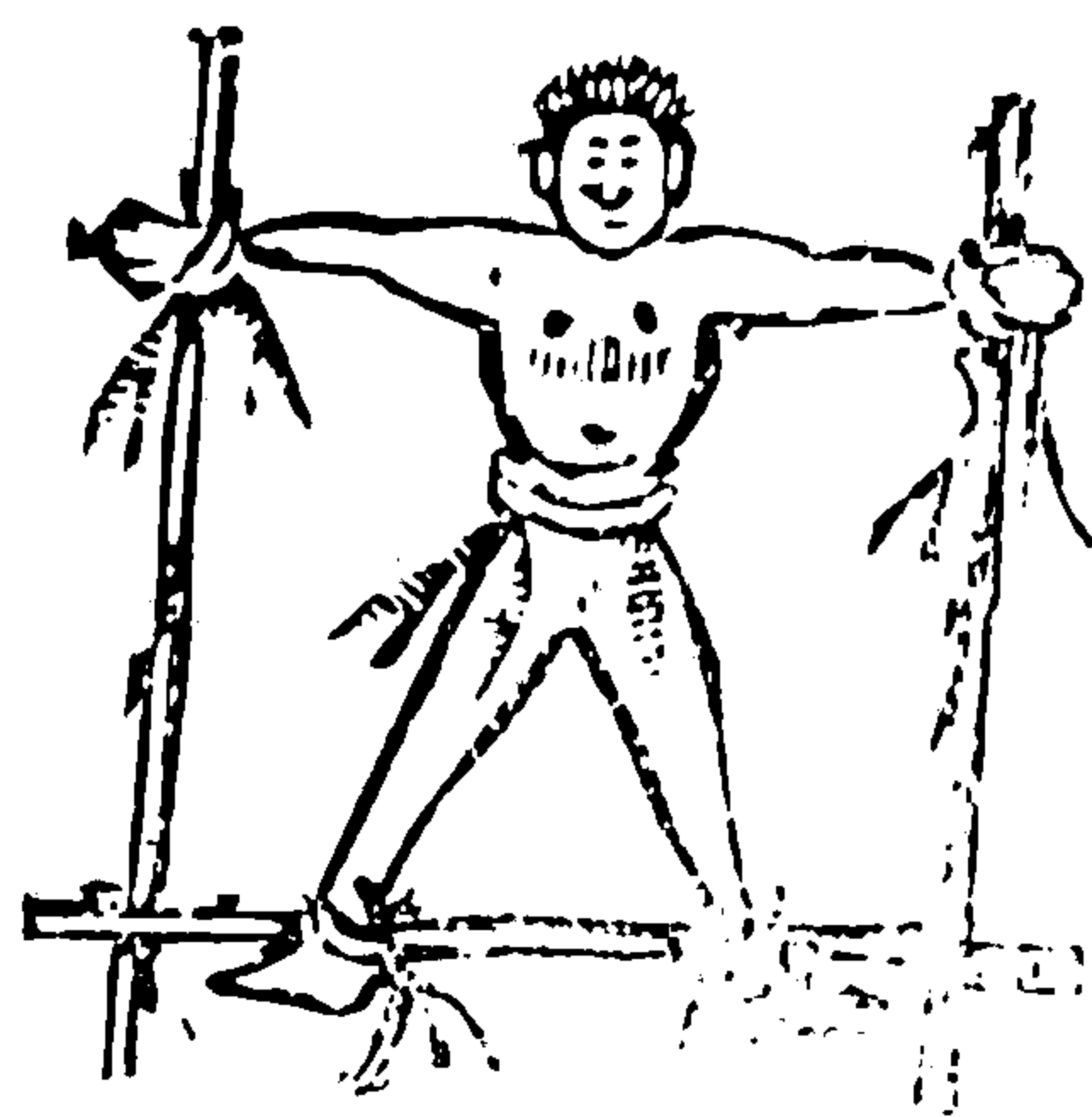
ကြည့်သော်ပဋိသန္ဓေနေသည်ကစ၍သေသည်အထိပင်မိမိရုပ်အစုကြီးကို သေမင်း၏လက်ထဲ၌အပ်ထားပါသည်။ဒါကိုမသိ၍ပျော်ရွှင်နေကြတာပါ။ပဋိသန္ဓေနေသည်ကစ၍သေသည်အထိပင်၊မိမိ၏ စိတ်စေတသိက်၊နာမ်စုကြီးကိုသေမင်း၏လက်ထဲ၌ အပ်ထားပါသည်။ အဲဒါကိုမရိပ်မိလို့မာနတက်၍နေကြတာပါ။ သေတော့ အလောင်းကောင်ကြီးကိုလဲ သုဿာန်သင်းချိုင်း၏ လက်ထဲသို့ အပ်ထားပါသည်။မသိကြလို့ပျော်ပါးမော်ကြွား နေကြတာပါ။ အဲဒီလိုသာ မေ့မေ့၊လျှော့လျှော့နှင့် ပေါ့ပေါ့ ဆဆ နေသွားလျှင်၊ ဒုတိယ ဘဝကစ၍ တသံသရာလုံးလဲ မိမိဖြစ်ရမည့်ဘဝကို အပါယ်ဘုံသို့ အပ်ထားသည်။ မည် မှီ သ တည်း။ အပါယ်လေးဘုံမှ ထွက်မြောက်အောင် ခါတ်အား ထပ်ထားကြပါလေ။

(၁၄၂)	အပါယ်ချောက်ကြ ရောက်ရအနန္တာ အကုသိုလ်နှင်း ကြဆင်းသံသာ၊ ဒီလိုဒုက္ခ မုက္ခ၂ ကြုံလာ၊ ခါတ်မတွေ့ မှတ်ဟေ့ တခြာခြာ။	လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ တို့ကို ဉာဏ် ဖြင့် မြင် သော်၊ တ ဘဝ
-------	--	--

ဆယ်ဘဝ၊ တကမ္ဘာ၊ ဆယ်ကမ္ဘာ၊ ကမ္ဘာတရာ၊ ကမ္ဘာတထောင်
 ကမ္ဘာတသောင်း၊ ကမ္ဘာတသိန်း၊ ကမ္ဘာတသန်း၊ ကမ္ဘာကုဋေ
 ကမ္ဘာအသင်္ချေ၊ ဟိုသံသရာ ဘဝတွေတုန်းက မိုက်မိမှားမိ ပြုမိ
 လုပ်ခဲ့မိသော အကုသိုလ်တွေ၊ ကိလေသာတွေကို၊ အပါယ်ဘဝနှင့်
 စာနာချိန်ဆ၍ ကြည့်သော် အပါယ်လေးပါး ချောက်နက်ကြီး
 ထဲသို့ ကျကျပြီး၊ ရောက်ရမည့်ဘဝအနန္တတို့ကိုသိမြင်၍လာတော့
 သည်။ အကြောင်းကို ရှာသော် တစက္ကန့် အချိန်ကလေး၌ပင်
 အကုသိုလ်ကိလေသာပေါင်း ကုဋေတသိန်းဝင်၍နေတော့သည်။
 (ဝီတိက္ကမကိလေသာ၊ အတန်းသို့မရောက်သေးကာမူ၊ ပရိယုဋ္ဌာန
 အတန်းသို့မရောက်သေးကာမူ။) အနုသယကိလေသာတန်းကမူ
 တားမရဘဲဝင်နေ၊ ဆီးမရဘဲဝင်နေသဖြင့် ဘဝပေါင်းအပါယ်မှာ
 ကုဋေတသိန်းမျှ တစက္ကန့်အတွက် ခံစားရတော့မည်၊ ဒီလိုဆိုလျှင်
 တသံသရာလုံး ဒီလိုအပါယ်ဒုက္ခနှင့် မုက္ခ၂ တွေကြုံရတော့မည်။
 မြတ်စွာဘုရားက သားတော်ရာဟုလာကို ကိလေသာ၊ အကုသိုလ်
 ဖြတ်၍ ခါတ်ဘုရားပေးထားသည်။ ခါတ်တရားနဲ့ ဖြတ်ပြစ်မှ
 ရှင်းရှင်းပြတ်မည်ကို၊ ယုံကြည်ပါလေ။

(၁၄၃)

လူနှင့်ရဲ ယှဉ်တွဲအောင်ဟာ၊
 ဒိဋ္ဌိကြီးနှင့် ထုတ်ပိုးနေတာ၊
 ချည်နှောင်ချုပ်ထား လုပ်မှားတဏှာ၊
 ဓါတ်ဖြေမှ မြေနှိဗျူတာ။



ဤပုံစံကို နာနာကြည့်ပါ။ လူဆိုးကို ဖမ်းထားပြီးတော့၊
 ကားစဉ်၌တင်ထား၍ လက် ၂-ဖက် ကြိုးချည်တုပ်ထားသည်။
 ခြေ ၂ ဖက်ကြိုးချည်ပြီးတုပ်ထားသည်။ ခါး၌လည်း၊ ဝါးတန်း
 ချည်၍ ကြိုးချည်ပြီးတုပ်ထားသည်။ (ဗုဒ္ဓဗန္ဓန)အဖွဲ့ငါးမျိုးဖြင့်
 ချည်နှောင်တုပ်ထားသဖြင့် မလှုပ်နိုင်၊ မရှားနိုင်ဘဲ၊ ရိုက်သမျှ
 ထုသမျှ၊ ထိုးသမျှ၊ သတ်ဖြတ်သမျှကို အလူးအလိမ့် ခံရသည်။
 အဲဒါဥပမာပါဘဲ။ ဥပမေယျမှတော့ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ
 များကို (၃၁)ဘုံဆိုတဲ့ ကားစင်၌ ဒိဋ္ဌိငါးပါးကြိုးဖြင့် ယှဉ်တွဲ
 ချည်နှောင်ကာ ချုပ်ထားသဖြင့် လူနှင့်ရဲ၊ လူနှင့်တိရစ္ဆာန်၊
 လူနှင့်ပြိတ္တာ၊ လူနှင့်အသူရကာယ်ကိုလဲ၊ ဒိဋ္ဌိကြီးနှင့် တုပ်ပိုးချည်
 နှောင်ကာထားသဖြင့်၊ ငါငါ၊ သူသူ၊ လူလူ၊ နတ်နတ်၊ ထင်မှတ်
 ယူမှား ဖောက်ပြားရသည်။ တဏှာက ထပ်မံပြီးတော့ ငါ့ဥစ္စာ
 ငါ့ဘာနှင့် မှားရှင်းရပြန်သည်။ ဓါတ်နဲ့ဖြေမှသာပြေမည်တည်း။

(၁၄၄)	စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်၊ နိဗ္ဗိ ညတ်ပါ။ ဒိဋ္ဌိဖယ်ရှား တရားငါးဖြာ၊ ဒါကိုတွေ့မှ အရိယာနယ်ပါ၊ ဒုက္ခတုံး လုံးလုံးနှိဗျူတာ။	ဝိပဿနာတရားကို အား ထုတ်တော့ ခန္ဓာ ထဲမှ ပေါ် သိ ပေါ်၊ ရှု ပေါ်
-------	---	---

လက်၌ ပေါ်တာဟုသိခြင်း။ အဲဒီ(သေရုလက်) များ၌ ငါ, သူ
 လူ, နတ် ဆိုတဲ့ အမှားများ ချုပ်ခြင်း၊ ကင်းခြင်း၊ ငြိမ်းခြင်း
 သဘောများကိုသာတွေ့ရသည်။ ခွဲကြည့်တော့ (၁)ကောင်း ရုပ်ပါ
 ဘဲ။ (၂)သိကား စိတ်ပါဘဲ။ (၃)ရှုခြင်းကား စေတသိက်ပါဘဲ
 (၄)လက်ဘဲ၊ ခြေဘဲကား၊ ပညတ်ပါဘဲ။ (၅)သေရု၌အမှားချုပ်
 တာ၊ ငြိမ်းတာ၊ ကင်းတာဟာ နိဗ္ဗာန်ပါဘဲဟူ၍ တွေ့လဲတွေ့လျှင်
 သိလဲသိလျှင် ဤငါးချက်ကြောင့် ဒိဋ္ဌိကိုဖယ်ရှားနိုင်၍ ဒိဋ္ဌိကွာ
 သွားပါပြီ။ ဒီငါးပါးကိုတွေ့လျှင် အရိယာပါဘဲ၊ မတွေ့သေးလျှင်
 ပုထုဇဉ်ပါဘဲ။ အရိယာဖြစ်လျှင် ဒုက္ခတုံး၍ လုံးလုံး, လျှားလျား
 နိဗ္ဗာန်သို့ တစ တစနှင့် ဝင်ဝင်သွားနေပါတော့သည်။ ဒါကိုသိ
 ထားကြပါလေ။

(၁၄၅)	နှစ်ဆယ်လေးရှိ ကောဋ္ဌိခြောက်ဆယ် ဗိုလ်ခြေတသိန်း ကော်န်းဂုဏ်ကြွယ်၊ ဓါတ်တရားမှ မှတ်သားဆောင်တယ် သံသရာ၊ ကုန်း(ထ)နိဗ္ဗာန်နယ်။	ပြခဲ့ ပြီး သော (၁၄၄) နံပါတ် အ တိုင်း၊ စိတ် စေတသိက် ရုပ်
	နိဗ္ဗာန် ပညတ် ငါးပါးကိုတွေ့ထား၊ ရှုပွား ခွဲခြားကာနေသော် ထိုယောဂီဟာ အရိယာနယ်၌ရောက်တည်၍၊ ဒုက္ခမှလွတ်မြောက် တော့သည်။ ဒီလိုကျွတ်ကြ၊ လွတ်ကြသည်မှာ ဘုရားတဆူပွင့်လျှင် ၂၄-သင်္ချေ၊ ကုဒဋ္ဌ(၆၁) ဗိုလ်ခြေတသိန်း ကျွတ်ကြ၍ကော်န်းနှင့် ကြုံချ၊ တွေ့ချ၊ ဂုဏ်ကြွယ်ရသည်။ ဓါတ်တရားကဆောင်ပို့လို့ပါဘဲ။ သံသရာနယ်ထဲက ကုန်းကုန်းထပြီး အဆုံးနိဗ္ဗာန်သို့ ကြကြ ဝင် ကြ၊ နေကြပါသည်။	

(၁၄၆)	လေဝါတ်ဆောင်သွား လှေများဆန်ကာ၊ လှေရာ၊လှေရာ သောသောညံတာ၊ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ သိဟေ့ နောင်လာ၊ ခေတဏှ လေမှ နိုင်တော့တာ။	ဘုရားဖူး သွား မည့် လှေတစုဟာ လှေတစင်း
-------	---	---

ကိုငှါးပြီးစီးကြသည်။ ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းမှထွက်ကြသည်။ တာပေမဲ့ လှေဟာ ခေကစီးပြီး၊ ခေကဆွဲသွားသဖြင့် အညာသို့မဆန်တော့ဘဲ အောက်သို့စုံမျောနေသည်။ ခရီးသွားများက ဆူပူတော့ လှေသွား တွေဟာ လှုပ်လှုပ်၊ ရွရွနှင့် (၁) ရွက်တိုင်ထူကြသည်။ မျောတုံးပင် (၂) ရွက်လက်တပ်ကြသည်။ မျောတုန်းပင်၊ (၃) ရွက်ဖွင့်ကြသည်။ မျောတုန်းပင်။ (၄) ထို့နောက်မှ (လေဝါတ်) လာသဖြင့် လှေဟာ တဟဲဟဲ၊ တရဲရဲနှင့် ခေကိုရန်ပြု၍ ဆန်တက် သွားတော့သည်။ (လေ၊ ဝါယောဝါတ်ကြောင့် ဆန်တက်သည်။) ဟု ဆုံးဖြတ်ကြ ပါတယ်။ ယောဂီများလဲ၊ ဝါယောဝါတ်ကိုရှုမှ မင်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့ ဆန်တက်မှာပါဘဲဟူ၏။ ဥပဓေယျနှင့် ယှဉ်ပြုလျှင် (၁) ခေ ကား တဏှာပါ။ (၂) လှေကား ခန္ဓာကိုယ်ပါ။ (၃) မြစ်ကား သံသရာပါ။ (၄) စီးသူများကား ယောဂီတွေပါ။ (၅) ရွက်တိုင် ကား သတိပါ။ (၆) ရွက်လက်ကား ဝီရိယပါ။ (၇) ရွက်ကား သမာဓိပါ။ (၈) လေကား ဝါယောဝါတ်ပါ။ (၉) ဆန်တက် တာကား ဉာဏ်စဉ်တက်တာ။ (၁၀) မြို့စဉ် ရောက်၊ ရောက်သွား တာကား မင် ၄-ပါး၊ ဖိုလ် ၄-ပါး ရောက်တာပါ။ (၁၁) ဘုရား ရှိသောမြို့ကား နိဗ္ဗာန်ပါဟု၊ ဥပမာရော၊ ဥပဓေယျရော ယှဉ်၍ ပြကြပါ။

(၁၄၇)	ဓါတ်တရားကား မလားအပါယ်၊ ဆင်းရဲတွင်းက လွတ်ကင်းတကယ်၊ (၆၇)ရောက် ဖြစ်စံဘယ်၊ လက္ခဏာ တက်ကြ နိဗ္ဗာန်နယ်။	ဓါတ်တရားကို ရှု ပွားကာ နေပါမူ အပါယ် တံခါး ပိတ် သွား ပါပြီ။
-------	---	---

ဆင်းရဲ သံသရာလဲပြတ်သွားပါပြီ။ (၆၇) ဆင့်ဖြင့်ဖြင့်ဖြင့်ဆန်တက် သွားပါပြီ။ ဘုံစဉ်စံဘဝရ၍ ဇေ မြမြ၊ ရှင်ရှင်၊ ပြေနှင့် ရောက် တော့မည်။ ဓါတ်တရားထဲက အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ လက္ခဏာရေး ဂု-ပါးကို ရှုနေခြင်းကား မင်္ဂ၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားသွား နေတာ ပါဘဲ သတိ၊ ဓါတ်ကြောင့် အပါယ်တံခါး ပိတ်ပုံမှာ (စတုန့် ဓါတု နံ အညတ္တတ္တံ ပထဝီဓါတုယာ၊ အာပေါဓါတုယာ၊ တေဇော ဓါတုယာ၊ ဝါယောဓါတုယာ၊ နတောဓမ္မေ၊ အဝစ္စပသာဒေန၊ သမ္ပန္နာဂတော၊ အရိယသဘဝကော၊ နိရယံဝါ၊ တိရစ္ဆာနယောနိ ယံ၊ ပေတ္တိဒိသယံဝါ ဥပပဇ္ဇိသတိတိ။) တိကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ် ပါဠိဘော် နိပါတ် ၁၁၈၊ ကြောင်းရေး-၁၊ ဟံမူ၌ကြည့်ကြပါလေ။ ဓါတ်ကြောင့် ဆင်းရဲသံသရာပြတ်ပုံမှာ (ဓါတုခေါ်တိက္ခ၊ အနိစ္စ ဘော၊ ဇာနတော၊ ပဿဘော၊ ဘိက္ခုနော၊ အဝိဇ္ဇာပဟိယတိ၊ ဝိဇ္ဇာဥပ္ပဇ္ဇတိ။) သဠာယတန ဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၌။ ။ ဓါတ် ကြောင့် အဝိဇ္ဇာကွာပြီး၊ ဝိဇ္ဇာရ၍ (အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ် နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်ဘဝ၊ ဇာတိ ဇရာ၊ မရဏ သောကာ၊ ပရိဒေဝ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ (၁၉) ပါးသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ကြီး ပျက်ပြို လောင်မီးကျ၍ ဆင်းရဲသံသရာမှ လွတ်မြောက်သည်။ ဓါတ်

ကြောင့် ဘုံစဉ်စံရတယ်ဆိုတာဟာ (ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သတ္တဘဝေဒေတိ။) ဟူသော ဧက အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌကထာ ပါဠိနှင့် (အဋ္ဌမမာဒိယန္တိ) ဟူသော ပါဠိတော်များစွာကို ထောက်ထား၍ သိနိုင်ကြပါသည်။ (၆၇) ဆင့်ဖြင့်ဖြင့်ဖြင့်ပြီး ဆန်တက်သွားရတယ် ဆိုတာ၌ (ဓါတုဒ္ဓိကာတရားတော် ပဌမတွဲ၌ရေးခဲ့ပါပြီ။) လက္ခဏာရေး ၃-ပါးရလို့ နိဗ္ဗာန်သွားတယ်ဆိုတာ၌ (နိဗ္ဗာနပူရံ ပါပေသိ ယာနတ္ထယေန သောဇီနော။) ပါဠိဖြင့်သိနိုင်ပါသည်။

(၁၄၈)	မူလ သဘာဝ ပိတ်ကြပယ်ရှာ၊	မဟာ ရာဟု
	တရားသာမည အနိစ္စတွေပါ၊	လောဝါဒ သုတ်
	မဂ်ပြည်၊ ဖိုလ်သွား ရထားယာဉ်သာ၊	တော်၌ (၁) ပထ
	နိဗ္ဗာန်နန်း စံမြန်းအမြန်ပါ။	ဝီဓါတုံခေါရာဟု

လ။ (၂) အနိစ္စတော။ (၁) ပထဝီဓါတုံခေါရာဟုလ။ (၂) ဒုက္ခတော။ (၁) ပထဝီဓါတုံခေါရာဟုလ။ (၂) အနတ္တတော၊ ဤပါဠိ ၃-ပုဒ်ကိုကြည့်တော့။ (၁) ပထဝီဓါတုံခေါရာဟုလ၊ သုံးပုဒ်ကား မူလသဘာဝ ရေသောက်မြစ်၊ ပကတိ၊ ပင်ရင်းကို ပြပါသည်။ ၎င်းကို ရှုနေလျှင်၊ အပါယ်တံခါးပိတ်မည်။ ဆင်းရဲသံသရာဗြတ်သည်၊ ဘုံစဉ်စံရသည်။ သိဒ္ဓိကြီးကိုးတန်ကိုရသည်။ (၆၇) ဆင့်ဖြင့်ဖြင့်ကာ၊ မြင့်ကာတက်သည်။ သာဓကမှာ (၈၁) ၌ ပြခဲ့သော စတုန့် ဓါတုနံ ပါဠိပင်တည်း။ (၂) အနိစ္စတော၊ ဒုက္ခတော၊ အနတ္တတော ပါဠိကား၊ သာမညလက္ခဏာကို ပြသည်။ ၎င်း သာမညဖြင့်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ရသည်။ သာဓကမှာ ပြခဲ့ပြီးသော

(နိဗ္ဗာနပုရိပါပေသိ၊ ယာနတ္ထယေနသောဇီနော။) ပင်တည်း။
တနည်း (သီတေနာပိရုပ္ပတိ X ဥဏှေနာပိရုပ္ပတိ။) ဆိုတဲ့ ခန္ဓာဝဂ္ဂ
သံယုတ် ပါဠိတော်တည်း။ (၁) သီတေနာပိ၊ ဥဏှေနာပိဖြင့်
သဘာဝလက္ခဏာကိုပြသည်။ X ရုပ္ပတိ ပုဒ်ဖြင့်၊ သာမညလက္ခဏာ
ကိုပြသည်။ သဘာဝလက္ခဏာဖြင့် အပါယ်တံခါး စသည်တို့ ပိတ်
ရသည်။ သာမညလက္ခဏာဖြင့် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကိုရသည်။ တေကြ
ပါလေ။

(၁၄၉) | ရေထု၊ လေထု၊ ကျောက်ထု၊ ဒါး၊ လှံ၊ | က မ္ဘာ ကျော်
မီးကျိုး၊ ပြာမိုး၊ သဲမိုး တဖန်၊ | အ ခန္ဓာ ဝ က
ညွှန်ပြောင်း မှောင်ထု တခုဒုဿ၊ | ဘိ လူး ကြီး ဟာ
လက်နက်များ ဆယ်ပါးဖြစ်တဲ့ရန်။ | မြတ် စွာ ဘု ရား
ကို၎င်း။ သတ္တဝါများကို၎င်း။ စိတ်ဆိုးလျှင်လက်နက်ကြီး ဆယ်
ပါးဖြင့်ဖြစ်၍ သတ်ဖြတ်ပါတယ်။ လက်နက်ကြီး ဆယ်ပါးဆိုတာ
(၁) ရေထုကြီး။ (၂) လေထုကြီး။ (၃) ကျောက်ထုကြီး။ (၄)
ဒါးများ။ (၅) လှံများ။ (၆) မီးကျိုးမိုး။ (၇) ပြာပူမိုး။ (၈)
သဲမိုး။ (၉) ညွှန်ပြောင်းမိုး။ (၁၀) မှောင်ထုမိုး။ (၁၁) ဒုဿ
ခေါ်သော ဘွဲ့ဖြူလက်နက် ၁၁-ပါးတည်း။ (ဘွဲ့ဖြူလက်နက်
တခါတရံ အရေးကြီးမှ သုံးစွဲပါသည်။ ယောဂီများလည်း၊
ကိလေသာ အကုသိုလ် ရန်သူနှင့်တွေ့လျှင်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ်
(၁၀-ပါး) လက်နက်ဖြင့် စွာပန ပြာချပြစ်ကြပါသည်။ တဘဝ
နိုင်တာနှင့် တသံသရာလုံး နိုင်တာ၊ ခွဲသိပြီး သုံးစွဲကြပါလေ။

(၁၅၀) | ခန္ဓာစိတ်ချ အနိစ္စကိုယ်မှာ၊ | လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာသတ္တဝါ
 | ခန္ဓာမုက္ခ ၂ ဒုက္ခကိုယ်မှာ၊ | တို့၏။ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အ
 | ခန္ဓာခါတ်မျှ အနတ္တကိုယ်မှာ၊ | မြဲတမ်း ပြုပြု နေတာက
 | ပရမတ် ဆတ်ဆတ်ပြုနေတာ။ | တော့ အနိစ္စဟာ စိတ်ချ

ရအောင် ခန္ဓာ၌ပြုပြုနေပါတယ်။ ဒုက္ခဟာ မုချပင် ခန္ဓာ၌ပြုပြုနေ
 ပါတယ်။ အနတ္တဟာခါတ်မျှဖြင့် ခန္ဓာ၌ပြုပြုနေပါတယ်။ အဲဒီလို
 ပရမတ်ဟာ ဆတ်ဆတ်ပင်ခန္ဓာ၌ပြုပြုနေပါတယ်။ ပရမတ်၊ အနိစ္စ၊
 ဒုက္ခအနတ္တ ၃-ပါးပြုပြုနေတာကိုမသိကြ၍ ၎င်းတို့ကိုရောဂါဘဲ။
 ဝေဒနာဘဲ၊ ဖျားတာဘဲ၊ ကိုယ်ပူတာဘဲ၊ မကျမ်း မမာတာဘဲ။
 ရောဂါသည်ဘဲစသည်ဖြင့် အမှားဒိဋ္ဌိကြီး ကပ်ကပ်နေကြသည်။
 မပေါ်ကြလို့မဟုတ်ပါ။ မတွေ့ကြလို့မဟုတ်ပါ။ အသိမှားအမြင်
 မှား၊ အမှတ်မှား၊ အယူမှားနေကြလို့ပါ။ ယခုပြတဲ့ အတိုင်း
 မရမတ်ဘဲဟုသိမည်။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တဘဲဟု သိမည်ဆိုပါလျှင်
 လမ်းစဉ်တက်ရောက်၍ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို ရကြမည်သာတည်း။

(၁၅၁) | ဒါ၊ သီ၊ ထ၊ ဝိ လေးရှိနာဝါ | ဥပမာ၊ မြစ်၏တ
 | အကုသိုလ်များ ပယ်ရှားစွန့်ခွါ | ဖက် ကမ်း ၌ သဲ ပုံ
 | သူ့အင်၊ သူ့အား ယူသွားကယ်ရှာ | ကြီးရှိရာ၊ တဖက်မှ
 | ခါတ်ဓမ္မ မှတ်ကြ နိဗ္ဗူတာ။ | ဟို တဖက်သို့ ပို့ရန်

ငှါးရမ်းပြီး ပို့စေသော်၊ ဒါနလောက သဲအတင်းတရာသာ တင်
 ဆောင်၍ပို့ပို့နေပါတယ်။ တင်းတရာထက်ပိုမို၍တင်သော် သဲရော
 လော့ရော၊ မြစ်ထဲ၌မြုပ်ရတယ်။ (၂)သီလလော့ကို ငှါးရမ်း၍ပို့စေ

သော်၊ သဲအတင်းတထောင်မျှသာတင်၍ ပို့ပို့နေပါတယ်။ တင်း
 တထောင်ထက် ပိုမို၍တင်သော် သဲရော၊ လှေရော မြစ်ထဲ၌ မြုပ်
 ရတယ်။ (၃)သမထလှေကို ငှားရမ်း၍ ပို့စေသော် သဲများအ
 တင်းပေါင်း (၈၄၀၀၀)မျှသာ တင်၍ပို့ပို့နေပါသည်။ သဲအတင်း
 ပေါင်း (၈၄၀၀၀)ထက်ပိုမို၍ တင်သော်၊ သဲရော လှေရော၊ မြစ်
 ထဲ၌မြုပ်ရပါတယ်။ (၄)ဝိပဿနာလှေကို ငှားရမ်း၍ ပို့စေသော်
 ၎င်းကမ်းထိပ်၌ တင်ထားစုပုံ၍ထားသော သဲပုံကြီး ကုန်အောင်
 တင်၍ပို့ပို့နေပါတယ်။ အာဠာဝက၊ အင်္ဂုလိမာလ စသောငတ္ထု
 ပေါင်း (၆၀) ကျော်ကိုကြည့်က သိရပါလိမ့်မည်။ (၁)ဒါနလှေက
 အကုသိုလ်တင်းတရာတင်၍ပို့သည်။ (၂)သီလလှေက အကုသိုလ်
 တင်း (၁၀၀၀) တင်၍ပို့သည်။ (၃)သမထလှေက အကုသိုလ်၊
 တင်း (၈၄၀၀၀) တင်၍ပို့သည်။ (၁၀၀)ထက် (၁၀၀၀)ထက်
 (၈၄၀၀၀)ထက်ပို၍ တင်သော်၊ လူရော၊ အကုသိုလ်ရော၊ မြုပ်
 ရလေသည်။ ဝိပဿနာလှေကား၊ ပရမတ်မို့၊ ဘယ်ရွှေ၊ ဘယ်မျှ
 လောက်တင်တင် သံသရာခွင်တွင် မမြုပ်တော့ပါဘူး။ ဓါတ်ဓမ္မ
 ကား၊ ဝိပဿနာလှေကြီး အကြီးဆုံးပါဘဲ။



ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါးကြည့်ပါ

(၁၅၂) ဖြစ်ပျက်ရှိလျက် မသိမြင်၊
 လောကဘုံသား ခေါ်ငြားအစဉ်၊
 ဖြစ်ပျက်ရှိလျက် အသိတွင်တွင်၊
 လောကီသား အများခေါ်ကြပင်။

(၁၅၃) လောကုတ္တရာ မြေဘုံခွင့်၊
 လောကီနှင့်သွား အများရောက်အင်၊
 ပစ္စေ၊ဗုဒ္ဓ သွားကြကုန်မြင်၊
 ကျမ်းစကား မများခဲ့ပြချင်။

[၁-၂-၃-၄-၅-၆-၇
 -၈-၉ ၀။ ၁ ၂-၃-၄
 ၅-၆] ဤဉာဏ်စဉ် ၁၆-
 ပါး တို့ဟာ နာမ ရူပ
 ငရိဒတ္တဒဉာဏ်၊ ငစ္စယ
 ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၊ သမ္မဿန
 ဉာဏ်၊ ၃-ပါး တို့ တွင်၊
 ဖြစ်ပျက် ရှိ၍ နေပေမဲ့

ဖြစ်ပျက်ကိုမတွေ့ကြလို့ လောကဉာဏ် ၃-ပါးဟုနာမည်တပ်ထား
 ကြပါတယ်။ (၂) ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ကစ၍၊ အနုလောမဉာဏ်အထိ။
 (၉) ဉာဏ်တို့ကတော့၊ ဖြစ်ပျက်လဲရှိ၊ ဖြစ်ပျက်လဲမတွေ့ကြရတာမို့၊
 လောကီဉာဏ် ၉-ပါးဟု နာမည်မှည့်ခေါ်ကြရပါတယ်။ (၃)
 ဂေါတြဘူဉာဏ် မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်၊ ပစ္စဝက္ခဏာဉာဏ်၊ ၄-ပါးကို
 တော့ ဖြစ်ပျက်လဲမရှိ၊ ဖြစ်ပျက်မရှိတာကို အာရုံပြုနိုင်ကြသော
 ကြောင့်လောကုတ္တရာဉာဏ်ဟုခေါ်ရပါသည်။ (၁) လောကဉာဏ်
 ၃-ပါး။ (၂) လောကီဉာဏ် ၉-ပါး။ (၃) လောကုတ္တရာဉာဏ် ၄-
 ပါးအားဖြင့် ၁၆-ဉာဏ်ရှိပါသည်။ ဝိဂ္ဂိုဟ်ဆိုတော့ကား (၁) လုဇ္ဇတိ
 ပလုဇ္ဇတိတိလော လောကော၊ ဖြစ်ပျက်ရှိ၍ နေသောကြောင့်
 ၃-ဉာဏ်ဟာ လောကပါဘဲ။ (၂) လောကဿဣဒံ၊ လောကီ
 ဖြစ်ပျက်ရှိ၍ နေသောကြောင့် ဖြစ်ပျက်အာရုံနှင့်နေသောကြောင့်
 ဥဒယဗ္ဗယ၊ ကစ၍ အနုလောမထိ ၉-ဉာဏ်ကို လောကီဟုဆိုအပ်

ပါသည်။ (၃) လောကတော၊ ဥတ္တရတိတိလောကုတ္တရံ၊ ဖြစ်ပျက်
လောကမှထွက်မြောက်တတ်သောကြောင့် လောကုတ္တရာမည်၏။

(၁၅၄)	ကောင်းကင်အတွင်း လမင်းပမာ၊	ဥပမာပြမည်၊
	သာသနာတွင်း ထိန်လင်းငေဖြာ၊	ကောင်းကင်ပြင်
	ဆောင်ဝါကုန်မြူး အထူးပြေရွာ၊	မှာဂြိုဟ်က ၉-လုံး
	ဝိရူကြ ပူဇမင်္ဂလာ။	တာရာက ၉-လုံး

နက္ခတ်က ၂၇ လုံး၊ ကြယ်တွေကား သင်္ချေ၊ သင်္ချေမူ ရှိ၍နေကြ
တယ်။ ၎င်းတို့အထဲသို့ (လ) မင်းကြီးထွက်လာသော်၊ (လ) မင်း
ကြီးကို ဂြိုဟ်တွေရော၊ တာရာတွေရော၊ နက္ခတ်တွေရော၊ ကြယ်
တွေကရော ဝိုင်းဝန်း၍ ပူဇော်ကြရပါတယ်။ ခြံရံကြရပါတယ်။
သာသနာတွင်းမှာလဲ ဒါနဂြိုဟ်တွေ၊ သီလတာရာတွေ၊ သမထ
နက္ခတ်တွေ စရဏ(၁၅-ပါး) စရဏ(၃၂)ပါး။ ကြယ်တွေ
ဟာလဲ၊ ဝိပဿနာ (လ) မင်းကြီးကိုဝိုင်းဝန်း၍ ပူဇော်ကြရပါ
တယ်။ ခြံရံကြရပါတယ်။ (အဝသေသာ၊ တဿာ၊ ပရိဝါရာဝ
ဟောန္တိ။) သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ ကျင်းကျန်ကုန်သော ဒါနံ၊
သီလ၊ သမထ၊ စရဏတရားတို့ဟာ (ဝိပဿနာ၏) အချွေ အရံ
မျှသာဖြစ်ကြရသည်။ ဥပမာတွေပြပြပြီး ဟောကြပါတော့။

(၁၅၅)	မိုးညှင်း၊ မင်းကုန်း၊ စွန်းလွန်း၊ မဟာစည်	ဗမာပြည်၏
	မဏ္ဍိုက်၊ တိက္ခ ဉာဏစာဂီ၊	မြို့တော်ကြီး
	မာရ်အောင်၊ အောင်ချင်း၊ ရွှေမင်းဝန်မည်၊	ဖြစ်သော မ
	မဂ္ဂင်ကျောင်း ထပ်လောင်း ဟံသာဝတီ၊	ဟာ ရန်ကုန်

မြို့ဘော်ကြီး၌ မှီဘင်းနေထိုင်ရာ ဖြစ်ကြသော ဝိပဿနာဂိုဏ်းကြီး
အဖွဲ့ကြီးများကား (၁) မိုးညှင်းအဖွဲ့ကြီး။ (၂) မင်းကုန်းအဖွဲ့
ကြီး။ (၃) စွန်းလွန်းအဖွဲ့ကြီး။ (၄) မဟာစည်အဖွဲ့ကြီး။ (၅)
သာသနာ့မဏ္ဍိတ် အဖွဲ့ကြီး။ (၆) ဦးတိက္ခအဖွဲ့ကြီး (၇) ဉာဏစာဂီ
အဖွဲ့ကြီး။ (၈) သာသနာ့မာရ်အောင်အဖွဲ့ကြီး။ (၉) အောင်ခြင်း
ဦးညေယျ အဖွဲ့ကြီး။ (၁၀) ရွှေမင်းဝန် အဖွဲ့ကြီး။ (၁၁) မဂ္ဂင်
ချောင်အဖွဲ့ကြီး။ (၁၂) ဟံသာဝတီ အဖွဲ့ကြီးဟူ၍ (နေပမာ၊
လပမာ) ထိန်ထိန်ဖြာသော အဖွဲ့များ၊ တဆဲနွှစ်ဖွဲ့ရှိ၍ နေပါသည်။
၎င်းတို့အထဲတွင် ၁၃၂၄-ခုနှစ် စာရင်းအရ ဉာဏစာဂီအဖွဲ့ကြီး
ဟာ၊ အဖွဲ့ကြီး လပ်ငယ်ပေါင်း (၃၈၉) ဖွဲ့၊ စာအုပ်ကြီး၊ လတ်ငယ်
ပေါင်း (၈၆၄၅၃၇) စာရွက်ချပ်ရေ ပုံနှိပ်ဝေငှရာ၌ (၁၁၄၅၀၅၀)
ယောဂီပေါင်း (၆) သန်းကျော်မျှ ရှိလာပါပြီ။ ၁၃၀၀-ပြည့်နှစ်
တော်သလင်းလပြည့်နေ့နံနက် (၉) နာရီအချိန်က စ၍ တည်ထောင်
ပါသည်။ ယခုအဖွဲ့ (၃၉၂) ဖွဲ့၊ စာအုပ်ပေါင်း (၁၂၄၄၅၅၀)၊
စာရွက်လူ (၁၃၂၄၀၅၁) ချပ်ရေတည်း။

၁၃၂၅-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုပ် ၃-ရက်နေ့
ကရင်ပြည်နယ်၊ ဖါးအံမြို့ အမိတာရာမရဲကျောင်း၌ ရေးပြီးသည်။



(၁၅၆) | ဝိဇ္ဇာဉာဏ်စက် သန်လျက်ကိုကိုင်း၊ | ဥပမာ ပြ ရ လျှင်၊
 | မောဟပိတ်ဆီး ရိပ်ကြီးဂနိုင်း၊ | သူခိုး၊ ဒါးပြ၊ သူပုန်
 | ဒိဋ္ဌိခိုသော ထိုဘောကိုချိုင်း၊ | တွေဟာ ည အ ချိန်
 | အမှန်သိ သန္တိဘုံသို့တိုင်။ | တွင် ရပ် ရွာ များ သို့

ဝင်ပြီးလျှင်၊ ယက်ကြ၊ ယူကြ၊ ငင်ကြပြီး၊ သွားကြဘယ်။ အစိုးရက
 လိုက်ပြီးဖမ်းတော့၊ တောနက်ကြီး၊ ရိပ်ကြီး၊ ဂနိုင်းကြီးထဲသို့ဝင်ပြီး
 နေကြဘယ်။ ဖမ်း၍ မခိုနိုင်ပါ၊ အဲဒီအခါမှာ ရပ်ရွာတို့ကိုခေါ်ယူ၍
 သူခိုး၊ ဒါးပြ ခိုနေသော တောကြီးကိုပေါက်ဆိန် လှူဒါး၊ အစား
 စားဖြင့်ရှင်းလင်း၍ထားတော့၊ သူခိုး ဒါးပြများမခိုနိုင်၊ ရပ်ရွာသို့
 လဲမဝင်၊ မလုနိုင် ခိုးသားများ နေရာမရှိ၍ အမိခံရ၊ အသတ်ခံရ
 သဖြင့် ရပ်ရွာမြို့ပြ၊ မြေချမ်းသာရလေသည်။ ယခုလဲ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
 ၂၁-၂၆-၂၅၆-၅-၁၅ ၃၂ ၄၂ ၆၆-၆၆၊ နှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-၃
 ပါး။ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိ ၁၀-ပါး။ အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိ ၁၀-ပါး။ မဟာမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ၆၂-ပါး။ ပါသဏ္ဌဒိဋ္ဌိ ၉၆-ပါး။ ဝိစိကိစ္ဆာ ၈-ပါး၊ ၁၆-ပါး၊
 ဝိပုလ္လသ ၁၂-ပါး။ အဝိဇ္ဇာ ၄-ပါး။ ၈-ပါး စသော သူခိုးတွေ
 ဒါးပြတွေ သူပုန်တွေဟာလဲ မောဟဆိုတဲ့ အဝိဇ္ဇာတောနက်ကြီး
 ထဲ၌ ခိုဝင်၊ ပုံးလျှိုး၍ ဆိုးတေလျက်နေကြသည်။ ယောဂီမင်း
 က၊ ဓါတ်ဝိဇ္ဇာသန်လျက်နှင့် မောဟ အဝိဇ္ဇာတောကြီးကို ခုတ်လှဲ
 ရှင်းလင်းပြစ်တော့၊ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိ၊ စသော သူခိုး ဒါးပြ တွေဟာ
 မခိုးနိုင်၊ မလုနိုင်၊ မခိုနိုင်ကြတော့ဘဲ။ အမိခံ၍ အသတ်ခံရ၊ အဖြတ်
 ခံရ၊ အသေခံကြရသည်။ အမှန်သိ၍ သန္တိနိဗ္ဗာန်ဘုံသို့ ရောက်
 ကြရသည်။

(၁၅၇)	မဂ္ဂင်ဖေၤငံစက် အောက်တက်ကိုပြင်၊ ခေမာသေၤငံမြို့ ဆေၤငံပို့အစဉ်၊ လှော်ကြ ခပ်ကြ ရပ်ကမေတွင်၊ ရေယာဉ်ကြီး အပြီးထန်လို့ပင်။	အလယ်ကသံသ ရာ မြစ် ကြီး ကို ဖြတ်၍ ကူး ကြ သော အခါ၊ ဤ

မှာဘက်၊ပုထုဇဉ်ကမ်းမှ ထိုမှာဘက် အရိယာတဖက်ကမ်းသို့ ကူးသန်းကြရမည်။ ကူးသောအခါမှာ မဂ္ဂင်ဂ-ပါးဆိုတဲ့ လှေဖေၤငံထက်၌ တက်စီးကြ၍၊ဝိပဿနာဉာဏ်စဉ် ၁၀ ပါးအောင်တက်ကို ကိုင်ပြီး မြိုင်မြိုင်ကြီး လှော်ခင်ကြပေ။ ။ တ.ဏှာရေစီးကလဲ ထန်လှသဖြင့် ကေန္တ မျောပါ၍ သွားမှာကို စို ရိမ်ရပါတယ်။ ရပ်နေလို့ နားနေလို့ မတော်ချေ၊မလျော်ချေ၊ခေမာသေၤငံမြို့ ဖေၤငံကူးတို့ ဆိုက်ရောက်မှမေည်ဟု နှိုးဆော်သတိပေးသဖြင့် လှော်ကြ၊ခပ်ကြရာ၊မဂ်ကမ်း၊ဗိုလ်ကမ်းသို့ချေမ်းစွာ ကပ်ရောက်မိကြသည်။ ဘုရားတဆူပွင့်မှာပင် ၂၄-သင်္ချေ၊ ကုဋေ(၆၀) ဗိုလ်ခြေတသန်းတို့ဟာ ခေမာသေၤငံမြို့သို့ ရောက်ရှိကြပါတယ်။ သင်တို့လဲ ၎င်းကဲ့သို့ ရောက်အောင်ဟာ လှော်ကြပါ၊ ခပ်ကြပါ၊ ရပ်မနေကြပါနှင့်ဟု သတိပေး၏။

(၁၅၈)	အဝတ်ညစ်ထေး ရေဆေးရွှော်ရွှာ၊ စိတ်ညစ်ထေးတော့ ဘယ်ဆေးရွှော်မှာ၊ ရာဟုလာသား ဘုရားရွှေဗျာ၊ ဓါတ်နဲ့ဆေး ညစ်ကြေး၊ စင်တော့တာ၊	လောကမှာ အဝတ် များ ညစ် ထေး၍ နေတော့ ရေ

ဆေး၍၊လျော်ကြ၊ဖွတ်ကြရတာလိုစိတ်များညစ်ထေးတော့ ဘယ်ဆေးနှင့်လျော်မှာလဲ၊ဖွတ်မှာလဲဟုမေးမြန်းသော်၊မြတ်စွာဘုရား

က၊သားတော်ရာဟုလာကို ခါတ်ရေနှင့်ဆေးပါ၊ လျော်ပါ၊ ဖွတ်ပါ၊ စင်ကြယ်၍ အရိယာဖြစ်မည်ဟု ဟောခဲ့ပါသည်။ ခါတ်ရေနှင့် လျော်လျှင် အစင်ဆုံးပါ၊ အဖြူဆုံးပါဘဲ။

(၁၅၉) ရောဂါများပြား ဆေးစားစင်ကြယ်၊ ရောဂါများ
စိတ်ရောဂါများ ဘာစားချင်တယ်၊ ပြား နေ တဲ့လူ
ရာဟုလာသား ဘုရားမိန့်တယ်၊ ဟာ၊ ဆေးစား
ခါတ်စာစား ပျောက်ငြား ရှင်ပြမယ်။ မှ စင်ကြယ် ပ
ပျောက် ရှင်ပြရဘာလို့၊ စိတ်ရောဂါ များကိုတော့ ဘာစားမှ
ပျောက်မှာလဲဟုမေးလျှင် ရာဟုလာအား ဘုရားကမိန့်ခဲ့သည်မှာ
ခါတ်စာစားမှပျောက်မယ်တဲ့ဗျ။ တသံသရာလုံး ရောဂါမရှိတော့
ဘဲ၊ ရှင်ရှင်၊ ပြပြ မင်္ဂလနှင့်မင်္ဂရမည်တဲ့ဗျား။

(၁၆၀)

ကြောင်းကျိုး ၂-ရပ် ဆက်စပ်ဖြစ်ထာ	အနတ္တနယ် = အတ္တနယ်
သဘောစီခြား တရားတွေလား၊	ကံ လှ = ငါ-လှ
သဘာဝ အနတ္တ သုညမတ်ပါ၊	စိတ်-သွား = ငါ-သွား
ဝတ္တရား ပျက်ပြားလက်ခံရှာ။	ဥတု-ပူ = ငါ ပူ
	အာဟာရ ၀ = ငါ-၀

(၁) ယခုပြထားသောပုံစံ၌ ကံက စေတနာ သဘောတရား
လှဘာက ရုပ်သဘောတရားဟု သဘောတရားသာ ရှိ၍နေပါ
တယ်။ (ယသဘူတဉာဏ်တည်း။) ကံက အကြောင်းတရားပါ။
လှဘာက အကျိုးတရားပါ။ ဤပုံအတိုင်း အကြောင်း အကျိုး
ဆက်စပ်၍နေတာပါ။ ကံက ပဋိစ္စ၊ လှဘာက သမုပ္ပါဒ် ပဋိစ္စ

သမုပ္ပါဒ်ပါ။ ယခုလိုသိရှိနားလည်တာက၊ (ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ပါ။) အနတ္တဖြစ်ပုံပြီး၏။ [အဝိဇ္ဇာနှင့်ဒိဋ္ဌိကြောင့်၊ မှားရှင်းပြီး ကံကြောင့်လှတာကိုပင် (ငါလှဘယ်) ဟု၊ အတ္တစွဲယူပါရော၊ ကြောင်းကျိုး ဆက်စပ်ဖြစ်ထာကိုပင် တရားသတ်ပြီး (ငါလှ)တယ်ဟု အတ္တစွဲပါတယ်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို တော်လှန်၍နေပါတော့သည်။]

(၂) စိတ် သွား၌ စိတ်ကနာမ်တရား။ X သွားက ရုပ်တရားကဲ့ကဲ့၊ ပြားပြားတွေသိတာမို့၊ (ယထာဘူတဉာဏ်ကိုရပြီ X စိတ်က အကြောင်းတရား၊ သွားက အကျိုးတရားပါ။ X စိတ်က ပဋိစ္စသွားက မုပ္ပါဒ်ပါ။ ဤပုံတွေသိတော့ (ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ကိုရပါ၏။) အနတ္တဖြစ်ပုံပြီး၏။ [အဝိဇ္ဇာနှင့်ဒိဋ္ဌိကြောင့် မှားယွင်းရသည်ကား (စိတ်သွား)၌၊ ကြောင်း၊ ကျိုး ဆက်စပ်နေတာကိုပင် (ငါသွားတယ်။) ဟု မှားတော့၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို တော်လှန်၏ အတ္တတည်း။]

(၃) ဥတု-ပူ၌ ဥတုကားရုပ်၊ ပူကလဲရုပ်၊ သဘောတမျိုးစိတ်ဟု၊ ကဲ့ကဲ့၊ ပြားပြားတွေရသိရတာမို့။ (ယထာဘူတဉာဏ်ကိုရပါပြီ) ဥတုကအကြောင်း X ပူတာကအကျိုး၊ X ဥတုကပဋိစ္စ X ပူတာက သမုပ္ပါဒ် (ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ကိုရပါပြီ၊ အနတ္တပြီး၏။) အတ္တဖြစ်လာပုံကား၊ ဥတုကြောင့် ပူတာကို ငါပူတယ်ဟုမှား၏။ ကြောင်းကျိုးလဲပျက်ဆီးသည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လဲတော်လှန်သည်၊ အတ္တယူပုံတည်း။

(၄) အာဟာရ၊ X ဝ၌၊ အာဟာရစားလို့ဝတော့၊ အာဟာရက သဘောတပါး၊ ဝတာကလဲသဘောတပါး။ (ကဲ့ကဲ့၊ ပြားပြား

သိတော့ ယထာဘူတဉာဏ်ရ၏။) အာဟာရက အကြောင်း X
 ဝတာကအကျိုး။ X အာဟာရက ပဋိစ္စ၊ ဝတာက သမုပ္ပါဒ်ဟုတွေ့
 ပြီးသိလို့ (ဓမ္မဋ္ဌတိဉာဏ်) ရပြန်၏။ အနတ္တပြီး၏။ ။ အတ္တ ဖြစ်
 ရပုံမှာ၊ အာဟာရကြောင့် ဝတာကို (ငါဝတ်ယ်) ဟု မှား၏။
 အကြောင်း၊ အကျိုး၊ ဆက်စပ်ထားကိုလဲ သတ်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 ကိုလဲသတ်၏။ အတ္တဘည်း။ ယခုရှင်းပြတာကား (ကံကြောင့်ဖြစ်
 ထာ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ထာ၊ ဥတုကြောင့်ဖြစ်ထာ၊ အာဟာရ
 ကြောင့်ဖြစ်ထာ။) သင်္ခါရက အနတ္တသဘောနှင့်ဖြစ်ထာကို၊ (ငါ
 လှ၊ ငါသွား၊ ငါပူ၊ ငါဝ) ဟု အတ္တစွဲ စွဲနေသဖြင့်၊ မဂ်တားခြင်း
 ဖြစ်ပါသည်။

က

ပြိတ္တာ	၂	လ
---------	---	---

 ပြိတ္တာမှာ ဘာရှိသလဲ၊ ရုပ်နာမ်-၂ ပါး
 ရှိပါတယ်။ ရုပ်ပေါ်လျှင် နာမ်က ရှု
 ဘို့ဝတ္တရားပါဘဲ။ မရှုတော့ ဝတ္တရားပျက်ကွက်၍ မဂ်တား၊ ဖိုလ်
 တား၊ နိဗ္ဗာန်တားသွားသည်။ ပုထုဇဉ်ဆက်ပြန်၏။ လောဘကို
 လက်ခံထား၍ ပြိတ္တာဖြစ်ရသည်။ (အတ္တတည်း။) ။ အနတ္တ
 ဖြစ်ပုံမှာတော့၊ ပြိတ္တာသဘောတခု X ရုပ်နာမ်သဘော ၂-ခု
 လောဘသဘောတခုဟု၊ သဘောတူတာသာ ရှိတယ်။ ငါ့သူ
 လူနတ်မရှိဟုသိ အနတ္တတည်း။

ခ

ငရဲ	၂	ဒ
-----	---	---

 ငရဲမှာဘာရှိသလဲ၊ ရုပ်နာမ် ၂-ပါးရှိ
 တယ်။ ရုပ်ပေါ်လျှင် နာမ်က ရှုဘို့ဝတ္တရား
 ပါဘဲ၊ မရှုတော့ ဝတ္တရားပျက်ကွက်၍ မဂ်တား၊ ဖိုလ်တား၊ နိဗ္ဗာန်

တားမြစ်ရသည်။ ပုထုဇဉ်ဆက်ပြန်၏။ ဒေါသကို လက်ခံထား၍
 ငရဲ၌ဖြစ်ရသည်။ (အတ္တတည်း။) ။အနတ္တ ဖြစ်ရပုံမှာ ငရဲက
 သဘောတရားရုပ်နာမ်သဘော ၂-ခု၊ ဒေါသ၊ သဘောတရားဟု
 သဘောမတူတာ ၃ မျိုးရှိတယ်။ ငါ၊ သူ၊ လူ၊ နတ် မရှိဟုသိ၏။
 အနတ္တတည်း။

ဂ	တိရစ္ဆာန်	၂	မ
---	-----------	---	---

တိရစ္ဆာန်၌ဘာရှိသလဲ ရုပ်နာမ်
 ရှိတယ်။ ရုပ်ပေါ်တဲကို နာမ်က
 ရှုဘို့ဝတ္တရားပ ခါး၊ မရှုတော့ ဝတ္တရားပျက်ကွက်၍ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်
 တားသွားသည်။ ပုထုဇဉ်ဆက်လာပြန်၏။ မောဟကို လက်ခံ
 သဖြင့် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ရသည်။ (အတ္တတည်း။) ။အနတ္တဖြစ်ရ
 ပုံမှာ၊ တိရစ္ဆာန်က သဘောတရားရုပ်နာမ် ၂-ပါးသဘော ၂-ခု
 မောဟသဘောတရားဟု၊ Xကဲ့ကဲ့ ပြားပြား၊ တွေ့သိရာ ငါ၊ သူ၊ လူ၊ နတ်
 မရှိ(အနတ္တ)ဖြစ်လာ၏။

ဃ	အသုရကာယ်	၂	မ
---	----------	---	---

အသုရကာယ်၌ ဘာရှိသလဲ
 ရုပ်နာမ် ၂-ပါးရှိတယ်။ ရုပ်ပေါ်
 လျှင် နာမ်ကရှုဘို့ ဝတ္တရားပါး။ မရှုတော့ ဝတ္တရားပျက်ကွက်
 ၍၊ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် တားသွားသည်။ ပုထုဇဉ် ဆက်လာပြန်၏။
 မောဟကိုလက်ခံထား၍အသုရကာယ်ဖြစ်ရသည်(အတ္တတည်း။)
 အနတ္တဖြစ်ပုံမှာ အသုရကာယ်က သဘောတရားရုပ်နာမ်က
 သဘော ၂-ခု၊ မောဟက သဘောတရားဟု၊ ကဲ့ကဲ့ ပြားပြားတွေ့
 သိရာ၊ ငါ၊ သူ၊ လူ နတ် မရှိ(အနတ္တ)ဖြစ်လာရ၏။

င

လူ	၂	ဒါန
----	---	-----

 လူဟာ မိမိ၌ရှိတဲ့ရုပ်နာမ်ကိုရှုဘို့ဝတ္တရား
ပါဘဲ။ မရှုတော့ ဝတ္တရားပျက်၍ မဂ်ဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်တားသည်။ ပုထုဇဉ်ဆက်ပြန်သည်။ ဒါနပြုပြန်သဖြင့် လူ
ဘဝရ၍ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ရပြန်၏။

စ

နတ်	၂	သီလ
-----	---	-----

 နတ်ဟာ မိမိ၌ရှိတဲ့ ရုပ်နာမ်ကို ရှုဘို့
ဝတ္တရားပါဘဲ။ မရှုတော့ ဝတ္တရား ပျက်
ကွက်၍ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တားသည်။ ပုထုဇဉ်ဆက်ပြန်၏။ သီလပြု
၍ နတ်ဘဝကိုရသည်။ နတ်ပုထုဇဉ်တည်း။

ဆ

ဗြဟ္မာ	၂	သမထ
--------	---	-----

 ဗြဟ္မာဟာ မိမိ၌ရှိတဲ့ ရုပ်နာမ်ရှု
ဘို့ဝတ္တရားပါဘဲ။ မရှုတော့ ဝတ္တရား
ပျက်ကွက်၍ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တားသည်။ ပုထုဇဉ်ဆက်ပြန်သည်။
သမထကိုပြုတော့ ဗြဟ္မာဖြစ်သည်။ ပုထုဇဉ်ဗြဟ္မာတည်း။

ဇ

လူ	၂	ဒါန
----	---	-----

 လူဟာ ရုပ်နာမ်ရှုတော့ အရိယာ ဒါန
ပြုတော့ လူဖြစ်၊ အရိယာ လူဖြစ်ရပုံ၊
တို့တို့နဲ့သံကြပ ။

ဈ

နတ်	၂	သီလ
-----	---	-----

 နတ်ဟာ ရုပ်နာမ်ရှုတော့ အရိယာနတ်
ဖြစ်။ သီလပြုတော့ နတ်ဖြစ်၊ အရိယာ နတ်
ဖြစ်ရပုံ တို့တို့ပါ။

ည

ဗြဟ္မာ	၂	သမထ
--------	---	-----

 ဗြဟ္မာ ဟာ ရုပ်နာမ် ရှုတော့
 အရိယာဖြစ်၊ သမထပြုတော့ ဗြဟ္မာ
 ဖြစ်ရ၊ ဗြဟ္မာအရိယာဖြစ်ပုံတည်း။

(၁၆၁) ခါတ်တရားမှ ကြီးလှကြောင်းခံ၊ [ပု ဗ္ဗ ယော ဂေါ၊
 ထိုထိုတရား မှတ်သားချေရုံ၊ အ ဓိ ဂ မဿ၊ ဗလဝ
 လမ်းစဉ်အရ စာက်ကြမြန်မြန်၊ ပစ္စယော၊] ပဋိသမ္ဘိ
 မဂ်၊ ဖိုလ်နန်း စံမြန်းပြည်နိဗ္ဗာန်။ ဒါ မဂ် အဋ္ဌကထာ
 နံပါတ်-၇၊ ကြောင်းရေ-၁၇ ဟံမှ။ ပုဗ္ဗယောဂေါ ဟိုရှေးရှေးဘဝ
 က ခါတ်ရှု၍ ဝိပဿနာအားထုတ်ခဲ့ခြင်းသည်။ အဓိဂမဿ၊ မဂ်
 ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏။ ဗလဝပစ္စယော၊ အားအကြီးဆုံးသော
 အထောက်အပံ့ သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ [ပုဗ္ဗယောဂေါ နာမ
 ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နံသသနေ၊ ယောဂါဝစရတာ၊ ဂတပစ္စာဂတိကဘာဝေန
 ယာဝါနုလောမ၊ ဂေါတြဘူသမိပံ ပဝတ္ထဝိပဿနာ၊ နုယောဂေါ၊]
 ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာ နံပါတ်-၇၊ ကြောင်းရေ-၁၂ ဟံမှ။
 ပုဗ္ဗယောဂေါ နာမာ ပုဗ္ဗယောဂ မည်သည်ကား၊ ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နံ၊ ရှေး
 ရှေးဘုရားတို့၏။ သာသနေ သာသနာတော်၌၊ ယောဂါဝစရတာ၊
 ခါတ်တရားဝိပဿနာကိုအားထုတ်ခဲ့ခြင်းတည်း။ ဂတပစ္စာဂတိက
 ဘာဝေန၊ ရှေးသွား၊ နောက်ပြန်သွားခြင်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ ယာဝါ
 နုလောမ ဂေါတြဘူသမိပံ၊ အနုလောမဉာဏ်၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်
 အနီးတိုင်အောင်။ ပဝတ္ထဝိပဿနာ နုယောဂေါ၊ ဖြစ်သော
 ဝိပဿနာအား ထုတ်ခြင်းမင်တည်း။ [အဝသေသ၊ တဿာ

ပရိဝါရာဝဟောန္တိ။] သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာအဝသေသာ၊ ကျင်း
ကျန်ကုန်သောစရဏကုသိုလ် ၁၅-ပါး၊ ၃၅-ပါးတို့သည်။ တဿာ
ထိုဝိပဿနာ၏။ ပရိဝါရာဝ၊ အခြံအရံ နောက်လိုက်၊ နောက်ပါ
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ဂါထာ၏လိုရင်းမှာ ခါတ်
တရားကိုသာရှုကြပါ။ ခါတ်တရားဟာ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ရသို့၌
အားကြီးသော အကြောင်းတရား ဖြစ်ပါတယ်။ ခါတ်မှတစ်ပါး
သော။ ထိုထိုသောတရားတွေဟာ၊ ခါတ်ဝိပဿနာ၏ အချွေအရံ
တွေပါ။ နောက်လိုက်နောက်ပါ ကျေးကျွန်တွေပါ။ ခါတ်တရား
သာလျှင် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို မြန်မြန်ကြီးရနိုင်ပါ၏။ ခါတ်တရား
နှင့်နေမှ ထိပ်တန်းဖြစ်မှာပင်။

(၁၆၂) ခါတ်ကိုရှုကြ မဇ္ဈိမသုံးဖြာ၊
ကော ဧကော ဧဇော ကြိမ်လော၊
လကျှာရောက်က လက်ဝဲပျောက်မှာ
ခါတ်ဓမ္မ ပြာချနိဗ္ဗာတာ။

ပုံစံကိုးမျိုးနှင့်ရှင်းပြပုံ

- (၁) ဗြဟ္မာ၊ နတ်၊ လူ (ခ) မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်။
- (၂) တိ-ဒ္ဓိ သု-ဒု (ခ) သော၊ က၊ နာ၊ န္တာ။
- (၃) တိ ပေ နိ ဒေ မ (ခ) ပဟာ အပသံ။
- (၄) လူ၊ န၊ ဗြ | ရေ | ကုန်း | (ခ) ၂၄-၆၀၊ သိန်း
သင်္ချေ | ၁၀ | ၉ |
- (၅) သု ပြိတ္တာ တိ ရဲ (ခ) ရှေ့၊ တ၊ နောက်၊ မြောက်။

- (ပုံစံကိုးမျိုးကို ရှင်းပြမည်။)

(၄) ပုံစံ၌၊ ဓါတ်ကိုရှု၍ ဘုရားတဆူ တဆူပွင့်လျှင် ၂၄-
သင်္ချေ၊ ကုဋေ (၆၀) ဗိုလ်ခြေတသိန်း ကျွတ်ရသည်။ လွှတ်ရသော
ဘဝများကား၊ ကုန်းနေကိုးကုဋေမှ ရေနေဆယ်ကုဋေမှ၊ ပုထုဇဉ်
လူနတ်၊ ဗြဟ္မာ အသင်္ချေမှကျွတ်ရ၊ လွှတ်ရပါသတည်း။

(၅) ပုံစံ၌ ဓါတ်ကိုရှုလို့အရှေ့သမုဒ္ဒရာသဲမျှ၊ တောင်သမုဒ္ဒရာသဲမျှ၊ အနောက်သမုဒ္ဒရာသဲမျှ၊ မြောက်သမုဒ္ဒရာသဲမျှ၊ များလှသော ဗုဒ္ဓဘုရားတွေဖြစ်လာရသည်။ ကျွတ်လွတ်ရသည်ကား ငရဲဘဝ၊ တိရစ္ဆာန်ဘဝ၊ ပြိတ္တာဘဝ၊ အသူရကာယ်ဘဝများမှ ကျွတ်လွတ်ရပါသည်။

(၆) ပုံစံ၌၊ ဂင်္ဂါသဲမျှ၊ ယမုနာသဲမျှ၊ အစီရဝတီသဲမျှ၊ ဖော်သဲမျှ၊ သရဘူသဲမျှ၊ များပြားလှသော ဗုဒ္ဓဘုရားတွေ ဖြစ်လာရသည်။ ကျွတ်လွတ်ရသည်ကား၊ ရွှာခန္ဓာ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၊ သညက္ခန္ဓာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာဆိုတဲ့ အပါယ်ခန္ဓာ၊ လူ့ခန္ဓာ၊ နတ်ခန္ဓာ၊ ဗြဟ္မာ့ခန္ဓာမှတစ်ဆင့် တစ်လွတ်မြောက်ရပါသည်။

(၇) ပုံစံ၌၊ ဓါတ်ကိုရှုတော့ သာသနာငါးထောင်အတွင်းမှာ မြစ်ငယ်ငါးရာက သဲလုံးပမာ အရိယာဖြစ်ကြရသည်။ လွတ်မြောက်ရသည်ကား၊ ၁၅၀၀၀-ကိလေသာ နှိပ်စက် ခံရသော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါအဖြစ်မှ လွတ်စ လွတ်လယ် လွတ်ဆုံး ဖြစ်သာရပါတော့သည်။

(၈) ပုံစံ၌၊ ဓါတ်ကိုရှုတော့ တစ်ကြိမ်အတွင်း၌ပင် ပါရမီကုသိုလ်ဘဝ၊ ဆယ်ဘဝ၊ တကမ္ဘာ၊ ဆယ်ကမ္ဘာ၊ ကမ္ဘာတရာ၊ ကမ္ဘာတထောင်၊ ကမ္ဘာတသောင်း၊ ကမ္ဘာတသိန်း၊ ကမ္ဘာတသန်း၊ ကမ္ဘာကုဋေ၊ ကမ္ဘာအသင်္ချေ ဟိုသံသရာအစက ပြုခဲ့သောဆည်းပူးခဲ့သော ပါရမီများ ရောက်ရောက်စုရုံး ပေါင်းစည်းမိတော့သည်။ အဟုန်ဖြစ်၍ မဂ်အားကြီးမား၍ လာတော့သည်။ ကုန်ခမ်းချုပ်ငြိမ်းရသည်မှာလဲ တဘဝ၊ ဆယ်ဘဝ၊ တကမ္ဘာ၊ ဆယ်

ကမ္ဘာ၊ ကမ္ဘာတရာ၊ ကမ္ဘာတထောင်၊ ကမ္ဘာတသောင်း၊ ကမ္ဘာ
တသိန်း၊ ကမ္ဘာတသန်း၊ ကမ္ဘာကုဋေ၊ ကမ္ဘာသင်္ချေ၊ ဟိုသံသရာ
အစကပြုခဲ့မိ လုပ်ခဲ့မိသော အကုသိုလ်တွေ၊ ကိလေသာတွေဟာ
ကုန်ကုန်သွားရ၊ ခမ်းခမ်းသွားရ၊ ချုပ်ချုပ်သွားရ၊ ငြိမ်းငြိမ်းသွား
ရသည်။ (ဝင်ထွက်) သဘောပါဘဲ။

(၉) ပုံစံ၌၊ ခါတ်ကိုရှုတော့၊ တစက္ကန့်အချိန်မှာပင်၊ ပရမတ္ထ
သဘောတွေဟာ ကုဋေတသိန်းမျှ ဝင်ဝင်နေပါသည်။ ၂-စက္ကန့်
ကုဋေ ၂-သိန်းစသည်ဖြင့် ဝင်ဝင်နေပါသည်။ အားပြည့်၍၊ တိုး
တက်လာပါသည်။ ခါတ်ကိုရှုတော့၊ တစက္ကန့်မှာ ပညတ်ပေါင်း
ကုဋေတသိန်းချုပ်ငြိမ်းရသည်။ ၂-စက္ကန့်၌ ပညတ်ပေါင်းကုဋေ
၂-သိန်းမျှ ချုပ်ငြိမ်းရသည်။ ခါတ်ရှုခြင်း သတ္တိ၊ ဗျတ္တိပါဘဲ။

<p>(၁၆၃) သင်္ခါရတွေ ပြောင်းရွှေ့မလာ၊ ပါရမီတွေမှ ပြောင်းရွှေ့လာတာ စူဠပန်ထုး နှလုံးမူပါ၊ ဝိသင်္ခ တက်ကြနိဗ္ဗူတာ။</p>	<p>သင်္ခါရနယ်ထဲက ခါတ် ကို ရှု တော့၊ သ တိ ထား ရန်မှာ (၁) ကံ ကြောင့်လှ</p>
---	--

အကုသိုလ်ကံကြောင်း မလှ၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့်ဝ၊ အကုသိုလ်
ကံကြောင့် မဝတာကို တဘဝလုံးတွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ စိတ်မပြောင်း
သဘောမပြောင်းကြမိ။ တဖန် (၂)စိတ်က သွားချင်လို့ သွား
တယ်။ စားချင်လို့စားတယ်။ ထချင်လို့ထတယ်။ ထိုင်ချင်လို့ထိုင်
တယ်။ အဲဒါစိတ္တဇခါတ်တွေပါဘဲ။ တာတွေကို တဘဝလုံးတွေ့

နေရပေမဲ့ စိတ်မပြောင်း၊ သဘောမပြောင်းပါ။ တဖန်(၃)ဥတုဇ
ဓါတ်တွေပုံမှာ နေ့ဥတု ၄-လပူသဘော၊ မိုးဥတု ၄ လစို့သဘော၊
ဆောင်းဥတု ၄ လ မြေသဘောနှင့် တဘဝလုံးတွေနေပါတယ်။
စိတ်မပြောင်းပါ။ သဘောမပြောင်းပါ။ တဖန်(၄)အာဟာရဇ
ဓါတ်၌ ငြုတ်သီးစား စပ်သဘော။ သံပူဆာစား ချင်သဘော။
တမာစားခါးသဘော၊ ဆားစား ငံသဘောတို့ကို တဘဝလုံး
တွေ့လာခဲ့ပေမဲ့ ယခုအထိပင်၊ စိတ်မပြောင်းပါ။ သဘောမ
ပြောင်းပါ။ အဲဒါ သင်္ခါရဓါတ် ၄-ပါးတွေရပေမဲ့ မပြောင်း
သေးပုံနမူနာပြပါသည်။ (သင်္ခါရ သင်္ခါတဓါတ်) ပြီး၏။

ပါရမီကြောင့် ပေါ်တဲ ဝိသင်္ခါရ ဓါတ်ကား၊ ငါးမိနစ်မျှ
၁၀-မိနစ်မျှ ၁၅-မိနစ်မျှ ရှိမိလျှင်ပင် စိတ်ပြောင်းသဘောပြောင်း
မနောပြောင်း၊ အိမ်မက်ပြောင်း၊ ဓါတ်ပြောင်း သွားတာကို
လူတိုင်းသဘော မိကြပါပြီ။ ။ စူဠပန်ထုး၊ နှလုံးမူကြပါရန်
ထုတ်ပြပါမည်။ မြတ်စွာဘုရားဟာ လောကကိုဗုဒ္ဓဧကွနှင့်ကြည့်
တော့ (ရွှေဉာဏ်တော် ကွန်ယက်ထဲမှာ စူဠပန်) ပေါ်လာတယ်။
ဒီစူဠပန်ဟာ ရှေးရှေ့ပွင့်ပြီး ဘုရားတွေထံမှာ ဘာကိုကျင့်ပြီး
ပါရမီဖြည့်ခဲ့ သလဲဟု ဒုတိယ ဆင်ခြင်ကြည့်တော့ သူဟာ (အနိစ္စ)
နှင့်ဖြည့်လာခဲ့တယ်။ ငါဘုရားကလဲ (အနိစ္စ) နှင့် ဟောပြမယ်။
တာမှ အဟောင်းနဲ့ အသစ် ဆက်စပ်မိမှ၊ အဟုံဖြစ်လာမှ ဒါမှ
မဂ်ရ၊ ဖိုလ်ရမှာဟု သင်္ခါရ အာရုံကိုမရှုဘဲ၊ (ဝိသင်္ခါရ) ပါရမီပြ
ရ ရ မြဲ သာ တည်း။ ((ဝိနိစ္ဆယမှာ) ဘယ် ပုဂ္ဂိုလ် မဆို
ပါရမီဖြည့်ရမည်။ ပါရမီဖြည့်မှ မဂ်၊ ဖိုလ်ရမည်။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ

များ၊ ၄-သင်္ချေ ကမ္ဘာတသိန်း။X ၈-သင်္ချေ ကမ္ဘာတသိန်း။
 ၁၆-သင်္ချေကမ္ဘာတသိန်း ပါရမီဖြည့်ကြရသည်။ ဖြည့်မှ မဂ်၊ဖိုလ်
 ရကြသည်။ ပစ္စေကဗောဓိများမှာ ၂ သင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း
 ဖြည့်ရသည်။X အဂ္ဂသာဝကများမှာ တသင်္ချေနှင့်ကမ္ဘာတသိန်း
 ဖြည့်ရသည်။X မဟာသာဝကများမှာ၊ ကမ္ဘာတသိန်းဖြည့်ရသည်။
 ပကတိသာဝကများမှာ ကမ္ဘာတရာ၊ တထောင်မှ ပါရမီဖြည့်ရ
 သည်။ (ကံ၊စိတ်၊ဥတု၊အာဟာရကား) သင်္ခါရတည်း။ ခန္ဓာကိုယ်
 တည်း။ ခန္ဓာကိုယ်တည်ပေးတာပါ။ ပါရမီဆယ်ပါးကား၊ ဝိသင်္ခါ
 ရတည်း။ ခန္ဓာကိုယ်ကိုဖျက်ဆီးပေးတာပါ။ (ဝိသင်္ခါရဂတံ စိတ္တံ
 တဏှာနံ ဝယမဇ္ဈာ၊) ဂါထာနှင့် သက်သေပြကြပါတော့။

(၁၆၄)		လောင်၊ ဆီ၊ မီးခွက် မီးထွက်လောင်ရှာ		၇၉-နှစ်၊ ၅၉-
		ဘယ်လိုနည်းနှင့် အပြီးငြိမ်းမှာ၊		ဝါ၊ ဆရာတော်
		လေဖြင့် ပါးစပ် မှုတ်လတ်သောခါ၊		လူထွက်ကြီးနှင့်
		မီးတောက်ငြိမ်း မှားငြိမ်းဒိဋ္ဌိပါ။		ဉာဏစာ ဂီတို့

ဆုံမိကြရာ ဆရာတော် လူထွက်ကြီးက (ခါတ်) ရှုတာကြိုက်
 သင်္ဂြိုဟ်အတိုင်း ပြသထားတာကိုရှုမှ ကြိုက်တယ်ဟု၊ အတင်း
 ငြင်းသန် တင်းမာရုံ၍ နေသည်။ အမျိုးမျိုးနှင့် တခုပြီးတခု ပြော
 ပြသော်လဲ သဘောမကျနိုင်သဖြင့်၊ ပုံစံပြသည်မှာ--။

၁	၂	၃	၄	၅	
မီးခွက်	ဆီ	လောင်စာ	မီးတောက်	ငြိမ်း	ဆရာကြီး
					ယခုပုံစံအ

တိုင်း၊ မီးခွက်လဲရှိတယ်။ ရေနံဆီလဲရှိတယ်၊ လောင်စာလဲရှိတယ်
မီးလဲတောက်နေတယ်၊ ဒီမီးတောက်ကို ဘယ်နည်းနှင့်ငြိမ်းသတ်
မှလဲဟုမေးတော့။

ဆရာကြီးက။ ။မီးခွက်ကိုကိုင်ပြီး ရေနံဆီကို သွန်ပြစ်လျှင်
မီးငြိမ်းမှာပေါ့ဟုဖြေတယ်။

ဉာဏစာဂီက။ ။ခွက်လဲမကိုင်မထိရဘူး၊ ရေနံဆီလဲမသွန်ရ
ဘူး။ ဘယ်နည်းနဲ့ငြိမ်းမလဲ၊ မေးတော့ ၎င်းဆရာကြီးကလောင်
စာကိုညှပ်နဲ့နှုတ်ပြစ်မှာပေါ့ဟု ဖြေပြန်တယ်။

ဉာဏစာဂီက။ ။လောင်စာကိုညှပ်နှင့်ယူ၍မပြစ်ရဘူး၊ ဘာ
နဲ့မီးငြိမ်းမှလဲဟုမေးတော့။

ဆရာကြီးက။ ။အရှင်ဘုရားဘဲ ငြိမ်းပြပါတော့၊ တပည့်
တော်ဖြင့် ဒီ၂-နည်းနဲ့ဘဲ ငြိမ်းတတ်ပါသည်ဟု ဝန်ခံပြီ။

ဉာဏစာဂီက။ ။မီးတောက်နား ကပ်၍၊ ပါးစပ်တေ့၍
ပါးစပ်ထဲမှလေဖြင့် (ဖူး၊ဖူး)ဟု မှုတ်လျှင် ဒီမီးဟာ ငြိမ်းရော
ပေါ့ဟု (လေ)ဝါယောဓါတ်နှင့် ငြိမ်း၍ပြသည်။ ဆရာကြီးဟာ
ဪ ဝါယောဓါတ်ရှုလျှင် ဒီဦးမီး ငြိမ်းမှာဘဲဟု ဆိုလိုတာဘဲ
နော်ဟုပြောသည်။ မီးခွက်ကား ခန္ဓာပါ။ ဆီကား တဏှာပါ။
လောင်စာကား အဝိဇ္ဇာ၊ မီးတောက်ကား ဒီဦးပါ။ လေကား
ဝါယောပါ။ ငြိမ်းတာကား နိဗ္ဗာန်ပါဘဲဟု ပြသ,သည်

(၁၆၅)

ဗြဟ္မာ၊ လူ၊ နတ်၊ သုံးရပ်ကိုယ်မှာ၊	သော	က	နာ	န္တာ	ပရိ
ဓါတ်တရားဖြင့်၊ တည်ထားသည်သာ	!	!	!	!	!
ဓါတ်ကိုရူမှ မဂ်ရ၊ ဖိုလ်ပါ၊	ဓ	ဓ	ဓ	ဓ	ဓ
နိဗ္ဗာန်နန်း စံမြန်းအမြဲပါ။	ပု	ပု	ပု	ပု	ပု

ဤပုံစံကိုကြည့်ပါ။ ပုထုဇဉ်ဟာ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ရှိတဲ့ ဓါတ်ကိုရူလျှင် ဓါတ်ကဆောင်ပို့၍ လမ်းစဉ်အတိုင်း၊ သောတာ ပန်ဖြစ်ရသည်။ X ပုထုဇဉ်ဟာ မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ရှိတဲ့ ဓါတ်ကိုရူ ပွားလျှင်၊ ဓါတ်ဆောင်ပို့၍ လမ်းစဉ်အတိုင်း၊ သကဒါဂါမ်ဖြစ်ရ သည်။ X ပုထုဇဉ်ဟာ မိမိခန္ဓာကိုယ်မှာ ရှိတဲ့ ဓါတ်ကို ရူပွားလျှင် ဓါတ်က ဆောင်ပို့၍ လမ်းစဉ်အတိုင်း အနာဂါမ်ဖြစ်ရသည်။ X ပုထုဇဉ်ဟာ မိမိခန္ဓာမှာ ရှိတဲ့ ဓါတ်ကိုရူလျှင်၊ ဓါတ်ကဆောင်ပို့၍ ရဟန္တာဖြစ်ရသည်။ X ပုထုဇဉ်ဟာ မိမိခန္ဓာကိုယ်မှာ ရှိတဲ့ ဓါတ်ကိုရူ ပွားလျှင် ဓါတ်ကဆောင်ပို့၍ လမ်းစဉ်အတိုင်း ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ သည်။ (ပါရမီငါးဆင့်ရှိ၍ ရောက်ကြပုံပြန်။)

(၁၆၆)	အာစာ၊ ဒဿန၊ လိင်္ဂ၊ ဝေဓါ၊	မြတ်စွာဘုရား၏
	အရိယာ ၄-မျိုး၊ ထိထိုးပမာ	သာသနာတော်ကြီးမှာ
	ဗလာမရှိ ရဘိ အရာရာ၊	ဝါ၊ လောကုတ္တရာနယ်
	ပါရမီသိ၏ ပေါ်ပြတာ။	မှာ ဓါတ်ကိုကျင့်ရုံမျှနှင့်

အာစာရအရိယာဖြစ်ရခြင်း။ (၂) ဓါတ်တွေ့တော့ ဒဿနအရိယာ ဖြစ်ရခြင်း။ (၃) စိတ်ဆန္ဒအရာရာပြောင်းလာတော့ လိင်္ဂအရိယာ ဖြစ်ရခြင်း။ (၄) မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်မြင်တော့၊ ပဋိဝေဓ အရိယာ


ဖြစ်ခြင်းအားဖြင့်၊ အရိယာ ၄-မျိုး၊ ၄-တန်း ရှိနေပါတယ်။
 ထိဆိုးတဲ့အမာပါဘဲ။ ဗလာမရှိဘဲထိမျိုးပါ။ အာစာရအရိယာ
 ဒဿနအရိယာ၊ လိင်္ဂအရိယာ၊ ပဋိဝေဓအရိယာ ၄-မျိုးရှိနေရာ
 ဓါတ်ကပေါ်ပြ၊ပေါ်ပြသဖြင့် အဘန်းကို ပါရမီအတိုင်းသိနေရ
 ပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်က အရာရာ၊ပြုပြန်နေပါသည်။ ပြတာကိုမြင်၍
 အဘန်းစားကိုသိရပါသည်။

(၁၆၇)		တစ်နှင့်သုည ပေါင်းကြသောခါ၊		ဥပမာ ၁-၂-၃-
		တဆယ်ဖြစ်ဘော့ ကိုးရစ်မြတ်လာ၊		၄-၅- ၆-၇- ၈-၉
		ဒီပုံစံများ အလားတူစွာ၊		တို့ဟာ ပုထုဇဉ်
		တဲ့၁၇ကြ မဂ်ရ ဆင့်ဆင့်ဖြာ။		ဂဏန်း မျိုး ပါဘဲ။

(၀၀၀၁၁၁၁၁)သုညဂဏန်းမျိုးဟာ၊ အရိယာဂဏန်းမျိုးပါဘဲ။
 တွဲလျှင် (၀)သုညကလုံးအတွက် (၉)ဂဏန်းကလုံး တိုးတိုးလာ
 သည်။ အမြတ်ရပုံတည်း။ ပုထုဇဉ် ဂဏန်းတခုနှင့် ပုံစံပြမည်။
 ပုံစံကြည့် သိကြပါလေ။

- (၁) ဇွောကျွပ်ထားပါ။ ပုထုဇဉ် အတန်းမျှသာတည်း။
- | | |
|---------|------------------------------------|
| ၁၁ | ၉ ကျပ်မြတ် သောတာပန်အဆင့်ပါ။ |
| ၁၁၁ | ၉၉ ကျပ်မြတ် သကဒါဂါမ်အဆင့်ပါ။ |
| ၁၁၀၀ | ၉၉၉-ကျပ်မြတ် အနာဂါမ်အဆင့်ပါ။ |
| ၁၁၁၁ | ၉၉၉၉-ကျပ်မြတ် ရဟန္တာအဆင့်ပါ။ |
| ၁၁၀၀၀ | ၉၉၉၉၉-ကျပ်မြတ် ဖလသမာပတ်အဆင့်။ |
| ၁၁၀၀၀၀ | ၉၉၉၉၉၉-ကျပ်မြတ် နိရောဓသမာပတ်အဆင့် |
| ၁၀၀၀၀၀၀ | ၉၉၉၉၉၉၉ ကျပ်မြတ် ပရိနိဗ္ဗာန်အဆင့်။ |

(၁) ကျပ်ထဲနှင့် ရင်းရင်းလာလိုက်သာ၊ ပဌမမြတ်ပုံ၊ ဒုတိယမြတ်ပုံ၊ တတိယမြတ်ပုံ၊ စတုတ္ထမြတ်ပုံ၊ ပဉ္စမမြတ်ပုံ၊ ဆဌမမြတ်ပုံ၊ သတ္တမမြတ်ပုံ သိနိုင်ကြပေပြီ။ အဲဒီ(တစ်)ကို မှတ်တည်၍ နမူနာပြုသည်။ ၂-၃-၄-၅-၆-၇ ၈-၉ တို့နှင့်တည်၍ ရင်းသော် အမြတ်တမျိုးစီဖြစ်လာမည်ကို ရင်းကြည့်ကြပါ။ တွက်ချက်ကြည့်ကြပါလေ။

(၁၆၈)	ခါတ်ဘုရားကို ပွားများသောခါ၊	အ အ ကု ကု
	သမ္မပဒါန လေးဝ ကျိုးဖြာ၊	
	ပယ်ပြီး ပယ်ဆဲ ၂ တွဲပေါ်လာ၊	သမ္မပဒါန ၄-ပါး
	ကုသလ မုချ ၂-မျိုးဖြာ။	

ခါတ်တရား မပြတ်ပွားနေတော့၊ သမ္မပဒါန လေးပါးကိစ္စ ပြီးစီးလာတော့၏။ လာပုံမှာ၊ အနုပုန္နာနံ၊ ကုသလာနံ၊ ဥပ္ပါဒါယ ဝါယမော။ ပါဠိအရမှာ တသံသရာလုံး တခါဘူးမှ မရခဲ့သေးသော ကုသိုလ်အသစ်များ ရရှိလာတော့သည်။ ခါတ်ကုသိုလ်အသစ်၊ ရုပ်နာမ်ကုသိုလ်အသစ်၊ လက္ခဏာရေး ကုသိုလ်အသစ်၊ ပရိညာ ၃-ပါး ကုသိုလ်အသစ်၊ သစ္စာ ၄-ပါး ကုသိုလ်အသစ်၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါးကုသိုလ်အသစ်။ ဗောဓိပက္ခိယ ၃၇-ပါးကုသိုလ်အသစ်။ ဉာဏ်စဉ် ၁၆ ပါး ကုသိုလ်အသစ်။ မဂ် ၄-ပါးကုသိုလ်အသစ်။ ဖိုလ် ၄-ပါးအသစ်။ နိဗ္ဗာန်အသစ်များ ရှုပွားသဖြင့် ရရှိ၍လာတော့သည်။

(၂) ဥပ္ပါဒါနံ ကုသလာနံ၊ ဘိယျောဘာဝါယ၊ ဝါယမော။

ပါဠိအရမှာ ယခုတဘဝကုသိုလ်၊ ဆယ်ဘဝကုသိုလ်၊ တကမ္ဘာ၊ ဆယ်ကမ္ဘာ၊ ကမ္ဘာတရာ၊ ကမ္ဘာတထောင်၊ ကမ္ဘာတသောင်း၊ ကမ္ဘာတသိန်း၊ ကမ္ဘာတသန်း၊ ကမ္ဘာတကုဋေ၊ ကမ္ဘာအသင်္ချေ ဟိုသံသရာကပြုခဲ့သော အတိတ်ကုသိုလ်များဟာ စုရုံးပေါင်းဆုံ၍ အားဖြစ်လျက်လာပါသည်။

(၃) အနုပ္ပန္နာနံ၊ အကုသလာနံ၊ ဓမ္မာနံ၊ အနုပ္ပါဒါယ ဝါယမော။ ပါဠိအရမှာ ယခုအချိန်၌ ဝင်လာမည့်အကုသိုလ်များ ကိလေသာများဟာ ဝင်ခွင့်မရ၊ ဖြစ်ခွင့်မရဘဲ၊ ဓါတ်တရားနှင့်သာ အချိန်ကုန်ခံရသည်။

(၄) ဥပ္ပန္နာနံ၊ အကုသလာနံ၊ ဓမ္မာနံ၊ ပဟာနာယဝါယမော။ အရမှာ တဘဝက၊ ဆယ်ဘဝက၊ တကမ္ဘာ၊ ဆယ်ကမ္ဘာ၊ ကမ္ဘာတရာက၊ ကမ္ဘာတထောင်က၊ ကမ္ဘာတသောင်းက၊ ကမ္ဘာတသိန်းက၊ ကမ္ဘာတသန်းက၊ ကမ္ဘာတကုဋေက၊ ကမ္ဘာတသင်္ချေက သံသရာလဆန်း တရက်နေ့ကစ၍ ပြုမိခဲ့သော အကုသိုလ်များ ကိလေသာများကို ပယ်ဘို့ရန် ပွားများနေတော့သည်။ ပယ်သတ်ကာနေတော့သည်။ အချုပ်မှာ (၁) မရသေးသော ပါရမီကုသိုလ် ကံကိုရခြင်း။ (၂) ရပြီးသော ပါရမီကုသိုလ်ကံများ ပွားများလာခြင်း၊ (၃) မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ်များ မဖြစ်စေခြင်း၊ (၄) ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်များကို ပယ်ခြင်း၊ သတ်ခြင်း၊ ၎င်းကိစ္စကား သမ္ပပေါန် ၄-ပါး ဖြစ်ပါတော့သတည်း။ ဒါဟာလဲ ဓါတ်ကို ရှုပွားမှ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အမြတ်ရတာပါ။

(၁၆၉) ဓါတ်ကိုရှုကြ၊ မဂ္ဂ၊ ဖလ၊
ငါးဆင့်တက်သွား အမှားမလာ
သိ၊ ပယ်၊ ဆိုက်၊ ပွား ၄-ပါးကိစ္စ၊
နိဗ္ဗ ၂-နိဗ္ဗ ခွဲစိတ် ထွက်လာတာ။

ဓါတ်



ပု	သော	သက	အနာ	န္တာ
ဒိဋ္ဌိ	ကာမ	ရာဂ	ကျိက်	ဖလ
ဝိစိ	ဗျာပါ	ဒေါ	ကျိအ	နိရောဓ
သော	သက	အနာ	န္တာ	န္တာချုပ်
ပုချုပ်	သောချုပ်	သချုပ်	အနာချုပ်	ပရိ
နိ	နိ	နိ	နိ	

(၁) ပုထုဇဉ်ဟာ၊ ဓါတ်ကိုရှုတော့ ဓါတ်က ဒိဋ္ဌိ၊ဝိစိပယ်
သည်။သောတာပန်ဖြစ်သည်။မူလပုထုဇဉ်ချုပ်နိဗ္ဗာန်မြင်၏။ဓါတ်
ဒုက္ခသစ္စာ၊ဒိ၊ဝိ ပယ်၊သမုဒယသစ္စာ။သောတာပတ္တိမဂ်၊မဂ္ဂသစ္စာ။
ပုထုဇဉ်ချုပ်ထာ နိရောဓသစ္စာ တဆင့်ရပါပြီ။(၂)သောတာပန်
ဟာ ဓါတ်ကိုရှု၏။ ဓါတ်က ကာမ၊ရာဂ၊ဗျာပါဒကို ခေါင်းပါး
စေ၏။ သကဒါဂါမ်ရသည်။ မူလသောတာပန်ချုပ်သည်။ဓါတ်
ဒုက္ခသစ္စာပါ။ကာမ၊ရာဂ၊ဗျာပါဒ ပယ်၊ သမုဒယသစ္စာ။သကဒါ
ဂါမ်မဂ်က မဂ္ဂသစ္စာ။ သောတာပန်ချုပ်ထာက နိရောဓသစ္စာ။
၂-ဆင့်ရပါပြီ။(၃)သကဒါဂါမ်ဟာ ဓါတ်ကိုရှုတော့ ဓါတ်က

ရာဂ, ဒေါသကိုပယ်သည်၊ အနာဂါမ်ရသည်။ သကဒါဂါမ်ချုပ်သည်။ နိဗ္ဗာန်မြင်သည်။ ဓါတ်ကဒုက္ခသစ္စာပါ။ ရာဂ, ဒေါသကိုပယ်တာ၊ သမုဒယသစ္စာ။ အနာဂါမ်တည်တာ မဂ္ဂသစ္စာပါ။ သကဒါဂါမ်ချုပ်ထာက နိရောဓသစ္စာ။ ၃-ဆင့်ရပါပြီ။ (၄) အနာဂါမ်သည် ဓါတ်ကိုရှုတော့၊ ကျန်ကိလေသာ၊ ကျန်အကုသိုလ်ကိုပယ်သည်။ အရဟတ္တမဂ်ရသည်၊ နိဗ္ဗာန်မြင်သည်။ မူလအနာဂါမ်ချုပ်သည်။ ဓါတ်ကဒုက္ခသစ္စာပါ။ ကျန်အကုသိုလ် ကိလေသာပယ်တာက သမုဒယသစ္စာပါ။ အရဟတ္တမဂ်က မဂ္ဂသစ္စာပါ။ အနာဂါမ် ချုပ်ထာကနိရောဓသစ္စာပါ။ ၄-ဆင့်ရပါပြီ။ (၅) ရဟန္တာဟာ ဓါတ်ကိုရှုသည်။ ဖလသမာပတ် ဝင်စားနိုင်သည်။ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားနိုင်သည်။ ရဟန္တာချုပ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်စံနိုင်ပါသည်။ မဂ် ၄-ပါး၊ ဖိုလ် ၄-ပါးတို့က မြင်တာကား နိဗ္ဗာန်တည်း။ အဆုံးကား ပရိနိဗ္ဗာန်တည်း။

(၁၇၀)	ငါးသေ ၂-စိတ် ဆားသိတ်, ဆားဝင်	ဥပမာပြမယ်
	ကျန်တစ်စိပ်ကား ငံဆားမဝင်၊	ငါးသေ တ
	ဆားဝင်ပုတ် အဟုတ်ကြီးလျှင်၊	ကောင်ကို ဝယ်
	မဝင်ငါး ပုတ်သွားမျက်စိမြင်။	ပြီး ဒါး နှင့်

၂-ချမ်းခွဲထားပါ တချမ်းကိုဆားနဲ့နယ်ထားပါ။ တချမ်းကို ဆားမထည့်ဘဲ၊ မူလအတိုင်းထားပါ။ ပဌမဆားထည့်သော အချမ်းကို ဆားနယ်ဟူ၍၎င်း။ ငါးပိကောင်ဟူ၍၎င်း။ နာမည်ကူးတတ်ရသည်။ ကြာကြာထားလဲမပုတ်ပြီ။ ခန္ဓာ၌ ဓါတ်ပေါ်သောသူနှင့်တူ၏။ XX ကျန်သောတချမ်းကိုတော့ နာမည်ထူးမခေါ်ရ၊ ကြာ

ကြာထားလဲ မခံဘဲပုတ်သွားရ၊ ဆွေးရ၊ ရိရသည်။ အမှိုက်ပုံ၌
စွန့်ပြစ်ရသည်။ ဆားမဝင်လို့ပါ။ ခန္ဓာ၌ဓါတ်မပေါ်သောသုန္ဒရီ
တု၏။ XXခန္ဓာ၌ ဓါတ်ပေါ်သောသုကား၊ အာစာရအရိယာဘွဲ့
ရခဲ့၏။ ဒဿနအရိယာဘွဲ့ရခဲ့၏။ လိင်အရိယာဘွဲ့ရခဲ့၏။ ပဋိဝေဓ
အရိယာဘွဲ့ရခဲ့၏။ သဘော့အရိယာနတ်၊ အရိယာဗြဟ္မာဘဝနှင့်
မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ရ၍သွားတော့၏။ XXဓါတ်မပေါ်သေးသောသု
ကား၊ ဒုဂ္ဂတိအဟိတ်နာမည်ရ၊ သုဂတိအဟိတ်နာမည်ရ၊ ဒွိဟိတ်
နာမည်ရ၊ တိဟိတ်ပုထုဇဉ် နာမည်ရ၍ အမှိုက်ပုံ၌စွန့်ပြစ်ရတာလို
အပါယ် ၄-ဘုံ၌စွန့်ပြစ်ခြင်းကိုခံစားရတော့၏။

(၁၇၁) ငါးသေ ၂-စိပ် ပူသိပ်၊ ပူဝင်၊ ဥပမာပြမယ်ငါးသေ
ကျန်ဘစိပ်ကား ပူမျှားမဝင်၊ ကို ၂-ချမ်း ခွဲထားပါ။
ပူဝင်ပုတ် အဟုတ်ကြာလျှင်၊ ပဋ္ဌမ အချမ်း ကို
မဝင်ငါး ပုတ်သွားမျက်စိမြင်။ တပေါင်း နေ၊ တန်ခူး
နေ့၌၊ နေလှမ်းထားပါ။ နေပူဝင်သဖြင့် စိုပြေရာမှချောက်၊ ချောက်
သွေ့၊ သွေ့လှာပြီး ငါးစိုမှငါးချောက်ဘဝ၌ရောက်ရှိပြီ၊ မပုတ်နိုင်
ပြီ၊ ချက်စားရ၊ လှူရ၊ ဒါန်းရပြီ၊ ဓါတ်ငင်သောသုလဲ ပုထုဇဉ်ဘဝမှ
အရိယာဘဝသို့ရောက်ပြီ၊ ကိလေသာများ မစိုတော့ပြီ။ သွေ့
ချောက်သွားပါပြီ။ အပါယ်တံခါး ပိတ်သွားရလေပြီ။

ဒုတိယ ငါးတချမ်းမှာတော့ နေပူလဲမလှမ်း၊ မီးပူလဲမကင်
သဖြင့်၊ စိုစိုပင်နဂိုအတိုင်းမို့၊ ပုတ်ရ၊ ရိရ၊ ဆွေးရသည်။ အမှိုက်ပုံသို့
ပြစ်ထားရသည်။ မရောင်းရ၊ မစားရ၊ မသုံးရဘဲဆုံးရှုံးနစ်နာသည်။
ဓါတ်မတွေ့ရသေးသော လူမျှားလည်း၊ ပုထုဇဉ်ဘဝမှကျွတ်ရ၊ မ

လွတ်ရ အပါယ်ဘဝနှင့်ရေစစ်ကြီးချုပ်၍ထားလေသည်။ အပါယ် ကျ၍မဆုံး၊ ဒုက္ခတုံးနှင့် မုန်းစရာဘဝ၊ ရှစ်ရာဘဝဖြစ်ရလေသည်။

(၁၇၂) မီး၊ ဝင်္ဃ၊ သံ၊ တုံး၊ အားလုံးဖြူစင်၊ တပိဿာလောက် ပိုးပရွက်များ မနား ရှောင်ကြဉ်၊ ကြီးသော သံတုံးကို မီးကင်သံတုံး အားလုံးပျော် ရွှင်၊ မီးထဲထည့်ပြီး မြေ၌ ပိုးပရွက် ပြည့်နှက်ကပ်ကြအင်။ ချထားသည်၊ ပရွက် ဆိပ်များ၊ ခြများ၊ ခြင်များ၊ ယင်များ၊ မနားနိုင် မကပ်နိုင်ပါ။ ဤဥပမာလို၊ ခန္ဓာ၌တေဇောဓါတ်ပေါ်တော့၊ အကုသိုလ်များ ကိလေသာများ မကောင်းတာတွေဟာ မဝင်နိုင်၊ မကပ်နိုင်၊ အရိယာဘဝနှင့်တူပါသည်။ XX သံတုံး၌မီးပူမဝင်ဘဲ ရိုးရိုးသံတုံး ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ခြရော၊ ပရွက်ဆိပ်ရော၊ ခြင်ရော၊ ယင်ရော၊ သတ္တဝါ များကပ်ကြ၊ နားကြ ခိုကြသည်။ ခန္ဓာမှလဲတေဇောဓါတ်မဝင် သော်၊ အကုသိုလ်များ၊ ကိလေသာများ၊ မကောင်းတာများ ကပ်ခိုသဖြင့် ပုထုဇဉ်ဘဝပင်ဖြစ်နေရသည်။

(၁၇၃) မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိ၊ နတ် ငါးရပ်ဗြဟ္မာ၊ ရုပ်သေး၊ ပြပွဲမှာ ရှင် မြေပိုင်ငါးဝ ပေးကြနိစ္စာ၊ ဘုရင်ထွက်ခါနီးသော် ဓါတ်ကိုရှုမှ ရကြသေချာ၊ အောင်စည်တော် တီး အာရုံခြင်း နေမင်းလပမာ။ ရသည်၊ ဘုရင်လာမည့်

ပုဗ္ဗနိမိတ်ပါဘဲ။ X အာရုံဘက်၍ လာခြင်းသည်၊ နေထွက်လခ သောနေ၏ပုဗ္ဗနိမိတ်ပါဘဲ။ အဲဒါလိုမဂ်လာလျှင် ဖိုလ်လာလျှင် နိဗ္ဗာန်လာလျှင်ရှေ့တော်ပြေးအနေနှင့် ပုဗ္ဗနိမိတ်အနေနှင့် ဓါတ် တရားများ ပေါ်ပြ၊ ပေါ်ပြနှင့်နေရတော့သည်။ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်

လာနေလို့ကြိုတင်၍ ခါတ်ပေါ်ပြသနေရတာပါ။ ၁၂၈၃-ခုနှစ်လောက်က ရွာထောင်မြို့မှ၊ ရေထမ်းသမား တဦးဟာ၊ မြို့ပိုင်းမင်း၏ တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ချက်အရ၊ အင်္ဂလန် ထိကို (ငွေ-၁၁)ပေး၍ထိထိုးသည်။ ထိထိုးပြီး အမှတ်မထားဘဲ၊ မေ့မေ့လျော့လျော့နှင့် နေတော့သည်။ အင်္ဂလန်မှ ထိပေါက်လာတော့၊ ရွာထောင်မြို့သား၊ ရေထမ်းသမား၏အိမ်မှာဘုရားစင်၌ အဆန်းနိမိတ်ပြသည်။ ပန်းပွင့်သည်။ သီးသည်။ မီးဖိုလ်ချောင်မှ အရောင်ပြသည်။ အိမ်အောက်မှ စေတီတော်ပမာ၊ ချတောင်ပို့ပေါက်လာသည်။ ထိပေါက်၍ နိမိတ်ပြတာပါဘဲ။ ၎င်းသက္ကရာဇ် ၁၂၈၄-ခုနှစ်လောက်က၊ ဗမာပြည် အညာရပ်၊ ချင်းတွင်းနယ် မြစ်ကမ်းနား၌ ရေကြိုမြို့ စာသင်တိုက်ကြီးတွင်၊ ဆရာတော်၏ ကျောင်းအောက်မှ စေတီတော်အသွင် ချတောင်ပို့ကြီး ပေါက်လာသည်။ မြင့်မြင့်လာသဖြင့် ကျောင်းပေါ်က ပြင်ကိုပင် ချီ၍ ပေးရသည်။ ချက်ချင်းပင် မော်လမြိုင် ကျွန်းမြို့မှ စက်သူဌေး သင်္ဘောသူဌေးကြီး ဦးချင်းက၊ ဒကာခံ၍ ဆယ်သိန်းတန် တိုက်ကျောင်းကြီး၊ ဆွမ်းစားတိုက်ကျောင်းကြီး၊ ပိဋကတ်တိုက်ပါဆောက်၍ လှူဒါန်းထားလေသည်။ အဘိုးတန် ကျောင်းများ လာကာနီးတော့ ချတောင်ပို့စေတီအသွင်ဖြင့်ပုဗ္ဗနိမိတ်ပြရသည်။

(၁၇၄)	လူဌာနသို့ ကြွကြပြဟွာ၊ ဆွဲငါးကိုထား ခါတ်များရှာလာ ခါတ်ကိုရမှ လုံးဝပိတ်မှာ၊ ခါတ်တရား အင်အားကြီးလှပါ။	လူတို့ဘုံသို့ ပြဟွာ တွေ့စုံဆင်း ၍ လာ ကြပုံကို ပြပါဦးအံ့ (မိ မိ ကိစ္စ သတိရ
-------	---	--

ကြ။) (၁) ယခုလူများဟာ အဘယ်တုံ့က လာ၍လူဖြစ်ကြပါသနည်း။ (၂) ဘာများကို ပြစ်ထားခဲ့ပြီးမှလူဖြစ်ကြပါသနည်း။ (၃) ဘာများလုပ်ရအောင်လူလာ၍ ဖြစ်ကြပါသနည်း။ ၎င်းအမေးသုံးပုဒ် ကိုဖြေဆိုမည်။ သာဓကကား [သတိချွတ်လို့သာပေါ့၊ ဝိဝဇ္ဇာကမ္ဘာမြေသို့ ပြဟွာတွေအလည်လာကြကော့ နှယ်ပဒါအသာငြိသော်ကြောင့်။ ဣတ္ထိသိင်္ဂီ၊ ပုရိသသာရယ်လို့ ရောနှောကာပေါင်းတက်နှင်းကြ၊ ယင်းမူလမျိုးအဆွေ၊] ဟူသော၊ မောင်းထောင်ရှာ သံချိုဆရာကြီး၊ ဦးကျော်လှ၏ အချိုးအတိုင်းဖြေဆိုရကော့မည်။ ၎င်းဦးကျော်လှဟာ ဝိသုဒ္ဓိနှင့် အဋ္ဌကထာနှင့် သာရတ္ထဒီပနီဦးကာကြီးများ၌မိန့် ဘသောပါဠိအရဖြင့်ရေးပြသော အချိုးသာဖြစ်ပါသည်။ ယခုလူတွေဟာ ပြဟွာတုံ့ပြဟွာပြည်က လူပြည်သို့ ဆင်း၍ လာခဲ့ကြ ပည်၊ အဂ္ဂညသုတ်အဋ္ဌကထာ၌ကြည့်ကြပါဦး။

(၁) ကမ္ဘာတခေါက်၊ ပြဟွာရောက်၊ စာထောက်အရှိပါ။ ဤလင်္ကာအရ၊ ကမ္ဘာကြီးတခ ပျက်ရင်း၊ ပြဟွာတုံ့သို့ တက်ဖြစ်ရင်း၊ ဤတုံ့အတိုင်း ရိုးရာဓမ္မတာဖြင့် (ကမ္ဘာပျက်ရင်၊ ပြဟွာတက်၍ဖြစ်) ကာနေကြရ မြဲပါတဲ။ သံသရာလဆန်း တရက်နေ့ကစပြီး၊ ယနေ့အထိ ကမ္ဘာပျက်တိုင်းပင် ပြဟွာတွေ တက်တက်ဖြစ်ကြကာ အကြိမ်ပေါင်း မည်မျှလောက်ရှိပြီလဲဟု မေးလျှင်။

(၂) သမုဒ်သံရ၊ နှိုင်းယှဉ်ပြု ရောက်မှုအခေါက်ပါ။ ဤလင်္ကာအရ၊ အရှေ့၊ သမုဒ္ဒရာ၊ တောင်သမုဒ္ဒရာ၊ အနောက်သမုဒ္ဒရာ၊ မြောက်သမုဒ္ဒရာဆိုတဲ့ သမုဒ္ဒရာကြီး လေးစင်းထဲက၊ သဲလုံးနှင့် အမျှအခေါက်ပါတဲ။ (သဲဘလုံး ပြဟွာတခေါက်ထား၍ ရေ

တုက်ပါလေ။) ဤမျှပါဘဲ။ ဗြဟ္မာတခေါက်၊ တခေါက်မှလဲ
ဘယ်လောက်များ ကြာကြာကြီး နေခဲ့ရပါသလဲဟု မေးလျှင်။

(၃) သုံးသင်္ချေဆောင်၊ ဗြဟ္မာ့ဘောင်၊ ပြောင်ပြောင်နေ
ခဲ့ရှာ။ ။လင်္ကာအရ၊ကမ္ဘာအကြားကို ၄-ပုံ၊ပုံ၍၊ ၃-ပုံလောက်
ကြာကြာကြီးနေခဲ့ပါသည်။ ဝါ၊အသင်္ချေယူကင်ကြီး ၃-ကင်မျှ
ကြာကြာကြီး နေခဲ့ရပါသည်။ အခေါက်တိုင်း ဒီနည်းပါဘဲ။
ဝိဝဋ္ဌဌာယိကပ်၌၊ ဗြဟ္မာဖြစ်ကြတော့ကို မထည့်ပါ။ ကမ္ဘာပျက်
နေတုန်း ၃-သင်္ချေကြာကြာနေခဲ့တာကိုသာ ရေးပြနေပါသည်။
လာ၍မရှုပ်ပါစေနှင့်။)(၂)ဘာများကိုထား၍ လူ့ပြည်သို့ဆင်း
၍လာခဲ့ကြပါသနည်း။ အမေးကိုဖြေမည်။ လူ့ပြည်သို့ဆင်းလာ
တော့၊ဗြဟ္မာ့ပြည်မှာထားပြင်ခဲ့ရသော အဘိုးတန်ကြီးတွေကား
(၁) ဝိဇ္ဇာရတာကို ထားခဲ့ပြီးမှ၊ ၎င်းထက်သာသော ခါတ်
တရားကိုရှာရန် လာခဲ့ကြပါတယ်။(၂)အဘိညာဉ် ရတာကိုထား
ခဲ့ပြီးမှ၊ ၎င်းထက်သာသော ခါတ်တရားကို ရှာယူရန် လာခဲ့ကြ
ပါတယ်။ (၃) သမာပတ်ရတာကို ထားခဲ့ပြီးမှ၊ ၎င်းထက်သာ
သော ခါတ်တရားကို ရှာယူရန် လာခဲ့ကြပါတယ်။ (၄)ဈာန်
ကိုးဈာန်ကို ထားခဲ့ပြီးမှ၊ ၎င်းထက်သာသော ခါတ်တရားကို
ရှာယူရန်လာခဲ့ကြပါတယ်။ (၅)မြေလျှိုးနိုင်တာကိုထားခဲ့ပြီးမှ
၎င်းထက်သာသော ခါတ်တရားကို ရှာယူရန် လာခဲ့ကြပါတယ်။
(၆)မိုသ်းပုံနိုင်တာကို ထားခဲ့ပြီးမှ၊ ၎င်းထက်သာသော ခါတ်
တရားကိုရှာယူရန်လာခဲ့ကြပါတယ်(၇)ကမ္ဘာပေါင်း(၈၄၀၀၀)
နေနိုင်တာကိုထားခဲ့ပြီးမှ၊ ၎င်းထက်သာသော ခါတ်တရားကို

ရှာယူရန် လာခဲ့ကြပါတယ်။ (၈) အလွန်အလွန်မှ အဘိုးတန်လှသော ဗြဟ္မာဘဝကို ထားခဲ့ပြီးမှ၊ ၎င်းထက်သာသော ဓါတ်တရားကို ရှာယူရန် လာခဲ့ကြပါတယ်။ (၉) ပီတိဘက္ခာ၊ တဘဝလုံး ပီတိကို စားနေခြင်းကို ထားပြစ်ခဲ့ပြီးမှ၊ ၎င်းထက်သာသော ဓါတ်တရားကို ရှာယူရန် လာခဲ့ကြပါတယ်။ (၁၀) သယံပဘာ၊ တဘဝလုံး၊ မိမိကိုယ်ဆောင် ကိုယ်ဝါဖြင့် လင်းထိန် တောက်ပြောင် နေတာကို ထားခဲ့ပြီးမှ၊ ၎င်းထက်သာသော ဓါတ်တရားကို ရှာယူရန် လာခဲ့ကြပါတယ်။ (၁၁) အန္တလိက္ခစရာ၊ အဘဝလုံးကောင်းကင်၌ သွားလာနေနိုင်တာကို ထားခဲ့ပြီးမှ၊ ၎င်းထက်သာသော ဓါတ်တရားကို ရှာရန် လာ ခဲ့ကြပါတယ်။ (၁၂) ဒီဃာယုကာ သုံးသင်္ချေလက် အသက်ရှည်တာကို ထားခဲ့ပြီးမှ၊ ၎င်းထက်သာသော ဓါတ်တရားကို ရှာယူရန် လာခဲ့ကြပါတယ်။ (၁၃) (န)ထိမာ၊ ဗြဟ္မာ၌ မိမ္မအသွင်၊ ယောက်ျားအသွင် မရှိကြပါ။ အဲဒါကို ထားခဲ့၍ ၎င်းထက်သာသော ဓါတ်တရားကို ရှာယူရန် လာခဲ့ကြပါတယ်။ (၁၄) ဈာနသုခါ၊ ဈာန်ချမ်းသာကို ထားခဲ့၍ ၎င်းထက်သာသော ဓါတ်တရားကို ရှာယူရန် လာခဲ့ကြပါတယ်။ (၁၅) ဣဒ္ဓါဒါ၊ ဣဒ္ဓါပင်း ခန့်ဆင်း တောင့်တလှိုတိုင်းရသော တန်ခိုးတော်တော် အာနုဘော်ကို ထားခဲ့၍၊ ၎င်းထက်သာသော ဓါတ်ကို ရှာယူရန် လာခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒါ (၂) နံပါတ် အဖြေပါဘဲ။

(၃) လူ့ပြည်သို့ ဘာလုပ်ရန် လာကြပါသနည်းဟူသော အမေး၌ (ဓါတ်သာသနာနှင့်) နေဘို့ ဓါတ်ကို ရှုပွား၍ (၁) အာစာရ အရိယာ၊ (၂) ဒဿန အရိယာ။ (၃) လိင်္ဂ အရိယာ၊ (၄) ပဋိဝေဓ

အရိယာနှင့်မဂ်၄ ပါး။ ဖိုလ်၄-ပါး။ နိဗ္ဗာန်ကိုရနေကြဘို့လို့ ပြည်သို့ လာခဲ့ကြတာပါ။ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ထားခဲ့သော (ဝိဇ္ဇာ၊ အဘိညာဉ်၊ သမာပတ်၊ ဈာန် ၉-ဈာန်၊ မြေလျှိုးမိုဃ်းပျံ ၈၄၀၀၀-နေရာ၊ ဗြဟ္မာဘဝ၊ ပီတိဘက္ခ၊ သယံပဘ၊ အန္တလိက္ခာစရ၊ ဒိဿာယုကာ၊ (န၊ ထိမ၊ ဈာနသုခ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ(၁၅)တို့ကိုရရှိ၍ နေကြပေမဲ့ အပါယ်တံခါးလဲ မပိတ်ကြရသေးပါ။ ဆင်းရဲသံသရာလဲ မပြတ်ရသေးပါ။ ဘုံစဉ်စံဘဝလဲ မရကြသေးပါ။ သိဒ္ဓိကြီးကိုးတန်လဲ မရကြသေးပါ။ (၆၇) ဆင့်ဖြင့်ဖြင့် ကာ၊ မြင့်ကာ၊ တက်ရောက်ခြင်းလဲ မရကြသေးပါ။ အကြောင်းကား ပညတ်က ဖြစ်လာကြရတာမို့ပါ။ x ခါတ်တလုံး အမြတ်ဆုံးကို ရရှိနေတာမူကား၊ အာစာရအရိယာ၊ ဒဿနအရိယာ လိင်္ဂအရိယာ ပဋိဝေဓအရိယာ မဂ် ၄-ပါး၊ ဖိုလ် ၄-ပါး၊ နိဗ္ဗာန် အပါယ်တံခါး ပိတ်ရ၊ ဆင်းရဲသံသရာပြတ်ရ၊ ဘုံစဉ်စံဘဝရ၊ သိဒ္ဓိကြီး ၉-တန်ရ (၆၇) ဆင့်ဖြင့်ဖြင့် ကာ၊ မြင့်ကာ၊ နိဗ္ဗာန်အထိ တက်ရောက်ရပါသတည်း။ ဒါကြောင့်လို့ ပြည်သို့စုရုံးကာလ ကြပြီးလျှင် (ခါတ်တလုံး အမြတ်ဆုံး) ကိုမရလျှင် မနေ၊ သေသေ၊ ကျေကျေဟု ရှာကြ ပွားများကြရပါသည်။

<p>(၁၇၅) ဘုရားဟောပြ ဓမ္မပါဝါ၊ မြေမှအက္ကနိဋ္ဌ ဖိတ်ဖိတ်ပုံပါ၊ ရတနာ ၇-ပါး ပေးငြားခါခါ၊ မဒ္ဒိငြား ဤကား ကျိုးဖလော။</p>	<p>မြတ်စွာဘုရားများ အ မွေပေးသောသဘောဖြင့် ဟောကြား ထားသော တရားများဟာ များစွာ</p>
<p>ကိုမဆိုထားဘိ၊ တပုဒ်တဂါထာမျှကိုပင်လောကီရတနာ ၇-ပါးနှင့် နှိုင်းယှဉ်၍မရနိုင်ပါ။ ဥပမာပြမည်၊ သတိနှင့်ကြားနာကြပါ။ ဟောငါတို့နေတဲ့ မြေပြင်မှ၊ ဟိုအထက်က၊ အက္ကနိဋ္ဌဗြဟ္မာ့ဘုံအထိ စကြဝဠာကြီးအပြည့်ပင်၊ ရွှေ၊ ငွေ၊ ပုလဲ၊ ကျောက်မျက်ရဲ၊ သန္တာ၊ ဝဇီရာ၊ ပတ္တမြားဟု ရတနာ ၇-ပါးရှိရာ၊ ၇-ပုံ၊ ပုံပါ၊ ပုံပြီးတော့၊ ထိုရတနာပုံ</p>	

ကြီးဟာ ကုန်၍သွားအောင်၊ ပဌမလူအား၊ အမွေပေးပါ။ ဒုတိယလူ
 ကိုတော့၊ တရားတပုဒ်၊ ဂါထာတခုဖြင့် အမွေပေးပါ။ ဤအမွေ ၂-ပါး
 ကိုဘဦးစီရကြမည်။ ပဌမလူကရတနာ ၇-ပါးအပုံကြီးကိုရမည်တဲ့။
 ဒုတိယလူကတော့တရားတပုဒ်ဖြစ်စေ၊ တဂါထာတခုဖြစ်စေရမည်တဲ့
 ထိုလူ ၂-ဦးကိုယှဉ်ပြိုင်ကြည့်တော့ ဘယ်သူကအမြတ်ရ၊ အကျိုး နပ်
 မှာလဲဆိုလျှင်၊ ဒုတိယလူကား တရားတပုဒ်။ ဝါ၊ တဂါထာကိုရသဖြင့်
 (၃၁) ဘုံ၏အလယ်မှာ၊ တင့်တယ်မယ်။ မြတ်မယ်၊ ပါဝါရှိမယ်။ မင်
 ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ရမယ်။ ပဌမလူကား လူဘုံမှာပင် လူတိုင်းအလယ်၌ တင့်
 တယ်မည်မဟုတ်သေးပါ။ ဤမျှ ကွာခြားလှပါပေသည်။ သာဓက
 တပုဒ်ထုတ်၍ပြပါဦးအံ့။ (ဣတိဗြဟ္မဏော၊ စတသောသကာဟာရ
 ဂါထာ၊ ကဿပ၊ ဒသဗလေန၊ ဒေသိတနိယာမေန၊ ဒေသေတွာ၊
 တုဏှိ အဟောသိ၊ တံသုတွာ၊ မဟာသတ္တော၊ သဖလံဝတမေ၊ အာဂ
 မနန္တိ၊ တုဋ္ဌစိတ္တောဟုတွာ၊ ဣမာဂါထာ၊ နေဓသာဝကဘာသိတာ၊
 နဣသိဘာသိတာ၊ နကေနစိဘာသိတာ၊ သဗ္ဗညုနာဝဘာသိတာ၊
 ကိန္နုခေါအဋ္ဌန္တိ၊ စိန္တေတွာ၊ ဣမာသံ သကလမ္ပိ စက္ကဝါဠံ၊ ယာဝ
 ဗြဟ္မာလောကာ သတ္တရတနပုဏ္ဏံ၊ ကတွာ၊ ဒေမာနောပိ၊ နေဝအနုစ္ဆ
 ဝိကံ ကာတုံသက္ကောမိ။) အသိတိနိပါတ်။ ပဟာသုတသောမဇာတ်
 အဋ္ဌကထာ နိပါတ်(၅၂၄) ကြောင်းရေ(၁၅) ဆဋ္ဌမုပ္ဖုယျ၍ပြပါ
 သည်။ ၎င်းမဂဓပါဠိကို မြန်မာဘာသာပြန်သော်(ဤသို့လျှင် ပုဏ္ဏား
 သည်။ တရာစီ၊ တရာစီ ထိုက်တန်သော လေးဂါထာတို့ကို၊ ကဿပ
 ဘုရားပွင့်စဉ်က ကဿပဘုရား ဟောတော်မူသော။ နမူနာအတိုင်း
 ဟောပြုပြီး၍ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ ထိုတရား သံများကို ကြားနာ၍
 အလောင်းတော်သုတသောမ မင်းသည်။ ဩဝါ၏ လာရခြင်း
 သည်၊ အကျိုးရှိလေစွတကားဟု နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ဤ
 ဂါထာတို့ကားသာဝကများဟောတာလဲ မဟုတ်ကြပါ။ ရသေ့များ

ဟောသော ဂါထာလဲမဟုတ်ကြပါ။ တစုံတယောက်သောသူ ဟောသော ဂါထာလဲမဟုတ်ကြပါ။ သဗ္ဗညု ဘုရားများသာ ဟောကြသော ဂါထာတို့တည်း။ ဤဂါထာတွေဟာ အဘယ်မျှလောက် အဘိုးထိုက်တန်လေလနည်းဟု။ ကြံစီသော် မြေပြင်မှ ဤစကြာ-ဝဠာအဝန်းပြည့်အောင် (၁၂၊ ယူဇနာပေါင်း ၃-သန်း၊ ၄-သိန်းအဝန်းပြည့်အောင် ရတနာ ၇-ပါးထည့်ထား၍ ဗြဟ္မာ့ဘုံအထိပုံ၍ ဟောသူအား ပူဇော်သော်လည်း မှီနိုင်ဘို့အရေးကို မမြင်တော့ပါ။ ဤမျှလောက်ပင် ထိုက်တန်လှပါပေသော ဂါထာတို့သာ ဖြစ်ပါပေသည်။ တာပေမဲ့ ပေးတဲ့သူ၏။ အားအင်ကို ကြည့်ပြီး ပေးပေးနေကြလို့ သာ တရာစီ၊ တရာစီ တန်သည်ဟု ဝေါဟာရဖြစ်၍ နေပါသည်။ ဤကား တဂါထာကို အဘိုး ဖြတ်ပုံတည်း။ ယခုလဲ သတိနှင့် ခေါ်၍ သမာဓိနှင့် ထိမ်းထား၍ ရရှိသော ဓါတ်တရားဟာလဲ) အစိန္တေယျ။ အပ္ပမေယျ။ အသင်္ချေယျ။ အနန္တ။ အပ္ပရိမာဏ။ အပ္ပရိစ္ဆန္ဒမက တန်ဘိုးရှိပါပေသည်။ ဓါတ်တရားကြောင့် အာစာရအရိယာ၊ ဒ၊ န အရိယာ၊ လိင်္ဂအရိယာ၊ ပဋိဝေဓအရိယာများ၊ ၆၇-ပါး၊ ဖိုလ် ၄-ပါး၊ အရိယာများ၊ ၁၂ ပါး အထိ ဖြစ်စေပြီး နိဗ္ဗာန်သို့ အရောက်ပို့သော ဓါတ်တရားမှ ပြုရပြီးသော ဂါထာအတိုင်းပင် (အ) ၁၂ လုံးတန်ဘိုးရှိလှပါသည်။ ကျင့်ကြပါ။

(၁၇၆)	ခန္ဓာကိုယ်ကား ဓါတ်များလက်ခံ၊	ဒါနု၊ သီလ၊ သမထ
	စိတ်တရားကား ဓါတ်များမခံ၊	ကြောင့်၊ လူ့ဘဝကိုရ
	အရိယာများ ဓါတ်များလက်ခံ၊	ကတဲကပင် ဒါ၊ သီ၊
	ဓါတ်ဆောင်ပြ ရောက်ရ နိဗ္ဗူတံ။	ထ၊ က ထည့်ထည့်ပေး

သော ဓါတ်များကို ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက အမြဲလက်ခံ၍ထားပါတယ်။ သိတ်ပြီးစီးကြ၊ နည်းကြ၊ နိဿသျည်းကြကြ၊ နေတာပါဘဲ။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာရှိနေသော စိတ်ကား၊ အားကြီးမိုက်သဖြင့်၊ ဓါတ်တရား

ကိုလက်မခံပါ။ တခါတရံ သတိက သမာဓိက၊ သဒ္ဓါက စေတနာ
 က၊ ပညာက၊ ဖေးမက္ခညီမှတစ်ဆင့် မိနစ် ၁၁-မိနစ်အားထုတ်
 ယောင်ဆောင်တယ်။ စိတ်ဟာ ခါတ်ကို ရှုပွားနေရင်ဘဲ သန်းသန်း
 လာတယ် အဝိဇ္ဇာပေါ့။ ငိုက်မြီး၍လာတယ်။ အဝိဇ္ဇာပါဘဲ၊
 ပျင်းရိလာတယ်။ (အလသ) ပါဘဲ။ စိတ်ဟာ ခါတ်တရားကိုသာ
 လက်မခံဘဲပါ။ သူ့ကိုလှည့်ပတ်ပြီး အပါယ်ချချနေတဲ့ ကိလေသာ
 ဖြစ်စေတဲ့ အကုသိုလ်ပွားစေတဲ့ ရှုပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ
 ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ပညတ်၊ ဓမ္မာရုံနှင့်မူကား တရက်လုံးလဲ ပျော်ပျော်
 ပါးပါးနှင့် နေ၏။ ဘလလုံး တနှစ်လုံး၊ တဘဝလုံး၊ တသံသရာလုံး
 လဲ အာရုံ ၆-ပါးနှင့် ပျော်ပိုက်ကာ နေပေသည်။ (ပါဠိသွိမေတိ
 မနော) ပါဠိကြည့်ပါ။ မကောင်းမှု၌ စိတ်ဟာ ပျော်ပိုက်၍
 နေဘက်သည်တဲ့များ။ အဲဒါဟာ ပုထုဇဉ်တို့၏စိတ်ကိုပြောနေတာ
 ပါဘဲ။ ။ အရိယာများကား၊ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကလဲ ကံကထည့်
 စိတ်ကထည့်၊ ဥတုကထည့်၊ အာဟာရကထည့်သေး။ ဝါ၊ သင်္ခါရ
 ၄-ပါးက ထည့်သေး။ ခါတ်တရားကို လက်ခံထားကြသည်။
 ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ စိတ်ကလဲဘဲ ပေါ်လာသမျှ ခါတ်ကို ရှုပွားနေ
 ကြတယ်။ တာကြောင့် ပညတ်များ ဒိဋ္ဌိများ၊ ဝီရိယများမှ
 စင်ကြယ်စွာ ဖြစ်နေကြသောကြောင့် အရိယာဘွဲ့ကြီးကိုရရှိနေကြ
 ပါတယ်။ တသံသရာလုံးလဲ အပါယ်တံခါးပိတ်ချခြင်း၊ ဆင်ရဲ
 သံသရာပြတ်ချခြင်း၊ ဘုံစဉ်စံဘဝရရှိခြင်း၊ သိဒ္ဓိကြီး ၉-ဆင့်ရခြင်း
 (၆၇) ဆင့်ဖြင့် မြင့်တက်၍ နိဗ္ဗာန်သို့ သာတသွား ထဲသွား၍ နေကြ
 ပါတယ်။ ပုထုဇဉ်စိတ်နှင့် အရိယ စိတ်ခြားနားပုံပါဘဲ။

စာကြည့်တိုက်
 ကမ္ဘာအေး၊ ရန်ကုန်

